

ROK XVI

ZESZYT 24

POLSKA GOSPODARCZA TYGODNIK

1 9 3 5

CENA zł 1.50

**POLSKIE
KOPALNIE SKARBOWE**

NA GÓRNYM ŚLĄSKU

SPÓŁKA DZIERŻAWNA
SPÓŁKA AKCYJNA
SOCIÉTÉ FERMIERE DES MINES
FISCALES DE L'ÉTAT POLONAIS
EN HAUTE-SILÉSIE.

CHORZÓW I G. ŚL.

RYNEK, L. 9-15.

TELEFON 409-01

SPRZEDAŻ

WĘGLA, KOKSU, BRYKIETÓW I SIARCZ. AMONU

Z KOPALN. KRÓL, BIELSZOWICE, KNURÓW.

ADZ. TELEGR. **SKARBOFERME** CHORZÓW

POLSKA GOSPODARCZA

TYGODNIK, WYDAWANY PRZY POPARCIU MINISTERSTWA PRZEMYSŁU I HANDLU
ORAZ MINISTERSTW: SKARBU, ROLNICTWA I REF. ROLN., KOMUNIKACJI, POCZT I TELEGRAFÓW

WYCHODZI W SOBOTY

„PIERWSZYM MOJEM
DĄŻENIEM BYŁO
ZESPOLIĆ TO,
CO JEST SIŁĄ”

T R E Ś Ć Z E S Z Y T U

	STR.		STR.
POLITYKA GOSPODARCZA RZĄDÓW MARSZAŁKA PIŁSUDSKIEGO — CZESŁAW KLARNER	740	KRAJOWE RYNKI TOWAROWE	761
FRANK I POLSKA — M. T.	743	RYNEK AKCYJNY	762
BRANŻOWE ZRZESZENIA PRZEMYSŁOWE A KARTELE — DR. ROMAN PIOTROWSKI	745	CŁA ORAZ REGLAMENTACJA	763
OSWIADCZENIE PANA MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU H. FLOYAR-RAJCHMANA O KSZTAŁTOWANIU SIĘ HANDLU ZAGRANICZNEGO	748	ŻEGLUGA I SPRAWY MORSKIE	763
KRONIKA GOSPODARCZA:		POCZTA I TELEGRAF	764
Inwestycje publiczne w 1935 r.		KRONIKA TYGODNIOWA:	
GÓRNICCTWO I PRZEMYSŁ:		PRZEGLĄD USTAW I ROZPORZĄDZEŃ	765
PRZEMYSŁ NAFTOWY	750	TERMINY OGÓLNYCH ZEBRAŃ W SPÓLKACH AKCYJNYCH	765
HUTNICCTWO	752	SKARBOWOŚĆ I FINANSE:	
PRZEMYSŁ WŁÓKIENNICZY	752	RYNEK DEWIZ I PAPIERÓW PROCENTOWYCH	765
Sytuacja eksportu włókienniczego — St. Walas		Z BANKU POLSKIEGO	767
ROLNICTWO	754	PRZEGLĄD ZAGRANICZNY:	
Konferencja ogrodnicza — J. J.		KRONIKA ZAGRANICZNA:	
HANDEL:		OGÓLNE	768
Reforma na rynku mięsnym w Warszawie i jej wyniki — A. J. Bułhak		BELGJA	769
		STANY ZJEDNOCZONE AM.	770
		Z RYNKÓW ZAGRANICZNYCH	771

POLITYKA GOSPODARCZA RZĄDÓW MARSZAŁKA PIŁSUDSKIEGO

SUKCESY polityki państwowej stwarzają wartości powszechne, z których korzysta cały naród i każdy obywatel. Sprawiają one szczególne zadowolenie ideowym aspiracjom każdego uświadomionego obywatela, utrwalają poczucie jego dumy narodowej, pogłębiają symbiozę obywatela z państwem.

Na płaszczyźnie stosunków polskich, gdy długie lata niewoli politycznej szeregu pokoleń — niezatarte — bolesne — stoją żywo w pamięci naszej, jako palący czoło wyrzut historii, gdy sztuka polska — poezja i literatura, muzyka i malarstwo — kształcili umysł i serce polskie na wzorach romantyzmu, zrodzonego z bólu utraconej ojczyzny, gdy każda rodzina polska opłakiwała utratę lub cierpienia najszlachetniejszych swych członków, poświęcających się walce o wolność — Józef Piłsudski, wychowany w atmosferze niewoli, poświęcający się niepodzielnie walkom o niepodległą Polskę, na zawsze pozostanie w życiu i w czynach fascynującą, legendarną postacią w historii walk polskich o wolność. To sprawiło, iż — gdy po trudach pracy długiego żywota opuścił nas na zawsze — pogrzeb Jego stał się prawdziwą wielką manifestacją Narodu, który towarzyszył trumnie nieustannie w jej pochodzie przez Polskę od bram warszawskiego Belwederu, świadka wydarzeń 1831 roku, aż po czcigodne mury królewskiego zamku na Wawelu w drugiej stolicy Polski.

Sukcesy polityki państwowej Józefa Piłsudskiego, jako wartości trwałe, historyczne, a widome dla wszyst-

kich, spowodowały, iż przed Jego trumną skłoniły się w smutku i zadumie czoła Polaków, Jego zwolenników i przeciwników, a w szacunku i podziwie — świata całego.

W dzisiejszych czasach wielkie zdarzenia polityczne przemożny wpływ posiadają na rozwój życia gospodarczego Narodu, zwłaszcza, gdy twórca ich ma pełną tego świadomość.

„Idą czasy, których znamię będzie wyścig pracy, jak przedtem był wyścig żelaza, jak przedtem był wyścig krwi”.

Wypada zdać sobie sprawę, co Józef Piłsudski i Jego rządy dały Narodowi, nawołując go do wyścigu pracy, aby zrozumieć te drogowskazy i iść w przyszłość zgodnie z otrzymanymi wskazaniem, aby w wytrwałej, a roztropnej pracy dojść do gospodarczych sukcesów.

Po wielkiej wojnie europejskiej, osłabiona najciężej bolszewickiem w 1920 r., Polska znalazła się w niełatwych warunkach politycznych i gospodarczych. Jej historyczni przeciwnicy — sąsiedzi od zachodu i wschodu — nie mogli pogodzić się z nowym stanem rzeczy, który powołał do życia odrodzoną Polskę. Była ona dla nich państwem „sezonowem”; uchylano się od współpracy z nią na terenie wymiany towarowej. Stosunki gospodarcze z temi organizmami państwowymi, w których orbicie poszczególne dzielnice żyły sto kilkadziesiąt lat, były ograniczone do minimum. Atmosfera wyraźnej nieprzyjaźni sąsiedz-

kiej utrudniała gospodarczą odbudowę Polski, zamykając przed nią szlaki komunikacyjne, prowadzące na zachód przez Niemcy, a na wschód przez Rosję. Ten stan rzeczy doprowadził wreszcie do długotrwałej wojny gospodarczej z Niemcami, która wybuchła w czerwcu 1925 r.

Świat zewnętrzny, powierzchownie oceniający stosunki polityczne i gospodarcze Polski z sąsiadami, z nieufnością lub obojętnie spoglądał na sytuację, jaka dookoła Polski się rozwijała. Dla powołanego do samodzielnego życia państwa, połączonego w jedną całość z trzech zaborów o rozmaitych kierunkach rozwojowych, wytworzyły się warunki, trudne do pracy nad odbudową.

Nasze wewnętrzne stosunki polityczne nie łagodziły tego nieprzyjaznego dla Polski stanu rzeczy. Demokratyczny ustrój konstytucyjny zastał społeczeństwo polskie nieprzygotowanym do parlamentarnych form współżycia. Z naszej przeszłości nie mogliśmy czerpać ani wyrobienia dyscypliny społecznej, ani dobrych tradycji życia parlamentarnego. Nasza historia wskazuje raczej na dowody ujemne swobód obywatelskich. Duża ilość partij politycznych, brak zwartej większości w ciałach ustawodawczych — uniemożliwiały powołanie trwałego rządu, zdolnego do stworzenia programów gospodarczych, jakich wymagała odrodzona Polska. A więc i ze stanowiska naszych stosunków ze światem zewnętrznym i ze stanowiska naszej sytuacji wewnętrznej byliśmy pozbawieni warunków stabilizacji, tak niezbędnej dla wszelkiej trwałej, obliczonej na długą falę twórczej pracy gospodarczej.

Brak zaufania do stosunków w Polsce wyraźnie zaciążył na gospodarczej i społecznej sytuacji w pierwszych latach naszej samodzielności państwowej.

Sytuacja uległa radykalnej zmianie w okresie pomajowym, gdy faktyczna władza i pełna inicjatywa w polityce zewnętrznej i w polityce gospodarczej znalazła się na trwałe w rękach Marszałka Piłsudskiego i Jego rządów.

Spokój, jaki zapanował w stosunkach społecznych, dzięki mocnej władzy Rządu, stworzył pomyślne warunki pracy i szybko odbudował zaufanie, które stało się podstawą odzyskanej równowagi budżetowej i stabilizacji waluty w 1927 r. na nowym poziomie. Gospodarstwo narodowe odzyskało powtórnie nowy miernik, który w ustroju kapitalistycznym jest podstawowym warunkiem rozwoju stosunków gospodarczych we wszystkich działach produkcji narodowej. Dzięki tym okolicznościom lata 1927 i 1928 stają się latami największej prosperacji gospodarczej. Zasoby Skarbu rosą, przemysł i handel rozwijają się pomyślnie, bezrobocie wybitnie maleje. Rokowało to najlepsze nadzieje na przyszłość. Niestety, musiały one ustąpić pod ciężarem depresji światowej, której uległy wszystkie państwa świata,

niewyłączając najmocniejszych organizmów gospodarczych.

W obliczu sytuacji, jaka kształtowała się dla Polski w pierwszych latach jej niepodległości, uniezależnienie naszej ekspansji gospodarczej od lądowych szlaków, które prowadzą przez obce państwa, spoglądające niechętnie, a nawet wrogo na mocarstwowy rozwój Polski, stanowiło popularne hasło w naszym społeczeństwie od zarania odrodzonej Polski.

Rzucona w społeczeństwo myśl budowy własnego portu w Gdyni, początkowo z wielu stron uważana za efemerydę, niełatwo zdobywała sobie prawo obywatelstwa, a powzięta uchwała w tej sprawie była realizowana w tempie powolnym, aż do chwili objęcia rządów przez Marszałka Piłsudskiego. Swój wielki rozmach Gdynia zawdzięcza epoce Piłsudskiego. Od pierwszych miesięcy pomajowych Gdynia, jako symbol i realizacja naszej niezależności gospodarczej, staje się przedmiotem nieustannych trosk i pracy wszystkich rządów Marszałka Piłsudskiego. Znaczenie budowy tego portu, którego rozpoczęcie było przez cały świat oceniane jako nierealny, fantastyczny manewr polityczny, dało się ocenić zwłaszcza w okresie przesilenia gospodarczego i powszechnych ograniczeń w wymianie międzynarodowej. W nowych warunkach tej wymiany Gdynia umożliwiła polskiemu eksportowi odwrócenie wielu utartych już ścieżek, a otwarcie nowych nieznanych szlaków oraz skierowanie skutecznych wysiłków ku odległym nawet rynkom zamorskim, które jedynie na drodze połączeń morskich stały się dostępnymi.

Wysiłki te spowodowały, iż port w Gdyni, w wyścigu pracy w ciągu ubiegłych kilku lat, wybił się na czoło portów bałtyckich i stał się siłą faktu wielkim atutem polskiej racji stanu, wiążąc nierozzerwalnymi więzami Pomorze z najdalszemi zakątkami Rzeczypospolitej. Port gdyński ułatwił rozwiązanie wielu trudności i kłopotów politycznych i gospodarczych, umocnił sytuację Polski na terenie zewnętrznym i wewnętrznym zarówno ze stanowiska politycznego, jak i gospodarczego. Przez bramę gdyńską zaczyna również szukać samodzielnych dróg polska ekspansja kolonialna, która z zuchwałych poczynań pierwszych pionierów indywidualnych przeradza się powoli w konsekwentną akcję, zgodnie z linią rozwojową całego współczesnego życia polskiego.

Gdyńska brama wypadowa Polski gospodarczej na świat znalazła w okresie rządów Marszałka Piłsudskiego olbrzymie wzmocnienie i utwalenie przez połączenie kolejowe z całym swym zapleczem, sięgającym aż po zagłębie węglowe. Przeprowadzenie magistrali śląskiej jest pierwszym doniosłym krokiem w zakresie należytego połączenia polskiego portu z odległymi terenami Rzeczypospolitej. Uszlachetnia je poprawiona komunikacja kolejowa Warszawa — Radom — Mięchów — Kraków; zadecydowana została

linja, łącząca nasze kresy północno-wschodnie z Gdynią.

Niezależnie od realizacji tych doniosłych instrumentów polityki gospodarczej produkcja rodzima znalazła poważną ochronę i poparcie dla swego rozwoju w nowym ustawodawstwie celnym, które zostało wprowadzone w życie na jesieni 1933 r., jako rezultat długoletniej pracy czynnika gospodarczego i sfer urzędowych. Stworzenie nowoczesnie i racjonalnie skonstruowanej ochrony celnej, a następnie podjęcie na jej podstawie olbrzymiej pracy nad ustaleniem podstaw traktatowych dla wymiany towarowej Polski z innymi państwami celem zapewnienia jej odpowiedniej pozycji wśród narodów świata — to wielki etap w gruntowaniu naszego współżycia gospodarczego ze światem przy należytem uwzględnieniu rozwoju własnych warsztatów pracy.

Pragnąc zapewnić społeczeństwu udział w pracy publicznej na terenie gospodarczym — rządy Marszałka Piłsudskiego powołały do życia samorząd gospodarczy w dziedzinie rolnictwa, przemysłu i handlu oraz rzemiosła, który ma przed sobą wdzięczne zadanie i obowiązek pracy, obliczonej na pokolenia, nad rozwojem gospodarstwa narodowego. Nowa konstytucja, która ma na widoku opanowanie w ciałach ustawodawczych elementów partyjnych, zapewnia udział samorządom gospodarczym w pracy ustawodawczej, która w nowych warunkach będzie mogła korzystać we wszystkich zagadnieniach, tyjących się rozwoju gospodarczego Polski, z fachowej opinii czynników samorządowych.

Gdy w okresie 1929/1930 r. świat cały, a więc i Polska, weszła w długotrwały, jeszcze obecnie niezakończony okres kryzysu, gospodarstwo narodowe, wzmocnione paroma latami pomyślnej pracy, posiadało te trwałe wartości, które ułatwiają borykanie się z przeciwnościami i stwarzają poważne szanse pomyślnej odbudowy w razie ukończenia kryzysu — zrównoważony budżet Państwa, zapasy Skarbu, mocną, ustabilizowaną walutę, dodatni bilans handlowy, nowe drogi samodzielnej ekspansji, a — co najważniejsze — pełne zaufanie dla stworzonych przez Marszałka Piłsudskiego warunków spokojnej pracy w atmosferze całkowitego bezpieczeństwa.

Te warunki pozwoliły na utrzymanie nienaruszonego poziomu polskiej waluty, która po atakach na frank francuski, frank szwajcarski i gulden holenderski, pozostała ostatnią niezachwianą walutą świata, stanowiąc widomy dowód i rezultat roztropnej wieloletniej polityki rządów Marszałka.

Polityka gospodarcza Polski, inicjowana przez rządy pomajowe, a mająca na celu walkę z kryzysem — jest w swoim rodzaju jedyną, oryginalną metodą przetrzymania kryzysu bez narażania warsztatów pracy narodowej na zawodne eksperymenty, tak powszechnie stosowane po szerokim świecie.

Mając na względzie bardzo skromne środki i zasoby młodego organizmu Państwa Polskiego, trzeba było liczyć się z realnymi siłami społeczeństwa. Nie skuszono się ponętnymi wzorami eksperymentatorskimi nowatorów ekonomicznych — nie naraziliśmy złotego na dewaluację, uchroniliśmy Polskę od zawodnych piatilettek, nie dopuściliśmy do szerokiego stosowania planowej polityki, nie poszliśmy na skoszarowanie społeczeństwa.

Zaoszczędzono młodemu organizmowi gospodarczemu niebezpiecznych, a tak często zawodnych i kosztownych prób. Obrano nieefektywną, defensywną taktykę polityki deflacyjnej w zgodzie z klasycznymi przepisami ekonomii politycznej. Jak w czasie wojny, wytrwale dążono do wzmocnienia władzy wykonawczej, jako głównego źródła zabezpieczenia ładu i porządku oraz narzucenia metod pracy niezbędnym poglądom poszczególnych odłamów gospodarstwa narodowego. Obrano i z żołnierskim uporem realizowano przez umysł Wielkiego Człowieka wskazane metody, stosując jednak równocześnie środki ratownicze, na skalę skromnych możliwości polskich, tam, gdzie osłabiony organizm gospodarczy wymagał ratunku, czyto na polu klęski społecznej bezrobocia, czyto w stosunku do wyczerpanego siłą wypadków rolnictwa, czy też w stosunku do handlu zagranicznego, zaatakowanego ze wszystkich stron przez niewłaściwą, szkodliwą politykę w wymianie międzynarodowej.

Lecz równocześnie utrzymano zasady ustroju kapitalistycznego, a więc wolności gospodarczej, usiłując ograniczyć zakres powszechnie, a nadmiernie stosowanego interwencjonizmu Państwa do granic niezbędnego ratunku i pomocy ze stanowiska interesu ogólnopaństwowego, stosownie do poglądów mocnego, bezpartyjnego rządu nawa Państwa, dbałego o całość gospodarstwa narodowego i o dobro całego społeczeństwa.

Będąc źródłem ładu i porządku wewnętrznego, Polska za przewodem Marszałka Piłsudskiego usilnie przykłada się do szczepienia pokojowej współpracy międzynarodowej, a układy polityczne z Trzecią Rzeszą Niemiecką i Z. S. R. R. wprowadzają i pogłębiają uspokojenie umysłów w Europie, a jednocześnie wzmacniają zaufanie w Polsce i do Polski.

Jest niewątpliwym truizmem powtarzać, jak poważny jest wpływ na arenie międzynarodowej — siły politycznej każdego państwa na warunki rozwoju i kształtowania się jego poczynań i znaczenia gospodarczego.

Toteż rola rządów Marszałka Piłsudskiego w dziedzinie gospodarczej odbudowy Państwa Polskiego przez stworzenie warunków spokojnej pracy w atmosferze całkowitego bezpieczeństwa politycznego pozostanie trwałą wartością tego okresu rządzenia.

Poważnym czynnikiem, który gwarantował ład i porządek prawny w kraju, stała się bogata i wciąż intensywnie uzupełniająca się sieć ustaw i rozporządzeń, oparta na wielkich fundamentach unifikacji praw podstawowych, jak kodeks karny, cywilny i handlowy. Wprowadzając jednolite formy prawne na całym terenie Rzeczypospolitej, umocniły one fundamenty polityczne Państwa, a jednocześnie ułatwiły pracę gospodarczą. Olbrzymie to dzieło, które pochłaniało w innych państwach długie dziesiątki lat żmudnej pracy, u nas zostało zrealizowane w ciągu lat kilku dzięki autorytatywnej władzy Marszałka Piłsudskiego.

Jeśli okres kryzysowy mamy jeszcze nieukończony i jeśli pomimo wielu ofiar nie zdołaliśmy opanować bolesnych trudności przesilenia, to jednak z całą stanowczością można twierdzić, iż w okresie walki z kryzysem nie uroniono i nie nadwyrężono zasadniczych podstaw gospodarstwa narodowego.

W chwili, gdy odszedł od nas Twórca polityki państwowej i gospodarczej, a gdy dalszą pracę nad polityczną i gospodarczą odbudową Polski musi

objąć cały Naród, staje się rzeczą oczywistą, iż zasadnicze linje polityki gospodarczej muszą pozostać te same, jakie wskazywał zmarły Wódz Narodu.

Chroniąc organizm gospodarczy z jednej strony od niebezpiecznych eksperymentów, a z drugiej strony od ortodoksyjności zasad ekonomicznych, winniśmy utrzymać dotychczas osiągnięte wyniki i rozbudowywać je przez zachowanie bezspornych metod postępowania, jakie reprezentują — równowaga budżetu Państwa, równowaga bilansu płatniczego, bezpieczeństwo waluty, łagodzenie gospodarczych i socjalnych konsekwencji kryzysu światowego.

W pracy nad rozbudową naszego życia gospodarczego, jako trwałej podstawy mocarstwowej Polski, winna nam przyświecać idea interesu publicznego, umiłowanie wykonywanej pracy oraz nieugięta wola dążenia i dojścia do zamierzonego celu

Idą czasy, których znamieniem będzie wyścig pracy—oto wskazanie gospodarcze Marszałka Piłsudskiego. Należy doń przygotowywać się i pracować, aby w tym wyścigu być w pierwszych szeregach.

Czesław Klarner

FRANK I POLSKA

PRZEŻYLIŚMY nową „emocję” na temat franka francuskiego. Po załamaniu się w lutym r. b. o kilka punktów funta brytyjskiego, załamaniu się, które przyczyniło się do dewaluacji franka belgijskiego i całkowitej zmiany polityki finansowej oraz gospodarczej w Belgji, mieliśmy już t. zw. ataki spekulacyjne na gulden holenderski i frank szwajcarski, które—jak to z triumfem ogłoszono niedawno jeszcze w Paryżu, Bernie i Amsterdamie—zostały „odparte”. Zaledwie zakończyły się te „potyczki”, nastąpił nowy— tym razem poważniejszy już — atak na franka francuskiego. Krótko mówiąc, zachodnio-europejskie waluty złote nie mogą uskarżać się na brak wrażeń. Można by powiedzieć, iż nie daje się im ani chwili spokoju.

Wymaga to kilku komentarzy. Niema chyba potrzeby zaznaczać, iż t. zw. ataki na stałość zachodnio-europejskich walut złotych nie są wywołane żadnymi „intrygami” dewaluacyjnymi ani jakąś abstrakcyjną chęcią postawienia „na swoim” przez tych, którzy oczekują porzucenia obecnego parytetu ze strony franka francuskiego czy guldena, ale są to poprostu przewidywania tych międzynarodowych sfer finansowych, które nie wierzą, aby zachodnio-europejskie waluty złote mogły w obecnych warunkach przez czas dłuższy utrzymać się przy swoim parytecie. Jeśli jakaś instytucja finansowa, przewidując zachwianie się kursu, powiedzmy, franka szwajcarskiego, pozbywa się posiadanych przez siebie banknotów szwajcarskich, kupując złoto w Schweizerische Nationalbank, następuje odpływ złota ze szwajcarskiej instytucji emisyjnej i — mniejsze lub większe — zaniepokojenie o los franka. O ile złoto wspomniane zamieniane zostaje w następstwie — powiedzmy — na funty angielskie w przewidywaniu, iż kurs funta nie ulegnie już obecnie żadnym takim wahaniom, o jakie

obawiają się przy franku, następuje popyt na funty na rynku londyńskim i silne wzmocnienie się kursów tej waluty — oczywiście o tyle tylko, o ile angielski fundusz wyrównawczy, mający za zadanie „pilnowanie” kursu funta, nie zastosuje w pewnym momencie taktyki rzucania na rynek większej ilości angielskiej waluty, aby uniknąć takiej jej zwyżki, która już z punktu widzenia prowadzonej obecnie polityki gospodarczej Wielkiej Brytanji nie byłaby pożądana.

Uwagi nasze skierowane są zatem ku stwierdzeniu, iż „ataki” na waluty złote w Europie Zachodniej są wynikiem pewnej oceny sytuacji gospodarczej, w jakiej znajdują się obecnie owe trzy kraje, które na tych obszarach utrzymują nadal swobodne funkcjonowanie waluty złotej. Jest rzeczą absolutnie pewną, co więcej, iż owa niepewność, jaka panuje co do losów wspomnianych trzech walut „złotych” w Europie Zachodniej nie wypływa ani z obaw co do t. zw. technicznej solidności tych walut, ani nawet — jakkolwiek już w mniejszym stopniu — z obaw co do kształtowania się bilansu płatniczego Francji, Holandji czy Szwajcarji, ale wyłącznie niemal pozostaje w związku z kwestją budżetową tych krajów, albowin lepiej jeszcze — z zagadnieniem ich finansów publicznych w najszerszym słowa tego znaczeniu.

Weźmy bowiem przykład franka francuskiego. Obliczono już oddawna, iż, gdyby nawet naskutek nieufności zagranicy czy nawet ucieczki kapitałów francuskich do innych krajów rezerwy złota osiągnęły, powiedzmy, 50 milj. fr. (co jest — notabene — trudne do przypuszczenia z uwagi na niemożliwość techniczną wyzbycia się przez posiadaczy tak wielkich ilości banknotów w krótkim czasie), pokrycie w Banque de France wynosiłoby jeszcze ok. 56%, a więc byłoby wyższe od przedwojennego (54%),

a już napewno — od przepisanej art. 4 ustawy francuskiej z dn. 25/VI 1928 r., stabilizującej de iure frank na jego obecnym poziomie. Co do odpływu złota naskutek niezrównoważenia obrotów płatniczych Francji, to wiadomo jest wprawdzie (a dotyczy to — nawiasem mówiąc — również dobrze Holandji i Szwajcarii), że skurczyły się poważnie wpływy z dochodowych pozycji w obrocie niewidocznym (procenty z lokat zagranicznych, prowizje banków, wpływy z turystyki i t. d.), ale wiadomo również, iż ujemność bilansu handlowego naskutek drakońskiego hamowania przywozu skurczyła się również tak, iż wyrównywanie ruchami złota niedoboru bilansu płatniczego ograniczone jest do bardzo niewielkich rozmiarów. Oczywiście — w wypadku utrzymania się istniejącej obecnej rozpiętości poziomów cen pomiędzy krajami „złotymi” Europy Zachodniej i resztą świata — ten stały odpływ złota mógłby wkońcu odbić się na rezerwach banków emisyjnych tych krajów, ale potrzeba byłoby na to napewno .. kilkadziesiąt lat.

Dlaczego natomiast kwestja finansów publicznych jest tą, która jedyna może wpłynąć decydująco na zachwianie się walut „złotych”? Nie chcemy na tem miejscu wchodzić w zobrazowanie rzeczywiście istniejącej sytuacji w tej dziedzinie, gdyż stanowi to przedmiot osobnych rozważań, ale chcemy ustalić pewne założenia natury ogólnej. O ile, mianowicie, budżet danego kraju jest chronicznie deficytowy, o ile skarb musi wywiązywać się z ciągle rosnących zobowiązań wobec swych wierzycieli (skutek czerpania przez czas dłuższy środków na zaspokojenie deficytu budżetowego poprzez emisje wewnętrzne...), o ile wreszcie prowadzi się rozrzutną go podarękę pozabudżetową, możliwości uzyskiwania coraz to nowych środków na te potrzeby w drodze odwoływania się do kredytu wewnętrznego maleją i skarb poczyną żyć zaliczkami, udzielanymi mu przez instytucję emisyjną. Tu rozpoczyna się prawdziwe niebezpieczeństwo dla waluty.

„Run”, jaki wówczas poczyną się odbywać ze strony posiadaczy tezauryzowanych banknotów na złoto instytucji emisyjnej, nie jest bynajmniej podobny do owego wypadku, poruszonego przez nas powyżej, kiedy kurczy się zapas złota w instytucji emisyjnej naskutek nieufności zagranicy czy nawet ucieczki kapitałów rodzimych z kraju. Wówczas bowiem można w miarę odpływu złota zredukować obieg pieniężny, pozostawiając zawsze odpowiednio wysokie pokrycie. W wypadku finansowania przez nowe emisje instytucji emisyjnej wydatków skarbu, kurczenie się obiegu staje się niemożliwym. Zapas złota zatem kurczy się, podczas gdy obieg utrzymuje się na tymże poziomie lub — co najwyżej — spada w tempie o wiele słabszem. Nowe emisje instytucji emisyjnej, dokonane na cele budżetowe, dają przecież stałą możność szerokim masom coraz to dalszej wymiany na złoto, przez co zapas jego w banku emisyjnym szczupleje niezmiennie i doprowadza w rezultacie do załamania się waluty.

Krótko mówiąc, prawdziwe i istotne niebezpieczeństwo dla trzech zachodnio-europejskich walut złotych leżeć może wyłącznie w sferze finansów publicznych. Dlatego też właśnie mówi się zazwyczaj, iż zagadnienie stałości franka francuskiego — bo o niego chodzi, oczywiście, w głównej mierze — leży nie w sferze zagadnień techniczno-monetarnych

ani nawet gospodarczych, ale w płaszczyźnie politycznej. Dlatego też właśnie losy franka związane są w pierwszym rzędzie z rozmiarem wydatków Państwa Francuskiego, a właściwie z równowagą, jaka panuje pomiędzy wydatkami i dochodami państwowymi.

Nie chcemy, jak mówiliśmy już poprzednio, wchodzić na tem miejscu w szczegóły położenia gospodarczego Francji. Tem mniej mamy zamiar zajmować się dyskusowaniem związku, jaki istnieje pomiędzy położeniem tem a układem sił wewnątrzno-politycznych w tym kraju. Mamy wrażenie jednak, iż w tym zakresie nie od rzeczy będzie zwrócenie uwagi na kilka ogólnych okoliczności.

Kraje, stojące na wyższym poziomie zamożności, a więc te, gdzie bardzo szerokie sfery ludności żyją na stopie, przekraczającej w pewnej mierze obiektywne minimum egzystencji, szczególnie trudno nadają się dla przeprowadzania operacji deflacyjnych, gdzie z konieczności stopa życiowa owych najszerzych mas musi ulec w tym wypadku obniżeniu. To niewątpliwie, dodajmy, zadecydowało w pierwszym rzędzie o polityce, jaką wybrała Wielka Brytania na jesieni 1931 r., kiedy wyraźnie zdecydowała się na obniżenie wartości swej waluty, odrzucając operację, która miałaby jako skutek mechaniczne obniżenie stopy życiowej ludności. Trudność przeprowadzania polityki deflacyjnej — dodajmy odrazu: w takich rozmiarach, aby istotnie odpowiedziała ona rozmiarowi spadku cen światowych i, co za tem idzie, skurczeniu się działalności gospodarczej jednostek oraz państwa — staje się tem większą, im bardziej bezpośrednio rząd danego kraju uzależniony jest od tych właśnie szerokich mas, starających się za wszelką cenę utrzymać swój dotychczasowy standard of life. Zagadnienie w tym wypadku nie ogranicza się do uzależnienia pod względem formalnym. Mówiąc wyraźniej, o ile na przeszkodzie przeprowadzeniu polityki ostrej deflacji stał brak pełnomocnictw Rządu i konieczność uzyskania ich od Parlamentu, to nawet uzyskanie takich pełnomocnictw jeszcze samego problemu nie rozwiązuje. Należy, mianowicie, obecnie odczekać, jak w praktyce pełnomocnictwa takie będą wykorzystane, albowiem — mimo ich posiadania — Rząd, reprezentujący różne stronnictwa polityczne (a więc i te, które zasadniczo przeciwstawiają się deflacji), ograniczy tylko właściwie do terenu rady gabinetowej spór, któryby bez udzielenia pełnomocnictw toczył się na plenum Parlamentu. Mielśmy zresztą w r. ub. we Francji przykład nieomal identyczny w związku z wykorzystywaniem pełnomocnictw budżetowych przez Rząd P. Doumergue'a, gdzie spory pomiędzy poszczególnymi kierownikami resortów w zależności od ich przynależności partyjnej były bardzo wyraźne.

Reasumujemy: techniczne walutom „złotym” Europy Zachodniej, a w szczególności frankowi francuskiemu, nie grozić nie może. Ale — cytując w tym wypadku dosłownie uwagi paryskiego „*Le Temps*” — „to, czego właściwie należy unikać — to wypadku, gdy władze finansowe i polityczne znalazłyby się dnia pewnego w obliczu ostrego kryzysu skarbowego”, że zatem „obrona techniczna sama tylko nie potrafi wystarczyć”. W rezultacie zagadnienie stałości franka francuskiego (a przez to i guldena oraz franka szwajcarskiego, związanych z frankiem fran-

cuskim zarówno technicznie jak i gospodarczo) sprawa się do kwestji zabezpieczenia możliwości normalnych wydatków skarbowych, co przy wstrząśnięciu kredytem publicznym we Francji równoznaczne jest z koniecznością zrównoważenia budżetu. Ponieważ zaś faktem jest, iż w okresie obecnie panującej we Francji depresji koniunkturalnej nie sposób myśleć jest o powiększeniu dochodów budżetowych, zagadnienie zacieśnia się jeszcze bardziej — do prostej i wydatnej amputacji wydatków. Czy — wobec nieprzeprowadzonej w kraju tym deflacji cen głównych produktów spożywczych (zboża, wina i t. d.) — uda się dokonać tego dzieła, to może okazać dopiero przyszłość.

Zalóżmy jednak najgorsze: konieczność dewaluacji franka. Czy fakt ten może odbić się w jakiegokolwiek mierze na naszej sytuacji gospodarczej i losach naszej waluty?

Odpowiedź musi wypaść kategorycznie: nie.

W czym, mianowicie, może spadek franka francuskiego (i ewentualnie waluty holenderskiej oraz szwajcarskiej) zaważyć na naszym położeniu? W niczym.

Technicznie — złoty oparty jest nie na dewizach, ale na złocie. W rezerwach Banku Polskiego (dane za maj r. b.) na zł 509'3 miljn. złota przypadało zaledwie zł 15 miljn. dewiz. Założywszy nawet, iż znaczna ich część należałaby do wspomnianych trzech krajów, znajdujących się w sferze niebezpieczeństwa, strata Banku Polskiego w wypadku dewaluacji walut tych byłaby minimalna.

Finansowo — w wypadku dewaluacji wspomnianych walut i usunięcia przez nie z zobowiązań klauzuli złotej możemy nawet zyskać, jeśli chodzi o spłatę naszych zobowiązań wobec nich (wszystkie trzy kraje te należą do naszych wierzycieli).

Handlowo — spadek walut tych mógłby nam zaszkodzić w teorii trojako: jako utrudnienie naszego wywozu do tych krajów, jako ułatwienie i przez to wzmożenie przywozu z tych krajów na nasz rynek wewnętrzny, a wreszcie — jako wzmożona konkurencja eksportowa tych krajów dla nas na rynkach trzecich.

Ani jedna z powyższych możliwości nie wchodzi w rachubę. Jeśli chodzi o eksport nasz do Francji, Szwajcarii i Holandji, to w sumie rynki te nie stanowią nawet 10% wartości naszego wywozu ogólnego. Spadek waluty tych krajów nie może zatem ani chwili zaważyć na całokształcie naszego wywozu, niemówiąc już o tem, iż mowy poprostu niema, aby poziom cen w krajach tych pozostał mimo spadku waluty bez zmiany (tak, jak to stało się właściwie

w Anglii) i spadek ten wskutek tego odgrywałby rolę dodatkowego obciążenia naszego eksportu. Przywóz z krajów tych jest u nas w olbrzymiej większości skontyngentowany i dlatego o powiększeniu przywozu tego również mimo ewentualnej premji eksportowej naskutek spadku waluty tych krajów (gdyby nawet ceny się nie podniosły...) nie można myśleć. Na rynkach trzecich — poza argumentem o wyrównywaniu spadku waluty przez wzrost cen — działa jeszcze ten wzgląd, iż nie konkurujemy z krajami temi w żadnym ważniejszym dla nas wywozie.

To wszystko jest jasne i zrozumiałe. Pozostaje nam do odpowiedzenia jeszcze na jedno pytanie, które niejednokrotnie może przyjść na myśl każdemu, kto liczy się ze spadkiem ostatnich trzech zachodnio-europejskich walut złotych. Pytanie to, nieoparte zupełnie zresztą na przesłankach gospodarczych, przybiera zewnętrzną formę mniej więcej taką: jak to być może, aby jeden tylko złoty mógł pozostać na świecie walutą złotą?.. Pytanie, jak widzimy, ma charakter raczej refleksji nastroju, a nie rozumowanej wątpliwości.

Odpowiedź jest prosta. Od szeregu lat Polska prowadzi politykę, jakiej nikt na świecie (nie liczymy tu małej Litwy) nie prowadzi. Jako państwo dłużnicze jedyna ona nie ogranicza swobodnego obrotu dewizowego i nie dewaluuje. Ale ponadto — jedyna ona przeprowadziła na prawdę politykę deflacyjną, którą zresztą prowadzić zamierza nadal. Jasne jest, iż, prowadząc politykę odmienną od innych, znaleźć się może w sytuacji również odmiernej od reszty świata. Widzieliśmy z tego, co było powiedziane w pierwszej części naszych uwag, iż ewentualne niebezpieczeństwo dla zachodnio-europejskich walut złotych leżeć może wyłącznie w braku chęci czy braku subiektywnej możności (objektywna istnieje zawsze...) przeprowadzenia szerokiej akcji deflacyjnej. U nas i chęć i możność przeprowadzenia takiej polityki istniała, polityka taka była prowadzona konsekwentnie od lat pięciu i prowadzona jest nadal. Nic zatem nie byłoby dziwnego, gdyby, wydając naturalne owoce, doprowadziła nas do dość wyjątkowej sytuacji w całokształcie stosunków gospodarczych świata.

Krótko mówiąc: nie wiemy, czy zachodnio-europejskie waluty złote zdołają się utrzymać, czy będą musiały być zdewaluowane. Ale obie ewentualności na naszą sytuację nie wpłyną — bo poprostu wpłynąć nie mogą. Uczyniliśmy ze stałości naszej waluty oś naszej kryzysowej polityki gospodarczej — i obecnie zbieramy polityki tej zasłużone owoce.

M. T.

BRANŻOWE ZRZESZENIA PRZEMYSŁOWE A KARTELE

NOWELĄ z dn. 10/III 1934 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr 40, poz. 350) wprowadzono do naszego prawa przemysłowego w miejsce równocześnie uchylonych dawnych korporacji przemysłowych nową organizację „zrzeszeń przemysłowych”.

Podczas gdy dawne korporacje przemysłowe miały charakter raczej stanowo-cechowy (celem ich było przedewszystkiem pielęgnowanie ducha łączności, utrzymywanie i podnoszenie godności zawodowej

członków, piecza nad utrzymaniem dobrego stosunku między członkami korporacji i ich pracownikami i t. p.) i jako takie oparte były na ciasnej ściśle terytorjalnej podstawie organizacyjnej (każda korporacja obejmowała w zasadzie tylko jeden powiat) — nowe zrzeszenia przemysłowe pozbawione są w zupełności tego stanowo-cechowego charakteru. Ich zadania, wyliczone wyczerpująco w ustawie, są ściśle gospodarczej natury. Wedle art. 69 prawa prze-

mysłowego celem zrzeszeń przemysłowych może być tylko: 1) popieranie rozwoju przemysłu pod względem technicznym i gospodarczym, 2) pozyskiwanie krajowych i zagranicznych rynków zbytu, 3) obrona interesów gospodarczych zrzeszonych. Jako takie, zrzeszenia przemysłowe są oderwane od jakiegokolwiek podziału terytorjalnego i obejmują całe gałęzie przemysłu, a nawet więcej rodzajów przemysłu może się łączyć w jednym zrzeszeniu.

Nowe zrzeszenia przemysłowe różnią się od dawnych korporacji przemysłowych także tem, że mogą być tworzone w sposób zarówno dobrowolny jak i przymusowy. Na wniosek zainteresowanych przemysłowców może Minister Przemysłu i Handlu bądź utworzyć nowe zrzeszenie przymusowe dla przemysłu jednego lub kilku rodzajów (art. 76 prawa przemysłowego), bądź też przemienić istniejące już dobrowolne zrzeszenie przemysłowe na przymusowe, do którego obowiązani są należeć wszyscy przemysłowcy, prowadzący samoistnie w okręgu zrzeszenia przedsiębiorstwa danego rodzaju przemysłu (art. 77 prawa przemysłowego). Wszystkie te zrzeszenia, zarówno dobrowolne, jak i przymusowe, służą dokładnie tym samym celom.

Cele zrzeszeń przemysłowych mimo ich taksatywnego wyliczenia są tak obszerne, a przytem tak ogólnikowo ujęte, że każda gospodarcza działalność wszelkich możliwych gospodarczych związków przedsiębiorstw przemysłowych z łatwością da się w nich zamknąć, a zwłaszcza działalność wszelkich organizacji kartelowych, co nas w tej chwili specjalnie interesuje.

W przeważającej większości umów i statutów kartelowych jest mowa o popieraniu rozwoju przemysłu pod względem technicznym (tu należy w szczególności grupa karteli, usprawniających, standaryzujących produkcję — niemieckie „Fertigungskartelle”) lub gospodarczym. Każdy kartel, regulujący zbył w kraju lub zagranicą, zmierza tem samem do utrzymania odnośnych rynków dla siebie oraz do rozszerzenia ich i pozyskiwania nowych rynków w kraju i zagranicą. Każdy kartel, regulujący produkcję, zbył, ceny lub warunki wymiany, dąży przez to samo do obrony interesów gospodarczych zrzeszonych w nim przedsiębiorstw; w tym właśnie celu zawiązał się.

Zawarte w art. 69 prawa przemysłowego zastrzeżenie, że wymienione w nim cele zrzeszeń przemysłowych mają być „niezarobkowe”, interpretowane nawet ściśle gramatycznie, w stosunku do większości karteli niczego nie zmienia, gdyż większość karteli, jak o tem świadczą ich cele i działalność, niema żadnych własnych zarobków w swoim programie; przeciwnie, w całym szeregu statutów różnych spółek kartelowych stwierdza się wyraźnie tak samo, jak w art. 69 prawa przemysłowego, że dana spółka nie jest obliczona na zysk, i faktycznie sama, jako taka, żadnego zysku nie gromadzi, ograniczając się jedynie do odpowiedniego regulowania cen, warunków wymiany, rozdzielania wpływających zamówień wedle ustalonego klucza kontyngentów i t. p.¹⁾, co jednak czyni w zrozumiałym, całkiem naturalnym interesie zapewnienia jaknajlepszych zarobków swoim członkom.

Zapomnijmy jednak na chwilę o istnieniu karteli i zastanówmy się nad tem, co to wogóle znaczy: niezarobkowe cele popierania rozwoju przemysłu pod względem technicznym i gospodarczym, niezarobkowe pozyskiwanie rynków zbytu, niezarobkowa obrona gospodarczych interesów zrzeszonych przedsiębiorstw przemysłowych? Czy można wogóle myśleć o popieraniu rozwoju przemysłu, niemyśląc równocześnie o płynącym stąd zysku, czyli zarobku? Czy można zastanawiać się nad tem, jakby pozyskać nowy rynek zbytu, niemyśląc równocześnie o tem, czy i ile da mi ten nowy rynek zysku, czyli ile na tem zarobię? A czyż można wogóle myśleć o jakiegokolwiek, chociażby najskromniejszej, ale prawdziwej obronie gospodarczych interesów przedsiębiorstw przemysłowych, niekierując się przytem zyskiem, zarobkiem tych przedsiębiorstw i niekalkulując, jakby ten ich zarobek powiększyć? Uważam, że myśl o zysku, o zarobku jest i z natury rzeczy musi być zawsze przy wszelkich tego rodzaju operacjach gospodarczych nietylko brana pod najbardziej skrupulatną uwagę, ale musi stanowić wogóle punkt wyjścia przy stawianiu i realizowaniu wszystkich wspomnianych wyżej zadań, dla których powołano do życia zrzeszenia przemysłowe, jeżeli mają one wogóle mieć jakiś zdrowy sens gospodarczy i jeżeli mają spełnić swoje przeznaczenie.

Nie wątpię dlatego ani na chwilę, by autorzy dotyczących przepisów o zrzeszeniach przemysłowych, a w szczególności zawartego w art. 69 słowa „niezarobkowe”, mogli zadania tych zrzeszeń rozumieć inaczej. Przez określenie ich celów jako niezarobkowych chciano niewątpliwie jedynie zaznaczyć, że zrzeszenia te same, jako takie, nie mogą dążyć do żadnych bezpośrednich, własnych zysków, nie mogą ich gromadzić, gdyż zadaniem ich jest jedynie regulacja i popieranie rozwoju całych gałęzi przemysłu, na czem oczywiście uczestniczące w tych zrzeszeniach przedsiębiorstwa powinny zarabiać — bądź przez utrzymanie dotychczasowych, zagrożonych przez konkurencję czy depresję gospodarczą zarobków, bądź też przez ich podwyższenie. Inaczej zrzeszenia te miałyby się wogóle ze swoim celem i byłyby dla swoich uczestników tylko uciążliwym balastem.

Za błędną wykładnią określenia „cele niezarobkowe” mogłaby przemawiać okoliczność, że przy analogicznie sformułowanych celach rzemieślniczych związków gospodarczych (art. 167a) brak zastrzeżenia, jakoby te cele musiały być niezarobkowe. Skoro tak jest — mógłby ktoś argumentować — było widocznie wyraźną wolą ustawodawcy, aby cele zrzeszeń przemysłowych były niezarobkowe, a identycznie cele identycznie zorganizowanych zrzeszeń rzemieślniczych były zarobkowe. Nie wiem i nie umiem wytłumaczyć, dlaczego wprowadzono w ustawie tego rodzaju różnicowanie celów tych siostrzanych organizacji. Uważam jednak, że skoro cele zrzeszeń rzemieślniczych mogą być bezpośrednio bez żadnych ograniczeń zarobkowe, to tem bardziej musimy przyjąć, że analogiczne zrzeszenia przemysłowe mogą pośrednio dążyć również do podniesienia zarobków swoich członków.

Stwierdzone pokrywanie się celów zrzeszeń przemysłowych i karteli wysuwa z konieczności pytanie, jaki jest wzajemny stosunek tych organizacji oraz dotyczących przepisów prawnych.

¹⁾ Stwierdzam to na podstawie treści umów kartelowych, zgłoszonych do naszego rejestru kartelowego w Ministerstwie Przemysłu i Handlu.

Ustawa o kartelach z dn. 28/III 1933 r. podporządkowała swoim przepisom wszelkie umowy, uchwały i postanowienia, mające na celu drogą wzajemnych zobowiązań kontrolę lub regulowanie produkcji, zbytu, cen lub warunków wymiany dóbr w dziedzinie górnictwa, przemysłu i handlu. Forma prawna tych organizacyj kartelowych, jak również i niekartelowych, które powzięły jedynie uchwały lub postanowienia o treści kartelowej, jest przytem najzupełniej obojętna; ustawa kartelowa wogóle nie interesuje się nią. Mogą to być spółki akcyjne, komandytowe, z ograniczoną odpowiedzialnością, spółdzielnie, stowarzyszenia, spółki jawne lub cywilne i wszelkiego rodzaju spółki nieoznaczone; mogą to być równie dobrze umowy pełnomocnictwa, komisju, kupna-sprzedazy, najmu, dzierżawy i t. p., skoro tylko mieszczą w sobie treść kartelową, względnie służą wskazanym w ustawie celom kartelowym.

Zdawałoby się, że równie dobrze mogą podlegać ustawie kartelowej także „zrzeszenia przemysłowe”, służące celom kartelowym. Tak jednak nie jest. Sprzeciwia się temu przede wszystkim sama ustawa kartelowa, która w art. 16 postanawia wyraźnie, że przepisów jej nie należy stosować do „zrzeszeń przedsiębiorców, powstałych na podstawie przepisów specjalnych”.

Niektórzy ograniczają stosowanie art. 16 jedynie do przymusowych karteli, co jednak nie znajduje żadnego uzasadnienia w ustawie ani w jej motywach. Ustawa najwyraźniej mówi tylko o „zrzeszeniach przedsiębiorców”, nieżądając nawet, by to były zrzeszenia kartelowe. Mogą to być zatem zarówno kartele dobrowolne, jak i przymusowe, a także zrzeszenia niekartelowe, które jedynie powezmą pewne uchwały lub postanowienia o treści kartelowej i dlatego również mogłyby podlegać kompetencji ustawy kartelowej, gdyby nie owe specjalne przepisy prawne, regulujące dane zrzeszenia, co właśnie przewiduje się w art. 16 ustawy kartelowej.

Wyłączenie wszystkich kartelowych zrzeszeń przedsiębiorców, powstałych na podstawie specjalnych przepisów prawnych, spod właściwości powszechnej ustawy kartelowej, jest w zupełności trafne. Z natury rzeczy wynika, że będą to zawsze zrzeszenia tak dalece specjalne, że powszechne przepisy prawne ustawy kartelowej i innych ustaw będą niedostateczne dla ich ukonstytuowania się; przytem będą to zrzeszenia przedsiębiorców ze stanowiska dobra publicznego czy interesów Państwa tak dalece pożądane, że koniecznością się staje wydanie specjalnych przepisów prawnych, byle tylko te organizacje powęłać do życia i zapewnić im należyte funkcjonowanie. W tym celu konieczne jest uregulowanie w dotyczących przepisach prawnych nie tylko samego powołania do życia tych specjalnych zrzeszeń, ale także ich ustroju, treści statutu organizacyjnego, ich zadań i uprawnień oraz sposobu wykonywania tychże, no i oczywiście, odpowiedniego nadzoru władz państwowych nad ich działalnością wraz z wszelkimi potrzebnymi środkami regulowania tej działalności, niewyłączając prawa rozwiązania danej organizacji, skoro okaże się szkodliwą albo zbytęcną. I czyż byłoby w takich wypadkach celowe podporządkowywać ustawie kartelowej organizacje kartelowe, powołane do życia specjalnymi ustawami w interesie dobra publicznego i poddane dlatego specjalnej dyscyplinie prawnej, idącej w regule z ko-

nieczności dalej niż przepisy powszechnej ustawy kartelowej, obliczonej przede wszystkim, jeżeli nie wyłącznie, na wszelkiego rodzaju organizacje kartelowe ściśle prywatne, zawiązujące swoje powstanie z reguły inicjatywie prywatnej?)

Jeżeli nawet w wyjątkowych wypadkach uznano by za wskazane nadzoru państwowego nad pewnymi organizacjami kartelowymi, utworzonymi na zasadzie specjalnych przepisów prawnych, w przepisach tych bliżej nie określać, względnie wogóle odrębnie go nie regulować, cóż prostszego, jak zamieszczenie w tych przepisach krótkiego postanowienia, że dane specjalne organizacje kartelowe podlegają przepisom powszechnej ustawy kartelowej. Niema natomiast żadnej racji podporządkowywać specjalne organizacje kartelowe, unormowane w odrębnych, szczegółowych przepisach prawnych, ogólnym przepisom powszechnej ustawy kartelowej.

Praktycznie za najszcześniejsze uważałbym rozwiązanie, aby w każdej ustawie o specjalnych zrzeszeniach przedsiębiorców zawarte było zawsze wyraźne postanowienie, czy mają one względnie nie mają podlegać przepisom ustawy kartelowej.

Dobitym przykładem takich „zrzeszeń przedsiębiorców, powstałych na podstawie przepisów specjalnych” są właśnie „zrzeszenia przemysłowe”, powstałe na podstawie przepisów prawa przemysłowego. Przepisy te normują dokładnie ustrój, zakres działania, prawa i obowiązki zrzeszeń przemysłowych oraz nadzór Ministra Przemysłu i Handlu nad niemi. Nadzór ten idzie przytem znacznie dalej niż nadzór nad kartelami. Minister nie tylko zatwierdza statut każdego zrzeszenia przemysłowego, bez czego zrzeszenie nie może wogóle powstać, i ma decydujący wpływ na każdą zmianę statutu, ale nadto może sam rozwiązać każde zrzeszenie i zarządzić jego likwidację, jeżeli uzna, że dane zrzeszenie wykracza w swej działalności przeciwko przepisom prawa albo swego statutu, zagraża interesowi publicznemu albo mimo wezwania władzy nadzorczej zaniedbuje spełniania swych zadań (art. 75 prawa przemysłowego). Minister może również nie zgodzić się na powstanie pewnego zrzeszenia przemysłowego, jeżeli

¹⁾ P. Red. Sławiński w art., drukowanym w „Przeglądzie Gospodarczym” (zesz. 3 z dn. 1/II 1933 r.), niesłusznie uważa za „niefortunną recepcję z ustawy niemieckiej i projektu czechosłowackiego wyłączenie spod kompetencji Sądu Kartelowego i wogóle spod działania ustawy kartelowej związków przedsiębiorstw, utworzonych na mocy ustaw specjalnych”. Jego zdaniem — „jeżeli postanowienia ustawy kartelowej mają skutecznie powstrzymywać kartele od zagrożenia dobru publicznemu, to dlaczego nie stosować ich do zrzeszeń, powstałych na podstawie ustaw specjalnych. W tych ustawach specjalnych znajdują się również postanowienia, mające na celu przestrzeganie przez kartele dobra publicznego. Albo są one mniej rygorystyczne i wówczas jest to nieuzasadniony przywilej, albo też są bardziej rygorystyczne i wówczas stanowią nieuzasadnione upośledzenie”. Otóż, właśnie dlatego, że w ustawach specjalnych są z reguły zawsze również postanowienia, mające na celu przestrzeganie przez kartele dobra publicznego, niema potrzeby podporządkowywać je jeszcze ogólnym przepisom powszechnej ustawy kartelowej. Przez to nie podwoi się ani wzmocni ich kontrolę, przeciwnie, łatwo mogłyby wynikać sprzeczności spowodowane podleganiem tych samych organizacyj kartelowych dwóm różnym ustawom kartelowym, z tego jednej powszechnej, drugiej specjalnej. Ustawy specjalne zaś nie są ani mniej ani bardziej rygorystyczne, lecz takie, jakie są potrzebne, jak tego wymagają interesy i zadania danych zrzeszeń specjalnych, i dlatego nie można mówić ani o ich nieuzasadnionem uprzywilejowaniu, ani o ich upośledzeniu. Można tylko powiedzieć, że dana ustawa pewne zagadnienie źle rozwiązuje, ale to jest znów całkiem inna kwestja, która z omawianą nie ma nic wspólnego.

uzna, że jest ono niepożądane ze względów gospodarczych (art. 72 prawa przemysłowego).

Czyż byłoby w tych warunkach celowe poddawać zrzeczenia przemysłowe z uwagi na kartelowy charakter ich zadań przepisom ustawy kartelowej, która daje Ministrowi w stosunku do nich znacznie mniejsze uprawnienia z tytułu nadzoru od tych, jakie daje prawo przemysłowe? Czy miałoby sens nalegać na zgłaszanie do rejestru kartelowego, prowadzonego przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu, statutowych zrzeczeń przemysłowych, które w Ministerstwie tem są już nietylko dobrze znane, ale które Ministerstwo to samo zatwierdziło. Nie miałoby sensu również korzystać w stosunku do tych zrzeczeń z przyznanego Ministrowi w ustawie kartelowej prawa zawieszania działalności kartelu i skierowania sprawy do Sądu Kartelowego, skoro Minister bez niczyjej pomocy może daleko szybciej każde zrzeczenie przemysłowe sam odpowiednio zmienić (jego statut) albo też rozwiązać.

Zrzeczenia przemysłowe mogą zarazem służyć jako dosadny przykład, ile niekonsekwencji byłoby w tem, gdyby chciano przyjąć, że art. 16 ustawy kartelowej ma zastosowanie tylko do przymusowych zrzeczeń przemysłowych, a nie do dobrowolnych, które miałyby wskutek tego podlegać postanowieniom ustawy kartelowej, mimo że jedne i drugie zrzeczenia służą najdokładniej tym samym celom, mają identyczny ustrój i podlegają jednemu i temu samemu nadzorowi Ministra Przemysłu i Handlu.

Zrzeczenia przemysłowe tem bardziej nie mogłyby podlegać przepisom ustawy kartelowej, że w myśl art. 69 prawa przemysłowego mogą one powstawać „wylącznie” na podstawie przepisów prawa przemysłowego.

Słowo „wylącznie”, zawarte w art. 69 prawa przemysłowego, nasuwa jednak pewne inne wątpliwości. Skoro dla celów, określonych w tym artykule, wolno przedsiębiorcom przemysłowym stowarzyszać się wyłącznie na podstawie przepisów prawa prze-

mysłowego, czy mogą oni dla tych samych celów zawierać zwyczajne ściśle prywatne porozumienia kartelowe w dowolnej formie zgodnie z przepisem art. 1 ustawy o kartelach? Stwierdziłem już wyżej, że „popieranie rozwoju przemysłu pod względem technicznym i gospodarczym” jest celem prawie każdego kartelu, a „pozyskiwanie krajowych i zagranicznych rynków zbytu” jest specyficznie kartelowym celem, zaznaczyłem także, że większość karteli nie ma przytem własnych celów zarobkowych, a więc właśnie tak, jak tego żąda się w art. 69 prawa przemysłowego. Czyż tego rodzaju kartele miałyby być w przyszłości prawnie niedopuszczalne? Praktycznie trudno wyobrazić sobie, aby coś podobnego mógł ustawodawca mieć na myśli, ale formalnie mogłoby to wynikać z przepisu art. 69 prawa przemysłowego, jeżeli będziemy go ściśle gramatycznie i logicznie interpretować, konsekwentnie z przedstawioną wyżej wykładnią o konieczności wyłączenia zrzeczeń przemysłowych i rzemieślniczych spod kompetencji ustawy kartelowej.

Ta gramatycznie i logicznie usprawiedliwiona wykładnia art. 69 prawa przemysłowego oznaczałaby dalekoidącą nowelizację obowiązującej ustawy kartelowej, jej bardzo znaczne ograniczenie, jeżeli wogóle nie przekreślenie prawnie uznanej w art. 1 tej ustawy swobody zawierania umów kartelowych, co musiałoby być w stosunku do ustawy kartelowej wyraźnie *expressis verbis* stwierdzone. Skoro to nie nastąpiło, nie pozostaje nic innego, jak do czasu ewentualnej nowelizacji art. 69 prawa przemysłowego, tłumaczyć go tak, jak tego życie wymaga, t. zn. nadal nie wykluczać prawnej możliwości powstawania na zasadzie art. 1 ustawy o kartelach ściśle prywatnych organizacji kartelowych w dowolnej formie także dla tych celów, dla których w art. 69 prawa przemysłowego przewidziano jako jedyną formę stowarzyszenia się „zrzeczenia przemysłowe”.

Dr. Roman Piotrowski

OŚWIADCZENIE PANA MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU HENRYKA FLOYAR-RAJCHMANA O KSZTAŁTOWANIU SIĘ HANDLU ZAGRANICZNEGO

Pan Minister Przemysłu i Handlu, H. Floyar Rajchman, udzielił Agencji „Iskra” wywiadu, w którym omówił powody zmienności salda w naszym bilansie handlowym.

— *Panie Ministrze — zapytał Redaktor Agencji „Iskra” — za ostatnie 4 miesiące naszych obrotów handlowych z zagranicą statystyka wykazuje saldo dodatnie i to dość wysokie, jak na obecne światowe warunki. Czemu należy przypisać, iż w ostatnich czasach, t. j. w kwietniu r. b., mamy nieznaczne saldo ujemne, co również powtarza się i w ubiegłym miesiącu, jak to wskazuje komunikat urzędowy?*

Pan Minister Floyar-Rajchman odpowiedział:

— *Z przyjemnością udzielę Panu wyjaśnień na ten temat, tem bardziej, że był on przedmiotem zainteresowania naszej prasy już w ubiegłym miesiącu.*

Warunki ogólne wymiany handlowej na świecie mają swój bezwzględny wpływ i na nasze obroty handlowe z zagranicą.

Należy bowiem zdać sobie sprawę z tego, że na rynku światowym zachodzą ciągle zmiany, które wymagają coraz to innych metod i środków zaradczych.

W ostatnich czasach szereg państw, które są naszymi kontrahentami, wprowadził dalekoidące zmiany i ograniczenia w swoim handlu zagranicą. Zmiany te, oczywiście, i nas dotyczą. W niektórych krajach następują nieraz nawet zmiany całego dotychczasowego systemu polityczno-handlowego, przy zastosowaniu bardzo skomplikowanych zarządzeń reglamentacyjnych towarowych i dewizowych, w in-

nych zaś — wprowadzane są dalekoidące ograniczenia przydziału dewiz, a to spowoduje powstających tam trudności płatniczych.

W wielu wypadkach wreszcie mamy do czynienia z dość wielką rozpiętością wahań walutowych.

Powoduje to, oczywiście, dla nas doraźne, a czasem i dłuższe zatamowanie obrotów z temi państwami i cały szereg trudności wywozowych, zależnych każdorazowo od coraz to innych zjawisk. Są to naogół trudności, które oczywiście hamują, lub czasem opóźniają tylko nasz wywóz i wymagają po- zatem ciągłych negocjacji z zagranicą. Dało się to szczególnie odczuć w ostatnich miesiącach, które obfitowały w niespodzianki tego rodzaju, znane zresztą powszechnie, a to na terenie przedewszyst- kiem rynków europejskich. Na wysiłek naszego eks- portu i na jego tempo wpływała ostatnio ponadto opóźniająco także i pewna nieufność naszych sfer gospodarczych do szeregu walut zagranicznych, które nieraz przez dłuższe okresy czasu wykazywały po- ważne wahania.

Jasną jest rzeczą, że w tych warunkach, eksport nasz nie może automatycznie, miesiąc po miesiącu, uzyskiwać nadwyżek bilansowych, jakkolwiek wyka- zuje je w całości swego bilansu za okresy dłuższe, np. roczne.

Zapobieganie tym wszystkim trudnościom stanowi codzienną prawie troskę Rządu i przedmiot prac za- interesowanych sfer gospodarczych. Wszystkimi do- stępnymi drogami dąży się do neutralizowania i przewycięzania trudności.

Miewaliśmy już takie wahania w poprzednich la- tach, a jednak wracaliśmy zawsze do zadowalających wyników.

Dlatego też uważam, że również i obecne wahania w naszym bilansie handlowym są przejściowe.

Nieznaczna bierność bilansu ostatnich 2 miesięcy należy więc oceniać jako zjawisko przemijające, a tem samem niezmiennające naszej zasadniczej po- zycji w handlu zagranicznym.

Muszę podkreślić przytem, że w ostatnich czasach daje się u nas zauważyć wzrost produkcji w pewnych działach i rosnący przywóz surowców, co nie po- winno budzić zastrzeżeń jako zjawisko raczej zdrowe.

Ponadto muszę zaznaczyć, że wszystkie zaintere- sowane czynniki gospodarcze muszą się zdobyć na wzmoczony wysiłek nad rozwojem handlu zagranicz- nego, a szczególnie na rynkach zamorskich. Na tym terenie bowiem jest jeszcze dużo rzeczy do zrobienia oraz niedomagań do usunięcia. To jest jednak temat, który odłożymy chyba do najbliższej sposobności.

KRONIKA GOSPODARCZA

INWESTYCJE PUBLICZNE W 1935 R.

Restrykcje budżetowe zaczęły się od ograniczania publicznych kredytów inwestycyjnych. Zaspokojenie pilnych nawet potrzeb — z punktu widzenia uży- teczności projektowanego obiektu — było odraczane, byle tylko odzyskać, bądź zbliżyć się do równowagi budżetowej.

W miarę pogłębiania się depresji i wzrostu bezro- bicia rodzą się tendencje do wzmoczenia publicznej działalności inwestycyjnej w celu zwiększenia zatrud- nienia, w celu uproduktywnienia pomocy społecznej dla bezrobotnych, ulepszenia podziału dochodu spo- łecznego. Tę rolę spełniać ma Fundusz Pracy. Po- wołany został on przedewszystkiem dla sfinansowa- nia inwestycji, mających zwiększyć stan zatrudnie- nia, a więc rozszerzyć inwestycje publiczne. Dalszy bodziec w tym kierunku daje obecnie Pożyczka In- westycyjna.

Preliminarz budżetowy na 1935/36 r. wraz z usta- lonym planem robót drogowych¹⁾ przewiduje na ro- boty inwestycyjne²⁾ zł 276·2 miljn., w tem: admini- stracja zł 40·8 miljn., przedsiębiorstwa i zakłady zł 106·3 miljn., monopole zł 2·5 miljn. i fundusze zł 126·6 miljn.

Ponadto Państwo uruchamia kredyty budowlane w sumie zł 42 miljn., które pobudzą do uruchomie- nia kapitały prywatne — tak, że łącznie będzie prze- budowane ok. zł 120 miljn.

Wreszcie roboty inwestycyjne samorządu terytor- jalnego na bieżący rok budżetowy ocenić można ogó- łem na zł 85 miljn., łącznie z kredytami i dotacjami Funduszu Pracy (ok. zł 12·8 miljn. oraz szarwar- kiem, odróbką świadczeń w naturze i t. p.

W ten sposób suma kredytów inwestycyjnych pu- blicznych wynosi: zł 276·2 miljn. kredytów państwo- wych, zł 85·0 miljn. kredytów samorządowych oraz zł 42·0 miljn. kredytów budowlanych, razem zł 399 miljn.¹⁾ W istocie pozwoli to na przepraco- wanie ok. zł 468·0 miljn.

Dalsze zwiększenie tej sumy nastąpiło na mocy uchwały Komitetu Ekonomicznego Ministrów z dn. 8/VI r. b. w sprawie rozdziału kwoty, uzyskanej z sub- skrypcji w gotówce 3% Premjowej Pożyczki Inwe- stycyjnej. Kwotę tę — w wysokości zł 152 300 tys. — rozdysponowano całkowicie na prace i inwestycje, nieprzewidziane w budżecie państwowym.

Z sumy tej Komitet Ekonomiczny Ministrów już przed paru tygodniami przeznaczył zł 50 miljn. na roboty drogowe, które są już wykonywane w ra- mach uchwalonego planu drogowego. Jak wiadomo, plan ten przewiduje wydatek w ciągu najbliższych 2 lat na prace drogowe w sumie ok. zł 120 miljn., w tem z Pożyczki Inwestycyjnej zł 50 miljn.

Z pozostałej kwoty Pożyczki Inwestycyjnej prze- znaczone na roboty wodne zł 25 miljn., na zatrud- nienie bezrobotnych w obrębie samorządów i w dzie- dzinie budownictwa państwowego (do dyspozycji

¹⁾ Roboty kredytowe.

²⁾ Łącznie z większemi robotami remontowemi, uzupełnieniami zapasu narzędzi i taboru.

¹⁾ Z potrąceniem zł 12·8 miljn. kredytów Funduszu Pracy na roboty samorządowe.

Ministrów: Spraw Wewnętrznych i Opieki Społecznej) — zł 245 miljn., na cele inwestycyjne, związane z przebudową ustroju rolnego — zł 13 miljn., na cele morskie i na budowę urządzeń portowych w Gdyni oraz na cele elektryfikacyjne zł 31'8 miljn., reszta zaś, t. j. zł 8 miljn., przeznaczona została na różne cele, jak: budowle państwowe w zakresie działalności Min. Wyznań Rel. i Ośw. Publ. i Min. Sprawiedliwości, budowa Kościoła Opatrzności i t. d.

Z ogólnej kwoty, uzyskanej z Pożyczki Inwestycyjnej, która wpływa stopniowo w ratach miesięcz-

nych, zł 110 miljn. przebudowane zostaną jeszcze w ciągu bieżącego roku budżetowego.

W ten sposób Pożyczka Inwestycyjna w poważnym stopniu uzupełni środki z budżetu państwowego i budżetów przedsiębiorstw państwowych oraz z Funduszu Pracy, przeznaczane dotychczas na cele inwestycyjne.

Ogólna więc wartość inwestycji publicznych w roku bieżącym osiągnie ok. zł 500 miljn., a łącznie z mobilizowanymi do współpracy w budownictwie kapitałami prywatnymi — ok. zł 578 miljn.

GÓRNICTWO I PRZEMYSŁ

PRZEMYSŁ NAFTOWY

PRZEMYSŁ NAFTOWY W KWIECIU 1935 R. — Wydobyte ropy w kwietniu 1935 r. wyniosło 4243 cyst. brutto wobec 4354 cyst. w marcu r. b. Przeciętna dzienna produkcja wynosiła zatem 141 cyst. brutto wobec 140 cyst. w marcu.

Z dowień w rejonie boryslawskim większe ukończono w Mrażnicy w otworze Nr. 1 kopalni „Standard”; produkcja tego otworu wynosi 75 tropy dziennie z głęb. 1521 m. Ponadto zwiększenie wydajności do 10 tropy dzień. i 1'3 m³ gazów na minutę uzyskano po torpedowaniu w otworze XXVII kopalni „tatelands” w Tustanowicach. Z szeregu dowień w rejonach marek specjalnych najwydajniejsze uzyskano: w Bitkowie (Nr. LX kopalni „Dąbrowa” — 8 t dziennie z głęb.

1082 m) i w Iwonczu („Roman XIII”) — 6 t dziennie z głęb. 662 m).

Odbudowa ciśnienia złoża, stosowana na niektórych kopalniach w gminach: Schodnica, Urycz, Potok i Równie, utrzymywała nadal produkcję objętych tą metodą kopalń na poziomie kilkakrotnie wyższym niż poprzednio przed stosowaniem metody. Na kopalni „Lipa” w Lipinkach włączanie powietrza nie zostało jeszcze wznowione.

Ilość ropy, zużytej na opał i manko, wyniosła 4% wobec 3% w marcu.

Ekspedycja ropy do rafinerii pozostała bez większych zmian, wynosząc 4287 cyst. wobec 4301 cyst. w marcu.

Zapasy ropy, zamagazynowanej na kopalniach i tłoczniach, zmniejszyły się do 1876 cyst. (w marcu było zamagazynowanych 1953 cyst.).

Produkcja i obrót ropą — w kwietniu 1935 r. (w cysternach)

MIESIĄC I ROK	J A S Ł O				DROHOBYCZ				STANISŁAWÓW				R A Z E M			
	Produkcja	Opał i manko	Ekspedycja	Zapasy w końcu m-ca	Produkcja	Opał i manko	Ekspedycja	Zapasy w końcu m-ca	Produkcja	Opał i manko	Ekspedycja	Zapasy w końcu m-ca	Produkcja	Opał i manko	Ekspedycja	Zapasy w końcu m-ca
Marzec 1935	837	5	817	354	3 235	154	3 200	1 528	282	5	284	71	4 354	166	4 301	1 953
Kwiecień 1935	803	19	817	324	3 159	163	3 173	1 501	281	4	297	51	4 243	186	4 287	1 876
Stycz. — kwiec. 1935	3 181	39	3 304	324	12 577	630	12 477	1 501	1 090	21	1 081	51	16 848	690	16 862	1 876
" " 1934	3 151	20	3 236	290	13 040	654	13 568	1 273	1 052	25	956	180	17 243	699	17 760	1 743

Produkcja i zużycie gazów ziemnych — w kwietniu 1935 r. (w tys. m³)

MIESIĄC I ROK	J A S Ł O				DROHOBYCZ				STANISŁAWÓW				R A Z E M			
	Produkcja	Opał (zuż. własne)	Odtłoczono	Manko	Produkcja	Opał (zuż. własne)	Odtłoczono	Manko	Produkcja	Opał (zuż. własne)	Odtłoczono	Manko	Produkcja	Opał (zuż. własne)	Odtłoczono	Manko
Marzec 1935	13 244	2 567	10 300	377	28 214	8 327	19 818	69	3 696	2 820	580	296	45 154	13 714	30 698	742
Kwiecień 1935	10 801	2 377	7 997	427	24 260	7 900	16 277	83	3 547	2 635	695	217	38 608	12 912	24 969	727
Stycz. — kwiec. 1935	50 892	9 840	39 166	1 886	110 128	32 509	77 234	385	14 185	10 792	2 448	945	175 205	53 141	118 848	3 216
" " 1934	39 009	8 344	29 166	1 499	108 887	43 925	64 530	427	14 497	10 346	2 214	1 937	162 388	62 615	95 910	3 863

Liczba otworów wiertniczych na kopalniach ropy i gazów — w kwietniu 1935 r.

MIESIĄC I ROK	Liczba otworów														Ilość otworów produkcyjnych	Przeciętna dzienna produkcja otworów — w kg
	Montowane	Zmontowane	Wiercone			Instrument.	Wyłączne gazowe	Samopłynące	Łyżkowane	Pompowane	Tłokowane	Rekonstrukt.	Likwidacja	Razem		
			Produkcyjne	Bez produkcji	Razem											
Marzec 1935	8	11	55	56	111	27	212	11	343	2 219	344	28	13	3 327	2 972	472
Kwiecień 1935	7	8	51	58	109	21	211	11	338	2 228	351	30	16	3 330	2 979	474

Ruch terenowy naogół nie wykazał większych zmian. W gminie Kałusz pod hasłem „Adam” został zgłoszony zamiar uruchomienia kopalni gazu ziemnego. Uwzględniając warunki geologiczne, kopalnię założono w pobliżu siódła. W skład siódła wchodzi piaskowce i łupki, które w całym rejonie kałuskim zawierają gaz ziemny, stwierdzony oddawna wierceniami. Wiercenie nowego otworu zaczęło już w pierwszych dniach maja. Nawiercony gaz użyty zostanie do opału kotłów kopalni soli potasowych „Tesp” w Kałuszu.

Badania terenów sposobem magnetycznym prowadzono na łące gminnej w Lachowcach, obok Bohorodczan, a badania metodą geoelektryczną — na terenach gmin: Stebnik i Dobrohostów pow. drohobyckiego w kierunku południowo-zachodnim przy ogólnej długości — 8 km. Oprócz powyższych prac wytyczono też nową linię na wschód od Pomiarek w Truskawcu

w kierunku gm. Ułyčno pow. drohobyckiego i Dołhołuka pow. stryjskiego. Na tym profilu wykonano zdjęcia na linii 1400 m przez tereny państwowych lasów w Dobrohostowie.

W ruchu wiertniczym nie dało się zauważyć większych zmian. Liczba wierconych otworów wynosiła 109, a więc była o 3 mniejsza niż w miesiącu poprzednim. Nowych otworów przybyło 8 — wobec 6 w marcu.

Ceny ropy naftowej pozostały w wysokości niezmienionej, to jest Z 1350 za cysterne 10-tonnową loco zbiorniki dla ropy bruttowej, zakupywanej przez Państw. Zakłady Naft. „Polmin”.

Liczba robotników w kopalniach ropy i gazów obejmowała 8760 (w marcu 8673).

Wydobycie gazów ziemnych w kwietniu wynosiło 38608 tys. m³ — wobec 45154 tys. m³ w marcu. Przeciętne dzienne wydobycie wynosiło 1286 tys. m³ (w marcu 1456).

Produkcja i obrót produktami naftowymi — w kwietniu 1935 r. (w tonnach)

P r o d u k t	Wytwór- czość	Wysyłka do spo- życia w kraju	Wysyłka do innej rafin. innej rafin.	Zużycie własne	Eksport	Przychód:		Z a p a s y :	
						z innych rafineryj i gazolin- niarni	import	w dn. 31/III 1935	w dn. 30/IV 1935
Benzyna	7 283	4 793	384	6	3 948	2 881	—	19 459	20 492
Nafta	11 607	5 575	25	2	1 116	16	—	32 199	37 104
Olej gazowy	7 322	3 854	130	13	2 418	123	—	6 237	7 267
Oleje lekkie o c. g. do 0·890	959	680	1	—	9	2	—	833	1 104
Oleje: napędowy i opałowy	226	114	—	—	74	—	—	526	564
Oleje smarowe	5 985	2 726	101	5	1 450	103	—	63 366	65 172
Wazelina	— ¹⁾	41	—	—	—	—	—	215	169
Smary stałe	242	235	10	—	5	10	—	390	392
Parafina	2 324	607	2	—	1 927	—	—	5 060	4 818
Asfalt	1 339	1 038	—	—	95	—	—	12 348	12 554
Koks	445	87	31	240	29	16	—	1 277	1 352
Produkty atypowe	70	40	—	—	2	—	—	135	163
„ uboczne	169	56	—	63	16	—	—	734	768
Olej parafinowy	— ²⁾	94	730	44	—	1 175	—	21 840	21 150
Gacz i oleje potne	— ³⁾	—	—	—	—	—	—	3 453	3 183
Slops	282	—	—	226	—	—	—	823	879
Pozostałości	691	84	438	175	—	— ⁴⁾	—	15 587	15 577
Ogółem:	37 673	20 024	1 852	774	11 089	4 322	—	184 482	192 738

Ekspert do poszczególnych krajów — w kwietniu 1935 r. (w tonnach)

Kraj przeznaczenia	Benzyna	Nafta	Olej gazowy	Oleje lekkie o c. g. do 0·890	Oleje smarowe	Parafina	Świece	Wazelina	Asfalt	Koks	Smary stałe Mydło naftowe	Półprodukty	Pozostałości dystylacyjne ⁵⁾	Razem
Austria	—	101	187	—	36	109	—	—	—	—	—	—	46	479
Bułgaria	—	—	—	—	9	—	—	—	—	—	—	—	—	9
Czechosłowacja	3 526	791	36	—	99	45	—	—	—	—	—	—	—	4 497
Dania	102	—	—	—	—	—	—	—	—	—	16	—	—	118
Francja	—	—	—	—	—	—	—	—	—	14	—	—	—	14
Grecja	—	—	—	—	—	32	—	—	—	—	—	—	—	32
Jugosławia	—	—	—	—	42	108	—	—	10	—	4	—	—	164
Łotwa	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	16	16
Niemcy	—	—	—	—	11	—	—	—	56	—	—	—	—	67
Szwajcaria	—	165	1 330	—	—	—	—	—	—	15	1	—	—	1 511
Szwecja	15	—	—	—	42	—	—	—	—	—	—	—	—	57
Węgry	—	—	—	—	16	40	—	—	—	—	—	—	1	57
Włochy	12	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	12
Razem:	3 655	1 057	1 553	—	255	334	—	—	66	29	21	—	63	7 033
Gdańsk	270	53	596	9	1 178	1 593	—	—	29	—	2	—	11	3 741
Gdynia	23	6	269	—	17	—	—	—	—	—	—	—	—	315
Ogółem:	3 948	1 116	2 418	9	1 450	1 927	—	—	95	29	23	—	74	11 089

¹⁾ Połączono 5 t. wziętych z zapasów do dalszej przeróbki.

²⁾ „ 997 t. „ „ „ „ „

³⁾ „ 270 t. „ „ „ „ „

⁴⁾ Manco 4 t.

⁵⁾ Oleje napędowe i opałowe.

Manco gazowe wynosiło 1'8% produkcji — wobec 1'6% w marcu.

Cena gazu ziemnego została niezmienniona. W rejonie borysławskim płacono 4'22 za m³, w okr. jasielskim 6'00, doliczając za tłoczenie 1 m³ 0'64 dla zakładów przemysłowych i 0'94 dla miast.

W kwietniu r. b. było czynnych 30 rafinerij nafty, które zatrudniały ogółem 3291 robotników i majstrów (w marcu r. b. 3284). Z tej liczby — 3275 robotników było zajętych przy pracach, związanych bezpośrednio z ruchem zakładów.

Przeróbka ropy w rafinerjach wynosiła 40 887 t (w r. ub. przeciętnie mies. 44 tys. t). Przerobiono ropy borysławskiej (standard) 27 130 t, specjalnej małoparafinowej 9 190 t, specjalnej bezparafinowej 4 567 t.

Wytwórczość produktów naftowych wyniosła ogółem 37 673 t, a więc strata przy przeróbce stanowiła 7'8% (przeciętnie w r. ub. 8'1%).

Konsumpcja produktów naftowych w kraju wyniosła 20 798 t (w tym wewnętrzne spożycie rafinerij 774 t) i przedstawiała się następująco (w tonnach — bez spożycia rafinerij):

	K w i e c i e ń		Przec. mies.
	1935	1934	1934
Benzyna	4 793	5 304	5 170
Nafta	5 575	5 583	9 700
Oleje gazowy i opałowy	3 968	3 729	4 540
Oleje smarowe	3 406	3 491	3 320
Parafina	607	447	630

Eksport produktów naftowych (właściwie wysyłka z rafinerij, przeznaczona na eksport) wyniósł ogółem 11 089 t, czyli był znacznie mniejszy niż przeciętny eksport miesięczny w r. ub. (17 tys. t).

Z poszczególńych produktów wywieziono zagranicę (w tonnach):

	K w i e c i e ń	Przec. mies.
	1935	1934
Benzyna	3 948	5 220
Nafta	1 116	3 250
Oleje gazowy i opał.	2 492	3 100
" smarowe	1 459	3 000
Parafina	1 927	1 630

Ruch z a p a s ó w produktów naftowych w rafinerjach przedstawiał się następująco (w tonnach):

	1/IV 1935	1/V 1935	1/V 1934
	Benzyna	19 459	20 492
Nafta	32 199	37 104	31 875
Oleje gazowy i opałowy	6 763	7 831	17 735
" smarowe	64 199	66 276	61 020
Parafina	5 060	4 848	4 790
Inne produkty	56 802	56 187	62 964
R a z e m:	184 482	192 738	201 487

W przemyśle gazolinowym sytuacja była w dalszym ciągu pomyślna. Z ogólnej ilości 38 608 tys. m³ gazu ziemnego, wyprodukowanego na kopalniach — przerobiono w gazolinarniach 21 633 tys. m³, czyli 56%.

Ze 100 m³ przerobionego gazu otrzymywano przeciętnie 15'8 kg gazoliny (w r. ub. przeciętn. 13'6 kg). Do rafinerij nafty wysyłano jako domieszkę do benzyn ciężkich celem otrzymania benzyny motorowej 3 059 t gazoliny. W ruchu było 26 zakładów gazolinowych, które zatrudniały 339 robotników.

KOPALNICTWO WOSKU ZIEMNEGO W KWIECNIU 1935 r. — W kwietniu r. b. wydobyto 25 t wosku (w marcu 23). Eksport obejmował: Niemcy — dokąd wywieziono 36 t (w marcu 15) i Czechosłowację — 0'6 t (w marcu 5). Zapasy wosku ziemnego, zamagazynowanego na kopalniach, wynosiły 37 t (w marcu 20). Zatrudnionych było 151 robotników. Ceny wosku ziemnego w kwietniu wynosiły loco kopalnia za 100 kg: I gat. 286 (w marcu 300), II gat. 231 (w marcu 250). Konjunktura zbytu wosku na rynkach światowych wobec dumpingu sowieckiego, a specjalnie ostatnio i japońskiego, oraz konkurencji środków zastępczych była nadal niepomyślna.

HUTNICTWO

WYTWÓRCZOŚĆ HUTNICTWA CYNKOWEGO I OŁOWIANEGO W MAJU 1935 R. przedstawiała się — według danych tymczasowych — jak następuje (w tonnach):

	1	9	3	5	Maj
	k w i e c i e ń	1935	1935	1935	1934
Cynk mufłowy i elektrolit.	6 227	6 227	6 723	8 006	8 006
Błacha cynkowa	1 393	1 393	1 343	1 136	1 136
Kwas siarkowy	13 154	13 154	13 180	14 923	14 923
Ołów surowy	1 368	1 368	1 318	1 414	1 414
Srebro	—	—	—	—	—

Jak wynika z powyższego zestawienia, wytwórczość majowa niewiele się różni od kwietniowej, z wyjątkiem cynku, którego produkcja nieco wzrosła. Stało się to pomimo zamknięcia w końcu kwietnia huty cynku „Guidotto”, należącej do Zakładów Ks. Donnersmarcka, gdyż wytwórczość pozostałych hut zwiększyła się. W porównaniu z majem r. ub. produkcja tegoroczna była mniejsza, z wyjątkiem blachy cynkowej, której wytwórczość wzrosła. W porównaniu z kwietniem r. b. wytwórczość cynku zwiększyła się o 8'0%, a kwasu siarkowego o 0'2%, natomiast produkcja blachy cynkowej zmniejszyła się o 0'4%, a ołowiu o 3'7%. W porównaniu z majem r. ub. wytwórczość cynku spadła o 16'0%, kwasu siarkowego o 11'6% i ołowiu o 6'8%, natomiast produkcja blachy cynkowej wzrosła o 18'2%. Srebra w maju nie wytwarzano.

PRZEMYSŁ WŁÓKIENNICZY

SPECJALNY FUNDUSZ NA SKUP AKCYJ ŻYRARDOWSKICH. — W dn. 5 czerwca 1935 r. odbyło się pod przewodnictwem Prezesa Zarządu P. Pos. Dr. Pawła Minkowskiego zgromadzenie uczestników Syndykatu Akcjonariuszów Mniejszości Towarzystwa Zakładów Żyrardowskich, S. A., przy udziale P. Prezesa Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie Czesława Klarnera oraz Zarządu Syndykatu w składzie PP.: Wiceprzewodniczących — Jerzego Dreckiego i Dr. Wacława Fajansa, oraz członków — Jerzego Łubińskiego, Andrzeja Wierzbickiego i Tadeusza Zamojskiego.

Zebrań wysłuchało i przyjęło do wiadomości sprawozdanie z dotychczasowych czynności Zarządu Syndykatu, złożone przez Przewodniczącego.

P. Minkowski zakomunikował, iż Izba Przemysłowo-Handlowa w Warszawie dysponuje specjalnym funduszem, przekazanym jej przez grupę przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych. W oparciu się o ten fundusz między Izłą Przemysłowo-Handlową w Warszawie a Zarządem Syndykatu zawarta została umowa, na mocy której uzyskano dla akcjonariuszów Żyrardowa zapewnienie, że akcje ich w wypadku, gdyby chcieli je zbywać, nabywane będą przez Izbę Przemysłowo-Handlową w Warszawie ze wspomnianego powyżej funduszu w ciągu całego trwania Syndykatu po określonej już obecnie uchwałą Zarządu Syndykatu, w porozumieniu z Izłą Przemysłowo-Handlową, cenie, choćby cena rynkowa tych akcji była niższa.

Pozatem P. Prezes Minkowski poinformował zebranych o uszyszczynionej dla uczestników Syndykatu, za pośrednictwem Zarządu, możliwości zastawu bankowego akcji żyrdardowskich na szczególnie dogodnych warunkach.

Co się tyczy dziaćalności Syndykatu w celu obrony słusznych interesów akcjonariuszów polskich, jak i w przyszłości polskiego interesu publicznego, to Zarząd Syndykatu oczekuje między innymi na wyniki prowadzonych obecnie ekspertyz sądowych.

SYTUACJA EKSPORTU WŁÓKIENNICZEGO

Na odcinku eksportu włókienniczego mamy do zanotowania w ciągu pierwszych 4 miesięcy 1935 r. pewną poprawę sytuacji — wzrost eksportu o 3 027 tys. w porównaniu z analogicznym okresem 1934 r.

Liczby eksportu włókienniczego w omawianym okresie przedstawiają się następująco (w/g danych Gł. Urz. Stat.):

	1934		1935		Wzrost lub spadek w 1935
	tyś. zł	tyś. zł	tyś. zł	tyś. zł	
Jedwab naturalny	123	722	75	462	— 260
" sztuczny	1 787	727	1 092	494	— 233

Wełna, sierść, włosie . . .	12 808	7 280	9 961	5 610	—	1 670
Bawełna	5 001	1 832	4 997	1 534	—	298
Len, konopie, juta, rami i inne materiały włókniste roślinne	30 159	1 788	58 011	6 018	+	4 230
Tiule, firanki, hafty, koronki	35	56	20	39	—	17
Wojłoki i pilśń i t. d.	1 416	335	689	281	—	54
Materiały i wyroby dziane	622	583	808	593	+	10
Bielizna, odzież, konfekcja	3 374	2 103	5 207	3 280	+	1 177
Szmaty	15 955	571	17 372	680	+	109
Stożki, kapelusze, czapki, berety	521	886	622	916	+	30

Ogółem: 71 801 16 883 98 853 19 907 + 3 027

Najpoważniejszy wzrost eksportu zaznaczył się w grupie lnu; zwiększenie wywozu lnu międlonego, trzpanego, czesanego, a zwłaszcza pakul lnianych — jest wynikiem przede wszystkim wydatnej zwwyżki cen tego surowca na rynkach zagranicznych. Zwyzka ta została spowodowana z jednej strony ograniczaniem wywozu tego surowca przez Z. S. R. R., co datuje się już od końca 1934 r., z drugiej — wzrostem zainteresowania lnem, zwłaszcza na rynku niemieckim. W pewnym stopniu do zwyczaj cen przyczyniła się również akcja standaryzacji lnu.

Wydatniejszy wzrost eksportu wykazuje grupa odzieży, której wywóz odbywa się prawie całkowicie za pośrednictwem Syndykatu Eksportu Odzieży w Łodzi. Mniejszy stosunkowo wzrost daje się zaobserwować w grupach materiałów i wyrobów dzianych, stożków kapeluszowych i kapeluszy oraz szmat. Pozostałe natomiast grupy wykazują zmniejszenie eksportu, którego główną przyczyną są trudności, na jakie napotyka eksport w postaci coraz to nowych ograniczeń kontyngentowych, celnych, dewizowych, spadku walut zagranicznych, zaostrożonej walki konkurencyjnej na rynkach zagranicznych i t. p.

Udział procentowy eksportu włókienniczego w całkowitym eksporcie Polski zwiększył się w pierwszych 4 miesiącach 1935 r. w porównaniu z tym samym okresem r. ub. o 1,3 punkta, osiągając 6,7%, co odpowiada przeciętnej z 1932 r.

Udział najważniejszych ośrodków, t. j. łódzkiego, białostockiego i bielskiego w eksporcie włókienniczym (poza grupą surowca lnianego), w świetle liczb Delegatur Państwowego Instytutu Eksportowego w Łodzi i Białymstoku oraz liczb Związku Eksporterów Przemysłu Włókienniczego w Bielsku przedstawia się następująco:

	1934		1935	
	tys. zł	%	tys. zł	%
Okrag łódzki	8 561	55,4	7 561	53,3
„ białostocki	1 359	8,6	1 141	8,0
„ bielski	599	4,0	637	4,4

Zważywszy, iż statystyka tych ośrodków nie obejmuje szeregu pozycji, jakoto: odpadków i wyczesków bawełnianych, odpadków wełnianych, wełny, sierści, puchu, wełny pochodnej, przędzy z jedwabiu sztucznego, naturalnego, przędziwa i odpadków włókien sztucznych, ceraty, szmat — stanowiących łącznie kwotę wywozową zł 3 miljn., uwzględnioną w statystyce Gł. Urz. Stat., należy podkreślić, iż faktyczny udział poszczególnych okręgów w eksporcie włókienniczym jest znacznie większy i wynosi: łódzkiego — ok. 70%, białostockiego — ok. 10%, bielskiego — ok. 6%.

Przechodząc do omówienia liczb wywozu według tych okręgów, należy zaznaczyć, iż w eksporcie okręgu łódzkiego dominującą rolę odgrywa eksport przędzy wełnianej czesankowej, tkanin z tejże przędzy, odzieży wszelkiej, przędzy bawełnianej oraz tkanin bawełnianych. Wywóz tych najważniejszych artykułów stanowi obecnie ok. 86% całego wywozu tego okręgu.

Przędzy wełnianej czesankowej niebarwionej wywieziono z okręgu łódzkiego w okresie sprawozdawczym 2 210 q wartości zł 1 989 tys., t. j. mniej niż w analogicznym okresie 1934 r. o 8% pod względem ilości, a o 32% pod względem wartości. Z porównania liczb wartości i ilości eksportu tej przędzy wynika zniżka cen tego artykułu na rynkach zagranicznych,

spowodowana spadkiem cen surowca, zaostrożoną konkurencją przedziału czeskich, niemieckich, angielskich w krajach europejskich oraz konkurencją japońską w krajach zamorskich. W kierunkach eksportu przędzy wełnianej czesankowej nie zaszyły zasadnicze zmiany. Daleko znaczniejszy spadek obserwujemy w przędzy wełnianej barwionej, a mianowicie o ok. 80%; eksport tego artykułu wynosił 192 q wartości zł 215 tys. Spadek eksportu tej przędzy wiąże się ściśle z wymienionymi wyżej trudnościami w wywozie. Najważniejszym rynkiem zbytu pozostaje Rumunia (zł 96 tys.), poatem eksport kierowany był do Turcji, Brazylii, Kolumbji. Załamanie się eksportu do Austrii, Grecji, a częściowo i do Rumunii stwarza dla tej gałęzi eksportu zagadnienie stałej dążności do pozyskiwania nowych rynków zbytu.

Eksport tkanin wełnianych wzrósł z 108 q wartości zł 98 tys. do 250 q wartości zł 333 tys., rozszerzając się na rynkach Persji, Egiptu, Marokka. W tkaninach półwełnianych zaznaczył się poważny spadek — z zł 102 tys. w r. ub. do zł 14 tys. w r. b. — głównie powodu załamania się eksportu do Grecji.

Sytuacja w przędzy bawełnianej uległa wybitnemu pogorszeniu. W omawianym okresie wywieziono przędzy zaledwie na sumę zł 313 tys., gdy tymczasem w tym samym okresie r. ub. — zł 857 tys. Głównym powodem skurczenia się tego wywozu jest zahamowanie eksportu do Rumunii, dokąd wywożono poprzednio 80% całego eksportu przędzy bawełnianej.

Eksport tkanin bawełnianych wykazuje w dalszym ciągu zmniejszenie. Załamanie się jeszcze przed kilku laty eksportu do Rumunii — rynku, specjalnie Polskę interesującego, dokąd np. w 1930 r. wywieźliśmy tych tkanin na sumę zł 8 800 tys., wydatnie zmniejszyło eksport tego artykułu w stosunku do potencjalnych jego możliwości. Najważniejszymi rynkami dla tkanin bawełnianych w okresie sprawozdawczym były Anglja i Palestyna; wywóz do tych krajów wynosił zł 308 tys. przy ogólnym wywozie do różnych państw, wynoszącym zł 545 tys. Zmniejszenie wywozu w porównaniu z rokiem ubiegłym wynosi 34% pod względem wartości.

Zagadnienie powstrzymania dalszego spadku wywozu przędzy bawełnianej i tkanin, a zwłaszcza podjęcie akcji w kierunku częściowego przywrócenia temu odcinkowi eksportu jego pozycji z poprzednich lat jest obecnie zagadnieniem o poważnym znaczeniu.

Wzrost eksportu odzieży jest m. in. wynikiem pozytywniejszej w porównaniu z r. ub. działalności eksportowej Syndykatu Eksportu Odzieży. Niemniej jednak eksport ten nie osiągnął jeszcze właściwego poziomu, gdyż nie były dotąd w pełni wykorzystywane istniejące możliwości eksportowe. Należy przypuszczać, iż dalsze usprawnianie przez Syndykat aparatu sprzedaży na rynkach zagranicznych przyczyni się do realizacji wzmoczenia tego eksportu. Głównym rynkiem odbiorczym odzieży jest Anglja, dokąd wywozi się ok. 60% odzieży. Najważniejszymi artykułami wywozu są: spodnie (zł 1 272 tys.), overolle (zł 678 tys.) i ubrania wełniane i półwełniane.

Z grupy materiałów i wyrobów dzianych zasługuje szczególnie na uwagę pozycja rękawiczek bawełnianych, których wywóz wynosi 78 q wartości zł 245 tys. Najważniejszym odbiorcą rękawiczek są Stany Zjednoczone, dokąd wywieziono 55 q wartości zł 180 tys. Istnieją duże możliwości dalszego zwiększenia wywozu rękawiczek do tego kraju.

W grupie kapeluszy, stożków i beretów notujemy wzrost eksportu, przyczem należy zaznaczyć, iż istnieją dalsze możliwości wzmoczenia wywozu tych wyrobów, głównie do Stanów Zjednoczonych. Zracjonalizowanie i wzmoczenie eksportu beretów jest ściśle związane z zagadnieniem usunięcia dotychczasowej wzajemnej konkurencji firm polskich, zwłaszcza na rynku angielskim, stanowiącym dla beretów główny rynek zbytu. Projektowane powołanie w najbliższym czasie organizacji eksporterów beretów przyczyni się niewątpliwie do poprawy sytuacji w tym

eksportcie. Eksport stożków do kapeluszy, kierowany dziś głównie do Stanów Zjedn., zdaje się wymagać akcji zorganizowanej, któraby umożliwiła polskiem eksporterom stałe opracowanie tego rynku przy jednoczesnym uzyskiwaniu rentownych cen. Rozwój tego eksportu pozwoliłby na wykorzystanie zdolności produkcyjnej krajowych wytwórni stożków.

Wywóz z okręgu białostockiego ilustruje poniższe zestawienie:

	1934		1935		Wzrost (+) lub spadek (—) w 1935			
	q	tys. zł	q	tys. zł	q	%	tys. zł	%
Tkaniny wełniane	2052	974	2383	870	+331	16	-104	11
Koce	433	89	649	111	+216	50	+22	24
Odzież	508	230	346	137	-162	31	-93	40
Inne wyroby	213	66	12	23	-201	94	-43	65
Razem:	3206	1359	3390	1141	+184	6	-218	16

W okresie sprawozdawczym eksport z okręgu białostockiego wzrósł ilościowo o 6%, natomiast pod względem wartości zmniejszył się o 16%. Stan ten spowodowany został spadkiem cen sprzedażnych na rynkach odbiorczych. Cena tkanin wełnianych — głównego artykułu wywozu tego okręgu — spadła z zł 464 za 1 q do zł 369, koców — ze zł 205 do zł 171, odzieży — z zł 450 do zł 395; przeciętna cena wywiezionego 1 q artykułów okręgu białostockiego obniżyła się z zł 424 w 1934 r. do zł 336 w r. b., t. j. o ok. 21%. Spadek cen tych wyrobów jest m. in. wynikiem wzajemnej konkurencji eksporterów białostockich na rynkach odbiorczych. Dodać należy, że w I kwartale r. b. eksport był znacznie mniejszy niż w tym samym okresie 1934 r., i dopiero poważny wzrost wywozu w kwietniu r. b. doprowadził ten eksport mniej więcej do poziomu z r. ub.

Eksport tkanin kierowany był głównie na rynki Dalekiego Wschodu (Chin i Mandżurji), dokąd w samym kwietniu r. b. wywieziono 1015 q, t. j. 65% całego wywozu w tym miesiącu, a 55% ogólnej wartości tkanin, wywiezionych w ciągu 4 miesięcy. Pozatem wywieziono: do Afryki Południowej — 21%, Syrii — 9%, Persji — 5% ogólnej wartości wywiezionych tkanin. W tym samym okresie 1934 r. wyeksportowano tkanin do Chin i Mandżurji — 52%, do Z. S. R. R. — 21%, Syrii — 10% ogólnej wartości wywozu tkanin w 4 miesiącach r. ub.

Eksport koców wzrósł o 50% pod względem wagi, a o 24% pod względem wartości. Wzrost ten należy przypisać rozszerzeniu przez okrąg białostocki dotychczasowych rynków zbytu. O ile w eksportcie koców w 1934 r. główne miejsce zajmowała Anglja — 57%, Mandżurja — 11%, Afryka Północna — 7%, o tyle w 1935 r. eksport ten objął, prócz Anglii — 25% i Mandżurji — 10%, również Persję oraz Afrykę Wschodnią, dokąd wywieziono 37% ogólnej wartości eksportu koców.

Jakkolwiek rozmiary eksportu z okręgu białostockiego nie wskazują na pogorszenie sytuacji eksportowej tego okręgu, to jednak, opierając się na stanie zamówień, wypada zauważyć, iż

eksport ten może ulec skurczeniu, o ile eksporterzy białostocki nie uregulują kwestji wzajemnej konkurencji na rynkach odbiorczych. Konkurencja ta jest m. in. jednym z głównych powodów wstrzymywania się odbiorców od znaczniejszych zamówień. Uregulowanie tej sprawy mogłoby być zrealizowane na drodze np. utworzenia wspólnego biura sprzedaży. Należy sądzić, iż obecnie prowadzone w tym kierunku rozmowy wśród zainteresowanych eksporterów doprowadzą wkrótce do pomyślnego załatwienia tej sprawy.

Eksport okręgu bielskiego kształtował się następująco:

	1934		1935		Wzrost (+) lub spadek (—) w 1935 r.			
	q	tys. zł	q	tys. zł	q	%	tys. zł	%
Tkaniny bawełniane	50	65	51	79	+1	2	+14	21
Tkaniny wełniane								
czesankowe	134	473	123	388	-11	8	-85	18
Stożki wełniane do kapeluszy i kapelu- sze wełniane . . .	54	61	149	170	+95	176	+109	178
R a z e m	238	599	323	637	+85	36	+38	6

Jak wynika z powyższego zestawienia, eksport tego okręgu wzrósł o 36% pod względem ilości i o 6% pod względem wartości. Wzrost ten spowodowany jest głównie rozwijającym się pomyślnie eksportem stożków wełnianych do kapeluszy. Głównym odbiorcą stożków są Stany Zjedn., dokąd wywieziono 141 q wartości zł 154 tys. Na rynkach europejskich stożki, eksportowane z okręgu bielskiego, znajdują zbyt w Estonii, Szwecji, Holandji.

W dziale tkanin wełnianych chesankowych nastąpił spadek eksportu o 8% co do ilości i o 18% co do wartości. Głównymi odbiorcami tych tkanin były: Jugosławja — 45 q, Węgry — 19 q, Austria — 14 q. Eksport tych wyrobów kierowany był łącznie do 18 państw, przyczem główne kierunki wywozu pozostały niezmiennie w porównaniu z 1934 r. Wzmożenie eksportu tkanin wełnianych z okręgu bielskiego jest m. in. związane z zagadnieniem rozszerzenia tego eksportu na rynki pozaeuropejskie.

Eksport tkanin bawełnianych z okręgu bielskiego wzrasta i kierowany był do Węgier, Rumunii, Jugosławji, Austrii, dokąd wywieziono 47 q.

Eksport okręgu krakowskiego przedstawia w okresie sprawozdawczym wartość zł 203 tys. Z okręgu tego wywożona jest odzież, tkaniny wełniane i bawełniane. Pozycja wywozu włókienniczego z tego okręgu mogłaby być zwiększona przy odpowiedniej organizacji tego eksportu.

Z przeprowadzonej analizy eksportu włókienniczego za okres 4 miesięcy r. b. wynika, iż wzmożenie tego eksportu stanowi obecnie ważne zagadnienie zwłaszcza z punktu widzenia aktywizacji bilansu handlowego.

Stanisław Walas

ROLNICTWO

KONFERENCJA OGRODNICZA. — W dniach 3 i 4 VI r. b. odbyła się w Min. Rolnictwa i Ref. Roln. konferencja w sprawach ogrodniczych, w której wzięli udział przedstawiciele izb rolniczych, niektórych urzędów wojewódzkich oraz zrzeszeń ogrodniczych. W wygłoszonych referatach poruszono następujące zagadnienia: rejestrację i kwalifikowanie szkółek drzew owocowych, popieranie akcji zakładania sadów, organizację opieki fachowej nad sadami, współdziałanie w organizowaniu zbytu owoców, wreszcie — propagandę uprawy i spożycia warzyw na terenie gospodarstw drobnych, uzgodniono ponadto plan pracy izb rolniczych w zakresie ogrodnictwa na okres najbliższy.

Celem podniesienia i ujednolicenia wytwórczości szkółkarskiej izby rolnicze będą dążyć do poddania nadzorowi fachowemu szkółek handlowych drzew owocowych. Uznawanie (kwalifikowanie) szkółek będzie odbywać się według zasad i norm, ustalonych przez Ministerstwo w porozumieniu z izbami rolni-

czymi. Na przyszłość polecane będą przez izby, jako źródła nabycia drzewek owocowych, tylko szkółki zakwalifikowane.

W akcji zakładania sadów należy mieć na uwadze głównie sady handlowe, t. j. obliczone na dochód w gospodarstwie. Pojęcie sadu handlowego nie wiąże się koniecznie z jego obszarem, nawet sady małe, złożone z kilkudziesięciu drzew, mogą odpowiadać temu zadaniu, o ile są racjonalnie założone i prowadzone. Właśnie na sady gospodarstw drobnych musi być zwrócona szczególna uwaga, gdyż one — w swojej masie — będą w dużej mierze decydować o przyszłej produkcji owoców w kraju.

W omawianej akcji trzeba rozróżnić 2 zasadnicze momenty: sporadyczne sadzenie drzew owocowych przez rolników samorzutnie, bez względu na warunki terenowe oraz akcję planową, prowadzoną na terenach, szczególnie odpowiednich do uprawy drzew owocowych, czyli w t. zw. ośrodkach sadowniczych.

W obu wypadkach zadaniem izb winno być czuwanie nad doborem właściwych odmian drzew oraz nad racjonalnym planowaniem sadów i sposobem sadzenia drzew. O ile jednak w pierwszym wypadku działalność izb może mieć charakter raczej bierny, podążając w miarę możliwości z pomocą fachową za inicjatywą rolników, o tyle w drugim — izby powinny występować aktywnie tak w zakresie propagandy racjonalnego zakładania sadów, jak i organizowania akcji praktycznej. Inaczej mówiąc, w pracy nad podniesieniem sadownictwa izby powinny dążyć do koncentrowania wysiłków w pewnych zgóry ustalonych ośrodkach, gdzie rozwój tej gałęzi wytwórczości jest z punktu widzenia gospodarczego możliwy i celowy. Z punktu więc widzenia racjonalnej organizacji pracy w tej dziedzinie należałoby rozpocząć od wytknięcia ważniejszych ośrodków sadowniczych i głównie w nich skoncentrować pracę. Wytknięciem istniejących ośrodków sadowniczych i zaprojektowaniem nowych powinny zająć się komisje ogrodnicze poszczególnych izb, uzgadniając swoje projekty z opinią Komisji Pomologicznej.

Ważnym zagadnieniem w akcji popierania rozwoju sadownictwa jest zorganizowanie pomocy w zakresie zaopatrywania drobnych rolników w drzewka do sadzenia, zwłaszcza w tych okolicach, w których, pomimo sprzyjających sadownictwu warunków, brak należyście prowadzonych szkółek i drzewka muszą być sprowadzane zdaleka.

Przy zakładaniu sadów drobnych należy przestrzegać zasady, by we wszystkich sadach danej okolicy były stosowane te same doboru odmian celem zapewnienia możliwie jednolitej jakości produkcji owoców, co ma decydujące znaczenie dla przyszłej organizacji zbytu owoców.

Najbardziej palącą sprawą w pracy nad podniesieniem sadownictwa jest organizacja opieki fachowej nad sadami. Wiadomo powszechnie, że akcja ta nie nadążała dotychczas za tempem sadzenia drzew, i że wskutek tego znaczny odsetek nowych nasadzeń marnieje. Główną przyczyną takiego stanu rzeczy jest brak wśród mas rolniczych umiejętności racjonalnego prowadzenia sadów oraz trudności, związane z zaopatrywaniem się w niezbędny do pielęgnacji sadów sprzęt oraz środki chemiczne. Usunięcie powyższych braków i trudności drogą odpowiedniej akcji propagandowej i praktycznej jest głównym zadaniem izb w tej dziedzinie. Pod pojęciem opieki fachowej należy rozumieć w tym wypadku czuwanie nad: racjonalną uprawą gleby w sadach i wykorzystaniem międzyrzędzi do uprawy innych roślin przy zachowaniu odpowiedniego plodozmianu i nawożenia; racjonalnym prowadzeniem drzew oraz zwalczaniem ich chorób i szkodników; racjonalnym zbiorem i przechowywaniem owoców.

Jako środki oddziaływania, mające na celu przygotowanie rolników do samodzielnej pracy w tym zakresie, są polecane: konkursy pielęgnacji sadów; sady przykładowe, zakładane i prowadzone pod fachową opieką instruktorów; praktyczne pokazy ważniejszych zabiegów pielęgnacyjnych w sadach; popularna literatura propagandowa.

Metody pracy w zakresie organizacji opieki fachowej nad sadami mogą być różne w zależności od miejscowych warunków. Tam, gdzie teren jest mało przygotowany i trzeba zacząć pracę od podstaw, najbardziej odpowiednim środkiem oddziaływania będą konkursy pielęgnacji sadów, gdyż obejmują one całokształt tego zagadnienia i zmuszają do systematycznej pracy. Niezbędnym warunkiem do pomyślnego rozwoju akcji konkursowej jest zaopatrzenie przystępujących do niej rolników w niezbędny do tego sprzęt i środki chemiczne. Trzeba mieć przytem na uwadze, że organizacja konkursów da się o wiele łatwiej zaszczepić na terenie sadów już owocujących, gdzie konkretne wyniki zabiegów pielęgnacyjnych mogą być osiągnięte w ciągu jednego roku.

Celem usprawnienia dalszej pracy w zakresie organizacji opieki fachowej nad sadami należy dążyć do zrzeszania drobnych posiadaczy sadów w samoistne kola lub sekcje przy istniejących organizacjach rolniczych. Ułatwi to podejmowanie zbiorowych zakupów sprzętu oraz środków chemicznych, potrzebnych do prowadzenia racjonalnej gospodarki w sadach, ułatwi także zapewnienie zrzeszonym pomocy fachowej, okazywanej bądź przez instruktorów, bądź przez techników ogrodniczych, angażowanych przy ewentualnym udziale środków na ten cel ze strony tych kół czy sekcji.

W okolicach o bardziej rozwiniętym sadownictwie można będzie inicjować powstawanie prywatnych przedsiębiorstw, wykonujących pod nadzorem izb — za pewną opłatą — sezonowe zabiegi pielęgnacyjne w sadach.

Organizacja zbytu owoców w Polsce dotychczas właściwie nie istnieje. Tłumaczy się to tem, że krajowa produkcja owo-

ców nie dorównuje popytowi, co powoduje łatwość ich zbytu. Organizacja zaś handlu — jak wykazują przykłady w innych krajach — powstaje wówczas, gdy produkcja owoców rozrośnie się na tyle, że zbył ich stanie się utrudnionym. W chwili obecnej, tylko w niektórych okolicach o większym zagęszczeniu sadów, położonych dalej od rynków zbytu i linii komunikacyjnych, sprawa organizacji zbytu owoców jest bardziej aktualna. Poza to należałoby raczej zwrócić uwagę na podniesienie jakości tej produkcji drogą racjonalnej pielęgnacji sadów, co automatycznie zwiększy jej zyskowność. W najbliższej przyszłości jednak, w miarę wchodzenia w okres owocowania sadów, założonych w ciągu ostatnich kilku lat, zagadnienie zbytu owoców będzie przybierać na znaczeniu. Dlatego też już obecnie trzeba zająć się wyszukaniem najbardziej odpowiednich form dla przyszłej organizacji zbytu owoców i poczynić przygotowania do wprowadzenia jej w życie.

Należy przede wszystkim przeciwdziałać — drogą odpowiedniej propagandy — wydzierzawianiu sadów, dążąc do zastępowania tej niekorzystnej dla rolników, a dziś bardzo rozpowszechnionej formy zbytu — inną, zapewniającą producentowi większy udział w zyskach.

W związku z powyższym — obok zagadnienia wyprodukowania zdrowych i dorodnych owoców — wysuwa się na czoło sprawa racjonalnego ich zbioru i dostarczenia na rynek w odpowiednim stanie i czasie. Należy więc zwrócić uwagę przede wszystkim: na dotrzymywanie owoców na drzewach do czasu właściwej ich dojrzałości, dotychczas bowiem owoce, zwłaszcza zimowe, są zazwyczaj zdejmowane z drzew przedwcześnie, co znacznie obniża ich wartość użytkową; na staranne zdejmowanie owoców z drzew; na umiejętne ich przechowywanie i wreszcie na porządne sortowanie i pakowanie.

W gospodarstwach, posiadających większe sady handlowe, wskazane byłoby propagowanie budowy — sposobem gospodarczym — praktycznych przechowalni i utrzymywanie tych przechowalni w należyтым porządku drogą oczyszczania, przewietrzania, siarkowania i t. p. nieskomplikowanych, a skutecznych zabiegów.

Właściwa organizacja zbytu owoców mogłaby być oparta na zasadach spółdzielczych. Jest to, niewątpliwie, najbardziej racjonalna forma organizacji zbytu na terenie gospodarstw drobnych, jest ona jednak trudna do zrealizowania spowodu zbyt małego wyrobienia pod względem społecznym środowiska. Dlatego też trzeba wprowadzać ją w życie ostrożnie i stopniowo, przygotowując uprzednio teren i dobierając odpowiednich ludzi.

Podniesienie uprawy i spożycia warzyw na wsi ma na celu polepszenie stanu odżywiania się ludności wiejskiej, która — jak wiadomo — odżywia się obecnie zbyt jednostronnie i w wielu wypadkach niedostatecznie. Chodzi więc o to, ażeby drogą rozpowszechnienia uprawy warzyw umożliwić gospodarstwom drobnym, a zwłaszcza karłowatym, wyprodukowanie większej niż dotychczas ilości i lepszego pożywienia jedynie kosztem powiększenia nakładu pracy, co dla gospodarstw tych nie przedstawia trudności. W związku z tem akcja warzywnicza — w przeciwieństwie do sadowniczej — nie powinna być koncentrowana w pewnych tylko ośrodkach, lecz należy dążyć do nadania jej charakteru jaknajbardziej powszechnego.

Pracę w tym kierunku należy prowadzić drogą: konkursów uprawy warzyw, zakładania przykładowych warzywników, propagandy i nauczania uprawy i użytkowania warzyw przy pomocy organizacji kół gospodyń wiejskich.

Gospodarstwa drobne nie uprawiają warzyw głównie dlatego że w warunkach wiejskich nie stanowią one artykułu handlowego i nie mogą być spieniężone tak łatwo, jak np. zboże które stanowi tu zarówno podstawę wyżywienia, jak i środek wymiany. Obok więc propagandy uprawy warzyw trzeba prowadzić równoległe akcję nauczania ich przerobu, przechowywania i spożycia, ażeby wykazać, że spożywanie warzyw pozwoli na zaoszczędzenie w gospodarstwie innych produktów, które mogą być łatwiej spieniężane. Powyższe momenty muszą być uwzględniane przede wszystkim w odnośnej literaturze propagandowej. Obok konkursów uprawy warzyw pożądane byłoby również zapoczątkowanie konkursów ich przerobu i przechowywania. Ponieważ cała praca przy uprawie i użytkowaniu warzyw spoczywa zwykle na gospodyni, szczególnie nacisk trzeba położyć na odpowiednie przygotowanie gospodyń wiejskich. W związku z powyższym pożądane byłoby, ażeby w programach szkół dla gospodyń wiejskich omawiany dział był należycie uwzględniony, a poza to ażeby we wszelkich szkołach ludowych, posiadających internaty, przyzwyczajano kształcąca się młodzież do spożywania warzyw w różnych potrawach. Pożądane byłoby również zwiększenie spożycia warzyw w wojsku, co w dużej mierze przyczyni się do oswojenia z tem przyszłych samodzielnych gospodarzy wiejskich.

W doborze warzyw dla gospodarstw drobnych trzeba uwzględnić przede wszystkim rośliny strączkowe ze względu na ich wartość odżywczą. Spośród tych roślin na pierwsze miejsce wysuwa się bób i soja, które łatwiej od innych strączkowych mogą być spożywane bez dodatku tłuszczów zwierzęcych. Ważnym zagadnieniem w omawianej akcji jest zaopatrywanie gospodarstw w odpowiednie nasiona warzyw, w związku z czym

nalegałyby zająć się wyszukiwaniem pewnych źródeł nabycia nasion i rozprowadzaniem ich w terenie.

Celem uzgadniania na przyszłość planu prac izb rolniczych w zakresie ogrodnictwa projektowane jest odbywanie co roku podobnych zjazdów ogrodniczych w Min. Rolnictwa i Ref. Rol.

J. J.

H A N D E L

REFORMA NA RYNKU MIĘSNYM W WARSZAWIE I JEJ WYNIKI

W związku z podnoszoną od dłuższego czasu na terenie całego kraju potrzebą reorganizacji systemu opłat miejskich, targowych, ubojowych oraz obniżenia ich wysokości—Zarząd Miejski Warszawy w porozumieniu z Giełdą Mięsną i Kasą Targową przystąpił w r. b. do prac w tym kierunku. Pomijając

wysokość opłat, nieracjonalność dotychczasowego stanu rzeczy polegała głównie na zbyt skomplikowanym systemie pobierania tych opłat, na nadmiernym ich rozdrobnieniu w dużej ilości pozycji i na braku w nich określonej myśli gospodarczej.

Opłaty pobierane przez Rzeźnię Miejską w Warszawie w ostatnim okresie do dn. 1 marca 1935 r.¹⁾
(w złotych od 1 szt. żywca)

Tabela I

R O D Z A J	Trzoda chlewna			Bydło rogate			C i e ł ę t a		
	Łącznie	Sprze- dawca	Nabywca	Łącznie	Sprze- dawca	Nabywca	Łącznie	Sprze- dawca	Nabywca
Wpęd	2 50	2 50	—	3 00	3 00	—	0 70	0 70	—
Bocznica kolejowa	0 46	0 46	—	1 00	1 00	—	transport prawie wyłącznie kołowy		
Robocizna na targowisku	0 70	0 70	—	1 00	1 00	—	1 00	1 00	—
Badanie weterynaryjne	1 00	—	1 00	1 20	—	1 20	w kosztach wpędu		
Korzystanie z rzeźni	3 50	—	3 50	4 80	—	4 80	2 00	—	2 00
Robocizna na rzeźni	4 00	—	4 00	5 00	—	5 00	1 50	—	1 50
Znaczenie	0 60	—	0 60	—	—	—	—	—	—
Przewóz na Solec ³⁾	1 45	—	1 45	—	—	—	—	—	—
Wytoczenie na halę hurtu	—	—	—	1 50	—	1 50	w kosztach robocizny na rzeźni		
Skórnicy	—	—	—	1 30	—	1 30	—	—	—
Sól	—	—	—	0 90	—	0 90	—	—	—
Likwidacja starego długu	—	—	—	0 30	—	0 30	—	—	—
Razem:	14 21	3 66	10 55	20 00	5 00	15 00	5 20	1 70	3 50
O p ł a t y z a i n n e c z y n n o ś c i									
Oczyszczanie flaków i nóg	—	—	—	3 70	—	3 70	—	—	—
Rzezacy rytualni	—	—	—	8 75	—	8 75	1 50	—	1 50

Polityka Zarządu Miejskiego i wspomnianych instytucyj poszła po linii uproszczenia techniki pobierania opłat, ich zryczałtowania i obniżenia, oraz dostosowania ich do potrzeb produkcji, organizacji obrotu i aprowizacji miasta. Tą samą drogą poszła Giełda Mięсна, która z dniem 1/1 1935 r. obniżyła opłaty giełdowe w granicach 20 ÷ 66% i zróżniczkowała je pod kątem widzenia racjonalizacji obrotu.

Nowe opłaty miejskie, wprowadzone z dniem 1/IV 1935 r., w miejsce dawnych 12 pozycji (tabela I), podajemy w tabeli II.

(p. tabelę II na następnej stronie)

¹⁾ Opłaty obejmują koszty, w następstwie od 1/IV 1935 r. scalone (tabela II). W marcu r. b.—jako w okresie przejściowym—wysokość opłat była zmieniana.

²⁾ Opłaty przeciętne, pobierane przez przedsiębiorstwa transportowe.

³⁾ Opłaty miejskie.

Według nowego systemu opłata miejska uiszczana jest jednorazowo, przy t. zw. „akcyzie”, t. j. przed oddaniem zwierzęcia do uboju. Uiszczą ją w ryczałtowej kwocie, która stanowi sumę obciążeń nabywcy i sprzedawcy, w praktyce nabywca zwierzęcia, t. j. hurtownik mięsny, wzgl. rzeźnik lub wędliniarz. W konstrukcji taryfy przewidziano odrębne wyższe stawki dla towaru t. zw. „własnego”, t. j. nieprzechodzącego przez jawny obrót targowy. Opłaty pobierane są nie od sztuki, jak poprzednio, lecz od 1 kg wagi żywej. Równocześnie spowodowano redukcję opłat rytualnych oraz obniżono niewłączoną do ryczałtu opłatę za czyszczenie flaków i nóg.

Różnicę między globalnem obciążeniem z tytułu poprzednich i obecnych opłat miejskich ilustruje tab. III.

(p. tabelę III na następnej stronie)

Z tego zestawienia wynika, iż nowa taryfa miejska przynosi obniżkę opłat dla przeciętnej sztuki trzody i bydła, a wyższkę — dla cieląt.

Opłaty pobierane przez Rzeźnię Miejską w Warszawie od dn. 1/IV 1935 r.

Tabela II

Trzoda chlewna ¹⁾				Bydło				Cielęta			
Własne	Tranzakcyjne			Własne	Tranzakcyjne			Własne	Tranzakcyjne		
	sprze- dawca	nabywca	razem		sprze- dawca	nabywca	razem		sprze- dawca	nabywca	razem
Opłaty scalone w miejsce 12 pozycji tabeli I (w groszach od 1 kg wagi żywej)											
83	13	57	70	50	08	31	39	130	40	83	123
Opłaty za inne czynności (w złotych od 1 sztuki)											
Oczyszczenie flaków i nóg ²⁾				290	—	290	290	—	—	—	—
Rzeźacy rytualni				400	—	400	400	075	—	075	075

Obciążenia dawne i nowe — przeciętne od sztuki i wagi

Tabela III

R o d z a j	Waga średnia w 1934 r. w/g Giełdy Miejsnej ³⁾ (kg)	O d 1 s z t u k i		O d 1 k g w a g i	
		okres przed 1 III 1935 r.	okres po 1/IV 1935 r.	okres przed 1/III 1935 r.	okres po 1/IV 1935 r.
		z ł o t y c h		g r o s z y	
A. — Opłaty scalone (tab. I i II)					
Trzoda chlewna	167	1421	1169	85	70
Bydło rogate	479	2000	1868	42	39
Cielęta ²⁾	51	520	627	102	123
B. — Opłaty dodatkowe (tab. I i II)					
Trzoda chlewna	167	—	—	—	—
Bydło rogate	479	1245	690	26	14
Cielęta	51	150	075	29	15
C. — Opłaty łącznie (A+B)					
Trzoda chlewna	167	1421	1169	85	70
Bydło rogate	479	3245	2558	68	53
Cielęta	51	670	702	131	138

Obliczenie, podane w tabeli III dla przeciętnej wagi, i to w odniesieniu do okresu ubiegłego, nie jest jednakże miarodajne dla pełnej oceny dokonanych zmian w taryfie. Wprowadzenie opłat od 1 kg żywej wagi — zwłaszcza w odniesieniu do zwierząt, których waga waha się w bardzo szerokich granicach — powoduje znacznie dalej idące różnice. Tak np. opłata od wieprza typu bekonowego wagi 100 kg wynosi obecnie zł 7, gdy poprzednio wynosiła zł 1421. Tę ostatnią stawkę osiągniemy obecnie dopiero przy sztuce wagi 203 kg. Jeśli chodzi o bydło, to np. obciążenie sztuki 350-kilogramowej wynosi obecnie zł 1365, a poprzednio wynosiło zł 20. Opłatę w wysokości zł 20 osiągamy obecnie dopiero przy wadze 513 kg. Jeśli uwzględnimy jeszcze redukcję opłat rytualnych i za czyszczenie nóg i jelit — to sumę poprzednich

opłat otrzymamy dopiero przy wadze 1 sztuki w wys. 612 kg. Wynik ten otrzymamy, dzieląc sumę poprzednich opłat, podanych w tabeli I, t. j. zł 3245, przez sumę obecnego obciążenia na 1 kg, podaną w tabeli II, t. j. przez gr 53.

Nowe opłaty od cieląt są wyższe od poprzednich, poczynając już od bardzo niskiej wagi 42 kg. Szczegółowe porównanie zestawienia dawnych i obecnych obciążeń, w zależności od różnej wagi zwierząt rzeźnych, zawiera tabela IV.

(p. tabelę IV na następnej stronie)

Oprócz przedstawionych zmian w systemie i wysokości opłat, Zarząd Rzeźni Miejskiej w Warszawie przeprowadza stopniowo szereg udogodnień w zakresie obsługi swojej klienteli (bezpłatny transport żywca z Pragi na Solec, budowa korytarza dla przepędzania trzody do rzeźni wewnątrz targowiska, zamiast okružnej 3 km drogi ulicami miasta, budowa hali dla detalicznego uboju trzody, zainstalowanie urządzeń dla mechanicznego uboju bydła i t. p.), podjął konkurencyjny przewóz mięsa, dzięki czemu prywatni skartelizowani przedsiębiorcy transportowi

¹⁾ Faktycznie przy trzodzie całość płaci nabywca przed ubojem.

²⁾ Od dn. 1/IV 1935 r.

³⁾ Rzeźnia obliczyła w/g swych danych średnią wagę dla cieląt w 1934 r. na 42 kg. Przy takim obliczeniu stawka na 1 kg za okres do 1/III 1935 r. wypadłaby ok. gr 124. Średnie rzeźni co do wagi bydła i trzody odbiegają nieznacznie.

Obciążenia faktyczne, przypadające na 1 szt. żywca w zależności od wagi
(obliczenie wyłącznie dla opłat miejskich scalonych)¹⁾

Tabela IV

		Okres po 1/IV 1935 r.									
		Okres do 1/III 1935 r.									
A. — Od 1 sztuki trzody chlewnej											
Waga — kg .	Każda	70	80	100	120	130	150	165	180	203	220
Koszt — zł .	14'21	4'90	5'60	7'00	8'40	9'10	10'50	11'55	12'60	14'21	15'40
B. — Od 1 sztuki bydła rogatego											
Waga — kg .	Każda	250	300	350	400	450	500	513	600	700	800
Koszt — zł .	20'00	9'75	11'70	13'65	15'60	17'55	19'50	20'00	23'40	27'30	31'20
C. — Od 1 sztuki cielęcia											
Waga — kg .	Każda	40	42	50	60	70	80	90	100	110	120
Koszt — zł .	5'20	4'92	5'17	6'15	7'38	8'61	9'84	11'07	12'30	13'53	14'76

obniżyli taryfę z zł 1'50 ÷ 2 na zł 0'70, obniżył tenetę dzierżawną w hali hurtu za jatki i t. d. i t. d.

Przedstawiona powyżej reforma opłat targowych i ubojowych ma doniosłe znaczenie z punktu widzenia producenta, kupca i rzemieślnika, jak również konsumenta mięskiego. Zryczałtowanie wielorakich i mało komu znanych pozycji w taryfie opłat umożliwia kalkulację zamiejscowym dostawcom materiału rzeźnego, co stwarza warunki dla wolnej konkurencji na rynku warszawskim, upraszcza i obniża koszty handlowo-administracyjne — tak dla samej rzeźni, jak i dla jej klientów, ułatwia stronom stosunki handlowe, zapobiegając sporom i nadużyciom przy rozrachunkach, i kładzie kres dotychczasowej płynności stosunków w tej dziedzinie oraz możliwości wprowadzania coraz to nowych pozycji w taryfie opłat za różnorodne, często nic nieznaczące, lub nawet narzucane zbędne świadczenia ze strony przedsiębiorstw. Przejście z systemu opłat od sztuki na opłaty od 1 kg żywej wagi rozkłada obciążenia z tytułu opłat równomiernie i proporcjonalnie na różne rodzaje towaru, co odpowiada potrzebom bardzo zróżniczkowanej naszej produkcji hodowlanej.

Korzyści z tego odniesie przede wszystkim drobny rolnik, którego udział w produkcji hodowlanej wynosi przeszło 90%. Wysokie opłaty od sztuki zamykały rynek warszawski dla bydła lekkiego, produkowanego w małych gospodarstwach, jak również dla najbardziej wartościowego typu trzody bekonowej, lub deprecjonowały cenę tego materiału na rynku warszawskim, obciążając go w przeliczeniu na 1 kg w nadmierny sposób. Dzięki temu największy rynek konsumpcyjny kraju stanowił ujście dla produkcji wielkich warsztatów rolnych lub niektórych okręgów, a nie stwarzało możliwości zbytu dla całego terenu Państwa. W ten sposób wytworzył się specyficzny rynek, na którym nieliczni dostawcy i nieliczni odbiorcy hurtowi stanowili zamknięty krąg interesów.

Jeśli chodzi o konsumenta — to uzyskuje on obecnie mięso zdrowsze i smaczniejsze ze sztuk młodych

i nieprzetuczonych. Zapoczątkowana na tym odcinku polityka stwarza również warunki dla obniżenia ceny mięsa, bez szkody dla producenta.

Reorganizacja opłat, jakkolwiek wprowadzona za zaledwie przed 2 miesiącami, spowodowała na rynku warszawskim wzrost obrotów materiałem rzeźnym, co bardzo wyraźnie ilustruje tabela V. Zwiększył się też krąg dostawców, wytwarzają się warunki dla normalnej konkurencji, zanika t. zw. towar „własny”, t. j. towar dawnego zamkniętego zespołu dostawców i odbiorców hurtowych żywca.

(p. tabelę V na następnej stronie)

W tabeli V na specjalną uwagę zasługuje spadek średniej wagi zwierząt przy równoczesnym wzroście ilościowym, jakkolwiek obecne miesiące są normalnie okresem sezonowego spadku obrotów na rynku. W obrocie trzodą waga przeciętna spadła ze 169 kg w styczniu na 146 kg w maju, a ilość wzrosła z 15 tys. na 18 tys. sztuk (w zaokrągleniu). Wyrażony procentowo spadek wagi trzody przy porównaniu maja 1934 r. i 1935 r. wynosi 11%, a wzrost ilościowy 21%. Jeśli chodzi o bydło — to analogicznie dla wagi spadek wynosi 9% przy wzroście ilościowym 91%. W pozycji cieląt spadek wagi wynosi 6%, a wzrost ilości 129% (w ciągu 5 miesięcy 1935 r. wzrost wyniósł nawet 268%). Należy zaznaczyć, że o ile zmiany w obrocie trzodą i bydłem przypisać należy wyłącznie reformie systemu i wysokości opłat, to w obrocie cielętami wzrost ilościowy pozostaje w związku z zarządzeniami weterynaryjnymi w zakresie przywozu cieląt bitych (w skórach).

Tabela V obrazuje nam również poruszone już zagadnienie t. zw. towaru „własnego”. Pod tym pojęciem rozumieć należy towar warszawskiego hurtownika mięsnego, nabyty przez niego na prowincji, a który nie był przedmiotem obrotu w stanie żywym na targowisku warszawskim. Ponieważ prowadzenie handlu hurtowego mięsem w Warszawie i wykonywanie różnego rodzaju czynności, związanych z ubojem, magazynowaniem i zbytem mięsa i ubocznych produktów uboju (skóry, jelita i t. p.), wymaga stałej obecności hurtownika mięsnego w miejscu siedziby jego przedsiębiorstwa — przeto równoległe prowadzenie hurtowego handlu mięsnego i skupu zawodowego żywca na prowincji nie istnieje. Toteż istnieje nieliczna grupa hurtowników, głównie na

¹⁾ Uwzględniono wyłącznie obciążenie na żywca targowiskowy (tranzakcyjny). Obciążenie na towar pozatargowiskowy (t. zw. „własny”) wyprowadzone być może z tabel II i III, jak również obciążenia z tytułu opłat dodatkowych — ze względu na to, iż te ostatnie są niezależne od wagi (jednakowe od każdej sztuki). Rozkład obciążeń na „sprzedawcę” i „nabywcę” — wykazany w tab. I i II.

Obroty na targowiskach żywca w Warszawie, łącznie z t. zw. towarem „własnym” — porównawczo za okres styczeń ÷ maj lat 1934 i 1935.

Tabela V

Miesiące	Ilość sztuk		W tem „własnych” (%)	Średnia waga (kg)		Wskaźnik dla 1935 r.	
	1934 r.	1935 r.		1934 r.	1935 r.	ilości sztuk	średniej wagi sztuki
			1935 r.			1934 r. = 100	
A. — Trzoda chlewna							
Styczeń	18 134	15 131	24.9	159	169	83.4	106.2
Luty	14 353	13 352	23.3	160	165	93.0	103.1
Marzec	15 989	15 790	12.0	159	148	98.7	93.1
Kwiecień	13 152	15 387	7.2	161	149	117.0	90.8
Maj	14 796	17 860	8.6	164	146	120.7	89.0
Razem:	76 424	77 520	—	—	—	—	—
B. — Bydło rogate							
Styczeń	3 977	4 963	76.7	453	450	124.8	99.3
Luty	3 180	4 895	79.5	485	455	153.9	93.8
Marzec	3 413	5 186	65.0	514	506	151.9	98.4
Kwiecień	2 968	5 413	29.7	556	473	182.4	81.1
Maj	3 039	5 811	20.0	532	483	191.2	90.8
Razem:	16 577	26 268	—	—	—	158.5	—
C. — Cielęta							
Styczeń	12 052	6 312	82.4	51	49	307.6	96.0
Luty	1 783	8 428	91.2	50	47	472.7	94.0
Marzec	2 419	11 483	96.5	53	51	474.7	96.2
Kwiecień	2 166	12 641	94.5	52	49	583.6	94.2
Maj	5 657	12 970	88.2	52	49	229.3	94.2
Razem:	14 077	51 834	—	—	—	368.2	—

rynku bydła rogatego i cieląt, znana opinii publicznej pod nazwą „kartelu rytualistów”, która w rzeczywistości sprzedaje potajemnie, a nawet dokonywa przydziału żywca, w/g zgóry ustalonego klucza, członkom zwartej grupy hurtowników mięsnych. Transzacje tego rodzaju ukrywane są ze względów fiskalnych i w celu ukrycia rzeczywistej ceny żywca, a nabyty w ten ukryty sposób żywiec deklarowany jest przez hurtowników mięsnych jako towar „własny”, czyli rzekomo przez nich samych nabyty na prowincji. Wymienieni hurtowi dostawcy żywca prowadzą częściowo również ubój na własny rachunek. W rzeczywistości więc tylko ta część bitego żywca może być uważana za towar „własny”. Reforma systemu opłat udostępniła prowincjonalnym dostawcom żywca — rolnikom i kupcom prowincjonalnym — bezpośrednią sprzedaż żywca na targowisku warszawskim. Ci nowi dostawcy stworzyli na rynku konkurencję w zakresie podaży. Dotychczasowi klienci skartelizowanej grupy dostawców uzyskali nowe źródło zakupu na miejscu. W ten sposób zapoczątkowany został normalny obrót targowy, gdyż skartelizowani dostawcy żywca zmuszeni zostali stanąć ze swym towarem na jawnym targu. Stan rzeczy uległ poprawie ponadto z tego powodu, że dotychczasowy zamknięty przez zмовę dostawców żywca krąg odbiorców zwiększył się o nowych hurtowników mięsnych, a nawet o detalistów-rzeźników (również i chrześcijan), którzy po raz pierwszy od wielu lat zaczynają stopniowo podejmować ubój.

W obrocie trzodą nastąpił spadek towaru „własnego” z 24.9% ogólnych dostaw w styczniu na 8.6%

w maju. W obrocie bydłem analogiczne odsetki wynoszą: 76.4% i 20%. Wyników takich nie obserwujemy jednakże w pozycji cieląt. Tam towar deklarowany jako „własny” utrzymuje się nadal na poziomie ok. 90%. Aby to zrozumieć, należy sobie zdać sprawę z organizacji handlu cielętami na rynku warszawskim. Rolnik jako dostawca cieląt na rynek warszawski nie wchodzi w grę, ponieważ Warszawa oddalona jest od ośrodków produkcji. Dostawa tak mało wartościowego obiektu z dalszych okolic rolnikowi się nie opłaca. Nie może się również zjawić na rynku warszawskim kupiec prowincjonalny z odległych rejonów, ponieważ cielęta nie znoszą dłuższego transportu bez dużych strat na wadze i na jakości (blisko 100% towaru dowozi się drogą kołową, głównie samochodami). W tych warunkach dostawą cieląt zajmuje się to samo dawne grono warszawskich hurtowników skupu żywca. Utrzymały się też dawne metody ukrywania obrotu. O ile w obrocie trzodą i bydłem mamy istotnie pewien odsetek towaru „własnego”, to w obrocie cielętami deklarowane przez hurtownika mięsnego cieląt jako własnych jest całkowicie fikcją. Poza względami podatkowymi wchodzi tu również w grę wadliwie skonstruowana taryfa opłat dla cieląt (tabela II). Opłata od cieląt jest niewspółmiernie wysoka w stosunku do opłat od trzody i bydła, a w przeciwieństwie do tego różnica w opłatach od cieląt „własnych” i transakcyjnych jest znikomo niska. Różnica ta stanowi zaledwie $\text{zł} 0.7$ na 1 kg, czyli na całej sztuce przeciętnej (51 kg) — $\text{zł} 36$.

Powyższą analizę sytuacji, wytworzonej dzięki re-

formie w dziedzinie opłat, należałoby uzupełnić pod kątem widzenia kształtowania się cen żywca i mięsa. Odnośne liczby podajemy w tabeli VI, która to zagadnienie dostatecznie wyczerpująco wyjaśnia. Należy jedynie dodać, iż zmiany w opłatach wpływają w znacznie powolniejszym tempie na kształtowanie się cen niż na stosunki w zakresie organizacji obrotu.

Cowięcej — należy sobie jaknajwyraźniej uświadomić, że na kształtowanie się cen i ich rozpiętość wpływa nie mechaniczna zmiana wysokości opłat, lecz dopiero przeobrażenia w organizacji rynku, wywołane zmianami w strukturze taryfy opłat.

Ceny żywca i mięsa (w hurcie) oraz rozpiętość cen w okresie od 1 stycznia 1931 r. do 31 maja 1935 r.

Tabela VI

C e n y	1931 r.		1932 r. (kwartały)				1933 r. (kwartały)				1934 r. (miesiące)						1935 r. (miesiące)				
	1/I- 15/XI	16/XI- 31/XII	I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	II	III	IV	V	V ÷ XII przec.	I	II	III	IV	V
A. — T r z o d a c h l e w n a																					
Za 100 kg żywca — zł	132	102	92	132	119	101	106	120	116	115	105	101	97	88	79	77	62	62	65	65	62
Za 100 kg mięsa (hurt) — zł	175	127	118	165	146	123	129	145	139	134	128	124	121	113	107	97	83	81	89	87	85
Rozpiętość ceny (za 100 kg): w złotych	43	25	26	33	27	22	23	25	23	19	23	23	24	25	28	20	21	19	24	23	23
w %-ach (w zaokr.)	33	25	28	25	23	22	22	21	20	17	22	23	25	28	35	26	34	31	37	34	37
B. — B y d ł o r o g a t e																					
Za 100 kg żywca — zł	83	61	64	89	72	60	59	70	63	68	64	67	73	73	67	63	55	55	55	58	59
Za 100 kg mięsa (hurt) — zł	190	139	129	154	135	117	111	123	122	125	119	119	124	124	124	120	102	98	100	105	106
Rozpiętość ceny (za 100 kg): w złotych	107	73	65	65	63	57	52	53	59	57	55	52	51	51	57	57	47	43	45	47	47
w %-ach (w zaokr.)	129	128	102	73	88	95	88	76	94	84	86	78	70	70	85	90	85	78	82	81	80
C. — C i e ł e t a																					
Za 100 kg żywca — zł		122	84	83	89	94	80	73	72	82	82	84	76	72	65	62	62	56	51	50	49
Za 100 kg mięsa (hurt) — zł		210	168	159	176	186	152	148	152	177	163	167	144	145	140	140	133	121	109	114	118
Rozpiętość ceny (za 100 kg): w złotych		88	84	76	87	92	72	75	80	95	81	83	68	73	75	78	71	65	58	64	69
w %-ach (w zaokr.)		72	100	92	98	98	90	103	111	116	99	99	89	101	115	126	115	116	114	128	141

Wpływy Rzeźni Miejskiej w Warszawie z tytułu opłat (wg tabel I i II)¹⁾

Tabela VII A. — Rzeczywiste wpływy za 1934 r.

Rodzaj opłat	Ilość sztuk	Opłata	Łączny wpływ
		z ł o t y c h	
Trzoda chlewna	170 117	14'21	2 417 362'57
Bydło	37 361	20'00	747 220'00
Za czyszczenie flaków i nóg	37 361	3'70	138 235'70
Ciętła	41 207	5'20	214 276'40
R a z e m			3 517 094'67

B. — Przepuszczalne wpływy za 1935 r.

Rodzaj opłat	Ilość sztuk	Waga łącznie (kg)	Opłata obecna (zł od 1 kg)	Ł a c z n y w p ł y w			
				w/g obrotu w 1934 r.	wzrost wpływu przy uwzględnieniu wzrostu ilości i spadku średniej wagi w/g tab. V		r a z e m zwiększony wpływ
					zł	%	
Trzoda chlewna	170 117	28 069 395	7	1 964 857'65	10	196 485'77	2 161 343'42
Bydło	37 361	17 872 090	3'9	697 011'51	70	487 908'06	1 184 919'57
Za czyszczenie flaków i nóg	37 361	—	290'0	108 316'90	85	92 094'86	200 441'76
Ciętła	41 207	2 082 753	12'3	256 178'62	260	666 064'41	922 243'03
R a z e m							4 468 947'78

¹⁾ Dane obejmują wpływy miasta w roku kalendarzowym z obrotu giełdowego. Rokiem budżetowym gmin jest okres 1/IV ÷ 31/III. Tabela VII ma więc charakter tylko porównawczy. Zwiększenie wpływów gminy z opłat za czynności targowe i ubojowe w rzeźniach równoważone będzie znacznym spadkiem wpływów z opłat, o charakterze raczej podatkowym, od mięsa przywozowego, którego ilość proporcjonalnie do wzrostu lokalnego uboju ulega zmniejszeniu. Przesunięcia wpływu, mające charakter gospodarczo uzasadniony (za świadczenia rzeczywiste, a nie faktyczną prohibicję „celną”), w dodatku korzystne są dla konsumenta stolicy, otrzymującego jakośco-wo lepszy oraz zdrowszy, bo świeższy produkt mięsny. Analogicznie analizę reformy opłat od mięsa przywozowego podamy oddzielnie.

Reasumując dotychczasowe rozważania, uznać należy zdecydowane posunięcia Zarządu Miasta Warszawy w zakresie opłat targowych i ubojowych za wysoce celowe. Podkreślić szczególnie należy, że odciążony został spęd na targowisko, a ciężar opłat przerzucony został w dziedzinę istotnych świadczeń ze strony miasta, t. j. z targowiska na teren rzeźni. W ten sposób udostępniono rolnikowi i kupcowi prowincjonalnemu dostawę bez ryzyka przymusowej sprzedaży za wszelką cenę—ze względu na poniesione koszty w postaci opłat targowych i t. p. Faktycznie—jak to już wyżej nadmieniliśmy—dostawca żywca nie ponosi na targowisku żadnych kosztów. Należy jednakże już po pierwszych doświadczeniach, i to jaknajszybciej, wprowadzić pewne poprawki i uzupełnienia. Należy przede wszystkim obniżyć opłaty od cieląt, zmienić konstrukcję tych opłat pod kątem widzenia towaru „własnego”, oraz ustanowić również jedną ryczałtową opłatę przed ubojem, i to wyjątkowo od sztuki, a nie od wagi. Opłata, pobierana od 1 kg, sprawia, że cielęta bite są przedwcześnie, co uznać należy za marnotrawstwo. Konstrukcja opłat od cieląt nie może być analogiczna z opłatami od trzody i bydła, bo tu nie wchodzi w grę tego rodzaju motywy gospodarcze, jak w odniesieniu do tamtych zwierząt (bekon, drobne bydło z gospodarstw chłopskich, kresowe i t. p.).

Pozatem, jak udostępniono dostawę żywca na targowisko warszawskie, tak należy umożliwić również i wyprowadzenie niesprzedanych sztuk, wzgl. zakupionych na tutejszym rynku na wywóz. W tym celu należy ustalić jednolitą ryczałtową opłatę, i to od sztuki, a nie od wagi, przyczem odnośna stawka powinna być w interesie samego miasta (stworzenie dużej centralnej targowicy) jaknajniższa (np. od 1 sztuki trzody zł 50, od 1 szt. bydła zł 1, od 1 sztuki cielęcia i barana zł 20).

Ponieważ oddawna podnoszonej potrzebie wprowadzenia tego rodzaju reformy opłat na terenie całego Państwa przeciwstawiano argumenty natury budżetowej w obronie interesów fiskalnych gmin—przeto pozwolimy sobie na zakończenie—w tabeli VII—przedstawić przybliżoną kalkulację wpływów w porównaniu z wpływami w okresie, poprzedzającym reformę.

(p. tabelę VII na poprzedniej stronie)

Z tabeli tej wynika, że miasto, oddając duże korzyści gospodarce społecznej, samo nie ponosi ofiar materialnych. Okazuje się więc, że w zagadnieniu opłat targowych i ubojowych na używano dotychczas argumentu, który nie miał nic wspólnego nawet z tak ciasno pojmowanym interesem gmin miejskich.

Polityka opłat, w którą włożono właściwą myśl ekonomiczną, daje korzyści gospodarce społecznej bez szkody dla miast. Doświadczenia stolicy powinny dotrzeć do świadomości innych miast.

A. J. Bulhak

KRAJOWE RYNKI TOWAROWI ZBOŻA I PRZETWORY

— Ruch cen zbóż w okresie 26 V ÷ 8 VI r. b. kształtował się następująco (w zł za 100 kg):

	26 V ÷ 1 VI	2 ÷ 8 VI	
	Pszonica		
Warszawa . . .	17.75	17.75	—
Poznań . . .	16.00	15.88	— 0.8
Lwów . . .	18.37	18.62½	+ 1.3
Średnia . . .	17.37	17.42	+ 0.2

	Żyto		
Warszawa . . .	14.56	13.88	— 4.7
Poznań . . .	14.50	14.00	— 3.5
Lwów . . .	14.87	15.98	+ 7.4
Średnia . . .	14.64½	14.62	— 0.2
	Owies		
Warszawa . . .	17.87	16.81½	— 6.0
Poznań . . .	15.75	15.75	—
Lwów . . .	18.52	18.02	— 2.7
Średnia . . .	17.38	16.86	— 2.9
	Jęczmień browarowy		
Warszawa . . .	17.25	16.75	— 2.9
Poznań . . .	19.75	—	—
Lwów . . .	—	—	—
Średnia . . .	18.50	—	—
	Jęczmień zwykły		
Warszawa . . .	15.75	15.75	—
Poznań . . .	16.31	15.75	— 3.5
Lwów . . .	13.62	—	—
Średnia . . .	15.22½	15.75	—

— Zniżkowa tendencja, jaka się ujawniła na giełdach krajowych w okresie, poprzedzającym sprawozdawczy (od 3 do 8 czerwca) dla owsa i żyta—doznała obecnie dalszego pogłębienia w zakresie żyta, natomiast dla owsa na giełdzie poznańskiej nastąpiło zahamowanie zniżkowego nastroju. W dalszym ciągu zniżkował na obu giełdach jęczmień browarowy oraz niektóre gatunki otrąb. Jeżeli chodzi o giełdę gdańską—to tutaj spadek cen objął głównie niemal wszystkie gatunki jęczmienia, a mianowicie (w guld. gd. na 100 kg): wyborowy na eksport 1'00, średni 0'50, 114 ÷ 115 funt. hol. eksportowy i 105 ÷ 106 funt. hol. po 0'25 oraz otręby żytnie, które zniżkowały o 0'25, otręby pszenne grube o 0'25 i pszenne szale o 0'50. Ujemne saldo tygodniowe na giełdzie warszawskiej odnotowano dla następujących zbóż i przetworów (w zł na 100 kg): żyto I i II stand. po 0'75, jęczmień browarowy 689 g/l 0'50, owies I i II stand. po 0'25, II gat. maki żytniej i razowa po 0'50 oraz otręby żytnie 0'25; zniżki cen na giełdzie poznańskiej były następujące (analogicznie): żyto 0'50, jęczmień: 710 ÷ 725 g i 680 ÷ 690 g po 0'25, I i II gat. maki żytniej po 0'75, otręby pszenne średnie i grube oraz otręby żytnie po 0'25.

Ogólny obrót na giełdzie warszawskiej w okresie sprawozdawczym wyniósł 6 205 t. w tem 2 322 t żyta (dla okresu ubiegłego odpowiednie liczby wynosiły: 6 647 i 2 696).

Warszawa. — Ceny hurtowe według ceduły urzędowej (ostatnie notowania w tygodniu) — w zł za 100 kg parytet wagon Warszawa ładunek wagon (w nawiasach podane są notowania końcowe z okresu, poprzedzającego sprawozdawczy, o ile różnią się od obecnych): pszenica jara czerwona szklista 775 g/l 17.50 ÷ 18.00, — lednolita 742 g/l 18.00 ÷ 18.50, — zbierana 731 g/l 17.00 ÷ 17.50, żyto I standart 13.50 ÷ 13.75 (14.25 ÷ 14.50), — II standart 13.25 ÷ 13.50 (14.00 ÷ 14.25), jęczmień browarowy 689 g/l 16.50 ÷ 17.00 (17.00 ÷ 17.50), — o wadze 678/673 g/l 16.00 ÷ 16.50, — o wadze 649 g/l 15.50 ÷ 16.00, — o wadze 620.5 g/l 15.00 ÷ 15.50, owies I stand. (niezadeszczony) 17.25 ÷ 17.75 (17.50 ÷ 18.00), — II stand. (lekkko zadeszczony) 16.75 ÷ 17.25 (17.00 ÷ 17.50), — III stand. 16.50 ÷ 16.75 (16.50 ÷ 17.00), mąka pszenna I B 0 ÷ 45% 30.00 ÷ 33.00, — I C 0 ÷ 55% 23.00 ÷ 30.00, — I D 0 ÷ 60% 26.00 ÷ 28.00, — I E 0 ÷ 65% 24.00 ÷ 26.00, — II B 20 ÷ 65% 22.00 ÷ 24.00, — II D 45 ÷ 55% 21.00 ÷ 22.00, — II F 55 ÷ 65% 20.00 ÷ 21.00, — II G 60 ÷ 65% 19.00 ÷ 20.00, — III A 65 ÷ 70% 14.00 ÷ 15.00, mąka żytnia I gat. 0 ÷ 55% 23.00 ÷ 24.50 (23.50 ÷ 25.00), — I gat. 0 ÷ 65% 22.00 ÷ 23.00 (22.50 ÷ 23.50), — II gat. 16.50 ÷ 17.50, — razowa 17.00 ÷ 18.00 (17.50 ÷ 18.50), — „doślednia” 13.50 ÷ 14.50, otręby pszenne grube z przemiału standartowego 11.50 ÷ 12.00, — średnie z przemiału standartowego 11.00 ÷ 11.50, — mialkie z przemiału standartowego 11.00 ÷ 11.50, otręby żytnie z przemiału standartowego 10.25 ÷ 10.75 (10.50 ÷ 10.75).

Poznań. — Ceny hurtowe według ceduły urzędowej (ostatnie notowania w tygodniu) — w zł za 100 kg parytet Poznań dostawa bieżąca (w nawiasach podane są notowania końcowe z okresu, poprzedzającego sprawozdawczy, o ile różnią się od obecnych): pszenica 15.75 ÷ 16.00, żyto 13.75 ÷ 14.00 (14.25 ÷ 14.50), jęczmień 710 ÷ 725 g 16.25 ÷ 16.75 (16.50 ÷ 17.00), — 680 ÷ 690 g 15.25 ÷ 16.00 (15.50 ÷ 16.25), — browarowy 19.50 ÷ 20.00, owies 15.50 ÷ 16.00, owies do siewu 15.00 ÷ 15.50, mąka wraz z workiem: pszenica I gat. A 20% 27.00 ÷ 29.50, — I gat. B 45% 26.50 ÷ 27.00, — I gat. C 55% 25.50 ÷ 26.00, — I gat. D 60% 24.50 ÷ 25.00, — I gat. E 65% 23.50 ÷ 24.00, — II gat. A 20 ÷ 55% 22.50 ÷

23:00, — II gat. B 20 ÷ 65% 22:50 ÷ 23:00, — II gat. D 45 ÷ 65% 19:50 ÷ 20:00, — II gat. F 55 ÷ 65% 16:75 ÷ 17:25, — III gat. A 65 ÷ 70% 15:75 ÷ 16:25, — III gat. B 70 ÷ 75% 13:25 ÷ 13:75, mąka żytnia I gat. 0 ÷ 55% 20:50 ÷ 21:50 (21:25 ÷ 22:25), — I gat. 0 ÷ 65% 19:50 ÷ 20:50 (20:25 ÷ 21:25), — II gat. 55 ÷ 70% 14:00 ÷ 15:00 (14:75 ÷ 15:75), — „połednia” ponad 70% 12:00 ÷ 13:00, — razowa 0 ÷ 95% 17:25 ÷ 18:25, otręby pszenne średnie z przemiału standartowego 10:25 ÷ 10:75 (10:50 ÷ 11:00), — grube z przemiału standartowego 11:00 ÷ 11:50 (11:25 ÷ 11:75), otręby żytnie z przemiału standartowego 11:00 ÷ 11:50 (11:25 ÷ 11:75), otręby jęczmienne 10:25 ÷ 11:50.

Gdańsk. — Ceny hurtowe według ceduły urzędowej (ostatnie notowania w tygodniu) — w guld. gd. za 100 kg (w nawiasach podane są notowania z końca maja, o ile różnią się od obecnych): pszenica eksportowa o wadze 128 funt. hol. 16:00 ÷ 16:50 (bez notowań), — konsumpcyjna o wadze 130 funt. hol. bez notowań, — o wadze 128 funt. hol. bez notowań, — na paszę bez notowań (14:00 ÷ 14:50), żyto eksportowe o wadze 120 funt. hol. bez notowań, — konsumpcyjne o wadze 120 funt. hol. bez notowań, — na paszę 14:00 ÷ 14:50, jęczmień wyborowy na eksport 17:00 ÷ 17:50 (18:00 ÷ 19:00), — śre'ni 16:75 ÷ 17:50 (17:25 ÷ 17:75), — o wadze 114 ÷ 115 funt. hol. eksportowy 16:50 ÷ 16:75 (16:75), — o wadze 110 ÷ 111 funt. hol. 16:25 (16:00), — o wadze 105 ÷ 106 funt. hol. 15:50 (15:75), — konsumpcyjny bez notowań, owies eksportowy 15:50 ÷ 17:50 (bez notowań), — konsumpcyjny bez notowań (17:00 ÷ 18:50), otręby żytnie 11:75 ÷ 12:00 (12:00 ÷ 12:25), otręby pszenne grube 11:75 (12:00 ÷ 12:25), otręby pszenne szale 12:00 (12:50).

WARZYWA

Warszawa. — Ceny według ceduły targu warzywnego — w \mathcal{Z} za 100 kg (w nawiasach podane są notowania z I połowy maja r. b., o ile różnią się od obecnych): brukiew bez notowań (3:00 ÷ 4:00), buraki 10:00 ÷ 14:00 (5:00 ÷ 7:00), cebula I gat. 35:00 ÷ 40:00 (13:00 ÷ 15:00), — II gat. 20:00 ÷ 25:00 (8:00 ÷ 10:00), chrzan 50:00 ÷ 65:00, czosnek bez notowań, cykorja 70:00 ÷ 100:00, — II gat. 40:00 ÷ 50:00, kapusta biała bez notowań (20:00 ÷ 25:00), — czerwona bez notowań (25:00 ÷ 30:00), — włoska bez notowań (20:00 ÷ 25:00), — brukselska bez notowań, — kwaszona bez notowań, marchew 12:00 ÷ 14:00 (13:00 ÷ 16:00), pietruszka 65:00 ÷ 75:00 (39:00 ÷ 48:00), rabarbar I gat. 25:00 ÷ 30:00 (30:00 ÷ 40:00), — II gat. bez notowań (20:00 ÷ 25:00), seler 40:00 ÷ 50:00 (18:00 ÷ 24:00), szparagi I gat. 125:00 ÷ 150:00, — II gat. 80:00 ÷ 100:00, — III gat. 50:00 ÷ 70:00, szpinak 10:00 ÷ 15:00 (10:00 ÷ 40:00), ziemniaki 5:00 ÷ 6:00 (3:00 ÷ 3:75); za 100 peęczków lub 100 sztuk: kalafiory I gat. 35:00 ÷ 45:00 (bez notowań), — II gat. 20:00 ÷ 25:00 (bez notowań), — III gat. 9:00 ÷ 12:00, kapusta biała 60:00 ÷ 70:00 (45:00 ÷ 60:00), — czerwona bez notowań, — włoska bez notowań, majeranek bez notowań (7:00 ÷ 10:00), ogórki I gat. 45:00 ÷ 60:00, — II gat. 25:00 ÷ 35:00, pietruszka młoda 15:00 ÷ 25:00 (20:00 ÷ 30:00), por 80:00 ÷ 100:00 (50:00 ÷ 70:00), szczypor 4:00 ÷ 6:00 (5:00 ÷ 7:00), sałata gruntowa 20:00 ÷ 30:00.

BYDŁO I MIĘSO

— Rynek krajowy bydła i mięsa w maju nie wykazał poważniejszych zmian. Pod wpływem zmniejszonej podaży ceny bydła rogatego nieco wzrosły, ceny cieląt natomiast obniżyły się ze względu na wzrost podaży. Pozostałe rodzaje zwierząt rzeźnych były notowane prawie bez zmian.

Istotne znaczenie dla ujednostajnienia oraz potanienia kosztów obrotu handlowego żywcem i mięsem winna posiadać niedawno wydana instrukcja Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie opłat targowych i rzeźnianych.

Warszawa. — Notowania w/g Giełdy Mięsnej z końca miesiąca — w \mathcal{Z} za 100 kg żywej wagi loco targowica: woły młode tuczne 66 ÷ 70, młode mięsiste 58 ÷ 65, stare tłuste 50 ÷ 58, karmne 45 ÷ 50, buhaje 55 ÷ 61, mięsiste 50 ÷ 55, krowy młode tuczne 75, oddojone tłuste wszelkiego wieku 50 ÷ 55, krowy karmne 47 ÷ 50, mięsiste 45 ÷ 52, bydło chude bez różnicy gatunku i wieku 30 ÷ 45, cielęta mięsiste 45 ÷ 50, świnię stonioną powyżej 150 kg wagi 64 ÷ 68, — 130 ÷ 150 kg 58 ÷ 64, mięsne od 110 kg 51 ÷ 68. Tendencja utrzymana.

Poznań. — Urzędowe notowania Komisji Notowań Cen z końca miesiąca — w \mathcal{Z} za 100 kg żywej wagi loco targowica: woły pełnom. wytucz. do 3 lat 56 ÷ 60, starsze 48 ÷ 52, nietucz. dobrze odżyw. 44 ÷ 46, miernie odżyw. 30 ÷ 36, buhaje wytucz. pełnom. 52 ÷ 56, tucz. mięsiste 46 ÷ 50, nietucz. dobrze odżyw. 40 ÷ 42, miernie odżyw. 30 ÷ 36, krowy wytucz. pełnom. 52 ÷ 58, tucz. mięsiste 46 ÷ 50, nietucz. dobrze odżyw. 28 ÷ 32, miernie odżyw. 18 ÷ 20, jałowice wytucz. pełnom. 56 ÷ 60, tucz. mięsiste 48 ÷ 52, nietucz. dobrze odżyw. 44 ÷ 46, miernie odżyw.

30 ÷ 36, młodzię dobrze odzyw. 32 ÷ 36, miernie odzyw. 28 ÷ 30, cielęta najprzedn. wytucz. 60 ÷ 70, tucz. 50 ÷ 58, dobrze odzyw. 44 ÷ 48, miernie odzyw. 36 ÷ 42, świnię pełnom. 120 ÷ 150 kg żywej wagi 62 ÷ 64, — 100 ÷ 120 kg 58 ÷ 60, — 80 ÷ 100 kg 54 ÷ 56, mięsiste ponad 80 kg 48 ÷ 52, maciory i późne kastraty 48 ÷ 56. Tendencja spokojna.

MASŁO

— Przewidywany wzrost produkcji masła, pomimo niekorzystnych warunków atmosferycznych, w maju nie zawiódł. Zimna nie wywarła ujemnego wpływu na stan pastwisk, co posiadało istotne znaczenie dla wzrostu produkcji mleczarskiej. Pod wpływem rosnącej podaży notowania cen masła wykazały znaczną zniżkę — co jednak nie spowodowało wzrostu spożycia na rynku wewnętrznym.

Należy nadmienić, iż na terenie Min. Rolnictwa i Ref. Roln. jest w opracowywaniu projekt ustawy o prawie mleczarskim, regulujący powstawanie nowych mleczarni i ustalający wyższy stopień wymagań co do techniki urządzeń w nowych mleczarniach, (o do dawniej istniejących mleczarni — projekt przewidyje pewien prekluzyjny termin, do którego obowiązane one będą dostawać się do nowych wymagań technicznych.

Warszawa. — Notowania masła w/g Komisji Notowań Cen z dn. 31/V — w \mathcal{Z} za 1 kg: wyborowe I gat. w opakowaniu firmowym 2:20, wyborowe I gat. 2:10, mleczarskie deserowe II gat. 1:70, mleczarskie solone 1:70, osetkowe 1:50.

Kraków. — Notowania masła w/g Małopolskiego Związku Mleczarskiego z dn. 25/V — \mathcal{Z} za 1 kg: wyborowe I gat. w hurcie na eksport 2:10 ÷ 2:20.

Poznań. — Notowania hurtowe masła w/g Związku Gospodarczego Spółdzielni Mleczarskich w dn. 31/V — w \mathcal{Z} za 1 kg franco stacja: mleczarskie ze śmietany pasteuryzowanej I gat. 2:25, — II gat. 2:10, — III gat. 2:00. Tendencja spokojna.

JAJA

— Sezonowy wzrost produkcji utrzymywał się w dalszym ciągu przez maj na stosunkowo wysokim poziomie. Pomimo jednak dużych dostaw ceny jaj nie zniżkowały, a to ze względu na dość znaczne zapotrzebowanie wewnętrzne jaj dla konserwacji, i pomyślnie rozwijający się eksport zagranicę. Należy zaznaczyć, że zapotrzebowanie wewnętrzne jaj dla celów konserwacji pokrywały głównie okręgi środkowe, eksport zaś odbywał się najintensywniej z terenu Małopolski. W końcu miesiąca eksport z Małopolski — naskutek dalszego wzrostu zapotrzebowania — dość znacznie wzrósł.

Warszawa. — Notowania hurtowe jaj w/g Związku Spółdzielni Mleczarskich i Jajczarskich z dn. 28/V — w \mathcal{Z} za skrzynię à 1440 szt. loco skład odbiorcy: przerobione 60 ÷ 70 zależnie od wielkości. Tendencja utrzymana.

Sosnowiec. — Notowania hurtowe jaj w/g Związkowej Hurtowni Nabiału z ko ca maja — w \mathcal{Z} za skrzynię à 1440 szt. loco odbiorca: przerobione 60 ÷ 64. Tendencja mocniejsza, dowozy zmniejszone.

Kraków. — Notowania hurtowe jaj w/g Małopolskiego Związku Mleczarskiego z końca maja — w \mathcal{Z} za skrzynię à 1440 szt. loco stacja Kraków: nieprześwietlane 57 ÷ 60. Tendencja spowodu dalszego intensywnego wapnowania utrzymana, ceny lekko zwykowały.

Lwów. — Notowania hurtowe jaj z dn. 29/V — w \mathcal{Z} za skrzynię à 1440 szt. franco granica: eksportowe, prześwietlone i sortowane 67 ÷ 70. Tendencja mocna.

RYNEK AKCYJNY

za okres od 3 do 8 czerwca 1935 r.

— Na rynku akcyjnym w okresie sprawozdawczym w dalszym ciągu panowało słabsze usposobienie przy malejących obrotach. Akcje Banku Polskiego przerwały swój zniżkowy ruch i ustabilizowały się całkowicie, zamykając okres na zero. W stosunku do kursów z okresu, poprzedzającego sprawozdawczy, akcje Norblina zniżkowały o \mathcal{Z} 0:75, akcje Starachowic — o \mathcal{Z} 0:50 i akcje Haberbuscha — o \mathcal{Z} 1:00; podkreślić należy, że zniżka tych 3 papierów, należących do bardziej popularnych na giełdzie warszawskiej, trwa już od dłuższego czasu. W stosunku do notowań z dawniejszych okresów — zniżkowały jeszcze akcje: Częstocic (o \mathcal{Z} 1:00) i Ostrowca (o \mathcal{Z} 1:50); natomiast akcje Warsz. Tow. Fabryk Cukru pozostawały bez zmiany.

Na giełdach prowincjonalnych panowała cisza; jedynie na giełdzie poznańskiej zawierano sporadyczne transakcje akcjami Banku Polskiego po kursie stałym, ale o zł 0.50 niższym od kursu w poprzedzającym okresie.

GIĘŁDA WARSZAWSKA

	Wartość nominalna (waluta)	Kurs najwyższy	Kurs najniższy	Ostatni kurs w tygodniu
Bank Polski	zł 100	86.75	86.75	86.75
Częstocice	zł 100	.	.	29.50
Warsz. T-wo Fabr.				
Cukru	zł 100	.	.	31.00

GIĘŁDA KRAKOWSKA

Akcjami w okresie sprawozdawczym nie zawierano transakcji.

GIĘŁDA LWOWSKA

Akcje w okresie sprawozdawczym nie były notowane.

GIĘŁDA POZNAŃSKA

Akcje — w zł (w nawiasach — notowania z okresu, poprzedzającego sprawozdawczy): Bank Polski 86.00 (86.50).

CŁA ORAZ REGLAMENTACJA

KSIĄŻECZKI DLA ODPRawy SAMOCHODÓW. — Okólnikiem Min. Skarbu z dn. 11/V 1935 r. Nr. I D IV 8855/1/35 zawiadomiono dyrekcje cel. że zostały wprowadzone nowe wzory książeczek z przepustkami granicznymi dla odprawy zagranicznych samochodów i motocykli w ruchu podróży. Jednocześnie Min. Skarbu przesłało dyrekcjom cel. pewną ilość egzemplarzy nowego wzoru książeczek dla rozesłania ich zainteresowanym urzędem celnym.

Książeczki dawnego wzoru będą nadal w obiegu aż do wydania dalszych zarządzeń.

CLENIE PRZESYŁEK POCZTOWYCH. — Okólnikiem z dn. 15/V 1935 r. Nr. D. IV 14660/3/35 Min. Skarbu wyjaśniło m. in. że należności celne od towarów, przywożonych z zagranicy w przesyłkach pocztowych, winny być wymierzane według stawek celnych, obowiązujących w dniu dostawienia przez organa

pocztowe przesyłek pocztowych do odprawy celnej, który to dzień uważa się za dzień zgłoszenia celnego.

Jeżeli rewizja celna ujawni w przesyłce pocztowej towar, podlegający ograniczeniom przywozowym, a adresat w ciągu 14 dni po dniu dostawienia towaru do odprawy przez organa pocztowe nie wypełni warunków, ustanowionych dla przywozu tego towaru — o stosowaniu stawek celnych rozstrzyga dzień zapisania należności celnych do rejestru odroczonej opłaty celnych.

PRZYWÓZ BANANÓW DOJRZAŁYCH. — Okólnikiem Min. Skarbu z dn. 16/V 1935 r. Nr. D IV 15474/2/35, zwiększono dopuszczalną ilość bananów dojrzałych z 6% do 15% w transportach bananów niedojrzałych, sprowadzanych drogą morską przez dojrzałnie krajowe.

ŻEGLUGA I SPRAWY MORSKIE

PRACA PORTU GDYŃSKIEGO W MAJU 1935 R. — Wyniki pracy portu w Gdyni w miesiącu sprawozdawczym wykazują dość poważny, jak również i niespodziewany spadek obrotu towarowego. Główną przyczyną, z którą się liczyć zazwyczaj należało, jest pewne osłabienie eksportu węgla, pozostające niezawodnie w związku z umową węglową polsko-angielską, jednak i inne pozycje wywozu i przywozu wykazują w maju r. b. pewne zmniejszenie, o charakterze, jak należy przypuszczać, raczej przypadkowym lub zależnym od koniunktur sezonowych.

Ruch statków również osłabił, zarówno w porównaniu z kwietniem r. b., jak i z majem r. ub. Przyszło, mianowicie, 360 statków (w kwietniu 385, w maju 1934 r. — 405) o tonnażu 337 139 nrt (w kwietniu 365 984 nrt i w maju r. ub. — 350 224 nrt). Wyszło w maju r. b. statków 387 (w kwietniu — 381, w maju r. ub. — 416) o pojemności 373 033 nrt (359 473 nrt w kwietniu i 356 968 nrt w maju 1934 r.). Widzimy zatem w r. b. pewien wzrost przeciętnego tonnażu, który w maju wyniósł 936.5 nrt, w kwietniu zaś — 950.6 nrt. Średnio przebywały w maju w porcie gdyńskim 53 statki (w kwietniu — 68), średni zaś postój statku w porcie trwał 54.6 godzin (w kwietniu 53). W kolejności bander pierwsze miejsce zajęła, jak zwykle, Szwecja, a następnie: Polska, Danja, Anglja, Niemcy, Norwegja i Stany Zjedn.

Ogólny obrót towarowy, dokonany przez Gdynię w maju, osiągnął kwotę 576 089 t (w kwietniu 631 557 t), w czem obrót zamorski wynosi 560 688 t (w kwietniu 592 571 t). Zmniejszenie się liczb obrotu zamorskiego dotyczy zarówno przywozu, jak i wywozu. Po stronie przywozu zamorskiego figuruje, mianowicie, w maju 83 603 t (w kwietniu — 100 398 t), po stronie zaś wywozu — 477 085 t (w kwietniu 492 173 t). Poniżej podane zestawienie ilustruje podział tych liczb na poszczególne pozycje (w tonnach):

Przywóz	Wywóz
Ryż surowy 9 425	Zboże 8 564
Owoce świeże 3 494	Ryż łuszczony 135
" suszone 240	Mąka ryżowa past. 1 241

Orzechy i migdały 13	Stód 1 044
Korzenie 41	Owoce świeże 2
Kawa, kakao i herbata 852	Bekony 1 944
Tytoń 308	Szynki i inne pekl. 302
Napoje alkoholowe 62	Ptactwo bite 22
Słedzie 125	Jaja 2 374
Fosforyty 3 174	Masło 292
Żuzle Thomasa 1 216	Cement 499
Tłuszcze zwierz. sur. 534	Sól 240
Skóry 2 761	Węgiel eksportowy 384 250
Nasiona oleiste 5 085	" bunkrowy 24 885
Oleje 27	Koks 11 300
Żywica 385	Cukier 6 141
Kauczuk 391	Napoje alkoholowe i spiryt. 3
Wyroby gumowe 25	Makuchy 1 808
Tłuszcze i oleje roślin. 299	Soda 807
Garbniki 771	Salmiak 20
Farby 17	Karbid 182
Rudy różne i wypalki pirytyw 5 986	Biel cynkowa 322
Żłom 26 955	Sól potasowa 165
Miedź 927	Nawozy azotowe —
Cyna 19	Materiały i wyr. włók. 624
Cynk 77	Bawełna i odpadki 51
Metale różne 73	Bale i słupy 474
Piryty —	Drzewo tarte 9 423
Wyroby żel. i z innych metali 188	Wyroby z drzewa 285
Maszyny, aparaty i części 251	Kleпки 46
Samoch. i motocykle 199	Dykty i forniery 1 425
Szmaty 590	Meble gięte 288
Celuloza 544	Wyroby koszykarskie 7
Papier, tektura, papa 960	Papier, papa, tektura 578
Bawełna i odpadki 6 792	Celuloza 979
Juta 1 017	Metale różne 475
Len, konopie, sisal 34	Żelazo surowe i handl. kol. 3 287
	Materiały nawierzchn. kol. 75

Węlna i odpadki . . .	2 913
Różne	6 833
Razem:	83 603

Szyny kolejowe . . .	2 142
Wyroby żelazn. i met.	4 003
Rury żeliwne i żelazn.	140
Cynk	1 452
Blacha cynkowa . . .	986
Różne	3 303
Razem:	477 085

Rozpatrując bliżej zestawienie przywozu, możemy stwierdzić, że decydujący wpływ na zmniejszenie się ogólnych liczb wywarły 3 pozycje artykułów masowych: złom, którego w maju przywieziono przez Gdynię 26 955 t (w kwietniu 33 190 t), rudy różne i wypalki pirytowe — 5 986 t (w kwietniu — 13 393 t) i piryty, których w maju było brak zupełnie (w kwietniu 2 001 t). Szereg innych pozycji wykazuje również spadek, jednak znacznie mniejszy: kawa, kakao i herbata — 852 t (w kwietniu — 1 147 t), fosforyty — 3 174 t (4 310 t), żuźle Thomasa — 1 216 t (1 400 t), skóry — 2 761 t (3 035 t), miedź — 927 t (1 053 t), papier, tektura i papa — 960 t (2 276 t), bawełna i odpadki — 6 792 t (8 156 t) i juta — 1 017 t (1 110 t). Ważny sezonowy artykuł przywozowy, jakim jest ryż surowy, utrzymał się na niemal niezmiennym poziomie, osiągając w maju 9 425 t (w kwietniu 9 970 t). Szereg innych pozycji zastawienia importu wykazuje natomiast wzrost, a zatem: owoce świeże (3 494 t w maju wobec 2 439 t w kwietniu), nasiona oleiste (5 085 t wobec 4 459 t), garbniki (771 t wobec 187 t) oraz zbiorowa pozycja różnych artykułów (6 833 t wobec 3 786 t).

Po stronie wywozu zmalały przede wszystkim pozycje: węgla eksportowego (384 250 t w maju wobec 388 458 t w kwietniu), węgla bunkrowego (24 885 t wobec 26 503 t) i koksu (11 300 t wobec 18 432 t). Następnie pewien spadek wykazuje w miesiącu sprawozdawczym eksport przez Gdynię siodła (1 044 t wobec 3 009 t w kwietniu), owoców świeżych (reeksport 2 t wobec 1 327 t), cementu (499 t wobec 1 634 t), soli potasowej (165 t wobec 1 032 t), bali i słupów (474 t wobec 2 957 t), papieru, tektury i papy (578 t wobec 1 382 t). Wzrosły natomiast w maju następujące pozycje: zboże (8 564 t wobec 7 050 t), mąka ryżowa (1 241 t wobec 552 t), bekony (1 944 t wobec 1 555 t), jaja (2 374 t wobec 1 436 t), cukier (6 141 t wobec 5 391 t), dvytky i forniry (1 425 t wobec 1 075 t), żelazo surowe i handlowe (3 287 t wobec 2 037 t), wyroby żelazne i z innych metali (4 003 t wobec 3 584 t), cynk (1 452 t wobec 946 t) i „różne” (3 303 t wobec 2 946 t). Na poziomie poprzedniego miesiąca utrzymała się pozycja szyn kolejowych (2 142 t wobec 2 251 t).

Dość poważny spadek wykazują wyniki obrotu z wewnątrz kraju drogą wodną (w maju 12 102 t — w kwietniu 36 354 t). Spadek ten dotyczy przywozu, a ściślej — pozycji cukru, przywożonego berlinkami (w maju 4 576 t — w kwietniu 26 803 t), inne pozycje nie wykazują natomiast niemal żadnych

różnic, wobec czego ogólny przywóz, dokonany tą drogą, wynosi w maju 5 988 t wobec 28 418 t w kwietniu. Wywóz w omawianym rodzaju obrotu zmalał w mniejszym stopniu (w maju 6 114 t — w kwietniu 7 936 t); zadecydowały o tym spadku 2 pozycje: ryżu luszczonego (2 005 t w maju wobec 2 500 t w kwietniu) i owoców (591 t w maju wobec 1 233 t w kwietniu).

Obrot przybrzeżny nieznacznie wzrósł w maju (3 299 t wobec 2 632 t w kwietniu). Całą różnicę przypisać należy zwiększeniu się wywozu tą drogą ryżu luszczonego (2 230 t wobec 1 376 t w kwietniu). Po stronie przywozu niemal zupełnie brak w maju pozycji ryb z własnych połowów (50 t wobec 548 t w kwietniu), natomiast zjawiała się zupełnie nowa pozycja — drzewo (470 t).

W związku z sezonem ożywił się w maju ruch pasażerski w Gdyni. Przyjechało 1 118 osób (w kwietniu 728), wyjechało — 1 318 osób (w kwietniu 980).

O.

RYNEK FRACHTOWY. — Niema żadnych zasadniczych zmian do zanotowania na czołowych rynkach frachtowych, które — z wyjątkiem rynku La Platy — w dalszym ciągu wykazują depresję, spowodowaną zarówno słabym zapotrzebowaniem tonnażu, jak i jego nadmierną podażą.

Na rynku La Platy panowało średnie ożywienie; w tygodniu sprawozdawczym zakontraktowano ogółem 29 statków o łącznym tonnażu 206 178 t po wrzesień i październik. Stawki na pozycje wcześniejsze zwykowały o 3d do sh 1/3 na tonnie.

Rynki północno-amerykańskie i kanadyjski wykazywały bardzo słaby ruch pomimo niski cen pszenicy; również wywóz cukru z Kuby był ograniczony przy stawkach zniżkowych. Poszukiwany był tonnaż pod kilka zaledwie ładunków złomu oraz węgla.

Na rynkach wschodnich i Dalekiego Wschodu sytuacja w dalszym ciągu przedstawiała się bardzo niepomyślnie dla armatorów. W wywozie soi panował zastój; pod antracyt zafrachtowano niewielki statek do Francji na lipiec po sh 17/- + 17,9 przy 3 portach wyladowania, w wywozie rudy zakontraktowano jeden statek z Whyalla do Japonii, a kilka statków pod rudę manganową z Vizagapatam do portów kontynentu. Notowano kilka drobnych kontraktów na ryż z Saigona do portów francuskich po sh 20/- na czerwiec.

W wywozie rudy z portów morza Śródziemnego zawarto 2 znaczniejsze kontrakty na 100 tys. t z portu Melilla do Cardiff lub Port Talbot po sh 6/- oraz na 125 tys. t z portu Algier do Cardiff lub Port Talbot po sh 5/10½ — przy dostawie wciągu 12 miesięcy.

W portach Z. S. R. R. jak również na rynku dunajskim panował prawie kompletny zastój.

POCZTA I TELEGRAF

OBRÓT PRZEKAZÓW POCZTOWYCH I TELEGRAFICZNYCH W MARCU 1935 R.

kształtował się następująco: W obrocie krajowym wplacono przekazów pocztowych 1 231 784 szt. i przekazów telegraficznych 8 605 szt. na kwotę zł 85 078 792, wypłacono zaś przekazów pocztowych 1 217 788 szt. i przekazów telegraficznych 8 236 szt. na kwotę zł 83 440 558.

W obrocie zagranicznym wplacono przekazów pocztowych i telegraficznych 16 138 szt. na kwotę zł 1 354 037, wypłacono zaś przekazów pocztowych i telegraficznych 85 215 szt. na kwotę zł 5 888 354.

Poważniejszy obrót przekazów pocztowych i telegraficznych mieliśmy w marcu r. b. z następującymi państwami:

	Przekazy wplacone:		Przekazy wypłacone:	
	ilość	kwota (zł)	ilość	kwota (zł)
Austria	2 764	214 463 64	1 802	31 756 14
Belgia	664	65 197 11	2 842	289 564 08

Czechosłowacja	1 697	94 917 20	3 898	121 104 67
Egipt	121	20 973 06	180	8 146 95
Francja	2 989	267 375 25	27 141	2 889 509 70
Holandja	151	12 881 26	567	24 791 71
Jugosławia	83	6 604 98	—	—
Kanada	104	22 097 44	2 892	106 179 95
Łotwa	92	3 979 80	208	10 232 32
Niemcy	4 072	241 759 08	20 820	709 762 46
Rumunja	192	6 758 79	202	10 010 13
Stany Zjednoczone	537	128 820 68	21 677	1 454 497 17
Szwajcaria	487	64 574 64	604	54 958 96
Węgry	110	6 059 62	3	74 20
W. Brytania	307	21 361 83	492	33 115 96
Włochy	1 017	106 364 11	349	20 398 98
W. M. Gdańsk	548	53 354 12	2 063	100 227 48

KRONIKA TYGODNIOWA

PRZEGLĄD USTAW I ROZPORZĄDZEŃ

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW:

Ulgi dla dłużników Skarbu Państwa i instytucji prawa publicznego z tytułu należności prywatnoprawnych, mających charakter długów rolniczych — rozp. z dn. 23 V 1935 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 41/1935, poz. 278).

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Zasady i warunki przejęcia na rzecz Skarbu Państwa na rachunek Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej niektórych wierzytelności P. B. R. oraz umorzenie i warunki spłaty tych wierzytelności — rozporz. Ministra Rolnictwa i Ref. Roln. z dn. 24 V 1935 r., wyd. w poroz. z Ministrem Skarbu („Dz. Ust. R. P.” 42/1935, poz. 282).

Wyłączenie przemysłu ludowego i domowego oraz pracy chałupniczej spod przepisów prawa przemysłowego — rozporz. Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 27 V 1935 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 42/1935, poz. 283).

Pobór scalonego podatku przemysłowego od obrotów piwem, napojami winnem, wódkami gatunkowymi, octem, kwasem octowym i drożdżami — rozporz. Ministra Skarbu z dn. 31 V 1935 r., wyd. w poroz. z Ministrem Przemysłu i Handlu („Dz. Ust. R. P.” Nr. 42/1935, poz. 284).

OBWIESZCZENIE MINISTRA

Jednolity tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o popieraniu rozbudowy i rozwoju gospodarczego miasta i portu Gdyni — obwieszc. Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 31 V 1935 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 42/1935, poz. 285).

TERMINY OGÓLNYCH ZEBRAŃ W SPÓŁKACH AKCYJNYCH

24 czerwca:

— „Giesche” Fabr. Porcelany, S. A. — o g. 11 w lok. S-ki w Katowicach, Podgórna 4.

25 czerwca:

— „Naftamin”, S. A. dla Przem. Naft. — o g. 14 w kanc. Not. Dr. M. Kosały w Chorzowie I. Wolności 44.

— „Łódzka Czesalnia i Przedz Welny”, S. A. — o g. 18 w lok. S-ki w Łodzi, Boczna 10/12.

— T-wo Fabr. Portland-Cementu „Łazy”, S. A. — o g. 17 w lok. S-ki, Chmielna 13 m. 2.

— T-wo Elektryczności w W-wie”, S. A. — o g. 16 w lok. S-ki w Paryżu, Caumartin 60.

26 czerwca:

— „Kolej Lok. Tarnopol — Zbaraż”, S. A. — o g. 10 w lok. Biura Małop. Kol. Lok. we Lwowie, Jagiellońska 1.

— Krak. T-wo Ubezp. „Florjanka”, S. A. — o g. 10 w lok. S-ki w Krakowie, Basztowa 6.

27 czerwca:

— „Fluid”, S. A. — o g. 12 w gmachu Stow. Techników w W-wie, Czackiego 3/5.

— Osada Górn.-Przem. „Trzebinia”, S. A. — o g. 16 w lok. S-ki w Krakowie, Dunajewskiego 1.

— „Teatr Polski w Ogrodzie Potockiego”, S. A. — o g. 18 w lok. B-ku Zw. Sp. Zarobk. w Poznaniu, pl. Wolności 15

— „Kolej Lok. Lwów — Podhajce”, S. A. — o g. 10 w lok. Biura Małop. Kol. Lok. we Lwowie, Jagiellońska 1.

— „Nasza Księgarnia” Zw. Naucz. Pol., S. A. — o g. 10 w lok. Zw. Naucz. Pol. w W-wie, Dobra 6/8.

— Fabr. Wyr. Celul. i Metal. „Kosmos”, S. A. — o g. 18 w lok. S-ki w Częstochowie, Krótka 29.

— „Powsz. Domy Szkoln.”, S. A. — o g. 12 w Ratuszu m. Lwowa.

— Zjedn. Zakł. Wap. „Wapnorud”, S. A. w Rudnikach — o g. 12 w lok. S-ki w W-wie, Trebacka 15.

— „Nasz Śklep - Urania”, S. A. — o g. 18 w lok. S-ki w W-wie, Sienna 15.

28 czerwca:

— „Fapa” Fabr. Wyr. Pap. i Karton, S. A. — o g. 17 w Bielsku, Sxta 13.

— Pierwsza Kraj. Fabr. Manometr., Termometr. i Przyrz. Laborat. „Henryk Neuman”, S. A. — o g. 17 w lok. S-ki we Włocławku, Kaliska 21.

— „Kolej Lok. Borhi Wielkie - Grzymałów”, S. A. — o g. 10 w lok. Biura Małop. Kol. Lok. we Lwowie, Jagiellońska 1.

— „S-ka Stolarska”, S. A. — o g. 11 w lok. S-ki w Poznaniu, Stary Rynek 46/7.

— Włókienn. S. A. „N. Eitingon i S-ka”, S. A. — o g. 11 w lok. S-ki w Łodzi, Sienkiewicza 84.

— Pol. Włosa S. A. dla Przem. Naft. „Bonariva” — o g. 16 w lok. S-ki we Lwowie, Rutowskiego 1.

— „Formiarz” Fabr. Kopyt i Szpilek DREWNA, S. A. — o g. 16 w lok. S-ki w W-wie, Długa 25.

29 czerwca:

— „S. A. Przem. Włókna” — o g. 11½ w lok. S-ki w Paryżu, 76 Rue de la Victoire.

1 lipca:

— „Pol. Fabr. Kabli i Walcowni Miedzi”, S. A. — o g. 12 w lok. S-ki w Ożarowie pod W-wą.

— „Kolej Lok. Dolina — Wygoda”, S. A. — o g. 11 w kanc. Adw. Semkowicza w Stryju, Grunwaldzka 2.

2 lipca:

— „Przem. Szklany w Polsce”, S. A. — o g. 17 w lok. S-ki w W-wie, Zgoda 7.

3 lipca:

— „Kolej Lok. Tarnów — Szczucin”, S. A. — o g. 9 w lok. Biura Małop. Kol. Lok. we Lwowie, Jagiellońska 1.

4 lipca:

— „Polskie Radio”, S. A. — o g. 17 w lok. S-ki w W-wie, Mazowiecka 5.

SKARBOWOŚĆ I FINANSE

RYNEK DEWIZ I PAPIERÓW PROCENTOWYCH

GIEŁDA WARSZAWSKA

za okres od 3 do 8 czerwca 1935 r.

W okresie sprawozdawczym międzynarodowy rynek dewiz pozostawał pod wyłącznym wpływem wypadków politycznych we Francji, związanych z tworzeniem nowego rządu; odpowiednio więc do rozwoju sytuacji wewnętrznej w tym państwie kształtowały się kursy dewiz tych krajów, do których kierował się przeważnie eksport złota z Francji, a więc: Anglii, Stanów Zjedn. i Belgii. Te fluktuacje skłoniły wpływały w mniejszym lub większym stopniu na pozostałe dewizy. Giełda warszawska — co należy specjalnie podkreślić — nie reagowała

na wypadki francuskie z taką siłą i zdenerwowaniem, jak giełdy zagraniczne; wahania kursów franka francuskiego i związanych z nim (spekulacyjnie) dewiz były stosunkowo nieznaczne, bez niezasadnionych odskoków w obu kierunkach. Na specjalną uwagę zasługuje bardzo poważna zwyżka franka szwajcarskiego, do poziomu bardzo bliskiego górnego punktu złota, a więc do poziomu, nienotowanego od szeregu miesięcy; ten ruch zwyżkowy tłumaczony jest jako reakcja giełd na odrzucenie przez referendum ludowe w dn. 2/VI t. zw. „inicjatywy kryzysowej” co komentowane jest jako otwarcie poważniejszych możliwości reform finansowych w Szwajcarii w kierunku deflacyjnym oraz jako wypowiedzenie się ludności przeciwko wszelkim eksperymentom walutowym. Poza utrzymaniem na giełdzie warszawskiej guldenami gdańskimi, którymi zresztą zawierano tylko sporadyczne tranzakcje, następujące dewizy odnotowały w okresie sprawozdawczym zysk (w zł na 100 jednostkach walutowych):

franki francuskie 0'03, franki szwajcarskie 1'57, korony czechosłowackie 0'03, liry włoskie 0'14 i floreny holenderskie 1'10. Zniżkowały natomiast następujące dewizy (analogicznie): belgi 1'00, marki niemieckie 0'60, korony szwedzkie 0'20, korony duńskie 0'70, korony norweskie 0'90 oraz dolary zwykłe o \mathcal{Z} 0'00 $\frac{1}{2}$ i telegraficzne o \mathcal{Z} 0'01 na \$ 1, wreszcie funty szterlingi o \mathcal{Z} 0'04 na £ 1.

W ostatnim dniu okresu sprawozdawczego płacono za banknoty dolarowe w obrotach pozagieldowych po \mathcal{Z} 5'29 za \$ 1 (wobec \mathcal{Z} 5'34 ÷ 5'36 za \$ 1 w okresie, poprzedzającym sprawozdawczy).

		Kurs najwyż- szy	Kurs najniż- szy	Ostatni kurs w ty- godniu
Dolary St. Zjedn.	\$ 1	5'31 $\frac{3}{8}$	5'28 $\frac{1}{8}$	5'31 $\frac{3}{8}$
" " " telegr. \$ 1		5'31 $\frac{1}{2}$	5'28 $\frac{3}{4}$	5'29 $\frac{1}{4}$
Funty szterlingi	£ 1	26'33	26'02	26'13
Franki francuskie	100 fr.	34'98	34'96 $\frac{1}{2}$	34'98
Franki szwajcarskie	100 fr.	173'15	172'35	173'10
Belgi	100 blg.	90'45	90'00	90'00
Marki niemieckie	100 RM	214'25	213'75	213'75
Korony czechosłowack.	100 kor.	22'14	22'11	22'14
Liry włoskie	100 lir.	43'88	43'77	43'88
Floreny holenderskie	100 fl.	359'00	357'75	358'60
Guldeny gdańskie	100 guld.			100'00
Korony szwedzkie	100 kor.	135'80	134'20	134'70
Korony duńskie	100 kor.	117'60	116'60	116'60
Korony norweskie	100 kor.	132'10	131'15	131'15

Na rynku papierów lokacyjnych państwowych panowało większe ożywienie przy tendencji naogół mocniejszej. W grupie pożyczek premijowych — największym powodzeniem cieszyła się 3 $\frac{1}{2}$ -owa Poż. Budowlana, która zwykowała o \mathcal{Z} 0'75; drugim — pod względem obrotów — papierem była 4% Poż. Dolarowa, która zamknęła okres sprawozdawczy saldem również dodatkiem w wysokości \mathcal{Z} 0'50. Ostatnią z pożyczek państwowych — 4% Poż. Inwestycyjną — interesowano się najmniej; w sztukach pożyczka ta nieznacznie zwykowała — o \mathcal{Z} 0'15, serjami natomiast nie obracano zupełnie. Wśród pozostałych pożyczek zniżkowała jedynie 6% Poż. Dolarowa — o 0'50% nom.; w ostatnich czasach jest to papier, który wykazuje najczęstsze obukierunkowe wahania. Bardzo poważną zwykę (o 3'37% nom.) odnotowała 7%-owa Poż. Dolarowa, która zwykowała systematycznie wciągu całego okresu. Obie pożyczki konwersyjne: zwykła i Kolejowa — również zwykowały: pierwsza — o 0'75% nom., druga — o 1'00% nom.

Jeszcze mocniejsza tendencja panowała w okresie sprawozdawczym na rynku papierów lokacyjnych państwowych; tutaj wszystkie bez wyjątku papiery zwykowały, w wielu wypadkach nawet bardzo poważnie. Z listów zastawnych Tow. Kred. Ziemskiego 4 $\frac{1}{2}$ %-owe i 7%-owe (w \$ zł.) podniosły się o 0'50% nom. Najbardziej popularnym papierem były jednak 5%-owe listy zastawne skonwertowane m. Warszawy, które osiągnęły bardzo poważny poziom — o 1'87% nom. wyższy niż w okresie, poprzedzającym sprawozdawczy; nie o wiele mniej, gdyż o 1'75% nom., zwykowały 5%-owe listy zastawne zwykłe. Zwykła 4 $\frac{1}{2}$ %-owych listów zastawnych m. Warszawy o 2'75% nom. były najpoważniejsza wśród wszystkich papierów; obroty jednak temi listami były minimalne. Również i mocne usposobienie cechowało grupę listów zastawnych miast prowincjonalnych.

		Wartość nominalna (waluta)	Kurs naj- wyższy	Kurs naj- niższy	Ostatni kurs w tygodniu
Papiery państwowe w \mathcal{Z} za 1 zł.					
3 $\frac{1}{2}$ %	Pożyczka Budowlana	\mathcal{Z} w zł. 50			42'75 -42'50
4 $\frac{1}{2}$ %	" Dolarowa	\$ ¹⁾	53'25	52'25	53'00 -53'25 -53'15
4 $\frac{1}{2}$ %	" Inwestycyjna	\mathcal{Z} w zł. 100	105'50	104'75	105'15
4 $\frac{1}{2}$ %	" " serje	\mathcal{Z} w zł. 100			
w % % nominalu					
5 $\frac{1}{2}$ %	" Konwersyjna	\mathcal{Z}	66'75	66'00	66'50 -66'75
5 $\frac{1}{2}$ %	" Konwers. Kol.	\mathcal{Z}	61'00	60'00	60'75 -61'00
6 $\frac{1}{2}$ %	" Dolarowa	\$	81'50	80'50	81'00 -80'75 -81'50

¹⁾ \$ 5 = \mathcal{Z} 44'57.

7%	" Stabilizacyjna ¹⁾	\$ ²⁾	65'75	63'75	65'00
			-65'88 ³⁾	-64'75 ³⁾	-65'75
					-65'88 ³⁾

Listy zastawne i obligacje banków

7%	L. Z. Państ. Banku Roln.	\mathcal{Z} w zł. 1927	83'25	83'25	83'20
8%	" " " " "	\mathcal{Z} w zł. 1927	94'00	94'00	94'00
7%	L. Z. Banku Gosp. Kraj.	\mathcal{Z} w zł. 1927	83'25	25'31	83'00
8%	" " " " "	\mathcal{Z} w zł. 1924	94'00	94'00	94'00
7%	Obl. Kom. B-ku Gosp. Kraj.	\mathcal{Z} w zł. 1927	83'25	83'25	83'00
8%	" " " " "	\mathcal{Z} w zł. 1924	94'00	94'00	94'00
8%	" Bud. " " " "	\mathcal{Z} w zł. 1927	93'00	93'00	93'00
5 $\frac{1}{2}$ %	L. Z. Banku Gosp. Kraj.	\mathcal{Z} w zł. 1924	81'00	81'00	81'00
5 $\frac{1}{2}$ %	L. Z. Banku Gosp. Kraj.	\mathcal{Z} w zł. 1927	81'00	81'00	81'05
5 $\frac{1}{2}$ %	Obl. Kom. B. Gosp. Kraj.	\mathcal{Z} w zł. 1924	81'00	81'00	81'00
5 $\frac{1}{2}$ %	Obl. Kom. B. Gosp. Kraj.	\mathcal{Z} w zł. 1927	81'00	81'00	81'00

Listy zastawne i obligacje towarzystwu kredytowych

4 $\frac{1}{2}$ %	L. Z. Tow. Kred. Ziemsk.	\mathcal{Z}	48'50	47'75	48'50
7%	" " " " "	\$ w zł.			48'00
8%	" " " " "	(gwarant.) \$			87'75
4 $\frac{1}{2}$ %	" " " " m. Warszawy	\mathcal{Z}	67'25	64'00	67'25
5%	" " " " "	\mathcal{Z}	67'25	66'25	67'00
5%	" " " " " z 1933 r.	\mathcal{Z}	58'50	57'13	58'00
			-58'25 ¹⁾	-58'00 ¹⁾	-58'50
5%	" " " " Kalisz z 1933 r.	\mathcal{Z}			46'00
5%	" " " " Lublina z 1933 r.	\mathcal{Z}			42'25
5%	" " " " Łodzi z 1933 r.	\mathcal{Z}	51'75	51'50	51'50
5%	" " " " Piotrkowa z 1933 r.	\mathcal{Z}	47'75	47'50	47'50
5%	" " " " Radomia z 1933 r.	\mathcal{Z}	41'25	40'50	40'50

Obligacje miast

VII 5 $\frac{1}{2}$ %	Poż. Konwers. m. Warszawy	\mathcal{Z}			58'00
VI 6%	Poż. Konwers. m. Warszawy	\mathcal{Z}			61'75
VIII i IX 6%	Poż. Konwers. m. Warszawy	\mathcal{Z}	60'50	60'50	60'50

ZŁOTY ZAGRANICA

	New York ¹⁾	Londyn ²⁾	Paryz ⁴⁾	
3/VI	18'94	26'00	—	
4/ "	18'98	—	—	
5/ "	18'96	26'37	—	
6/ "	18'92	26'31	286'00	
7/ "	18'94	26'06	—	
8/ "	— ⁵⁾	25'93	—	
Zurych ⁴⁾ Berlin ¹⁾ Praga ⁴⁾				
3/VI	58'25	46'72 ÷ 46'82	453'25	
4/ "	58'05	46'75 ÷ 46'85	452'25	
5/ "	58'00	46'65 ÷ 46'75	453'50	
6/ "	57'90	46'60 ÷ 46'70	—	
7/ "	57'95	46'62 ÷ 46'72	454'00	
8/ "	57'90	—	—	
Kopenhaga ⁴⁾ Sztokholm ⁴⁾ Oslo ⁴⁾ Gdańsk ⁴⁾				
3/VI	86'70	75'00	72'75	99'90 ÷ 100'10
4/ "	— ⁷⁾	—	—	— ⁷⁾
5/ "	— ⁷⁾	74'50	—	— ⁷⁾
6/ "	—	—	—	— ⁷⁾
7/ "	86'60	75'00	77'50	— ⁷⁾
8/ "	86'90	—	—	— ⁷⁾

POŻYCZKI POLSKIE NA GIEŁDACH ZAGRANICZNYCH¹⁾

	13 ÷ 18/V	20 ÷ 25/V	3 ÷ 8/VI
(maksimum — minimum — ultimo; w nawiasach obroty)			
New - York			
6 $\frac{1}{2}$ % dolarowa	80—79—79	80 $\frac{1}{8}$ —79 $\frac{3}{8}$ —80	80—79 $\frac{1}{8}$ —79 $\frac{3}{8}$
1920	(14 000)	(32 000)	(32 000)

¹⁾ Z wyłączeniem transzy francuskiej.

²⁾ \$ 1 = 5'183 fr. szwalc. = Hfl. 2'488.

³⁾ Dotyczy drobnych odcinków.

⁴⁾ Za \mathcal{Z} 100.

⁵⁾ Za £ 1.

⁶⁾ Brak notowań.

⁷⁾ Gielda pieniężna nieczynna.

⁸⁾ Kursy — w %-ach nominalu; obroty — w jednostkach wlotowych danego kraju (w Medjolanie — w tysiącach).

8% Dillon. 1925	91 $\frac{1}{4}$ —89 $\frac{3}{4}$ —91 (66 000)	92 $\frac{1}{2}$ —91—91 $\frac{5}{8}$ (43 000)	92 $\frac{3}{8}$ —91 $\frac{1}{2}$ —92 (45 000)
7% stabilizac. 1927	106 $\frac{1}{4}$ —101—104 (35 000)	106—102 $\frac{1}{4}$ —104 (36 000)	111 $\frac{1}{4}$ —105—111 (54 000)
7% Warszawy 1928	72—70 $\frac{1}{2}$ —71 (30 000)	72—71 $\frac{1}{2}$ —72 (31 000)	72 $\frac{3}{8}$ —71 $\frac{1}{4}$ —71 $\frac{3}{8}$ (7 000)
7% Śląska 1928	72 $\frac{1}{2}$ —71 $\frac{1}{2}$ —72 $\frac{1}{2}$ (7 000)	73—72 $\frac{1}{4}$ —72 $\frac{1}{8}$ (3 000)	73 $\frac{1}{2}$ —72 $\frac{1}{2}$ —72 $\frac{1}{2}$ (6 000)
London 7% stabilizac. 1927	93·49—92·24— 92·74	93·60—92·10— 93·60	93·97—92·97 —93·47
Zurych 7% stabilizac. 1927	—	65·50—63·50— 63·50	—
Paryż 7% stabilizac. 1927	66·58—65·30	65·95—65·75	65·97—65·58
Medjolan 7% włoska 1924	98·20—98·00— 98·00 (100)	97·90— 97·20 97·90 — (425)	97·70—97·00— — 97·70 (250)

Z BANKU POLSKIEGO

STAN RACHUNKÓW BANKU POLSKIEGO W DN. 31 MAJA 1935 R. — Obróty walutowe wycieczne Banku kształtowały się w ciągu maja o tyle niekorzystnie, że dały w rezultacie dość znaczny deficyt, przyczem III dekada dała deficyt najsilniejszy. Skup walut i dewiz w maju wykazał stosunkowo niewielką zniżkę w porównaniu z kwietniem r. b. i majem r. ub., ale zato silnie wzrosła sprzedaż dewiz, bo niemal dwukrotnie w stosunku do kwietnia i o jakieś $\frac{1}{5}$ w stosunku do maja r. ub. Sprzedaż na zapotrzebowanie urzędów (głównie na cele obsługi pożyczek zagranicznych) obniżyła się w maju w zestawieniu z porównywanymi miesiącami, lecz silnie wzrosła sprzedaż bankom, a także sprzedaż zagranicą. Trzecia dekada maja w stosunku do drugiej wykazuje wzrost obrotów walutowych przeszło o połowę, przyczem prawie równomiernie wzrosły skup i sprzedaż. W zakresie sprzedaży podkreślić należy, że sprzedaż bankom i zagranicą uległa w III dekadzie bardzo niewielkiej tylko zwwyżce, a prawie cały wzrost sprzedaży w III dekadzie przypada na pozycję zapotrzebowania urzędów.

W związku z niekorzystnym kształtowaniem się obrotów walutowych redukcji uległy rezerwy walutowe Banku, mianowicie w III dekadzie maja skurczyły się z \mathcal{Z} 16·3 miljn. do \mathcal{Z} 15·0 miljn., a w ciągu całego maja o \mathcal{Z} 40 miljn. Mimo to rezerwy walutowe Banku pozostały wyższe od najniższego poziomu, osiągniętego w r. b. na ultimo I dekady marca (\mathcal{Z} 14·6 miljn.).

Dopływ złota do Banku, odbywający się ostatnio w zmniejszonych rozmiarach, wykazał w III dekadzie tendencję lekko zwyczajną, ale w ciągu całego maja był niższy niż w kwietniu, a zwłaszcza silnie niż w maju r. ub.

Zapasy złota — dzięki stałemu jego dopływowi do Banku — stale też wzrasta. W III dekadzie podniósł się z \mathcal{Z} 509·2 miljn. do \mathcal{Z} 509·3 miljn., a w ciągu całego miesiąca prawie o \mathcal{Z} 1·0 miljn. Szczególnie silną zwyczajką, bo wynoszącą \mathcal{Z} 230 miljn., wykazuje zapas złota przy porównaniu ze stanem przed rokiem, t. j. na ultimo maja 1934 r.

W stosunku do sumy obiegu biletów bankowych i części natychmiast płatnych zobowiązań, podlegającej pokryciu (t. j. przewyżki tych zobowiązań ponad \mathcal{Z} 100 miljn., uznane statutowo za pewne niezmiennie minimum tych zobowiązań) powyższy zapas złota stanowił na ultimo maja 47·54%, a więc nieco więcej niż na ultimo II dekady maja, nieco też więcej niż na ultimo kwietnia, a także niż na ultimo maja r. ub. Ten ruch zwyczajkowy procentowego pokrycia złotem przedstawia liczbowo poniższe zestawienie:

	%
30/IV 1935 . . .	47·33
20/V " . . .	47·46
31/V " . . .	47·54
31/V 1934 . . .	47·20

Wzrost procentu pokrycia w III dekadzie maja był stosunkowo nieco silniejszy niż wzrost sumy pokrycia, t. j. zapasu złota, gdyż jednocześnie lekkiej zniżce uległa podlegająca pokryciu suma obiegu biletów i natychmiast płatnych zobowiązań Banku (względnie ich części po odjęciu \mathcal{Z} 100 miljn.), a mianowicie z \mathcal{Z} 1 172·9 miljn. do \mathcal{Z} 1 171·3 miljn. (względnie z \mathcal{Z} 1 072·9 miljn. do \mathcal{Z} 1 071·3 miljn.). Właściwie jeden ze składników tej sumy, mianowicie obieg biletów bankowych, jak zwykle na ultimo miesiąca, silnie wzrósł (z \mathcal{Z} 927·0 miljn. do \mathcal{Z} 951·9 miljn.), tylko że jednocześnie jeszcze silniejszej zniżce uległ drugi składnik — natychmiast płatne zobowiązania — mianowicie z \mathcal{Z} 245·9 miljn. do \mathcal{Z} 219·5 miljn.

Spadek zobowiązań w dekadzie sprawozdawczej o \mathcal{Z} 26·4 miljn. był częściowo wynikiem zmniejszenia się salda pozycji „różne rachunki” (z \mathcal{Z} 39·1 miljn. do \mathcal{Z} 27·8 miljn.), częściowo zaś skutkiem normalnego na ultimo miesiąca odpływu lokat z rachunków żyrowych, na których pozostałości obniżyły z \mathcal{Z} 206·9 miljn. do \mathcal{Z} 191·7 miljn.

Spadek lokat żyrowych dotyczył jedynie lokat na rachunkach prywatnych, które skurczyły się poważnie, wykazując także zniżkę w okresie całego maja, jak również w i porównaniu ze stanem na ultimo maja r. ub. Natomiast lokaty kas państwowych, wykazujące w ostatnich miesiącach wzrost na ultimo, a spadek w ciągu miesiąca, na koniec maja zwiększyły się bardzo silnie, osiągając poziom prawie identyczny z poziomem sprzed roku, a wyższy niż w końcu kwietnia r. b. Powyższe zmiany w stanie lokat żyrowych ilustruje liczbowo następujące zestawienie (w miljn. \mathcal{Z}):

Lokaty żyrowe:		kas państwowych	pozostałe
30/IV 1935		17·2	183·6
20/V "		2·8	204·1
31/V "		23·4	168·3
31/V 1934		23·5	178·6

Obieg biletów bankowych wzrósł na ultimo maja o \mathcal{Z} 24·9 miljn., t. j. o przeszło 2%. Prawie ściśle o tyleż (o \mathcal{Z} 24·4 miljn.) wzrósł obieg na ultimo maja 1934 r., natomiast w poprzedzających miesiącach r. b. wzrost obiegu na ultimo był silniejszy, z wyjątkiem stycznia, kiedy był identyczny, w lutym jednak wyniósł \mathcal{Z} 36·1 miljn., w marcu \mathcal{Z} 39·2 miljn., w kwietniu \mathcal{Z} 32·4 miljn.

Mimo tej słabszej zwyczajki w ostatniej dekadzie miesiąca — dzięki niewielkiemu spadkowi w ciągu miesiąca obieg banknotów osiągnął na ultimo maja poziom wyższy niż na ultimo poprzednich miesięcy r. b., a więc i na ultimo kwietnia, a także dość znacznie wyższy niż przed rokiem. Ten ruch zwyczajkowy obiegu przedstawia następujące zestawienie (w miljn. \mathcal{Z}):

30/IV 1935 . . .	946·1
20/V " . . .	927·0
31/V " . . .	951·9
31/V 1934 . . .	910·9

Wzrost obiegu na ultimo maja znajdował w dużym stopniu odpowiednik w odpływie lokat z rachunków żyrowych, ale potem wiązał się ze zwyczajką kredytów Banku, częściowo neutralizowaną odpływem dewiz z Banku.

Jeśli chodzi o 3 główne rodzaje kredytów bankowych, to tu nastąpił wzrost znacznie silniejszy niż na ultimo poprzednich miesięcy r. b. Portfel wekslowy, reprezentujący sumę kredytów dyskontowanych wykorzystanych, wzrósł w III dekadzie maja o \mathcal{Z} 21·3 miljn. (największy poprzednio w r. b. wzrost na ultimo był w styczniu — \mathcal{Z} 12·2 miljn.). Pożyczki zastawowe (terminowe i w rachunku otwartym) zwiększyły się o \mathcal{Z} 9·0 miljn., osiągając poziom rekordowy w r. b. Portfel skupionych przez Bank biletów skarbowych zwiększył się o \mathcal{Z} 9·0 miljn., osiągając też maksymalny poziom w r. b.

W okresie całego maja nastąpiła silna zwyczajka wszystkich 3 rodzajów kredytu, przyczem skup biletów skarbowych podwoił się, a pożyczki zastawowe wzrosły o $\frac{1}{3}$. W liczbach absolutnych ten wzrost kredytów w maju przedstawiał się następująco (w miljn. \mathcal{Z}):

	Wzrost
Kredyty dyskontowe	13·2
Pożyczki zastawowe	15·0
Bilety skarbowe	25·9

W okresie rocznym, t. j. od końca maja 1934 r. do końca maja 1935 r., nastąpił wzrost kredytów wekslowych oraz pożyczek, zabezpieczonych zastawami, a jedynie portfel biletów skarbowych okazał się w r. b. jeszcze nieznacznie mniejszym

niż w r. ub. Liczbowo zmiany te przedstawiały się następująco (w milju. z):

	Wzrost (+) lub zmniejszenie (-)
Kredyty dyskontowe	+34.6
Pożyczki zastawowe	+5.9
Bilety skarbowe	-1.8

Co się tyczy innych — poza wyżej omówionemi — operacyj czynnych Banku, to wskazać należy na spadek w III dekadzie maja o z 4.2 miljn., t. j. o ok. 9%, skupu części emisji skarbowej przez Bank na własność; pozatem skup papierów kredytu długoterminowego zwiększył się zaledwie o z 0.15 miljn., a dług Skarbu Państwa (kredyt bezprocentowy) pozostał w dalszym ciągu niezmienny.

Całe bankowe pokrycie przedstawiało się następująco (w tys. z):

	30/IV	20/V	31/V
Waluty i dewizy	18 996	16 313	14 960
Weksle krajowe	616 698	608 596	629 939
Bilety skarbowe	25 340	42 254	51 244
Polskie monety srebrne i bilon	41 239	46 314	42 158
Pożyczki zabezpieczone zastawami	45 724	51 600	60 724
Papiery proc. własne	41 274	41 490	41 636
Dług Skarbu Państwa	90 000	90 000	90 000
Razem:	879 271	896 568	930 662

Obieg monet srebrnych i bilonu, emitowanych przez Skarb Państwa, wzrósł w III dekadzie maja z z 352.5 miljn. do z 378.0 miljn., t. j. o ok. 7%, a więc stosunkowo znacznie silniej niż obieg biletów, emitowanych przez Bank Polski, który wzrósł tylko o ok. 2%. Zmiany w stanie i strukturze obiegu bilonowego ilustruje następujące zestawienie (w miljn. z):

	30/IV	20/V	31/V
Monety srebrne (10-, 5-, 2-złotowe)	296.4	270.7	293.1
w tem:			
10-złotówki	128.3	120.9	128.5
5-złotówki	106.2	96.0	103.6
Bilon niklowy i brązowy	83.5	81.8	84.9
Razem:	379.9	352.5	378.0

W okresie maja r. b. obieg bilonowy nieznacznie obniżył się, natomiast był dość znacznie wyższy (o z 42.7 miljn., t. j. o ok. 13%) niż przed rokiem (na ultimo maja r. ub.).

Obieg pieniężny całkowity, mianowicie obieg biletów Banku Polskiego łącznie z obiegiem monet srebrnych i bilonu, wyniósł w końcu maja z 1329.9 miljn., a więc bardzo niewiele więcej niż w końcu kwietnia (z 1326.0 miljn.), ale zato o wiele więcej niż przed rokiem, t. j. w końcu maja 1934 r. (z 1246.1 miljn.).

Obieg pieniężny łącznie z lokatami żyrowemi stanowił w końcu maja r. b. z 1521.6 miljn., a więc bardzo nieznacznie mniej niż w końcu kwietnia r. b. (z 1526.8 miljn.), ale zato poważnie więcej niż w końcu maja 1934 r. (z 1448.3 miljn.).

PRZEGLĄD ZAGRANICZNY

KRONIKA ZAGRANICZNA

OGÓLNE

ŚWIATOWA WYTWÓRCZOŚĆ PRZEMYSŁOWA W I KWARTALE 1935 R.

W I kwartale r. b. światowa wytwórczość wzrosła gwałtownie, bo o 8% w porównaniu z kwartałem poprzednim. W stosunku zaś do tego samego okresu r. ub. poziom jej podniósł się o 12%. Na uwagę zasługuje tu fakt, że — jak to wynika z ostatnio przez niemiecki Instytut Badania Konjunktur na nowo skonstruowanego wskaźnika wytwórczości światowej — ta ostatnia w okresie sprawozdawczym przekroczyła nawet znacznie poziom z 1928 r. Nie oznacza to jednak wcale, że w głównych centrach gospodarczych świata działalność przemysłowa wróciła do dawnego przedkryzysowego zakresu, co — jak widać z poniższego zestawienia — wyjąwszy W. Brytanię, nie nastąpiło. Wiąże się to bowiem z faktem, że w latach ogólnej depresji konjunkturalnej w całym szeregu krajów nowokapitalistycznych wytwórczość przemysłowa poważnie się wzmogła; znamienne dla obecnego kryzysu posunięcia polityki handlowej (protekcjonizm celny i dewaluacja) przyspieszały bowiem proces ich industrializacji. Nowy wskaźnik niemieckiego Instytutu Badania Konjunktur jest dlatego właśnie wyższy niż dotychczas, że obejmuje on obecnie niektóre kraje nowokapitalistyczne, dotychczas niereprezentowane, a których wytwórczość jest większa niż w roku 1928.

W okresie sprawozdawczym w poszczególnych ośrodkach utrzymały się naogół te same, co poprzednio tendencje. W Stanach Zjednoczonych wytwórczość przemysłowa podniosła się z IV kwartału r. ub. na I kwartał r. b., co zadecydowało prze-

dewszystkiem o dużym wzroście wytwórczości światowej w tym czasie. Pozatem dalszy wzrost produkcji notowany był w innych krajach bloku szterlingowego z wyjątkiem W. Brytanii, gdzie sytuacja gospodarcza w porównaniu z ostatnim kwartałem 1934 r. nie uległa polepszeniu. W Niemczech nastąpiło nader lekkie wzmoczenie działalności przemysłowej. W krajach zaś bloku złotego (z włączeniem Belgii, która dopiero 28/III odstąpiła od złotego parytetu) d. presja nie zaostrzała się, ale też nie uległa złagodzeniu. Wyjątek stanowiły tu nadal Włochy, gdzie produkcja przemysłowa w okresie sprawozdawczym osiągnęła niemal poziom z 1928 r., co nastąpiło jednak analogicznie do Niemiec trudności w bilansie płatniczym.

Ogólna wytwórczość przemysłowa w 4 najważniejszych krajach przemysłowych świata (Stanach Zjedn., W. Brytanii, Francji i Niemczech) przedstawiała się w świetle liczb wskaźnikowych (1928 r. = 100) w I kwartale r. b., jak następuje:

	Stany Zjedn.	Niemcy	Francja	W. Brytania	Produkcja światowa ¹⁾
1930	87	90	110	97	97
1931	73	74	98	89	87
1932	57	61	76	88	77
1933	68	69	84	93	87
1933					
III kwart.	83	71	88	92	86
IV „	67	73	84	99	90

¹⁾ Wskaźnik niemieckiego Instytutu Badania Konjunktur (ostatnio zrekonstruowany).

1934 I kwart.	73	82	83	103	94
II „	76	88	79	104	97
III „	66	88	76	100	93
IV „	70	86	74	110	97
1935 I kwart.	80	87	73	.	105
Styczeń	82	88	73	.	105
Luty	80	86	73	.	.
Marzec	79	87	73	.	.

W Stanach Zjednoczonych gwałtowny wzrost wytwórczości, jaki zaznaczył się pod koniec roku, trwał jeszcze w styczniu, poczem rozpoczął się spadek. Przeciętna za I kwartał r. b. była — jak już wspominaliśmy — znacznie wyższa niż w kwartale poprzednim i zbliżyła się do poziomu z III kwartału 1933 r., stanowiącego w ostatnich latach maksimum działalności gospodarczej w tym kraju.

Podniesienie ogólnej wytwórczości przemysłowej w Stanach Zjedn. w I kwartale r. b. było przede wszystkim wywołane niezmiernie silnym wzmoczeniem produkcji samochodów, zapoczątkowanym jeszcze w grudniu. Uwarunkowało ono w dużym stopniu dalszą poprawę w hutnictwie żelaznym, gdzie produkcja kształtowała się już korzystnie w IV kwartale r. ub. Poza to wzrosła działalność przemysłu włókienniczego.

Aczkolwiek dla wszystkich tych gałęzi produkcji charakterystyczne jest silne wahanie stanu zapasów, to obecna poprawa sytuacji gospodarczej w Stanach zdaje się mieć nieco trwalsze podstawy. Wzmogła się bowiem siła nabywcza farmerów w związku z trwającym wzrostem cen artykułów rolnych. Dodatni wpływ tego na życie gospodarcze był co prawda pomniejszany przez spadek siły kupnej ludności miejskiej oraz skurczenie amerykańskiego eksportu rolnego wskutek zmniejszonej

konkurencyjności. Z drugiej jednak strony wzrostowi dochodów rolnictwa towarzyszyło zwiększenie jego zdolności kredytowej, co prawdopodobnie pociągnęło za sobą udzielanie kredytu towarowego np. na samochody, narzędzia i maszyny rolnicze. Ważniejszym jeszcze elementem, działającym w kierunku utrzymania poprawy koniunkturalnej, jest — jak należy przypuszczać — fakt, że masy konsumentów miejskich, których dochody po przełamaniu depresji wzrosły, spłacają swe długi, zaciągnięte w czasie depresji, a w Ameryce szczególnie wysokie, i w związku z tem zwiększają swą konsumpcję. Potwierdza to zresztą zwiększenie obrotów handlu detalicznego, które nastąpiło jeszcze przed ostatnio notowanym wzrostem wytwórczości.

Na rynku kapitału długoterminowego panowała jeszcze chwiejność, dominowała jednak tendencja do odprężenia. Jednocześnie korzystnie kształtowała się sytuacja na rynku pieniężnym. Korzystne warunki kredytowe w połączeniu z dokonującą się obniżką cen artykułów budowlanych, do czego zmierza obecnie polityka gospodarcza Rządu, zrywając z systemem sztywnych cen, stanowiących jedno z założeń programu N. I. R. A., przyczynią się niewątpliwie do ożywienia budownictwa mieszkaniowego, dotychczas niemal całkowicie sparaliżowanego, mimo iż w tym zakresie panuje niedosyt. Szerokie perspektywy dla wzmocnienia ruchu inwestycyjnego otwierają się jeszcze od innej strony. Otóż, w styczniu Rząd Roosevelta zapowiedział przedsięwzięcie akcji „nakręcania” na skalę większą, niż to było dotychczas praktykowane. Warto zaznaczyć, że w myśl projektu wszelkie zapomożi dla bezrobotnych mają być w miarę możności zastąpione przez roboty publiczne, na czem zyskają przemysły dóbr inwestycyjnych.

W W. Brytanji w okresie sprawozdawczym ogólna wytwórczość przemysłowa nie wykazała poprawy w zestawieniu z IV kwartałem r. ub., jednak poziom jej był wyższy nieco niż przed rokiem. Względnie dodatnio kształtowała się wytwórczość w hutnictwie żelaznym i budownictwie, zwłaszcza mieszkaniowym, gdzie zresztą silna tendencja wzrostu, charakterystyczna dla koniunktury angielskiej w ostatnich latach, uległa zahamowaniu. Natomiast w dużej mierze decydujący dla całokształtu sytuacji gospodarczej W. Brytanji przemysł włókienniczy obniżył swą wytwórczość. Pozostało to w związku ze spadkiem cen surowców włókienniczych w tym czasie, co zniechęcało do zaopatrywania składów wyrobów gotowych.

Taniość kredytu zarówno krótko- jak i długoterminowego nie wywołała jeszcze dotychczas poza budownictwem mieszkaniowym i elektryfikacją ruchu inwestycyjnego na większą skalę. Wobec tego, że w przyszłości oczekiwać raczej należy pogorszenia warunków kredytowych w W. Brytanji — gdyż, jak przewidują, wyższa stopa procentowa zagranicą oraz zespół innych czynników, jak np. ożywienie wymiany międzynarodowej, w której silnie zaangażowane były kapitały angielskie, pociągnie za sobą odpływ kapitałów z tego kraju — gospodarka angielska wchodzi w fazę stagacji, chyba że interwencja koniunkturalna ze strony Państwa będzie temu przeciwdziałać.

We Francji w I kwartale r. b. depresja trwała, i wytwórczość utrzymała się na poziomie równym w przybliżeniu

poziomowi z kwartału poprzedniego. Spadek produkcji zaznaczył się w przemysłach dóbr wytwórczych, natomiast w przemyśle włókienniczym miała miejsce pewna poprawa. W budżecie państwowym zamiast planowanej równowagi budżetowej okazały się znaczne niedobory. Czynnione przez Rząd Flandria usiłowania w kierunku pokrycia ich drogą zaangażowania w to rezerw bankowych z całkowitem pominięciem rynku kapitałowego niedopisały. Wobec tego 2 milj. franków obciążały mało pojemny rynek kredytu długoterminowego.

W Niemczech, jak już wspominaliśmy, ogólna wytwórczość przemysłowa wykazała lekki wzrost. Warto tu zaznaczyć, że podczas gdy wytwórczość dóbr produkcyjnych wzrosła dosyć silnie, to wytwórczość dóbr konsumpcyjnych skurczyła się. Powstawało to w związku z kształtowaniem się ogólnego spóżytku, które w I kwartale r. b. spadło. Stanowiło to reakcję na silnie rozдутę w II półroczu r. ub. zakupy na zapas (Hamsterkäufe) w obawie wyczerpania się wyrobów z „prawdziwych” surowców.

Jeżeli chodzi o sytuację poszczególnych przemysłów, to silne ożywienie miało miejsce w przemyśle automobilowym. Ruch budowlany wykazuje sezonowe osłabienie. Hutnictwo żelazne utrzymuje się w miesiącach styczeń — luty w przybliżeniu na poziomie z IV kwartału r. ub., wykazując silny wzrost w marcu, który jednak przypisać należy włączeniu produkcji żelazna Saary, będącej znacznym producentem żelaza. Wytwórczość przemysłu włókienniczego wykazuje od szeregu miesięcy tylko niewielkie wahania.

Prowadzona przez Rząd akcja nakręcania koniunktury uległa już na niektórych odcinkach zawieszeniu. Kompensuje to w dużej mierze wzmagaający się wciąż prywatny ruch inwestycyjny. Bilans handlowy — mimo działania „nowego planu”, regulującego ściśle przez odpowiedni przydział dewiz przywóz z zagranicy — kształtował się dla Niemiec bardzo niekorzystnie. Ujemne jego saldo było wyższe niż przed rokiem. Tłumaczy się to zresztą nie tylko niedokładnym wypełnianiem planu, ale i tem, że zachodzą sporadyczne wypadki uzyskiwania towarów na kredyt krótkoterminowy. Należy podkreślić, że w ostatnich czasach zarysowują się pewne tendencje złagodzenia trudności zaopatrzenia się w brakujące surowce i t. p. Zawarto bowiem szereg umów kompensacyjnych z krajami surowcowymi, co wiązało się często ze zmianą dotychczasowych dostawców (np. bawełnę zamiast ze Stanów Zjedn. zaczęto częściowo sprwadzać z krajów egzotycznych). Jednocześnie rozbudowują się przemysły, produkujące zamiastki, oraz rozszerzyć się może w pewnym stopniu własna baza surowcowo-żywnościowa dzięki energicznie prowadzonej kampanji wytwórczej w rolnictwie (Erzeugungsschlacht).

A. St.

BELGJA

WPLYW DEWALUACJI NA SYTUACJĘ GOSPODARCZĄ. — Pewne dodatnie skutki dewaluacji franka belgijskiego przypisać należy przede wszystkim okolicznościom zewnętrznym. Dewaluacja belgijska zapoczątkowała — jak wiadomo — okres zaburzeń walutowych na kontynencie europejskim. Najpierw floren holenderski i frank szwajcarski, potem sama

waluta szwajcarska, a w maju r. b. — frank francuski stały się przedmiotem ataków spekulacji, padających na grunt w wielu wypadkach uzasadnionej nieufności w stosunku do polityki i sytuacji finansowej kraju. Wśród trzech krajów o walucie niezderepcjonowanej, borykających się z trudnościami, wynikłymi z zaniedbania przeprowadzenia procesów dostosowawczych — Belgia stanowiła poniekąd oazę. Błyskawicznie przeprowadzona dewaluacja, oficjalna stabilizacja belgi na nowym parytecie, wreszcie minimalna ustawowa marża ewentualnej dalszej dewaluacji — w ramach porozumienia międzynarodowego (30% wobec obecnych 28%) — to wszystko zrobiło nagle z Belgii azylum dla kapitałów, które zaczęły się zlecać w Szwajcarii, Holandji i Francji.

Natychmiast po przeprowadzeniu dewaluacji obserwuje się więc masowy napływ kapitałów do Belgii, wyrażający się m. in. w szybkim wzroście zapasu złota w Belgijskim Banku Narodowym, w potaniu pieniądza i w wysokim kursie dewizy na Brukselę na giełdach zagranicznych. Oczywiście, w pierwszym okresie przeważyły kapitały belgijskie, wywiezione w czasie paniki i obecnie powracające; ale stopniowo schronienia w Belgii zaczynają szukać i kapitały obce. Jest to widoczne z natężenia wzrostu zapasu złota w instytucji emisyjnej w okresie paniki finansowej we Francji. O ucieczce kapitałów z Francji do Belgii świadczy i niebywale wysoki kurs dewizy belgijskiej w Paryżu, który w ostatnich dniach maja dochodził do 263'00 wobec górnego punktu złota teoretycznego nieprzekraczalnego — 256'75 i parytetu 255'52. Istotnie, jakkolwiek Belgia ma interwencyjny fundusz walutowy, nie zauważono jakiegokolwiek jego wpływu na kurs belgi, w przeciwieństwie do niezmiernie intensywnie interweniujących funduszy: angielskiego i amerykańskiego.

Poniżej podajemy zestawienie wyciągów z bilansów Belgijskiego Banku Narodowego (w milj. fr. belg.):

	4/IV	11/IV	2/V	23/V	29/V
Zapas złota . .	12 997	14 154	14 847	16 250	17 138
Kredyty, udzielone bankom .	1 223	953	857	589	584
Obieg banknotów . .	19 125	19 268	19 200	19 594	29 157

Jak widać więc, zapas złota w rós w ciągu niespełna 2 miesięcy o przeszło 4 milj. fr. belg.; jednocześnie przeszło dwukrotnie spadły kredyty, udzielone bankom, co świadczy o poprawie sytuacji w bankowości.

Obfitość kapitałów umożliwiła przeprowadzenie konwersji rent i obligacji kolei belgijskich, co skolei dało poważne oszczędności budżetowe w pozycji obsługi długów. Powszechne potanie pieniądza przyczynia się niewątpliwie do pewnego ożywienia życia gospodarczego.

Jak się jednak wydaje, nadmierny napływ kapitałów obcych ma tę słabą stronę, że — z chwilą późniejszej masowej ich repatriacji — rynek belgijski może być narażony na wstrząsy, dobrze znane np. w Szwajcarii.

Tak więc — przy dotychczasowej sytuacji we Francji, Holandji i Szwajcarii — dewaluacja przyniosła Belgii duży przyrost kapitałów, potanie kredytu, konwersję rent. Ale pomijając już wyrażone poprzednio zastrzeżenia co do możliwości repa-

trajacji niezwiązanych z rynkiem kapitałów obcych — należy stwierdzić, że wpływ dewaluacji na inne dziedziny życia gospodarczego nie jest jeszcze w tej chwili tak łatwy do sprecyzowania.

Jeżeli chodzi o ceny — urzędowo obliczono, że w okresie 15 III ÷ 15 V r. b. wskaźnik ogólnych kosztów utrzymania wzrósł nominalnie zaledwie o 3%; wy-dawałoby się więc, że realne koszty spadły niemal tyle samo, co waluta. Pomijając już jednak zastrzeżenia co do samego sposobu obliczania wskaźnika, należy wziąć pod uwagę, że w okresie paniki w marcu r. b. stworzone zostały b. poważne zapasy, dotąd wyprzedawane po poprzednich cenach. Proces zwyżki cen nominalnych nie jest więc zakończony.

Ze statystyki handlu zagranicznego Belgii za kwiecień r. b., t. j. za pierwszy miesiąc po dewaluacji, wynika — jak się należało spodziewać — że wartość importu do Belgii wzrosła; wzrost ten sięga 21% w porównaniu do przeciętnej miesięcznej z I kwartału r. b. (1 330 wobec 1 095 mln. fr. belg.); eksport wzrósł zaledwie o 4% (1 175 wobec 1 125 mln. fr. belg.), w czym można upatrywać wyraz trudności, na jakie napotkała Belgia ze strony Francji, Holandji i t. d. w dziedzinie wywozu po dewaluacji. Na podkreślenie zasługuje zjawienie się poważnego ujemnego salda w kwintniu, znacznie przewyższającego dodatnie saldo z całego I kwartału r. b.

Tak więc skutki dewaluacji w życiu gospodarczym Belgii są bardzo różnorodne i w dużej mierze zależne od czynników zewnętrznych. Od nich też zależeć będzie częściowo dalszy rozwój sytuacji.

b. w.

STANY ZJEDN. AM.

WYROK SĄDU NAJWYŻSZEGO W SPRAWIE NIEZGODNOŚCI PRZEPISÓW N. R. A. Z KONSTYTUCJĄ. — Jeżeli wiele, nawet podstawowych, wytycznych polityki gospodarczej Prezydenta Roosevelta nie wytrzymało próby życia i powędrowało do lamusa — nie można tego jednak powiedzieć o przepisach, wprowadzonych przez National Industrial Recovery Act, a które składały się na dalekoidący interwencjonizm Państwa w życiu gospodarczym. Jakkolwiek bowiem opinie amerykańskie na temat wpływu N. R. A. na życie gospodarcze kraju były bardzo rozbieżne — większość ich szła jednak w kierunku stwierdzenia, że interwencja Państwa była konieczna. Przy tej okazji warto przypomnieć, że koncepcja ograniczenia konkurencji krajowej drogą regulowania cen, warunków produkcji i pracy oraz płac pracowniczych — wyszła właściwie od życia gospodarczego Stanów Zjednoczonych, ściśle od Izby Handlowej Stanów Zjedn.; N. R. A. nie była więc tylko owocem teoretycznych studiów najbliższych współpracowników Roosevelta.

Wśród szerszej opinii przepisy N. R. A. znane są przede wszystkim jako t. zw. „kodeksy”, które w liczbie ok. 700 regulują warunki pracy i płacy w poszczególnych gałęziach życia gospodarczego. „Kodeksy” te, których wprowadzenie częstokroć nie szło bez oporu, obok uregulowania problemu produkcji jako takiej, w dużej mierze postawiły problem socjalny, przedtem w Stanach Zjednoczonych właściwie

nieistniejący (w pojęciu, przyjętym w Europie). Rzecz prosta, że poprawa sytuacji klasy robotniczej i pracowniczej w wielu wypadkach spotykała się z niezadowolaniem przedsiębiorców, przyczem z reguły opór notowano wśród drobnego i średniego przemysłu oraz handlu detalicznego, twierdzących, że „kodeksy” utrudniają im konkurencję z wielkim przemysłem i handlem hurtowym.

Sprawa sądowa, wszczęta przez pewnego handlarza drobiem, o uznanie „niekonstytucyjności” przepisów N. R. A., rozpatrywana ostatnio przez Trybunał Najwyższy Stanów Zjednoczonych, dość nieoczekiwanie zakończyła się w dn. 27/V drugą kłęką Rządu. Sąd wydał bowiem wyrok, uznający niezgodność szeregu postanowień N. R. A. z konstytucją i nakazujący przeto praktycznie — likwidację „kodeksów”, a w każdym razie — kompletne pozbawienie ich jakiegokolwiek bądź praktycznego znaczenia. Znaczyć należy, że — na podstawie porozumienia Rządu z Kongresem — moc obowiązująca przepisów N. R. A. właśnie miała być przedłużona na okres dalszych 2 lat — do czerwca 1937 r.

Wyrok Sądu Najwyższego, powzięty jednomyślnie, nie potępia samych „kodeksów”; wymaga on jednak, aby zostały one dostosowane do przepisów konstytucji. Chodzi tu o dwa momenty. Po pierwsze — Sąd uznał, że Kongres nie miał prawa przekazywać Prezydentowi uprawnień do ustalania i ogłaszania „kodeksów”, regulujących warunki pracy i płac, gdyż uprawnienia te mogą być „długowane” tylko pod pewnymi warunkami. Jest to ten sam argument, który swego czasu figurował w wyroku Sądu Najwyższego, potępiającym „klauzule naftowe” N. R. A. Wówczas sprawa została załatwiona w drodze specjalnej poprawki do ustawy poprawki, uchwalonej przez Kongres. Teraz nasuwałoby się to samo rozwiązanie w stosunku do ok. 700 „kodeksów”, gdyby nie drugi zarzut, postawiony przez Sąd. Ten drugi zarzut — to stwierdzenie, że zdania, zawarte w konstytucji Stanów Zjednoczonych, a na którym oparte były zakwestjonowane przepisy N. R. A. — zostało niewłaściwie (zbyt szeroko) zinterpretowane. Zdanie to brzmi: „Kongres będzie miał prawo... reglamentować handel... pomiędzy poszczególnymi stanami”. Otóż — wbrew interpretacji Rządu — Sąd uznał, że przepisy „kodeksowe” N. R. A. sięgają znacznie dalej niż reglamentacja obrotu pomiędzy poszczególnymi stanami. Postawienie właśnie tego drugiego zarzutu niezmiernie utrudnia Rządowi wyjście z sytuacji.

Rozwiązanie musiałoby pójść w kierunku: albo rewizji konstytucji (potrzebna większość $\frac{2}{3}$ głosów), albo spowodowania przyjęcia przez każdy z 48 stanów przepisów N. R. A. w drodze ustawodawstwa stanowego (niefederalnego), albo wreszcie dobrowolnego utrzymania przepisów „kodeksów” przez przemysł. Narazie obranie pierwszej drogi wydaje się choć prawdopodobnym, jednak niezbyt aktualnym (p. zresztą niżej); w każdym razie — choć zmiana konstytucji wymagałaby przedewszystkiem pewnego czasu — niezbędna większość $\frac{2}{3}$ za zmianą wydaje się, jeżeli nie zapewniona, to bardzo prawdopodobną. Druga i trzecia drogi są nierealne, bo istnieją zarówno stany, jak przede wszystkim poszczególne przedsiębiorstwa, przeciwnie postanowieniom N. R. A., a powszechność „kodeksów” jest, oczy-

wiście, niezbędnym warunkiem skuteczności ich przepisów.

Uznanie „kodeksów” za niezgodne z konstytucją wywołało wielkie zamieszanie w Stanach Zjednoczonych i pewien niepokój zagranicą. Z chwilą bowiem, gdy przestaną one obowiązywać, a więc z dniem 16/VI r. b., przewidywane jest wznowienie ostrej walki konkurencyjnej między przedsiębiorstwami, obniżka płac i cen oraz wzrost produkcji. Prezydent Roosevelt oświadczył na konferencji prasowej, że — jego zdaniem — niewykluczony jest spadek ceny pszenicy do 36 cts za bushel (ostatnio ok. \$ 1), bawełny zaś — do 5 cts za lb (ostatnio — ok. 11 ÷ 12 cts). Zresztą, również i zagranicą zareagowała na wyrok Sądu Najwyższego Stanów Zjedn. zniżką cen szeregu surowców.

Według ostatnio uzyskanych wiadomości doniosły problem, postawiony przez wyrok Sądu Najwyższego Stanów Zjedn. oraz przez niemożność przedłużenia „kodeksów” po dn. 16/VI r. b., zostanie narazie załatwiony prowizorycznie i — przynajmniej — z wielkim uszczerbkiem w porównaniu ze stanem dotychczasowym. A więc — po pierwsze — Izby Ustawodawczej przyjmą bill Clarka, przewidujący utrzymanie w mocy do dn. 1/IV 1936 r., a więc na okres 9 miesięcy, tych wszystkich postanowień N. R. A., które nie zostały potępione wyrokiem, czyli — w każdym razie — z wykluczeniem „kodeksów”. Izba Reprezentantów uchwaliła już ten bill większością 264 głosów przeciw 121; obecnie przeszedł on do Senatu. Z drugiej strony — dla zachowania zdobyczy N. R. A. w dziedzinie socjalnej i uniknięcia groźnych strajków — uchwalony ma być t. zw. bill Wagnera, nadający szereg uprawnień związkom robotniczym, mimo że wyrażane są przypuszczenia, że Sąd Najwyższy w przyszłości uzna i jego „niekonstytucyjność”. Wreszcie prowadzona jest kampania za dobrowolnym utrzymaniem „kodeksów” przez poszczególne gałęzie życia gospodarczego. Jeżeli chodzi o ten ostatni moment, należy podkreślić pogłoski, że Prezydent Roosevelt użyje nacisków w kierunku zmuszenia przemysłu do „dobrowolnego” stosowania ograniczeń i przepisów, dotąd nakazywanych przez „kodeksy”. Ale powstaje inna kwestja, a mianowicie, że przeciw przedsiębiorstwom, stosującym dobrowolnie postanowienia „kodeksów”, muszą być odciążone ustawy antytrustowe, dotąd przez N. R. A. zawieszane. Komplikuje to znacznie całą sprawę.

Zdaje się, że niepozbawione podstaw są opinie, w/g których Prezydent Roosevelt zamierza w przyszłości doprowadzić do rewizji konstytucji, pragnie jednak, aby niepowodzenie „dobrowolnego” utrzymania przepisów „kodeksowych” i wynikające z niego ujemne efekty — odpowiednio nastroiły opinię publiczną. Chodzi, oczywiście, o uniknięcie klęski tym razem w Izbach Ustawodawczych — przy rewizji konstytucji.

W każdym razie — zanim „kodeksy” N. R. A. zaczną ewentualnie ponownie obowiązywać — gospodarka Stanów Zjednoczonych wyraźnie odczuje skutki wyroku Sądu. Należy się zatem spodziewać refleksów na rynku międzynarodowym. Wreszcie, sam fakt klęski Roosevelta jest tak doniosły, że nie może nie być brany w rachubę przy ocenie dalszych losów polityki gospodarczej Stanów Zjednoczonych.

W.

Z RYNKÓW ZAGRANICZNYCH ARTYKUŁY SPOŻYWCZE I KOLONJALNE

ZE ŚWIATOWYCH RYNKÓW ZBOŻOWYCH. — Ceny w okresie 26/V ÷ 8/VI r. b. kształtowały się następująco (w walucie danego kraju, w Buenos Aires i Liverpoolu — w \$, w Hamburgu — w Hfl. — za 100 kg):

	26/V+1/VI	2+8/VI	Wzrost (+) lub spadek (-)	%
Pszennica:				
Berlin . . .	21'20	21'20	—	—
Praga . . .	179'50	181'85	+ 1'3	—
Chicago . . .	3'54	3'49	- 1'5	—
Buenos Aires	2'20	2'25	+ 2'2	—
Liverpool . .	3'07	3'14	+ 2'2	—
Wiedeń . . .	37'75	37'62½	- 0'4	—
Hamburg . . .	5'51	5'22	- 5'3	—
Żyto:				
Berlin . . .	17'20	17'20	—	—
Praga . . .	141'40	143'17	+ 1'2	—
Chicago . . .	1'96	1'87	- 4'6	—
Wiedeń . . .	26'56	26'56	—	—
Hamburg . . .	2'97	2'95	- 0'7	—
Owies:				
Berlin . . .	—	—	—	—
Praga . . .	126'25	126'50	+ 0'1	—
Chicago . . .	2'75	2'66	- 3'3	—
Buenos Aires	1'90	1'86	- 2'2	—
Liverpool . .	3'80	3'77½	- 0'8	—
Wiedeń . . .	25'75	25'75	—	—
Hamburg . . .	3'25	3'30	+ 1'5	—
Jęczmień browarowy:				
Berlin . . .	—	—	—	—
Praga . . .	147'00	147'00	—	—
Chicago . . .	3'57	3'58	+ 0'2	—
Wiedeń . . .	27'00	27'00	—	—
Hamburg . . .	—	—	—	—

BYDŁO I MIĘSO

— Na rynkach zagranicznych w maju poważniejszych zmian nie zaobserwowano. W Anglii rynek bekony cechowała mocniejsza tendencja, głównie wskutek dużego zapotrzebowania i zmniejszonych dowozów. Ceny bekony zwykły o sh 2'4 na cwt zależnie od gatunku. W Austrii i Czechosłowacji tendencja rynkowa pozostawała niezmienną.

Wiedeń. — Notowania z końca maja — w szylingach za 1 kg wagi: cielęta żywej wagi 1'00 ÷ 1'40, — paproszone 1'30 ÷ 1'85, świnie paproszone mięsne 1'80 ÷ 2'10, — słoninowe 1'55 ÷ 1'60, jagnięta paproszone 1'00 ÷ 1'50. Tendencja utrzymana.

Praga. — Notowania z pierwszych dni czerwca — w koronach za 1 kg żywej wagi: świnie krajowe 6'30 ÷ 7'80, słowackie 5'60 ÷ 7'80, rumuńskie ciężkie 6'70 — 7'00, woły 3'50 ÷ 5'60, stadniki 4'00 ÷ 5'50, krowy 2'80 ÷ 4'80, jałówki 3'85 ÷ 5'50. Przebieg targu średni.

Londyn. — Notowania urzędowe z końca maja — w sh za 1 cwt: bekony duńskie sizeable Nr. 1 95, — Nr. 2 93, — Nr. 3 91, ciężkie Nr. 1 95, — Nr. 2 93, szóstki Nr. 1 93, — Nr. 2 92, szwedzkie sizeable Nr. 1 92, — Nr. 2 90, ciężkie Nr. 1 92, — Nr. 2 89, holenderskie sizeable Nr. 1 92, — Nr. 2 90, — Nr. 3 88, ciężkie Nr. 1 92, — Nr. 2 90, szóstki Nr. 1 90, — Nr. 2 89,

polskie sizeable Nr. 1 86, — Nr. 2 84, — Nr. 3 82, ciężkie Nr. 1 86, — Nr. 2 83, szóstki Nr. 1 84, irlandzkie sizeable Nr. 1 95 ÷ 98, — Nr. 2 93 ÷ 97, — Nr. 3 88 ÷ 93, ciężkie Nr. 1 97, — Nr. 2 93, szóstki Nr. 2 93, litewskie sizeable Nr. 1 88, — Nr. 2 85, — Nr. 3 83, ciężkie Nr. 1 88, — Nr. 2 84, szóstki Nr. 1 85, angielskie sizeable Nr. 1 95 ÷ 97, — Nr. 2 93 ÷ 96, ciężkie Nr. 1 95 ÷ 97, — Nr. 2 92 ÷ 95, szóstki Nr. 1 94, — Nr. 2 93. Ceny bekony w tygodniu ubiegłym zwykływały. Zapotrzebowanie naogół dobre przy stosunkowo małych dowozach.

MASŁO

Na zagranicznych rynkach maślarskich sytuacja w maju, pomimo sezonowego wzrostu produkcji, kształtowała się naogół dość pomyślnie. Należy jednak zwrócić uwagę na to, że eksportowane mogło być jedynie masło nienagannego jakości, w opakowaniu ściśle odpowiadającym przepisom eksportowym. Na rynku londyńskim w początku miesiąca sprawozdawczego panowała spokojna tendencja, jednak pod koniec miesiąca zapanowała mocniejsza konjunktura, która wpłynęła zwyklowo na poziom notowań. Pomyślna sytuacja na rynku angielskim gwarantowała polskiej produkcji mleczarskiej osiągnięcie cen krajowych.

Londyn. — Notowania urzędowe masła z końca maja — w sh za 1 cwt: polskie 70 ÷ 72, nowozelandzkie 81, najlepsze niesolone 80 ÷ 82, australijskie 80, duńskie 98, holenderskie niesolone 75 ÷ 81, ukraińskie 73 — 75. Tendencja mocniejsza.

METALE

ŻELAZO. — W maju za najważniejsze wydarzenie w dziedzinie hutnictwa żelaznego należy uważać zawarcie tymczasowego układu między hutnictwem angielskim i kontynentalnym. Jednakże na rynku międzynarodowym panuje nastroj wyczekujący, gdyż zawarcie trwałego porozumienia jest rzeczą trudną i wymaga długich rokowań — tak, że 3-miesięczny termin pertraktacji będzie musiał być prawdopodobnie przedłużony. Bliższe warunki, dotyczące importu kontynentalnego, jak również i ceny nie są jeszcze ustalone. Skutkiem tego importerzy angielscy ograniczają się narazie do najpilniejszych zakupów. W Paryżu toczą się obrady co do przedłużenia międzynarodowego kartelu szynowego („Irma”). Istnieje możliwość przystąpienia do niego i Polski. W dn. 17/V r. b. na posiedzeniu międzynarodowego kartelu drutu walcowanego, odbytem w Paryżu, została przyjęta do kartelu grupa polska wytwórców surówki (Zjednocz. Huty Królewska i Laura, Huta Bankowa i Modrzejów); na niektórych rynkach postanowiono podnieść ceny. Ożywiły się nieco transakcje eksportowe na żelazo prętowe i kształtowe z Ameryką Południową i Dalekim Wschodem. Pewną oznaką dezorganizacji eksportu jest silny spadek ceny blachy cienkiej. Podczas gdy cena oficjalna blachy o grubości 1'50 — 1'99 mm wynosi £ w zł. 4.0.0, cena efektywna waha się około £ w zł. 3.10.0.

Położenie na rynkach poszczególnych krajów przedstawiało się następująco:

W Niemczech stan rynku wewnętrznego przedstawiał się w dalszym ciągu pomyślnie. Sumy, użyte na modernizację hutnictwa niemieckiego, wzrastają z każdym rokiem. Wynosiły one w 1932 r. zaledwie RM 11 milj., w 1933 r. — już

47 milj., a w 1934 r. — 82 milj. Na 1935 r. preliminowano przeszło RM 125 milj. Eksport z Niemiec został zorganizowany przez Rząd w taki sposób, że udzielono wszelkich przywilejów (cła, taryfy kolejowe i t. p.) 8 tys. firmom eksportującym, ograniczając wywóz prywatny. Jedynie te firmy uprzywilejowane będą co tydzień otrzymywały informacje eksportowe, zebrane przez konsulaty, izby handlowe i t. d. Niemcy zawarły z Unją Południowo-Afrykańską 2 umowy kompensacyjne. Na mocy pierwszej z nich — Unja dostarczyła Niemcom lnu za RM 30 milj., otrzymując w zamian maszyny, stal i materiały do budowy stalowni w Południowej Afryce. Na zasadzie drugiej umowy — Unja sprzedała Niemcom skóry, kauczuk, len, rudę manganową i chromową, żelastwo, stare metale, miedź, diamenty, kukurydzę i olej rycynowy w zamian za maszyny, naczynia kuchenne i materiały do budowy portów. Wartość drugiej tranzakcji kompensacyjnej wynosi przeszło £ 600 tys.

We Francji pewne ożywienie na rynku wewnętrznym należy w znacznym stopniu przypisać zamówieniom dla armji i marynarki. Na szczególną uwagę zasługują budowa mostów i zbiorników ze stali nierdzewiejącej o charakterze pionierskim. Ożywiła się również wytwórczość stali szlachetnej. Obecnie toczą się rokowania o przedłużeniu syndykatów wewnętrznych.

W Belgji na giełdzie żelaznej Brukseli panował nastroj niejednorodny, jakkolwiek zawarcie tymczasowego porozumienia z Anglią wywarło wpływ dodatni. Zamówienia utrzymywały się mniejszej w tych samych granicach, co i w kwietniu. Związana z dewaluacją belgi wyżka cen wyrobów walcowanych wynosi narazie ok. 50 fr. na 1 t i może być uznana za umiarkowaną. Natomiast wzbudza zaniepokojenie silny wzrost cen żelastwa, które osiągnęły ostatnio 27'50 fr. za 100 kg żelastwa mieszanego i 30 fr. za 100 kg żelastwa do pieców martenowskich.

W Anglii „National Iron and Steel Federation” zawarł w dn. 7/V r. b. w Londynie porozumienie z kontynentalnym kartelem stalowym na 3 miesiące, którego mocą udzielił zezwolenia na przywóz do Anglii 613 tys. t wyrobów walcowanych rocznie z zastosowaniem dawnego cła 33⅓% od wartości. Podczas tych 3 miesięcy będą prowadzone rokowania celem zawarcia porozumienia długoterminowego. Wiadomość o zawarciu czasowego porozumienia wywarła w sferach hutniczych bardzo dodatnie wrażenie, gdyż stanowi to zapowiedź późniejszego przystąpienia Anglii do międzynarodowego kartelu stali. W ten sposób zostanie wyłączona konkurencja między Anglią i kontynentem na światowych rynkach zbytu.

Zapowiedziany przez Rząd rozwój lotnictwa wojennego wywołał podjęcie na wielką skalę wytwórczości silników lotniczych przez kilka fabryk samochodowych. Wytwórcie rur wystąpiły z żądaniem podwyżki ochrony celnej rur stalowych. Wynosi ona obecnie 20% od wartości i nie chroni, zdaniem wytwórców, dostatecznie rynku krajowego, wobec gwałtownego spadku cen po rozbiuciu kartelu międzynarodowego.

Ceny wywozowe żelaza większych wytwórców europejskich: Anglii, Belgji wraz z Luksemburgiem i Francji w £ zł. fob port — notowane były w dn. 24/V 1935 r., jak następuje:

	Wielka Brytania na 1 016 kg	Belgia i Luksemburg na 1 000 kg	Francja
Surówka:			
odlewn. Nr. III (2'5-3'0% Si)	—	1.19.0	1.19.0
tomasowska	—	1.18.0	—
fematytowa	—	—	—
ferromangan	—	—	—
Półwytwórci:			
kęsy	—	2. 7.6	2. 7.0
platyny	—	2. 8.6	2. 8.0
Wytwory gotowe:			
żelazo sztabowe	—	3. 2.6	3. 2.6
belki	—	3. 1.0	3. 1.0
kątowniki	—	3. 1.6	3. 1.6
blacha okrętowa, rezerwoarowa i t. p.	—	—	—
szyny stalowe	—	5.10.0	5.10.0
bednarka	—	4. 0.0	4. 0.0
druk-walcówka	—	4.10.0	4.10.0
blacha tomasowska	—	4. 7.6	4. 7.0
blacha czarna (24 gage)	—	—	—
druk ocynk.	—	6. 7.6	6. 7.6
gwoździe druc.	—	5.10.0	5.10.0

METALE NIEŻELAZNE. — Na rynku metali panował w maju w dalszym ciągu nastrój zwykły. Przyczyniły się do tego w znacznym stopniu zbrojenia, przeprowadzane w wielu krajach, jak również poważne roboty inwestycyjne, prowadzone dla zmniejszenia bezrobocia. Pewną rolę gra tutaj również ograniczenie produkcji, oddziaływujące zwłaszcza na rynek miedzi. Wszystkie te przyczyny wyjaśniają dostatecznie tendencję zwykłą wszystkich metali, chociaż trudno przewidzieć, czy zwykła ta będzie trwała.

Położenie na rynkach poszczególnych metali przedstawiało się w następujący sposób:

Rynek miedzi wzbudzał w dalszym ciągu najwięcej zainteresowania. Zwyżce cen miedzi sprzyja powstanie Międzynarodowego Kartelu Miedzi, który od dn. 1/V ograniczył produkcję tego metalu. W jak znacznym stopniu wzrosło spożycie miedzi w Europie — świadczy przykład Anglii, gdzie przywóz tego metalu wyniósł w ciągu pierwszych 4 miesięcy r. b. 109 904 t wobec 64 426 t w tymże okresie 1934 r.

Na rynku cyny sytuacja była niejasna. Przyczyniła się do tego polityka kartelu cynowego, który celem utrzymania nadpłaty £ 6 na 1 t przy natychmiastowej dostawie zmagazynował około 4 600 t cyny w składach londyńskich, niewypuszczając jej na rynek, co spowodowało protest maklerów londyńskich, którzy gremjalnie opuścili giełdę.

Rynek cynku wykazuje po rozpadnięciu się kartelu wzrost światowej produkcji cynku do dawno menotowanego poziomu. Wyniosła ona w marcu r. b. 112 744 t wobec 100 807 t w lutym r. b. W zwiększeniu produkcji uczestniczyły Niemcy, Australia i Stany Zjedn.

Na rynku ołowiu do silnej tendencji zwykłej przyczynił się wzrost ceny srebra, jak również oczekiwane podwyższenie cła przywozowego na ołów w Anglii. Spożycie ołowiu wzrosło znacznie, co odbiło się na produkcji światowej, która osiągnęła w marcu r. b. 118 400 t.

Ruch cen poszczególnych metali przedstawiał się następująco: (pierwsza liczba — gotówka, druga — na termin): miedź standard zyskała £ 1¹¹/₁₆ wzgl. 1⁵/₈, elektrolityczna zwyżkowała o £ 2¹/₄, a rafinowana o £ 1¹/₄, cyna podniosła się w cenie o £ 4²/₈ wzgl. £ 2, ołów zwyżkował o £ 1⁵/₁₆ wzgl. £ 1¹/₄, cynk o £ 1¹/₁₆ wzgl. 1¹/₁₆, srebro spadło w cenie o d 1¹/₈ wzgl. 1²/₁₆ na uncji, złoto straciło sh 26 na uncji, blacha biała zwyżkowała o sh 7 na skrzynce; inne metale zachowały swoje ceny bez zmiany.

W poniższym zestawieniu podane są ceny wymienionych metali — w £ za 1016 kg, z wyjątkiem: blachy białej, która notowana jest w sh za skrzynkę o 112 arkuszach o wym. 20" × 14" × 0.24 m/m, platyny — w £ za uncję, złota w sh za uncję i srebra — w d za uncję.

Metal	Poprzed. Okres sprawozdawczy:			
	okres ultimo	maksimum	minimum	ultimo
Miedź:				
standard:				
kasa	31 ³ / ₈ - ¹ / ₂	34 ⁷ / ₈	32 ¹ / ₁₆	33 ¹ / ₁₆ - ³ / ₁₆
term.	31 ¹² / ₁₆ - ⁷ / ₈	35 ⁵ / ₁₆	32 ³ / ₂	33 ⁷ / ₁₆ - ¹ / ₂
elektrol.	34 ³ / ₄ -35 ³ / ₄	38 ¹ / ₂	35 ³ / ₂	36 ¹ / ₂ -37 ¹ / ₂
rafinow.	34-35 ¹ / ₄	38 ¹ / ₄	34 ¹ / ₄	35 ¹ / ₄ -37
Cyna:				
kasa	224 ³ / ₄ - ⁷ / ₈	232 ¹ / ₂	224	229- ¹ / ₂
term.	219 ¹ / ₄ - ³ / ₄	224 ¹ / ₂	218 ¹ / ₂	221 ¹ / ₂ - ³ / ₄
Ołów:				
kasa	13 ¹ / ₈	14 ⁹ / ₁₆	12 ¹⁵ / ₁₆	14 ⁷ / ₁₆
term.	13 ³ / ₁₆	14 ¹¹ / ₁₆	13 ³ / ₁₆	14 ⁷ / ₁₆
Cynk:				
kasa	13 ⁷ / ₈	15 ⁵ / ₁₆	13 ³ / ₄	14 ⁵ / ₈
term.	13 ⁹ / ₁₆	15 ¹ / ₄	13 ¹ / ₁₆	14 ⁵ / ₈
Glin:				
dla kraju	100	100	100	100
" zagr.	—	—	—	—
Nikiel:				
dla kraju	200-205	205	200	200-205
" zagr.	200-205	205	200	200-205
Blacha biała:	18 ¹ / ₂ -19 ¹ / ₂	25 ¹ / ₂ -26 ¹ / ₂	18 ¹ / ₂	25 ¹ / ₂ -26 ¹ / ₂
Platyna				
"Spong"	7	7	7	7
Srebro:				
kasa	34 ¹¹ / ₁₆	35 ⁵ / ₈	32 ¹ / ₂	33 ⁹ / ₁₆
term.	34 ⁷ / ₈	35 ⁹ / ₁₆	32 ¹ / ₂	33 ¹¹ / ₁₆
Złoto:	144.6	145.-	141.-	142.-

— Na rynku starych metali panował nastrój mocny w związku ze zwykłą cen nowych metali. Notowano następujące ceny w handlu hurtowym: w Berlinie za 100 kg w RM (od 8/XI 1934 r.): miedź 32 ÷ 34, bronz 38 50 ÷ 40 50, mosiądz 22 50 ÷ 24 50, cynk 7 75 ÷ 8 75, ołów 10 50 ÷ 11 50. Analogiczne ceny we Francji loco Paryż — za 100 kg we fr. fr. wynosiły w dn. 17/V (i 19/IV): 175 (170), 205 (195), 105 (95), 60 (55) i 85 (70).

PRZEDRUK DOZWOLONY, LECZ Z PODANIEM ŹRÓDŁA

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:

ELEKTORALNA 2 (parter)

Telefony: 5 12 66 (Red.), 5 12 73 i 5 35 35 (Adm.), 11 92 68 (Druk.).

Biura czynne od godziny 9 do 3 po południu.

KONTO CZEKOWE P. K. O. 701

PRENUMERATA W KRAJU: kwartalnie — zł 15, półrocznie — zł 30, rocznie — zł 60; **ZAGRANICĄ:** kwartalnie — zł 25, półrocznie — zł 50, rocznie — zł 100.

CENY OGŁOSZEŃ HANDLOWYCH (przez tekstem)

z wzytych zwykłych: IV str. okładki zł 1.200; II i III str. okł. — zł 900; 1/2 str. okł. — zł 500; str. zwyczaj.: 1 str. — zł 600, 1/2 str. — 350, 1/4 str. — zł 200, 1/8 str. — zł 110. Przy ogłoszeniach kombinacyjnych petitowych oraz tabelarycznych do cen powyższych dolicza się 30%.

CENY OBWIESZCZEŃ SPÓŁEK AKCYJNYCH (za tekstem):

1 str. — zł 200, 1/2 str. — zł 110, 1/8 str. — zł 80, 1/4 str. — zł 70, 1/8 str. — zł 55, 1/16 str. — zł 40, 1/16 str. — zł 20. Za ogłoszenia liczbowe, tabelaryczne, bilansowe i t. p do cen powyższych dolicza się 50%.

Redaktor naczelny: CZESŁAW PECHE

Redaktor: WACŁAW SZURIG

Redaktor działu finansowo-skarbowego:
JERZY LUBOWICKI

Redaktor działu rolniczego:
CZESŁAW BOBROWSKI

Redaktor działu komunikacyjnego:
BOLESŁAW KACZMARKIEWICZ

Wydawca: Sp. Wyd. z ogr. odp. „PRZEMYSŁ I HANDEL”

OBWIESZCZENIA SPÓŁEK AKCYJNYCH

II OGŁOSZENIE

Zarząd Spółki Akcyjnej pod firmą

Włokienicza Spółka Akcyjna „N. Estigon i S-ka”

wiadomem czyni, że w dn. 28 czerwca 1935 r., o godz. 11, w siedzibie Spółki, przy ul. Sienkiewicza 84, w Łodzi, odbędzie się

WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZÓW

i, że na porządku dziennym Zgromadzenia znajdują się sprawy następujące:

- 1) Zagajenie i wybór przewodniczącego;
- 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie bilansu, rachunku strat i zysków, sprawozdanie Zarządu i sprawozdanie Rady Nadzorczej za 1934 r.;
- 3) Udzielenie absolutorjum władzom Spółki;
- 4) Podział zysku, osiągniętego przez Spółkę w 1934 r.;
- 5) Podwyższenie kapitału zakładowego przez wydanie nowej, trzeciej emisji akcji na sumę zł 8 000 000 przy wyłączeniu prawa poboru tych akcji z tytułu posiadania akcji emisji dotychczasowych;
- 6) Zmiany w statucie Spółki;
- 7) Wybór Rady Nadzorczej Spółki;
- 8) Ustalenie wysokości poborów Rady Nadzorczej Spółki.

Dotychczasowe brzmienie paragr. 4 statutu, zdanie pierwsze jest: „Kapitał zakładowy Spółki wynosi zł 10 000 000 i podzielony jest na 50 000 akcji po zł 200 wartości nominalnej każda” — projektowana jest zmiana tego przepisu, jak następuje: „Kapitał zakładowy Spółki wynosi zł 18 000 000 i podzielony jest na 90 000 akcji po zł 200 wartości nominalnej każda”.

Dotychczasowe brzmienie paragr. 7 statutu zdanie pierwsze jest następujące: „Zarząd składa się z 1 do 3 członków, wybranych przez Radę Nadzorczą spośród akcjonariuszów lub spoza ich grona na przeciąg 3 lat” — projektowana jest zmiana tego przepisu, jak następuje: „Zarząd składa się z trzech do siedmiu członków, wybranych przez Radę Nadzorczą na przeciąg 3 lat trzeci”. Wśród uprawnień Rady Nadzorczej wymieniono w paragr. 8, że Rada Nadzorcza będzie mogła „upoważnić do podpisywania w imieniu Spółki również 2 prokurentów łącznie” i w paragr. 10 „ustanawianie prokurentów i określanie ich uprawnień do podpisywania w imieniu Spółki”. Proponuje się wykreślenie przytoczonego tu ustępu paragr. 8 wraz z następnym wyrazem „tudzież”, jak również i wyżej przytoczonego ustępu paragr. 10.

Do wzięcia udziału w Walnym Zgromadzeniu uprawnieni będą akcjonariusze, którzy złożyli w Spółce swoje akcje przynajmniej na tydzień przed terminem Walnego Zgromadzenia i nie odbiorą ich przed ukończeniem tegoż. Zamiast akcji złożone być mogą zaświadczenia, o których jest mowa w art. 399 K. H.

1504/23—24

II OGŁOSZENIE

Likwidatorzy

Powszechnych Domów Składowych, Spółka Akc. we Lwowie

mają zaszczyt zawiadomić PP. Akcjonariuszów, że

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

odbędzie się w dn. 27 czerwca 1935 r., o godz. 12, w Ratuszu m. Lwowa, na I. p., z następującym porządkiem obrad:

- 1) Sprawozdanie likwidatorów; 2) Zatwierdzenie bilansu otwarcia na dz. 7/X 1934 r.; 3) Zatwierdzenie bilansu, oraz rachunku strat i zysków na dz. 31/XII 1934 r.; 4) Udzielenie pokwitowania likwidatorom; 5) Powzięcie uchwały w sprawie sprzedaży nieruchomości.

Uwaga. — PP. Akcjonariusze, pragnący wziąć udział w Walnym Zgromadzeniu, powinni złożyć akcje najpóźniej na 7 dni przed terminem Walnego Zgromadzenia w kasie Dyrekcji Powszechnych Domów Składowych we Lwowie, Błonie Janowskie.

PP. Akcjonariusze, reprezentujący $\frac{1}{10}$ część kapitału akcyjnego, mają prawo zgłaszać dodatkowe sprawy do porządku dziennego, najpóźniej na 14 dni przed terminem Walnego Zgromadzenia.

1491/23—24

III OGŁOSZENIE

Zarząd Spółki Akcyjnej

Polska Spółka Wytworów Chemicznych „Roche” w Warszawie

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, iż w dn. 29 kwietnia 1935 r. na dorocznym Walnym Zgromadzeniu uchwalono

PODWYŻSZENIE KAPITAŁU ZAKŁADOWEGO

O zł 1 500 000

drogą nowej emisji 1 500 akcji po zł 1 000 nominalnie każda, brzmących na okaziciela, niekorzystających z żadnych szczególnych uprawnień, lecz z prawem do dywidendy od dn. 1/1 1935 r.

Cena emisyjna nowych akcji ustalona została na zł 1 000 każda.

Wobec tego Zarząd wzywa PP. Akcjonariuszów, mających zamiar wykorzystać przysługujące im na zasadzie posiadanych starych akcji prawo poboru nowych, aby zechcieli do dn. 8 lipca 1935 r. do godz. 16 przedstawić w biurze Zarządu przy ul. Rakowieckiej Nr. 19, posiadane dotychczasowe akcje, oraz dokonać wpłaty zł 3 000 za pobór najwyższej dopuszczalnej ilości trzech nowych akcji, przypadających na zasadzie pierwszeństwa na każdą starą. Wpłata winna być dokonana jednocześnie ze zgłoszeniem. W wypadku niewykorzystania przez posiadaczy dotychczasowych akcji całkowicie lub częściowo przysługującego im prawa poboru, będzie zastosowany tryb postępowania przewidziany art. 437 Kod. Handl.

Na zasadzie udzielonego Zarządowi upoważnienia do przeprowadzenia nowej emisji podaje się do wiadomości, iż powyższe warunki obowiązują do dn. 30 lipca 1935 r., poczem nastąpi zgłoszenie podwyżki kapitału zakładowego do rejestru handlowego, zgodnie z przepisami prawa.

1278/20—22—24

Niniejszem zawiadamiamy, iż w dn. 30 kwietnia b. r. Walne Zebranie Akcjonariuszów firmy

Warszawsko-Łódzkie Towarzystwo Handlowe, Spółka Akcyjna

uchwałą, powziętą zgodnie z przepisami Kodeksu Handlowego postanowiło zlikwidować wyżej wymienioną firmę.

Ogłaszamy przeto

otwarcie likwidacji wyżej wspomnianej firmy

„Warszawsko-Łódzkie Towarzystwo Handlowe, Spółka Akcyjna” oraz wzywamy — w myśl art. 449 K. H. — jej wierzycieli do zgłoszenia ich wierzytelności w ciągu sześciu miesięcy od daty ostatniego (trzeciego) ogłoszenia, do rąk jej likwidatorów, w siedzibie firmy w Łodzi, przy ul. Wólczańskiej Nr. 135.

Łódź, dn. 10 czerwca 1935 r.

Leon Herbst, Ludwik Neugebauer

Likwidatorowie firmy Warszawsko-Łódzkie
Towarzystwo Handlowe, Sp. Akc. w Łodzi
1221—3

II OGŁOSZENIE

Zarząd Spółki Akcyjnej „Nasz Sklep—Urania”

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że w dn. 27 czerwca 1935 r. o godz. 18, w siedzibie Spółki w Warszawie, przy ul. Sienkiewicza 15, odbędzie się

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZÓW

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Wybór prezydium Zgromadzenia; 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania Zarządu i Rady Nadzorczej, bilansu, oraz rachunku strat i zysków za 1934/35 r. i udzielenie władzom Spółki absolutorjum z dokonanych czynności; 3) Wybór członków Rady Nadzorczej; 4) Wolne wnioski.

Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w Zgromadzeniu, winni złożyć w biurze Zarządu posiadane akcje lub kwity depozytowe, przynajmniej na siedem dni przed terminem Zgromadzenia.

1515/23—24

II OGŁOSZENIE

Zarząd Spółki Akcyjnej pod firmą

Krakowskie Towarzystwo Ubezpieczeń „FLORJANKA“

Spółka Akcyjna w Krakowie

zaprasza PP. Akcjonariuszów na

III ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

które odbędzie się w dn. 26 czerwca 1935 r. o godz. 10 rano w biurze Zarządu Towarzystwa w Krakowie, przy ul. Basztowej L. 6, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie Zgromadzenia i wybór przewodniczącego;
- 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu oraz rachunku zysków i strat za 1934 r. i powzięcie uchwał w sprawie wyników bilansowych;
- 3) Udzielenie absolutorjum władzom Spółki;
- 4) Uzupelnienie składu Zarządu (§§ 28, 29 statutu) i Rady Nadzorczej (§§ 37, 38 statutu);
- 5) Określenie wynagrodzenia Zarządu i Rady Nadzorczej Spółki na 1935 r.;
- 6) Zmiana Statutu Towarzystwa;
- 7) Zezwolenie członkom władz Krakowskiego Towarzystwa Ubezpieczeń „Florjanka“, S. A. w Krakowie na uczestniczenie we władzach innych towarzystw ubezpieczeń;
- 8) Oznaczenie dziennika miejscowego, w którym winny być zamieszczane wszelkie obowiązkowe ogłoszenia, pochodzące od Spółki (§ 6 Statutu);

PP. Akcjonariusze, chcący wziąć udział w Zgromadzeniu, winni złożyć swe akcje lub świadectwa depozytowe Zarządowi Spółki przynajmniej na tydzień przed terminem Walnego Zgromadzenia z zachowaniem przepisów art. 399 Kodeksu Handlowego.

Projektowane zmiany statutu:

§ 15. — zamiast: „Zamknięcia rachunkowe i sprawozdanie roczne, po sprawozdaniu przez Radę Nadzorczą, przedstawia się Walnemu Zgromadzeniu Akcjonariuszów do zatwierdzenia” — ma brzmienie: „Zamknięcia rachunkowe i sprawozdanie roczne winny być sporządzone i złożone Radzie Nadzorczej w ciągu 3 miesięcy po upływie roku obrotowego, po sprawdzeniu zaś przez Radę Nadzorczą przedstawione Walnemu Zgromadzeniu Akcjonariuszów do zatwierdzenia”.

§ 33 ustęp 1. — zamiast: „Wszelkie pełnomocnictwa, akty i dokumenty, z których wynika jakiegokolwiek zobowiązanie dla Spółki, oraz czeki i listy o wydanie funduszków z instytucyj kredytowych, winny być opatrzone podpisami dwóch członków Zarządu lub jednego członka Zarządu i prokurenta, albo wreszcie dwóch prokurentów — natomiast korespondencje, zarządzenia, dotyczące czynności biurowych, pokwitowania z odbioru korespondencji, przesyłek pocztowych, sądowych i innych, mogą być podpisywane przez jednego członka Zarządu lub przez inne osoby, specjalnie do tego przez Zarząd upoważnione” — ma brzmienie: „Wszelkie pełnomocnictwa, akty i dokumenty, z których wynika jakiegokolwiek dla Spółki zobowiązanie, winny być opatrzone podpisami dwóch członków Zarządu lub jednego członka Zarządu i prokurenta. Wyjątek stanowią: polisy, dodatki do polis, świadectwa tymczasowe, czeki, listy o wydanie funduszków z instytucyj kredytowych, korespondencja, zarządzenia, dotyczące czynności biurowych, pokwitowania z odbioru korespondencji, przesyłek pocztowych i innych, które to dokumenty mogą być podpisywane również przez dwóch prokurentów lub dwie osoby, specjalnie do tego przez Zarząd upoważnione”.

1680

II OGŁOSZENIE

Kolej Lokalna Borki Wielkie — Grzymałów, Spółka Akc.

w likwidacji

NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARIJUSZÓW

Spółki Akcyjnej w likwidacji „Kolej Lokalna Borki Wielkie — Grzymałów“ odbędzie się w dn. 28 czerwca 1935 r., o godz. 10 przedpoł., w lokalu Biura Małopolskich Kolei Lokalnych we Lwowie, przy ul. Jagiellońskiej Nr. 1 II p. (Gmach Galic. Kasy Oszczędności) z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania likwidatorów oraz ostatecznych rachunków z ukończonej likwidacji Spółki łącznie ze sprawozdaniem Komisji Rewizyjnej z dokonania sprawdzenia rachunków i udzielenie absolutorjum likwidatorom oraz Komisji Rewizyjnej;
- 2) Stwierdzenie ukończenia likwidacji Spółki i uchwała o rozwiązaniu Spółki oraz upoważnienie likwidatorów do dokonania końcowych czynności, związanych z likwidacją i rozwiązaniem Spółki;
- 3) Podział majątku Spółki;
- 4) Uchwała co do oddania w przechowanie ksiąg i dokumentów Spółki;
- 5) Uchwała co do ostatecznych kosztów likwidacji i rozwiązania Spółki.

Warunki prawa do głosu na Walnym Zgromadzeniu określa § 21 statutu Spółki.

Likwidatorowie:

Mgr. Piotr Bogdanowicz mp..

Ludwik Keck mp., *Nestor Pawelczak* mp.,

Inż. Paweł Prachtel-Morawiński mp.

1620

II OGŁOSZENIE

Zarząd Spółki Akcyjnej

„Kolej Lokalna Chełmża — Mełno“

zawiadania, że

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARIJUSZÓW

odbędzie się w dn. 22 czerwca 1935 r. o godz. 11 przedpoł. w Starostwie Powiatowym w Grudziądzu, ul. Młyńska Nr. 20 (sala posiedzeń I p.) z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Wybór przewodniczącego Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia; 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania Zarządu za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1934 r. oraz sprawozdania Rady Nadzorczej o zamknięciu rachunków za wyżej wymieniony okres czasu; 3) Uchwała co do kwitowania Zarządu i Rady Nadzorczej z wykonania przez nich obowiązków; 4) Uchwała co do pokrycia niedoboru; 5) Wybór członków Rady Nadzorczej.

1585—2

I OGŁOSZENIE

Zarząd Spółki Akcyjnej

Przemysł Włókienniczy Herman Faust i S-ka, Spółka Akc.

W Ł O D Z I

na zasadzie art. 441 Kodeksu Handlowego, podaje do wiadomości, że Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów, odbyte w dn. 31 maja 1935 r. w siedzibie Spółki w Łodzi przy ul. Moniuszki 4 przed Notarjuszem Wodzińskim, uchwaliło

ZMNIĘSZYC KAPITAŁ AKCYJNY SPÓŁKI,

wynoszący obecnie zł 720 000 do zł 525 000 przez zastemplowanie 1 500 akcji pierwszej i drugiej emisji po zł 480 nominalnej wartości na zł 350 nominalnej wartości każda i nadwyżkę w kwocie zł 195 000 przenieść na rachunek strat i zysków.

Zarząd Spółki wzywa niniejszym wierzycieli Spółki do zgłoszenia swych roszczeń ze skutkami, przewidzianymi w art. 441 Kod. Handlowego w trzymiesięcznym terminie od daty trzeciego ogłoszenia.

1590/34—20—24

Handlu Towarami Żelaznymi Krzysztof Brun i Syn w Warszawie

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że w sobotę dn. 6 lipca 1935 r. o godz. 17 m. 30 odbędzie się w lokalu Zarządu Spółki Akcyjnej Krzysztof Brun i Syn w Warszawie, ul. Bielańska 2

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZÓW

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie i wybór przewodniczącego;
- 2) Sprawozdanie Zarządu i Komisji Rewizyjnej, zatwierdzenie bilansu za rok 1934 i rachunku strat i zysków;
- 3) Zatwierdzenie budżetu na 1935 r.;
- 4) Określenie wynagrodzenia dla członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 5) Wybór członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 6) Wolne wnioski.

PP. Akcjonariusze, pragnący wziąć udział w Zgromadzeniu, winni do dn. 28 czerwca 1935 r. złożyć w biurze Spółki Akcyjnej Krzysztof Brun i Syn w Warszawie, ul. Bielańska 2, posiadane akcje lub świadectwa depozytowe.

Wolne wnioski winny być zgłoszone na 14 dni przed terminem Walnego Zgromadzenia.

1681

Warszawska Spółka Akcyjna Budowy Parowozów w likwidacji z siedzibą w Warszawie**PIERWSZA REPARTYCJA**

Zawiadamiamy PP. Akcjonariuszów Spółki, że — w wykonaniu postanowienia Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Warszawskiej Spółki Akcyjnej Budowy Parowozów z dn. 28 lutego 1934 r., które to Walne Zgromadzenie uchwaliło rozwiązanie Spółki — pierwsza repartycja na akcje Warszawskiej Spółki Akcyjnej Budowy Parowozów rozpocznie się w Warszawie, ul. Kolejowa 57, z dniem 1 lipca 1935 r. wyplatą 55% od wartości nominalnej minimum zł 100 okazanych akcji.

Repartycja odbędzie się jak następuje:

- 1) 30%, czyli zł 30, będzie wypłacone gotówką,
- 2) 25%, będą wydane w postaci 5%owej obligacji wartości nominalnej zł 25 Sp. Akc. Wielkich Pieców i Zakładów Ostrowieckich. Obligacje te zostały wypuszczone w celu opłacenia części aktywów Warszawskiej Sp. Akc. Budowy Parowozów, przyjętych przez Sp. Akc. Wielkich Pieców i Zakładów Ostrowieckich.

(Warunki emisji powyższych obligacji były ogłoszone w „Monitorze Polskim” Nr. 281 z dn. 6/XII 1934 r.)

W celu otrzymania repartycji akcjonariusze Warszawskiej Spółki Akcyjnej Budowy Parowozów winni złożyć swe akcje przy wykazie, sporządzonym w dwóch egzemplarzach. Akcje winny być złożone wraz z 15-tym kuponem dywidendowym, nieoddzielonym od akcji. Należność z repartycji będzie wypłacona i akcje będą zwrócone właścicielom po sprawdzeniu, odcięciu kuponu Nr. 15 i nałożeniu stempla, co będzie służyć jako dowód, że pierwsza repartycja została należycie wykonana.

Repartycja będzie wykonywana od wartości imiennej zł 100, lub wielokrotnej zł 100. W związku z powyższym posiadacze akcji 25-złotowych winni przedstawić 4 akcje lub wielokrotną czterech akcji. W stosunku do akcji 100-złotowych repartycja będzie wykonywana w ten sam sposób zarówno na akcje na okaziciela, jak na imienne.

1685

Likwidatorzy

I OGŁOSZENIE**Komisja Likwidacyjna Spółki Akcyjnej****dla Handlu Towarami Włóknistymi „Tkanina” w Warszawie**

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, iż w dn. 6 lipca 1935 r. o godz. 17 odbędzie się

WALNE ZEBRANIE

w biurze Komisji Likwidacyjnej Kredytowa 4 m. 6.

Porządek dzienny: Sprawozdanie Komisji Likwidacyjnej i zatwierdzenie bilansu za 1934 r.; Dalsza działalność Komisji Likwidacyjnej; Wnioski.

Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w Zebraniu, winni nie później jak 30 czerwca złożyć w biurze Komisji Likwidacyjnej akcje względnie dowody depozytowe w godz. 9 — 11 rano.

1611

Spółki Akcyjnej „Cukrownia Chelmica”, Spółka Akcyjna

podaje do wiadomości PP. Akcjonariuszów, że
ZWYCZAJNE ZGROMADZENIE WALNE AKCJONARJUSZÓW

tej Spółki odbędzie się w dn. 9 lipca 1935 r., o godz. 17.30, w lokalu Zarządu Spółki w Warszawie, przy ul. Trębackiej Nr. 4, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie Zebrania i wybór przewodniczącego;
- 2) Sprawozdanie Zarządu i Komisji Rewizyjnej za rok operacyjny 1934/35;
- 3) Zatwierdzenie sprawozdania, bilansu oraz rachunku zysków i strat Spółki za 1934/35 r. i udzielenie pokwitowania Zarządowi;
- 4) Podział zysków;
- 5) Zatwierdzenie budżetu Spółki na rok operacyjny 1935/36;
- 6) Wybory do Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 7) Określenie funkcji poszczególnych członków Zarządu i wynagrodzenia tychże na 1935/36 r. oraz zaakceptowanie wysokości ich wynagrodzenia na 1934/35 r.;
- 8) Określenie wynagrodzenia członków Komisji Rewizyjnej;
- 9) Upoważnienie Zarządu do korzystania z kredytu, obciążania należących do Spółki nieruchomości „Chelmica Cukrownia” powiatu Lipnowskiego oraz „Dobra Ziemskie Fabjanki” tegoż powiatu i ustanawiania służebności na tych nieruchomościach, jak również do nabywania i sprzedaży gruntów;
- 10) Wolne wnioski Akcjonariuszów, zgłoszone w ustawowo przepisany trybie i terminie.

Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w Zgromadzeniu Walnym, winni conajmniej na 7 dni przed terminem Zgromadzenia złożyć w Zarządzie Spółki (Trębacka 4), w godz. od 11 do 14, akcje Spółki, względnie zaświadczenia, wydane na dowód złożenia akcji bądź u notariusza, bądź też w polskich instytucjach kredytowych rządowych, lub prywatnych, działających na mocy statutów, przez Rząd zatwierdzonych.

1686

I OGŁOSZENIE**NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE****Spółki S. W. Niemojowski, Fabryka Papieru i Wyrobów z Papieru Spółka Akcyjna w Bielsku**

odbędzie się w dn. 9 lipca 1935 r. o godz. 12 w biurach fabryki w Bielsku, ul. Rzeźnicza 26, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu oraz rachunku strat i zysków za 1934 r.;
- 2) Powzięcie uchwały o podziale zysku;
- 3) Udzielenie władzom Spółki pokwitowania z wykonania przez nie obowiązków;
- 4) Rozpatrzenie i uchwalenie następujących zmian statutu: Dotychczasowy § 8 uzupełnia się nowym ustępem " pierwszym o następującym brzmieniu: „Zwyczajne walne zgromadzenie powinno się odbyć w ciągu pięciu miesięcy po upływie każdego roku obrotowego”. W dotychczasowym § 13 skreśla się ustęp c) „z pozostałej reszty otrzymują Zarząd i Rada Nadzorcza po 5% tytułem tantiemy”, ustęp zaś d) otrzymuje oznaczenie literą „c”;
- 5) Ustalenie wynagrodzenia władz Spółki na 1935 r.;
- 6) Wolne wnioski.

PP. Akcjonariusze, pragnący wziąć udział w powyższym Zgromadzeniu, winni — w myśl art. 399 kodeksu handlowego — złożyć akcje swoje w biurze Zarządu Spółki, lub dowody zdeponowania tychże na 7 dni przed zebraniem.

1626

Zarząd

Towarzystwo Eksploatacji Piasku „Tep”, Spółka Akc. w Czeladzi, Kopalnia „Saturn”

Bilans na dz. 31 grudnia 1934 r.

STAN CZYNNY. — Pokłady piasku i prawa eksploatacji zł 2 524 501-00; Dłużnicy zł 626 099-00; Koszty organizacji zł 71 460-46; Koszty związane z budową kolei zł 8 449-71; Straty za 1935 r. zł 31 179-48; Straty za 1934 r. zł 32 374-55; Razem zł 3 294 064-20.

STAN BIERNY. — Kapitał zakładowy zł 3 150 000-00; Zobowiązania zł 144 064-20; Razem zł 3 294 064-20.

Depozyty po zł 2 150 000-00.

Uwaga. — Spółka zobowiązań zagranicznych nie posiada.

Rachunek zysków i strat

za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 1934 r.

Wynagrodzenie Zarządu i Rady zł 7 000-00; Koszty handlowe zł 1 054-95; Opłaty stemplowe zł 29-85; Koszty organizacji zł 24 289-75; Razem strata zł 32 374-55.

1615

„Wolbrom” Fabryka Wyrobów Gumowych

Spółka Akcyjna w Wolbromiu

Bilans zamknięcia na dz. 31 grudnia 1934 r.

AKTYWA. — I. Majątek stały: Grunty zł 31 608·55; Budynek: a) fabryczne zł 1 042 380·80, b) mieszkalne zł 336 960·02, Razem zł 1 379 341·72; Urządzenia techniczne zł 2 823 171·97; Inwentarz zakładowy i biurowy (ruchomości) zł 245 442·75; II. Majątek płynny: Gotówka w kasie i bankach zł 10 464·39; Papiery procentowe zł 28 812·00; Weksle w portfelu zł 1 188·70; Udziały w innych przedsiębiorstwach zł 2 657·32; Materjały: a) surowce zł 206 127·73, b) pomocnicze i pędne zł 246 897·56, Razem zł 453 025·29; Półfabrykaty zł 169 884·10; Gotowe towary zł 464 937·26; Dłużnicy: a) odbiorcy zł 489 435·15, b) dostawcy zł 62 550·71, c) różni zł 66 048·39, d) wątpliwe należności: 1) weksle protestowane zł 70 871·00 2) inne zł 124·90, Razem zł 689 030·15; Inne aktywa: Specjalny r-ek przejściowy różnic kursowych zł 16 857·61; Podatki sporne zł 275 000·00; Razem zł 291 857·61; Sumy przechodnie, wydatki dotyczące okresu przyszłego zł 13 099·75; Strata za rok operacyjny 1933 zł 225 089·26; Strata za rok operacyjny 1934 zł 335 310·74; **Ogółem zł 7 162 901·56.**

Sumy pozabilansowe. — Zapisy hipoteczne zł 6 170 000·00; Weksle kaucyjne na kredyt zł 200 000·00; Weksle kaucyjne na dostawy zł 171 860·00; Obligo wekslowe zł 50 887·38; Razem zł 6 592 747·38.

PASYWA. — I. Kapitały własne: Kapitał akcyjny zł 558 400·00; II. Kapitał amortyzacyjny: a) saldo z roku ubiegłego zł 865 769·48, b) dopisano w roku sprawozdawczym zł 115 995·49, Razem zł 979 764·97; III. Zobowiązania: Wierzyciele: a) akcepty zł 399 697·56, b) zaległe podatki zł 75 686·53, c) dostawcy zł 199 370·72, d) odbiorcy zł 17 341·21, e) różni zł 1 264 311·41, Razem zł 1 956 407·43; Fundusze i zobowiązania specjalne: Kredyt długoterminowy zł 3 440 148·38; Należność za podatki sporne zł 228 180·78; **Ogółem zł 7 162 901·56.**

Sumy pozabilansowe. — Różni za zapisy hipoteczne zł 6 170 000·00; Różni za wydane weksle kaucyjne na kredyt zł 200 000·00; Różni za wydane weksle kaucyjne na dostawy zł 171 860·00; Różni za obligo weksle (żyro) zł 50 887·38; Razem zł 6 592 747·38.

Uwaga. — Ogólna kwota zobowiązań zagranicznych zł 3 750 528·59.

Rachunek strat i zysków

WINIEN. — Koszty administracji ogólnej zł 374 869·38; Koszty fabrykacji zł 2 727 737·99; Koszty sprzedaży zł 689 731·18; Koszty kredytów zł 30 792·77; Podatki państwowe i komunalne zł 124 697·87; Nieściągalne pretensje zł 312 939·94; Straty na udziałach zł 1 072·95; Odpisy amortyzacyjne zł 113 995·49; **Ogółem zł 4 375 837·57.**

MA. — Sprzedaż towarów zł 4 035 354·96; Różnice kursu zł 7 055·91; Zysk na udziałach zł 85·96; Strata za rok operacyjny 1934 zł 335 310·74; **Ogółem zł 4 375 837·57.**

Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów, odbyte w dn. 28 maja 1935 r., uchwaliło jednogłośnie zmienić postanowienie, zawarte w § 6 statutu Spółki Akcyjnej: „Kapitał akcyjny Spółki wynosi zł 558 400 (pięćset pięćdziesiąt ośm tysięcy czterysta złotych), podzielonych na 5 584 (pięć tysięcy pięćset osmdziesiąt cztery) sztuk akcji po zł 100 (sto złotych) wartości nominalnej każda. Dotychczasowe akcje wartości nominalnej zł 25 (dwadzieścia pięć złotych) łączone zostają po 4 (cztery) sztuki na jedną nową akcję, wobec czego wartość nominalna akcji nowych wynosi zł 100 (sto złotych). Akcje te wydawane być mogą w odcinkach po 1 (jednej), 10 (dziesięć), 50 (pięćdziesiąt) i 100 (sto) sztuk. Kapitał akcyjny początkowo wynosił 1 000 000 (milion) rubli i podzielony był na 5 000 akcji po 200 rubli wartości nominalnej. Według „Monitora Polskiego” Nr. 77 (siedemdziesiąt siedem) 1922 (tysiąc dziewięćset dwudziestego drugiego) roku, kapitał akcyjny wynosił 2 160 000 (dwa miliony sto sześćdziesiąt tysięcy) marek polskich, podzielonych na 5 000 akcji, po 432 (czteryście trzydzieści dwie) marki polskie wartości nominalnej każda. Według „Monitora Polskiego” Nr. 121 (sto dwadzieścia jeden) pozycja 141 (sto czterdzieści jeden), 1926 (tysiąc dziewięćset dwudziestego szóstego roku), kapitał akcyjny wynosi zł 558 400 (pięćset pięćdziesiąt ośm tysięcy czterysta złotych) i podzielony jest na 22 336 (dwadzieścia dwa tysiące trzysta trzydzieści sześć) sztuk akcji, po zł 25 (dwadzieścia pięć złotych) wartości nominalnej każda” — który otrzymuje następujące brzmienie: „Paragraf 6. — Kapitał akcyjny Spółki wynosi złotych 1 000 000 (jeden milion), podzielony na 10 000 (dziesięć tysięcy) sztuk akcji po złotych 100 (sto) wartości nominalnej każda. Akcje mogą być wydawane w odcinkach zbiorowych”.

Stosownie do art. 398 § 2 Kodeksu Handlowego i § 30 Statutu Spółki

Spółka Przemysł Włókienniczy Herman Faust i S-ka

Spółka Akcyjna w Łodzi

ogłasza, że na Walnem Zgromadzeniu, odbytem w dn. 31 maja b. r., w lokalu Spółki, przy ul. Moniuszki 4, zapadły następujące uchwały: zatwierdzono sprawozdanie Zarządu i Komisji Rewizyjnej za rok operacyjny 1934, udzielono absolutorjum władzom Spółki za tenże 1934 r., zatwierdzono bilans i rachunek strat i zysków w następującem brzmieniu:

STAN CZYNNY. — Grunty zł 97 048·30; Budynek zł 347 777·72; Maszyny zł 717 450·51; Inwentarz zł 20 718·18; Razem zł 1 182 994·71; Gotówka w kasie i bankach zł 13 171·45; Papiery procentowe zł 17 959·31; Weksle zł 45 459·25; Udziały w spółdzielniach zł 2 550·00; Remanenty zł 461 867·20; Dłużnicy zł 201 730·00; Weksle protestowane do zainkasowania zł 10 350·57; Należności wątpliwe zł 194 714·02; Sumy przechodnie zł 7 106·67; Razem zł 954 908·47; Straty i zyski: strata z pozostałych lat zł 364 668·92, strata 1934 r. zł 465·66; Razem zł 365 134·58; **Ogólna suma bilansowa zł 2 503 037·76.**

Suma pozabilansowa. — Depozyt w Banku Polskim zł 6 000·00.

STAN BIERNY. — Kapitał zakładowy zł 720 000·00; Rezerwa podatkowa zł 8 992·55; Razem zł 728 992·55; Kapitał amortyzacyjny: pozostałość zł 507 871·67, dopisano w 1934 r. zł 82 952·05; Razem zł 590 823·72; Wierzyciele: Akcepty zł 7 976·58; Banki zł 38 855·38; Długi hipoteczne zł 17 223·90; Zaległe podatki zł 56 350·87; Dostawcy i inni zł 1 049 791·44; Sumy przechodnie zł 13 023·32; Razem zł 1 183 221·49; **Suma bilansowa zł 2 503 037·76.**

Suma pozabilansowa. — Papiery procentowe publiczne: w depozycie zł 6 000·00.

Zobowiązania zagraniczne zł 192 435·05.

Rachunek strat i zysków

WINIEN. — Pozostałość strat z lat poprzednich zł 364 668·92; Koszty administracji zł 180 195·88; Koszty produkcji zł 885 392·63; Koszty sprzedaży zł 232 400·00; Koszty kredytów zł 71 732·02; Podatki zł 37 286·41; Różnice kursowe zł 3 658·38; Odpisy amortyzacyjne zł 82 952·05; Inne wydatki zł 51 342·11; Straty z protestów zł 100 081·91; Straty u dłużników zł 172 280·13; Razem zł 2 181 990·44.

MA. — Towary zł 1 184 445·15; Dochody z nieruchomości zł 1 960·00; Zwrot sum spis. na straty zł 1 409·50; Zyski z regulacji zł 629 041·21; Straty lat poprzednich zł 364 668·92; Strata 1934 r. zł 465·66; Razem zł 2 181 990·44.

Wybrano do Komisji Rewizyjnej: Franciszkę Izbićką, Salomona Blumberga, D-ra Seweryna Schenkera, Jakóba Winnikowskiego i D-ra Bronisława Gliksmiana.

1591

Transporty Międzynarodowe Józ. J. Leinkauf

SPÓŁKA AKCYJNA

Bilans na dz. 31 XII 1934 r.

AKTYWA. — Dłużnicy zł 131 193·04; Inwentarz zł 44 175·00; **Suma zł 175 368·04.**

PASYWA. — Kapitał zakładowy zł 100 000·00; Wierzyciele zł 75 368·04; **Suma zł 175 368·04.**

1589

I OGŁOSZENIE

Zarząd Towarzystwa Fabryk Portland-Cementu „Wysoka”, Sp. Akc.

ma zaszczyt zawiadomić PP. Akcjonariuszów, iż

NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZÓW

odbędzie się w dn. 6 lipca 1935 r. o godz. 12 w poł. w biurze Zarządu Spółki w Warszawie, przy ul. Mazowieckiej Nr. 7.

Przedmiotem obrad będą:

- 1) Wybór przewodniczącego Zgromadzenia;
- 2) Ustalenie liczby członków Rady Nadzorczej i wynagrodzenie teje;
- 3) Uzupełniające wybory do Rady Nadzorczej.

PP. Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w Walnem Zgromadzeniu, winni złożyć w Zarządzie Spółki swe akcje, względnie zaświadczenia notarialne lub instytucyj kredytowych, najpóźniej na 7 dni przed terminem Walnego Zgromadzenia.

1594

„U N I A”
Zjednoczone Fabryki Maszyn
dawn. A. Ventzki i Peters, Spółka Akc.
w Grudziądzu

Bilans na dz. 31 grudnia 1934 r.

AKTYWA. — 1) Majątek stały: Grunty: Grudziądz zł 346 563·50; Chelmno zł 59 707·89; Brodnica zł 14 663·00; Kościerzyna zł 5 000·00; Łącznie zł 425 934·39. Budynki fabryczne i gospodarcze: Grudziądz zł 1 185 677·00; Chelmno zł 334 725·03; Brodnica zł 59 191·00; Poznań zł 20 000·00; Łącznie zł 1 599 593·03. Budynki mieszkalne: Grudziądz zł 181 100·00; Chelmno zł 57 898·42; Brodnica zł 36 146·00; Kościerzyna zł 10 000·00; Łącznie zł 285 144·42; Maszyny i urządzenia: Grudziądz zł 2 676 231·44; Chelmno zł 357 821·07; Brodnica zł 40 000·00; Łącznie zł 3 074 052·51; Zakłady siły i światła zł 252 314·42; Ruchomości zł 1·00; Tabor przewozowy zł 1·00; Modele zł 1·00; Razem zł 5 637 041·82; 2) Majątek płynny: Kasa zł 12 178·85; Weksle zł 10 692·30; Banki zł 12 973·33; Papiery wartościowe i udziały zł 32 967·50; Kaucje zł 997 111·00; Akcje własne do zbycia zł 47 650·00; Wyroby gotowe zł 721 148·30; Półfabrykaty zł 689 673·63; Surowce i materiały zł 359 590·31; Odbiorcy: pewni zł 565 792·12; wątpliwi zł 291 289·72; Łącznie zł 857 081·84; Regresy żyrowe: pewne zł 191 081·19; wątpliwe zł 105 189·00; Łącznie zł 296 270·19; Dostawcy zł 4 594·51; Różni zł 30 422·11; Sumy przechodnie: Wydatki, dotyczące okresu przyszłego zł 2 942·12; Inne zł 3 113·60; Łącznie zł 6 055·72; Razem zł 4 078 409·59; Straty zł 259 104·86; Razem zł 9 974 556·27.

Różni za gwarancje wydane zł 6 866 967·48; Gwarancje otrzymane zł 441 602·90; Razem zł 7 308 570·38.

PASYWA. — 1) Kapitały własne: Kapitał zakładowy zł 1 375 000·00; Kapitał zapasowy zł 80 593·62; Fundusz rezerwy specjalnej zł 253 998·64; Fundusz na wątpliwe należności zł 396 574·47; Łącznie zł 2 106 166·73; 2) Kapitał amortyzacyjny: Budynki fabryczne i gospodarcze zł 316 815·24; Budynki mieszkalne zł 49 731·52; Maszyny i urządzenia zł 1 314 891·68; Zakłady siły i światła zł 103 572·59; Łącznie zł 1 785 011·03; 3) Zobowiązania: Akcepty zł 56 021·74; Banki zł 3 985 654·48; Obligacje żyrowe zł 296 270·19; Wierzyciele hipoteczni zł 765 000·00; Należności podatkowe zł 497 589·07; Należności świadczeniowe zł 52 862·37; Dostawcy zł 98 711·82; Odbiorcy zł 17 845·62; Różni zł 155 880·47; Dywidenda zł 120 711·40; Sumy przechodnie: Dochody, dotyczące okresu przyszłego zł 4 263·92; Inne zł 32 567·43; Łącznie zł 36 831·35; Razem zł 6 083 378·51; Ogółem zł 9 974 556·27.

Gwarancje wydane zł 6 866 967·48; Różni za gwarancje złożone zł 441 602·90; Razem zł 7 308 570·38.

Rachunek strat i zysków

WINIEN. — Koszty administracji ogólnej zł 116 213·38; Koszty fabrykacji zł 834 830·46; Koszty sprzedaży zł 194 500·16; Koszty kredytów zł 142 029·97; Podatki zł 54 591·98; Różnice kursowe zł 49 998·00; Odpisy na dłużnikach zł 11 791·84; Odpisy na remanentach zł 10 307·20; Razem zł 1 414 262·99.

MA. — Rezultat produkcji, napraw i sprzedaży zł 1 139 173·02; Odzyskane należności zł 15 985·11; Strata netto zł 259 104·86; Razem zł 1 414 262·99.

1584

II OGŁOSZENIE

Zarząd Spółki Akcyjnej „Fluid”

podaje do wiadomości PP. Akcjonariuszów, że w dn. 27 czerwca 1935 r. o godz. 12 w południe w gmachu Stowarzyszenia Techników w Warszawie przy ul. Czackiego Nr. 3/5 odbędzie się

ZWYKLE OGÓLNE ZEBRANIE AKCJONARJUSZY

naszej Spółki, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Wybór przewodniczącego Zebrania;
- 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania i bilansu za 1934 r. zgodnie z wnioskami Komisji Rewizyjnej;
- 3) Upoważnienie Zarządu do sprzedaży nieruchomości, będącej własnością Spółki w Wilnie przy ul. Ponarskiej Nr. 65 całkowicie lub częściowo;
- 4) Wybór Komisji Rewizyjnej;
- 5) Wolne wnioski.

PP. Akcjonariusze, życzący wziąć udział w głosowaniu na niniejszym Zebraniu, winni swe akcje na 14 dni przed terminem Zebrania złożyć w biurze Zarządu, ewentualnie świadectwa depozytowe instytucji, gdzie takowe są zdeponowane, z wymiencieniem ilości i Nr. Nr. takowych. Wnioski swe winni PP. Akcjonariusze przelać do biura Zarządu na 10 dni przed terminem Zebrania, inaczej takowe nie będą mogły być rozpatrywane.

Zarząd Tow. Akc. „Fluid”

1849/21—24

Sąd Okręgowy we Lwowie, Wydział II Handlowy
jako Sąd Rejestrowy

dn. 24 listopada 1934 r.

II R. H. B XII 1736

Sąd Okręgowy we Lwowie Wydział II Handlowy jako Sąd rejestrowy zarządza w rejestrze handlowym przy firmie:

SPÓŁKA AKCYJNA „POLLUX” FABRYKA ŻARÓWEK
Z SIEDZIBĄ WE LWOWIE

wpis zmiany: Członek Zarządu Dr. Dawid Springer ustąpił w jego miejsce wybrany został członkiem Zarządu Inż. Kazimierz Weiss. Równocześnie oznacza się akta rejestrowe firmy nowym numerem rejestru II RHB XII 1736. Do rejestru wpisano dn. 11 grudnia 1934 r.

1607

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział II Handlowy

dn. 7 maja 1935 r.

Sygn. II Rp. 839/35 R. H. B/II. 136

Sąd Okręgowy w Krakowie na posiedzeniu niejawnym w dniu dzisiejszym postanowił: Do ts. rejestru handlowego przy firmie:

„WĘGIERSKA GÓRKA” GÓRNICZA I HUTNICZA S. A.
W KRAKOWIE

dotąd wpisać: 1) Nr. kolejny wpisu: 62/9. 2) Zmieniono brzmienie § 4 ust. I statutu, który odtań brzmieć będzie: „Kapitał akcyjny Spółki wynosi zł 4 000 000 i jest podzielony na 40 000 sztuk akcji po zł 100 nominalnej wartości. 3) Data wpisu: 7 maja 1935 r. 4) Wpisano na podstawie podania z dn. 16 kwietnia 1935 r. oraz protokołu Walnego Zgromadzenia z dn. 30 listopada 1934 r.

1599

Fabryka Wyrobów Wełnianych i Bawełnianych
„M. i T. Pikielni”, Spółka Akcyjna

Bilans zamknięcia na dz. 31 grudnia 1934 r.

AKTYWA. — I. Majątek stały: Grunty zł 75 597·92; Nieruchomości (budynki): a) fabryczne zł 365 533·29, b) gospodarcze zł 57 662·22; Ruchomości: 1) Urządzenia techniczne zł 456 189·61; 2) Inwentarz zakł. i biurowy: a) żywy zł 4 350·00, b) martwy zł 22 905·94; Razem majątek stały zł 959 838·98; II. Majątek płynny: Kasa zł 30 045·84; Kasa fabryczna zł 263·25; Banki zł 79 376·24; Papiery wartościowe zł 27 382·50; Weksle (w portofelu): zł 116 515·48; Weksle w inkasie zł 1 909·00; Materiały: a) Przędza: zł 525 089·32, b) Materiały pomocnicze zł 5 013·70; Półfabrykaty: zł 77 012·86; Towary zł 802 641·60; Dłużnicy (odbiorcy) zł 510 156·52; Dłużnicy — należności wątpliwe zł 19 969·79; Różni zł 234 151·78; Sumy przechodnie zł 6 079·36; Zaliczki zł 820·90; Razem majątek płynny zł 2 436 428·14; Ogólna suma aktywów zł 3 396 267·12.

Sumy pozabilansowe. — Weksle żyrowane w obiegu zł 122 895·17.

PASYWA. — I. Kapitały własne: Kapitał zakładowy zł 1 900 000·00; Kapitał zapasowy zł 496 100·66; Razem kapitały własne zł 2 396 100·66; II. Kapitał amortyzacyjny: a) saldo z roku ubiegłego zł 444 955·67, b) dopisano w roku sprawozd. zł 55 509·99, Razem kapitał amortyzac. zł 500 465·66; III. Zobowiązania: Wierzyciele zł 401 905·07; Dłużnicy (odbiorcy) zł 1 428·53; Różni zł 13 902·64; Sumy przechodnie: a) niewypłacone koszty i podatki roku sprawozd. zł 14 097·99; b) bonifik. roku sprawozd. zł 8 598·39, c) kwoty zarach. na należn. wątpliwe zł 19 969·79, d) inne zł 2 132·10; Razem zobowiązania zł 462 034·51; IV. Zysk: a) zysk roku ubiegłego zł 17 376·18, b) zysk roku sprawozdawcz. zł 20 290·11; Ogólna suma pasywów zł 3 396 267·12.

Sumy pozabilansowe: Zobowiązania za żyra zł 122 895·17. Ogólna suma zobowiązań zagran. zł 63 374·96.

Rachunek strat i zysków za 1934 r.

WINIEN. — Koszty administracji ogólnej zł 236 608·84; Koszty fabrykacji zł 2 438 255·65; Koszty sprzedaży (prowizja) zł 50 295·10; Podatki państwowe i komunalne zł 77 337·41; Odpisy amortyzacyjne zł 55 509·99; Odpisy z rku dłużników zł 67 360·63; Różne zł 1 500·00; Zysk (pozostałość z roku ubiegłego) zł 17 376·18; Zysk 1934 r. zł 20 290·11; Razem zł 2 964 533·91.

MA. — Nadwyżka z rku towarów zł 2 908 213·72; Nadwyżka procentów zł 29 622·68; Różnice kursowe zł 1 668·32; Różne zyski zł 7 653·01; Zysk 1933 r. zł 17 376·18; Razem zł 2 964 533·91.

1586

Centrala Rolników, Spółka Akcyjna, Poznań

Bilans na dz. 31 grudnia 1934 r.

STAN CZYNNY. — I. Majątek stały: Budyńki: a) gospodarze zł 235 301·59; b) mieszkalne zł 988 310·99; Razem zł 1 223 612·58; Urządzenia techniczne maszyny na spichrzach zł 181 936·36; Inwentarz: Ruchomości zł 271 925·78; Razem majątek stały zł 1 677 474·72; II. Majątek płynny: Gotówka w kasie zł 5 613·73; Gotówka w bankach zł 22 070·50; Razem zł 27 684·23; Papiery procentowe zł 38 757·20; Weksle w portfelu zł 21 343·37; Akcepty Banku Akceptacyjnego (zł 847 282·00); Akcje i udziały w innych przedsiębiorstwach zł 180 000·60; Towary zł 39 986·46; Towary złombarrowane (eksportowe) zł 772 341·31; Razem zł 812 327·77; Dłużnicy: Odbiorcy zł 835 659·22; Odbiorcy zagraniczni za przedłożone do zapłaty dokumenty towarowe zł 193 469·35; Należności celne za kwity wywozowe zł 328 596·00; Dostawcy zł 354 623·95; Różni zł 70 893·18; Wątpliwe należności: weksle protestowane zł 60 182·06; należności w postępowaniu rewizyjnym i konwersyjnym zł 1 480 014·22; Razem zł 323 437·98; Należności z układow konwersyjnych zł 908 780·92; Sumy przechodnie: a) wydatki, dotyczące okresu przyszłego zł 18 394·35; b) inne zł 14 331·19; Razem zł 32 725·54; Razem majątek płynny zł 5 345 057·61; **Ogółem zł 7 022 532·33.**

Weksle redyskontowane zł 6 014 720·81; **Ogółem stan czynny zł 13 037 253·14.**

STAN BIERNY. — I. Kapitały własne: Kapitał zakładowy zł 1 800 000·00; Kapitał zapasowy: a) saldo z roku ubiegłego zł 209 657·54; b) dopisano w roku sprawozdawczym zł 2 688·00; Razem zł 212 345·54; Fundusz rezerwy specjalnej zł 465 000·00; Razem kapitały własne zł 2 477 345·54; II. Kapitał amortyzacyjny: a) saldo z roku ubiegłego zł 469 926·25; b) dopisano w roku sprawozdawczym zł 46 675·39; Razem kapitał amortyzacyjny zł 516 601·64; III. Zobowiązania. Wierzyciele: Akcepty w bankach zł 700 000·00; banki zł 504 855·89; banki — kredyt lombardowy zł 695 107·18; banki — kredyt na podstawie dokumentów złożonych do inkasa (zł 508 838·71; Razem zł 1 708 801·78; Bank Akceptacyjny (zł 847 282·00); Dostawcy zł 218 400·60; Odbiorcy zł 393 438·04; Różni zł 101 807·99; Niewypłacona dywidenda zł 3 550·00; Razem zł 717 196·63; Sumy przechodnie z układow konwersyjnych zł 136 093·57; Dyskonto akceptów Banku Akceptacyjnego zł 746 755·00; Sumy przechodnie: a) dochody, dotyczące okresu przyszłego zł 1 245·32; b) inne zł 17 220·80; Razem zł 18 466·12; Razem zobowiązania zł 4 027 313·10; IV. Zysk zł 1 272·05; **Ogółem zł 7 022 532·33.**

Obligo z weksli redyskontowanych zł 6 014 720·81; **Ogółem stan bierny zł 13 037 253·14.**

Rachunek strat i zysków na dz. 31 grudnia 1934 r.

WINIEN. — Koszty administracji ogólnej zł 981 110·22; Podatki i opłaty państwowe i komunalne zł 105 167·74; Strata na papierach wartościowych zł 2 667·65; Odpisy na dłużnikach zł 38 928·44; Odpis do funduszu amortyzacyjnego na budynkach mieszkalnych zł 7 100·03; Na budynkach gospodarczych zł 5 535·42; Na urządzeniach technicznych zł 18 193·64; Na inwentarzu zł 15 846·30; Razem zł 46 675·39; Zysk zł 1 272·05; **Ogółem zł 1 175 821·49.**

MA. — Zysk z przeniesienia z 1933 r. zł 3 265·62; Zysk na obrocie towarowym zł 1 094 309·25; Nadwyżka na dyskoncie i procentach zł 38 701·36; Zysk na administracji nieruchomości zł 36 020·19; Zwrot sum, dawniej odpisanych zł 3 525·07; **Ogółem zł 1 175 821·49.**

Poznań, dn. 13 maja 1935 r.

1619

Polska Fabryka Ołówków L. i C. Hardtmuth-Lechistan, Spółka Akc.

Krańów, Czarnowiejska 70

Bilans na dz. 31 grudnia 1934 r.

AKTYWA. — Majątek stały zł 5 077·96; Majątek płynny zł 1 136 157·99; Strata z 1933 r. pomniejszona o zysk z 1934 r. zł 25 766·82; Razem zł 1 167 002·77.

PASYWA. — Kapitały własne zł 273 545·08; Kapitał amortyzacyjny zł 1 233·64; Zobowiązania zł 877 179·73; Sumy przechodnie zł 15 044·32; Razem zł 1 167 002·77.

Rachunek strat i zysków

STRATY. — Koszty zł 100 305·14; Odpisy zł 407·80; Zysk zł 76 040·93; Razem zł 176 753·87.

ZYSKI. — Zysk brutto zł 143 230·32; Różne zł 33 523·52; Razem zł 176 753·87.

1638

„Nowoczesna Spółka Wydawnicza“, Spółka Akcyjna

Bilans sporządzony w dn. 31/XII 1934 r.

AKTYWA. — Kasa zł 18 841·94; Banki zł 18 621·11; Razem gotówka zł 37 463·05; Weksle w portfelu zł 26 447·62; Magazyn papieru zł 26 123·93; Magazyn makulatury zł 3 343·13; Dłużnicy: Odbiorcy zł 138 994·11; Wpłaty na poczet nabycia nieruchomości zł 310 236·68; Różni zł 1 275·00; Należności wątpliwe — weksle protestowane zł 39·55; Razem dłużnicy zł 450 545·34; Koszty organizacji zł 10 529·00; Sumy przechodnie — wydatki okresu przyszłego zł 6 606·86; Razem aktywa zł 561 058·93.

PASYWA. — Kapitał zakładowy zł 250 000·00; Fundusz amortyzacyjny zł 2 105·80; Wierzyciele: Dostawcy zł 49 183·19; Odbiorcy zł 39 461·69; Różni zł 204 748·41; Razem wierzyciele zł 293 393·29;

Sumy przechodnie. — Wydatki okresu bieżącego i wpływy okresu przyszłego zł 5 579·89; Zysk zł 9 979·95; Razem pasywa zł 561 058·93.

Rachunek strat i zysków

za czas od 1/VI do 31/XII 1934 r.

WINIEN. — Koszty redakcyjne zł 460 172·53; Koszty ogólnej administracji zł 277 816·34; Koszty papieru, druku i klisz zł 1 149 757·06; Roboty obce zł 108 868·99; Podatki zł 4 039·26; Amortyzacja zł 2 105·80; Zysk zł 9 979·95; Razem strona winien zł 2 012 739·93.

MA. — Wpływy wydawnictw i robót obcych zł 1 996 344·99; Różne wpływy zł 16 394·94; Razem strona Ma zł 2 012 739·93.

1632

Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe A. L. Sojka, Spółka Akc.

w Warszawie

Bilans po dz. 31 grudnia 1934 r.

AKTYWA. — Majątek stały: Ruchomości zł 27 421·35; Majątek płynny: Kasa, banki zł 41 475·04; Papiery procentowe zł 111 116·45; Weksle zł 109 603·19; Akcje i udziały w innych przedsiębiorstwach zł 10 500·00; Towary zł 47 453·26; Dłużnicy: Akcjonariusze z tytułu kredytów finansowych zł 163 946·47; Odbiorcy zł 1 248 634·50; Dostawcy zł 9 237·23; Sumy przechodnie: Wydatki, dotyczące okresu przyszłego zł 4 320·00; Koszty organizacji zł 27 573·00; Strata bilansowa zł 264 639·16; Razem zł 2 065 919·65.

Sumy pozabilansowe. — Różni za inkaso zł 4 996·83; Gwarancje zł 2 122 500·00.

PASYWA. — Kapitał zakładowy zł 1 000 000·00; Kapitał rezerwowany zł 12 679·70; Kapitał amortyzacyjny zł 5 221·07; Zobowiązania, banki zł 123 671·55; Dostawcy zł 779 344·81; Odbiorcy zł 73 502·52; Sumy przechodnie: Niepodniesione wynagrodzenie członków Komisji Rewizyjnej z lat ubiegłych zł 1 000·00; Wynagrodzenie członków Komisji Rewizyjnej zł 2 500·00; Nienodniesione dodatkowe wynagrodzenie Zarządu za 1933 r. zł 55 000·00; Gratyfikacje zł 13 000·00; Razem zł 2 065 919·65.

Sumy pozabilansowe. — Inkaso zł 4 996·83; Różni za gwarancje zł 2 122 500·00.

Zobowiązania zagraniczne wynoszą Kr. 94 239·21, czyli zł 20 874·73.

Rachunek strat i zysków za 1934 r.

WINIEN. — Koszty administracji ogólnej zł 102 100·00; Koszty sprzedaży zł 241 615·68; Koszty kredytów zł 51 919·65; Podatki państwowe i komunalne zł 145 358·81; Odpisy amortyzacyjne zł 5 221·07; Odpisy na dłużnikach zł 42 800·77; Różne odpisy drobne zł 237·75; Umorzenie reszty wartości udziałów zł 303 573·14; Razem zł 892 826·87.

MA. — Pozostałość zysku z 1933 r. zł 4 256·74; Węgiel — zysk brutto zł 555 233·71; Koks czeski — zysk brutto zł 20 771·33; Odzyskano ze spisanych w latach ubiegłych na straty zł 47 925·93; Strata bilansowa zł 264 639·16; Razem zł 892 826·87.

1634

Samolot skracza podróż!!!

Kolej Lokalna Lwów — Podhajce, Spółka Akcyjna

w likwidacji

**NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE
AKCJONARJUSZÓW**

Spółki Akcyjnej w likwidacji „Kolej Lokalna Lwów—Podhajce” odbędzie się w dn. 27 czerwca 1935 r., o godz. 10 przedpol., w lokalu Biura Małopolskich Kolei Lokalnych we Lwowie, przy ul. Jagiellońskiej Nr. 1 (gmach Galic. Kasy Oszczędności) z następującym porządkiem dziennym:

1) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania likwidatorów oraz ostatecznych rachunków z ukończonej likwidacji Spółki łącznie ze sprawozdaniem Komisji Rewizyjnej z dokonania sprawdzenia rachunków i udzielenie absolutorjum likwidatorom oraz Komisji Rewizyjnej;

2) Stwierdzenie ukończenia likwidacji Spółki i uchwała o rozwiązaniu Spółki oraz upoważnienie likwidatorów do dokonania końcowych czynności, związanych z likwidacją i rozwiązaniem Spółki;

3) Uchwała co do oddania w przechowanie ksiąg i dokumentów Spółki;

4) Uchwała co do ostatecznych kosztów likwidacji i rozwiązania Spółki.

Warunki prawa do głosu na Walnem Zgromadzeniu określa § 20 statutu Spółki.

Likwidatorowie:

Mgr. Władysław Batycki mp., Mgr. Kazimierz Małski mp.
Józef Skwarczyński mp., Stanisław Wierzbicki mp.

1619—2

II OGŁOSZENIE

Zarząd Towarzystwa Fabryki Portland - Cementu „Łazy”

SPÓŁKA AKCYJNA

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że we wtorek dn. 25 czerwca 1935 r., o godz. 17, odbędzie się

WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZÓW

w lokalu Zarządu Spółki, przy ul. Chmielnej Nr. 13 m. 2, z następującym porządkiem dziennym:

1) Zagajenie Zebrania i wybór przewodniczącego; 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania Zarządu i Komisji Rewizyjnej, bilansu oraz rachunku zysków i strat za rok operacyjny 1934; 3) Wybory do władz Spółki i ustalenie ich wynagrodzenia; 4) Wolne wnioski.

PP. Akcjonariusze, życzący sobie wziąć udział w głosowaniu na Walnem Zgromadzeniu, winni swe akcje na 7 dni przed terminem Zebrania złożyć w biurze Zarządu, ewent. świadectwa depozytowe instytucyj, gdzie takowe są zdeponowane, z wymienniem ilości i Nr. Nr. takowych.

1669—2

„Budowa Nowoczesnych Dróg”, Spółka Akc. w Krakowie

Bilans zamknięcia na dz. 31 grudnia 1934 r.

AKTYWA. — Urządzenia techniczne zł 146 700·92; Inwentarz zakładowy i biurowy zł 2 789·24; Gotówka w kasie i bankach zł 7 494·05; Materiały surowe zł 20 832·66; Półfabrykaty zł 15 380·00; Dłużnicy: Akcjonariusze, zaległe opłaty na kapitał zakładowy zł 150 000·00; Z tytułu operacyj handlowych zł 189 814·38; Z tytułu operacyj finansowych zł 196 299·80; Bieżący zł 31 000·00; Różni zł 856·90; Czysta strata w 1934 r. zł 2 914·09; Razem zł 764 082·04.

Sumy pozabilansowe (kaucje udzielone) zł 109 000·00.

PASYWA. — Kapitał zakładowy zł 300 000·00; Wierzyciele: Zaległe podatki zł 4 351·76; Dostawcy zł 65 893·54; W obcych walutach zł 92 812·04; Zobowiązania zagraniczne zł 301 024·70; Razem zł 764 082·04.

Sumy pozabilansowe (za kaucje) zł 109 000·00.

Rachunek strat i zysków za 1934 r.

STRATY. — Koszty administracji ogólnej zł 98 282·73; Koszty kredytów zł 15 834·70; Podatki państwowe i komunalne zł 12 266·96; Odpisy amortyzacyjne zł 1 875·12; Koszty organizacyjne zł 7 830·90; Razem zł 136 090·41.

ZYSKI. — Nadwyżka z budowy zł 133 176·32; Strata w 1934 r. zł 2 914·09; Razem zł 136 090·41.

1648

„Żegluga Polska”, Spółka Akc. w Krakowie

zwołuje niniejszem

**XV ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE
AKCJONARJUSZÓW**

na dz. 6 lipca 1935 r., o godz. 12. w lokalu Spółki, Kraków, Rynek Gł. 19, z prądkiem dziennym:

1) Sprawozdanie oraz bilans i rachunek strat i zysków za 1934 r. i związane z tem uchwały;

2) Udzielenie absolutorjum Zarządowi i Radzie Nadzorczej;

3) Zmiana brzmienia § 1 statutu przez skreślenie słów „lub odpowiednio upoważnionym pełnomocnikiem”.

Celem wzięcia udziału w Walnem Zgromadzeniu trzeba złożyć akcje lub zaświadczenie depozytowe w Zarządzie Spółki, Kraków, Rynek Gł. 19, najdalej na 7 dni przed terminem Walnego Zgromadzenia.

1612

Rada Nadzorcza

Zarząd Spółki Akcyjnej „Polskie Radio”, Warszawa

Mazowiecka Nr. 5

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że w dn. 4 lipca 1935 r., o godz. 17, odbędzie się w lokalu Spółki, przy ul. Mazowieckiej 5

**NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE
AKCJONARJUSZÓW SPÓŁKI**

z następującym porządkiem dziennym:

1) Wybór Przewodniczącego; 2) Reasumpcja bilansu zamknięcia, rachunku zysków i strat oraz podziału zysków za rok operacyjny 1932/33 z uwzględnieniem postanowień art. 426 Kodeksu Handlowego (art. 108 Prawa o Spółkach Akcyjnych) tudzież Ustawy o tymczasowym stosowaniu wyjątkowych zasad bilansowych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 25 poz. 226 z 1932 r.); 3) Wniosek Rady Nadzorczej Spółki w związku z uwagami P. Ministra Poczt i Telegrafów, dotyczącymi zmian w bilansie oraz w rachunku strat i zysków za 1933/34 r.; 4) Wniosek Rady Nadzorczej Spółki w związku z uwagami P. Ministra Poczt i Telegrafów, dotyczącymi częściowej zmiany zasad odpisów amortyzacyjnych, poczynając od roku operacyjnego 1933/34; 5) Reasumpcja bilansu zamknięcia, rachunku zysków i strat oraz podziału zysków za rok operacyjny 1933/34, z uwzględnieniem postanowień art. 426 Kodeksu Handlowego (art. 108 Prawa o Spółkach Akcyjnych) tudzież Ustawy o tymczasowym stosowaniu wyjątkowych zasad bilansowych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 25 poz. 226 z 1932 r.); 6) Zatwierdzenie dokonanej przez Radę Nadzorczą kooptacji nowych członków Rady.

1650

Polskie Fabryki Kabli i Walcownie Miedzi, Spółka Akcyjna

ogłasza, że

ROCZNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZÓW

będzie miało miejsce w dn. 1 lipca 1935 r., o godz. 12 w południe, w Ożarowie pod Warszawą, przy fabryce Spółki, z następującym porządkiem dziennym:

1) Zagajenie i wybór Przewodniczącego; 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania Zarządu oraz bilansu i rachunku zysków i strat za 1934 r.; 3) Udzielenie absolutorjum Zarządowi i Radzie Nadzorczej; 4) Uchwała, dotycząca straty ponad 1/3 kapitału akcyjnego; 5) Wybór Rady Nadzorczej na 1935 r.; 6) Wynagrodzenie Rady Nadzorczej za 1934 r.; 7) Wolne wnioski.

1651

I OGŁOSZENIE

**Zarząd Spółki Akc. „Polskie Zakłady Skody”, Spółka Akcyjna
w Okęciu pod Warszawą**

podaje do wiadomości, że Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów uchwaliło w dn. 24 kwietnia 1935 r.

**OBNIŻENIE DOTYCHCZASOWEGO KAPITAŁU
AKCYJNEGO**

wynoszącego zł 15 000 000 do kwoty zł 500 000, przez wykup i umorzenie 145 000 szt. akcji.

W związku z powyższem Zarząd Spółki wzywa — zgodnie z art. 441 § 1 Kodeksu Handlowego — wierzycieli Spółki, aby, jeżeli nie zgadzają się na obniżenie kapitału akcyjnego wnieśli swe sprzeciw w ciągu 3 miesięcy, licząc od daty trzeciego ogłoszenia.

1668

„Towarzystwo Akcyjne Quebracho”, Spółka Akc.

W a r s z a w a

Bilans zamknięcia na dz. 31 grudnia 1934 r.

AKTYWA. — Majątek stały: Grunty zł 714 414 86; Budynki zł 1 654 280 57; Urządzenie techniczne zł 1 209 860 74; Inwentarz zakładowy i biurowy (ruchomości) zł 72 219 49; Majątek płynny: Gotówka w kasie i bankach zł 41 021 17; Waluty obce i dewizy zł 1 907 97; Czeki i zaliczenia zł 2 046 46; Papiery procentowe zł 13 887 75; Weksle w portfelu i inkasie zł 127 752 28; Materjały: a) surowe zł 381 602 61, b) pomocnicze i pędne zł 20 257 57; Materjały razem zł 401 860 18; Półfabrykaty zł 49 971 60; Gotowe wyroby i towary zł 856 065 22; Dłużnicy: odbiorcy zł 491 538 43, dostawcy zł 471 24, różni zł 195 068 67; Wątpliwe należności: 1) weksle protestowane zł 407 00; 2) należn. w post. rewind. zł 45 739 79, 3) inne należn. wątpliwe zł 648 78; Wątpliwe należności razem zł 46 795 57; Dłużnicy razem zł 733 873 91; Inne aktywa zł 40 425 76; Sumy przechodnie zł 4 774 32; Strata za lata ubiegłe zł 521 639 64; Zysk w 1934 r. zł 74 686 93 = Strata zł 446 952 71; Razem zł 6 371 312 99.

PASYWA. — Kapitały własne: Kapitał zakładowy zł 1 600 000 00; Kapitał amortyzacyjny: saldo z dn. 31 XII 1933 r. zł 316 099 61, dopisano za 1934 r. zł 160 036 88 = zł 476 136 49; Zobowiązania: Wierzyciele: akcepty zł 135 160 00; banki zł —; kredyty hipoteczne zł 725 349 17, zaległe podatki zł —; dostawcy zł 2 144 967 46, odbiorcy zł 7 317 72, różni zł 323 125 74; Wierzyciele razem zł 3 335 920 09; Specjalny rk różnic kursowych zł 959 256 41; Sumy przechodnie zł —; Razem zł 6 371 312 99.

Rachunek strat i zysków

Przychody zł 2 404 953 38.
Rozchody zł 2 330 266 45; Zysk w 1934 r. zł 74 686 93; Razem zł 2 404 953 38.

1600

Semperit Polskie Zakłady Gumowe

Spółka Akcyjna. Kraków

Bilans zamknięcia na dz. 31 grudnia 1934 r.

AKTYWA. — Majątek stały: Budynki: fabryczne zł 428 600 00; mieszkalne zł 398 700 00; Urządzenia techniczne: Maszyny zł 445 200 00; Formy zł 137 600 00; Narzędzia i przybory zł 19 000 00; Instalacja zł 12 300 00; Inwentarz zakładowy i biurowy: Urządzenie zł 56 300 00; Auto zł 6 750 00; II. Majątek płynny: Gotówka w kasie zł 2 825 28; Gotówka w bankach i P. K. O. zł 15 888 86; Papiery procentowe zł 10 832 50; Weksle w portfelu zł 20 162 75; Weksle w inkasie zł 19 954 51; Materjały: Surowe zł 340 709 70; Pomocnicze i pędne zł 28 315 35; Półfabrykaty zł 16 367 05; Gotowe wyroby zł 199 707 75; Towary obcej produkcji zł 95 943 50; Dłużnicy: Odbiorcy zł 635 828 89; Dostawcy zł 3 799 72; Różni zł 42 916 38; Sumy przechodnie zł 15 013 01; Razem zł 2 952 715 25.

PASYWA. — I. Kapitały własne: Kapitał zakładowy zł 1 000 000 00; Fundusze rezerwowe: zwyczajna rezerwa stan 1 I 1934 zł 30 000 00, dopisano w r. sprawozdawczym zł 6 500 00, Razem zł 36 500 00; Rezerwa na różn. kurs. zł 40 844 80; II. Zobowiązania: Wierzyciele-banki zł 1 025 834 19; Dostawcy zł 633 260 38; Odbiorcy zł 85 015 41; Różni zł 35 929 02; Sumy przechodnie zł 13 925 19; Zysk z r. poprzed. zł 65 071 86, odpisano w r. sprawozd. zł 6 500 00, pozostało zł 58 571 86; Zysk w 1934 r. zł 22 834 40; Razem zł 2 952 715 25.

Zobowiązania zagraniczne zł 1 336 397 46.

Rachunek strat i zysków do bilansu z dn. 31 grudnia 1934 r.

WINIEN. — Koszty administracji ogólnej zł 160 473 40; Koszty fabrykacji wg. zał. zł 1 944 156 63; Koszty sprzedaży zł 299 584 56; Koszty kredytów zł 38 564 46; Podatki zł 84 596 70; Odpisy kontokorrent (dubiozy) zł 43 883 18; Reklama zł 59 324 31; Marki ochronne i patenty zł 4 681 80; Odpisy amortyz. zł 119 665 28; Zysk w 1934 r. zł 22 834 40; Razem zł 2 777 764 72.

MA. — Towarysprzedaż zł 2 772 091 65; Dochód z realności zł 5 310 55; Różnice kursowe zł 362 52; Razem zł 2 777 764 72.

1588

Towarzystwo Fabryk Portland-Cementu „Wysoka”

SPÓŁKA AKCYJNA

Bilans zamknięcia na dz. 31 grudnia 1934 r.

STAN CZYNNY. — I. Majątek stały. Grunty: Wysoka zł 1 265 280 17, Podroś zł 62 565 24, Wrzosowa zł 75 513 16, Warszawa-Czeraniaków zł 31 078 54; Budynki: Wysoka: a) fabryczne zł 2 113 285 76, b) gospodarcze zł 109 714 21, c) mieszkalne zł 773 405 55; Podroś: a) fabryczne zł 441 661 77, b) mieszkalne zł 91 309 00; Wrzosowa: a) fabryczne zł 91 159 30, b) gospodarcze zł 9 562 57, c) mieszkalne zł 57 786 70; Nieruchomość w Warszawie zł 107 144 22; Urządzenia techniczne (maszyny, kolejki, bocznice): Wysoka zł 13 456 411 59, Podroś zł 971 722 29, Wrzosowa zł 209 203 18; Inwentarz zakładowy i biurowy: Warszawa: martwy zł 87 777 76; Wysoka: a) żywy zł 47 361 13, b) martwy zł 313 484 39; Podroś: a) żywy zł 804 00, b) martwy zł 207 479 97; Wrzosowa: a) żywy zł 2 842 50, b) martwy zł 22 395 33; II. Majątek płynny: Gotówka w kasach i bankach zł 135 409 03; Waluty obce zł 2 081 90; Zaliczenia kolejowe zł 24 703 23; Papiery procentowe zł 167 789 72; Weksle w portfelu zł 144 176 00; Akcje i udziały w innych przedsiębiorstwach zł 1 317 444 53; Materjały: a) surowce zł 31 209 49, b) pomocnicze, pędne i inne zł 853 656 96; Półfabrykaty zł 59 335 74; Gotowe wyroby i towary zł 207 267 39; Dłużnicy: a) należności z tytułu umów kartelowych z tytułu operacji handlowych zł 401 948 24, b) odbiorcy zł 92 960 07, c) dostawcy zł 24 930 02, d) różni zł 253 322 97, e) wątpliwe należności: 1) weksle protestowane zł 796 32, 2) należności w postępowaniu rewindykac. zł 388 330 00; Sumy przechodnie: wydatki, dotyczące okresu przyszedłego zł 8 601 98; Straty za 1934 r. zł 1 215 446 94; Razem zł 25 928 358 86.

Sumy pozabilansowe. — Kaucje i gwarancje zł 351 197 67; Obligo zł 120 412 43.

STAN BIERNY. — I. Kapitały własne: Kapitał zakładowy zł 12 000 000 00; Kapitał zapasowy: a) saldo z roku ubiegłego zł 1 358 989 76, b) dopisano w roku sprawozd. zł 33 255 62; II. Kapitał amortyzacyjny: a) saldo z roku ubiegł. zł 10 458 649 61, b) dopisano w roku sprawozdawczym zł 403 446 77, c) odpisano w roku sprawozdawczym zł 48 630 11; III. Zobowiązania. Wierzyciele: a) akcepty zł 80 000 00, banki zł 84 267 12, c) kredyty hipoteczne zł 263 390 00, d) niewymierzone oraz odroczone podatki zł 66 529 27, e) odbiorcy zł 103 455 57, f) dostawcy zł 353 742 11, g) różni zł 485 895 00; Zobowiązania z tytułu umów kartelowych z tytułu operacji handlowych zł 41 039 28; Fundusze i zobowiązania specjalne — niepodniesiona dywidenda zł 179 494 00; Sumy przechodnie: wydatki roku sprawozdawczego do uiszczenia w roku następnym zł 36 219 31; Pozostałość z zysku za 1933 r. zł 28 615 55; Razem zł 25 928 358 86.

Sumy pozabilansowe. — Kaucje i gwarancje zł 351 197 67; Różni za obligo zł 120 412 43.

Rachunek strat i zysków za 1934 r.

WINIEN. — Koszty administracji ogólnej zł 757 324 18; Koszty fabrykacji zł 2 760 051 30; Koszty sprzedaży zł 206 074 89; Koszty kredytów zł 24 616 58; Podatki państwowe i komunalne zł 230 256 63; Różnice kursowe zł 53 888 74; Świadczenia socjalne zł 137 318 14; Odpisy amortyzacyjne za 1934 r. zł 403 446 77; Różne straty zł 523 168 10; Razem zł 5 096 145 33.

MA. — Procenty pobrane zł 60 585 63; Niepodniesiona dywidenda za 1928 r. zł 10 452 00; Osiągnięto ze sprzedaży zł 3 809 660 76; Straty za 1934 r. zł 1 215 446 94; Razem zł 5 096 145 33.

1595

II OGŁOSZENIE

Kolej Lokalna Tarnopol—Zbaraż. Spółka Akcyjna

XX ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

Spółki Akcyjnej „Kolej Lokalna Tarnopol—Zbaraż” odbędzie się w dn. 26 czerwca 1935 r. o godz. 10 przedpoł. w lokalu Biura Małopolskich Kolei Lokalnych we Lwowie przy ul. Jagiellońskiej Nr. 1 (Gmach Galic. Kasy Oszczędności).

Przedmiotem obrad będzie:

Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania Zarządu z czynności oraz Rady Nadzorczej o zamknięciu rachunków za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 1934 r. i uchwała co do udzielenia absolutorjum Zarządowi i Radzie Nadzorczej.

Warunki prawa do głosu na Walnym Zgromadzeniu określa § 20 statutu Spółki.

1592--2

Zarząd

UNION TEXTILE

SPÓŁKA AKCYJNA

CZĘSTOCHOWA, Narutowicza 80.

Bilans na dz. 31 grudnia 1933 r.

AKTYWA	zł
Grunt	48 700 00
Nieruchomości	665 923 51
Kasa	497 964 85
Weksle	2 927 035 81
Papiery wartościowe	932 924 81
Materiały pomocnicze	537 959 33
Banki	274 890 45
Klientela	11 322 194 44
Różni dłużnicy	2 537 884 84
Towary	13 908 121 44
Pozostałość strat z lat ub.	2 588 330 12
	<u>36 241 999 60</u>

PASYWA	zł
Kapitał zakładowy	3 456 000 00
Kapitał amortyzacyjny	35 519 67
Banki	28 449 391 80
Dostawcy	2 838 070 80
Różni wierzyciele	1 144 026 38
Zyski i straty	
Zysk netto za 1933 r.	318 990 95
	<u>36 241 999 60</u>

Rachunek zysków i strat na dz. 31 grudnia 1933 r.

WINIEN	zł
Koszty produkcji	6 891 801 81
Koszty handlowe i bankowe	2 777 712 74
Odsetki	1 702 799 82
Strata na wierzytelnościach	2 349 476 00
Strata na różnicy kursu	2 349 336 33
Inne odpisy	287 847 63
Zysk netto za 1933 r.	318 990 95
	<u>16 677 965 28</u>

MA	zł
Zysk brutto na towarach	15 856 777 65
Inne zyski	821 187 63
	<u>16 677 965 28</u>

1605

Sąd Okręgowy we Lwowie, Wydział II Handlowy

dn. 1 maja 1934 r. Firm. 982/34 B. III. 83

Zmiany dotyczące firmy Spółki Akc.

Do rejestru wpisano: 2 maja 1934 r. Brzmienie siedziba firmy:

„UNJA“ SPÓŁKA AKCYJNA PRZEMYSŁU NAFTOWEGO WE LWOWIE PL. SW. JURA 5

Zmiany: Wykreśla się członka Zarządu Józefa Szlemińskiego wobec jego ustąpienia. Odtąd jedynym członkiem Zarządu jest Roman Lewicki. 1603

I OGŁOSZENIE

Zarząd Spółki Akcyjnej „Myszkowska Przędzalnia August Schmelzer“

SPÓŁKA AKCYJNA

zawiadamia niniejszym wierzycieli Spółki, iż na Walnem Zgromadzeniu Akcjonariuszów Spółki w dn. 29 maja 1935 r.

KAPITAŁ AKCYJNY SPÓŁKI ZOSTAŁ OBNIŻONY

o zł 500 000 do sumy zł 1 500 000.

Zarząd wzywa wierzycieli — stosownie do postanowień art. 441 § 1 Kodeksu Handlowego, aby, jeżeli nie zgadzają się na obniżenie, zgłosili swe sprzeciwy w ciągu trzech miesięcy, licząc od daty ostatniego ogłoszenia. 1581/21—25

POLSKI FIAT

SPÓŁKA AKCYJNA

WARSZAWA, UL. SAPIEŻYŃSKA 2.

Bilans zamknięcia na dz. 31 grudnia 1934 r

AKTYWA	zł
I. — MAJĄTEK STAŁY	
Budynki i teren	488 786 73
Urządzenia techniczne	207 484 56
Inwentarz zakład. i biurowy (ruchom.)	76 880 50
II. — MAJĄTEK PŁYNNY	
Gotówka w kasie i bankach	148 851 27
Papiery procentowe	13 792 00
Weksle w portfelu i inkasie	2 110 962 83
Gotowe wyroby i towary	2 383 527 88
Dłużnicy:	
a) Odbiorcy	2 839 698 81
b) Agenci	248 343 39
c) Dostawcy	529 907 76
d) Różni	201 735 83
Sumy przechodnie:	
a) Wydatki, dotyczące okresu przyszłego	12 222 88
III. — STRATY LAT POPRZEDNICH	81 769 54
IV. — STRATA ZA 1934 R.	994 393 17
	<u>10 338 357 15</u>
Sumy pozabilansowe (gwarancje, kaucje, depozyty)	1 339 383 42
	<u>11 677 740 57</u>

PASYWA	zł
I. — KAPITAŁY WŁASNE	
Kapitał zakładowy	500 000 00
II. — KAPITAŁ AMORTYZACYJNY	
a) Saldo z roku ub.	145 911 44
b) Dopisane w roku sprawozdawcz.	12 219 66
III. — ZOBOWIĄZANIA	
Wierzyciele:	
a) Banki	1 400 00
b) Zaległe podatki i świadczenia	32 034 35
c) Dostawcy	9 367 851 09
d) Odbiorcy	52 726 53
e) Agenci	7 010 39
f) Różni	63 380 16
Sumy przechodnie:	
a) Wpływy, dotyczące okresu przyszłego	155 823 53
	<u>10 338 357 15</u>
Sumy pozabilansowe (różni za gwarancje, kaucje, depozyty)	1 339 383 42
	<u>11 677 740 57</u>

Rachunek strat i zysków

WINIEN	zł
Koszty administracji ogólnej	904 771 93
Koszty warsztatowe i uruchom. wozów	241 675 72
Koszty sprzedaży	156 634 99
Koszty kredytów	33 999 23
Podatki państw., komunalne i świadczenia	284 571 78
Różnice kursowe	7 094 23
Odpisy amortyzacyjne ¹⁾	32 602 97
Straty Oddziałów	102 990 06
Inne wydatki	124 781 60
	<u>1 889 122 51</u>

MA	zł
Zysk na towarach	481 602 57
Provizje	404 038 72
Różne	9 088 05
Strata za okres bieżący	994 393 17
	<u>1 889 122 51</u>

¹⁾ Z tego zł 12 219 66 dopisano do kapitału amortyzacyjnego.

1587

Fabryka Kapeluszy i Wyrobów Włókienniczych w Częstochowie

Spółka Akcyjna, Częstochowa

Bilans na dz. 31 grudnia 1934 r.

zatwierdzony przez Walne Zgromadzenie w dn. 31 maja 1935 r.

STAN CZYNNY. — I. Majątek stały: Plac zł 87 456·77; Budynki fabryczne zł 508 350·40; Maszyny i narzędzia zł 1 046 208·62; Formy zł 69 243·03; Ruchomości zł 26 146·96; Ruchomości Biura w Poznaniu zł 1 837·80; Ruchomości Biura w Warszawie zł 3 065·10; Ruchomości sklepu Nr. 2 w miejscu zł 3 615·47; Lokomocje zł 9 646·20; II. Majątek płynny: Kasa zł 1 928·18; Banki zł 4 919·71; Papiery procentowe zł 8 227·50; Weksle zł 26 800·55; Artykuły pomocnicze do produkcji zł 254 865·01; Węgiel zł 1 911·50; Towary zł 966 623·48; Odbiory zł 38 008·21; Sklepy fabryczne i komisowe zł 29 348·49; Dostawcy zł 2 372·53; Różni dłużnicy i wierzyciele zł 9 416·55; Należności sporne zł 8 758·11; Weksle protestowane zł 9 299·17; Kaucje zł 200·00; Sumy przechodnie zł 5 223·36; Straty z lat ubiegłych zł 192 934·03; Strata za rok operacyjny 1934 zł 25 447·86; Razem zł 3 341 854·59.

Sumy pozabilansowe. — Ruchomości w sklepach komisowych zł 3 000·00; Żyra na wekslach w obiegu zł 21 081·02.

STAN BIERNY. — I. Kapitały własne: Kapitał akcyjny zł 1 200 000·00; II. Kapitał amortyzacyjny: Kapitał amortyzacyjny zł 691 105·95; III. Zobowiązania: Banki zł 104 180·43; Dostawcy zł 33 587·50; Odbiory zł 917·85; Sklepy fabryczne i komisowe zł 9·26; Różni dłużnicy i wierzyciele zł 36 790·97; Pożyczki długoterminowe zł 1 123 522·80; Pożyczki krótkoterminowe zł 144 828·17; Sumy przechodnie zł 6 911·66; Razem zł 3 341 854·59.

Sumy pozabilansowe. — Kaucje sklepów komisowych zł 3 000·00; Różni za żyra na wekslach w obiegu zł 21 081·02.

Rachunek strat i zysków

WINIEN. — Koszty przemysłowe zł 468 715·57; Koszty handlowe zł 520 967·31; Razem zł 989 682·88.

MA. — Zysk brutto na towarach zł 955 949·89; Zysk na różnicach kursowych zł 8 285·13; Strata za 1934 r. zł 25 447·86; Razem zł 989 682·88.

1921

SPÓŁKA AKCYJNA

Wyrobów Bawełnianych S. Rosenblatta w Łodzi

Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów Spółki Akcyjnej Wyrobów Bawełnianych S. Rosenblatta w Łodzi, w dn. 1 czerwca 1935 r., zatwierdziło sporządzony bilans za 1934 r.

STAN CZYNNY. — Majątek stały: Nieruchomości, maszyny i urządzenia zł 18 495 366·16; Majątek płynny: Kasa, weksle, papiery wartościowe zł 133 768·62; Materiały zł 982 664·17; Dłużnicy zł 358 796·17; Straty zł 2 447 055·65; Gwarancje zł 121 852·40 = zł 22 539 503·17.

STAN BIERNY. — Kapitały własne: Kapitał akcyjny i rezerwowy zł 5 905 000·00; Kapitał amortyzacyjny zł 6 989 523·66; Kapitał obligacyjny Rb. 174 250 = zł 165 647·35; Zobowiązania: Wierzyciele, akcepty, banki zł 9 357 479·76; Gwarancje zł 121 852·40 = zł 22 539 503·17.

Rachunek strat i zysków

WINIEN. — Koszty fabrykacji zł 2 265 424·73; Koszty generalne zł 808 155·44; Świadczenia socjalne zł 132 516·10; Straty na dłużnikach zł 28 277·99; Amortyzacja zł 456 771·99 = zł 3 691 146·25.

MA. — Sprzedaż przedzy, tkanin i odpadków oraz przedzenie i wykończenie zarobkowe zł 3 252 432·48; Różnice kursowe zł 183 759·37; Różne wpływy i bonifikaty zł 110 938·34; Straty zł 144 016·06 = zł 3 691 146·25.

1860

Towarzystwo Ubezpieczeń „Port“

Spółka Akcyjna w Warszawie

Bilans na dz. 31 grudnia 1934 r.

STAN CZYNNY. — Kasa zł 54 150·19; Instytucje kredytowe zł 468 773·84; Papiery wartościowe z kuponami bieżącymi zł 659 194·00; Pożyczki hipoteczne zł 350 000·00; Nieruchomości zł 537 000·00; Należność z tytułu rezerwy składek, zastrzymanej przez zakłady ubezpieczeń zł 107 683·59; Ajenci zł 897 507·84; Różni z tytułu zaległej składki zł 394 771·16; Zakłady ubezpieczeń zł 673 133·51; Inni zł 197 899·67; Ruchomości biurowe zł 1·00; Inne aktywa zł 168 074·67; Razem zł 4 508 189·46.

STAN BIERNY. — Emitowany kapitał akcyjny (akcyj 12 500 szt. po zł 100) zł 1 250 000·00; Kapitał zapasowy zł 389 760·00; Rezerwa na należności wątpliwe zł 100 000·00; Fundusz ubezpieczeniowy zł 300 064·00; Rezerwa za nieuregulowane szkody na udział własny zł 194 350·00; Należność z tytułu zatrzymanej reasekuratorom rezerwy składek zł 955 925·82; Fundusz na umorzenie wartości nieruchomości zł 39 927·00; Ajenci zł 51 703·77; Zakłady ubezpieczeń zł 970 511·33; Inni zł 25 057·07; Nieuiszczone podatki i opłaty zł 43 534·44; Fundusz Kasy Przejrzystości Urzędników zł 18 500·00; Zysk zł 168 856·03; Razem zł 4 508 189·46.

Rachunek zysków i strat za 1934 r.

ZYSKI. — Pozostałość z roku poprzedniego zł 14 036·56; Zysk w roku sprawozdawczym na rachunku ubezpieczeń: 1) od nieszczęśliwych wypadków zł 2 407·63; 2) od ognia zł 80 755·95; 3) samochodowych zł 1 854·79; 4) maszyn zł 3 787·94; 5) od gradobicia zł 1 647·23; Razem zł 90 453·54; Czysty dochód z majątku Zakładu zł 92 048·63; Zysk na różnicy kursu na papierach wartościowych zł 22 198·70; Zysk na różnicy kursu na przeniesionych z roku poprzedniego rezerwach w walutach obcych na udział własny zł 2 634·49; Razem zł 221 371·92.

STRATY. — Strata w roku sprawozdawczym na rachunku ubezpieczeń: 1) od odpowiedzialności cywilno-prawnej zł 6 328·67; 2) od kradzieży zł 623·74; 3) przewozowych zł 1 384·06; Razem zł 8 336·47; Umorzone należności wątpliwe zł 32 447·36; Strata na kursie walut obcych zł 6 362·06; Odbiórano z wartości nieruchomości zł 5 370·00; Zysk zł 168 856·03; Razem zł 221 371·92.

Podział zysków osiągniętych przez Zakład w 1934 r.

1) Na kapitał zapasowy zł 16 240·00; 2) Na dywidendę dla akcjonariuszów 4% zł 50 000·00; 3) Na tantiemy: dla Rady Nadzorczej zł 5 360·00; dla Zarządu zł 8 040·00; Razem zł 13 400·00; dla Dyrekcji i pracowników zł 34 000·00; 4) Na cele dobroczynne zł 1 000·00; 5) Na rezerwę na podatek dochodowy zł 39 000·00; 6) Do przeniesienia na rok następny zł 15 216·03; Razem zł 168 856·03.

Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów w dn. 28 maja r. b. zatwierdziło bilans i rachunek zysków i strat.

Uchwaloną dywidendę w wysokości 4% wypłaca Kasa Towarzystwa, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 59.

1073

Towarzystwo Ubezpieczeń „Orzeł”, Spółka Akcyjna

Bilans na dz. 31 grudnia 1934 r.

STAN CZYNNY. — Kasa zł 37 549·51; Instytucje kredytowe zł 157 666·98; Papiery wartościowe z kuponami bieżącymi zł 384 753·62; Nieruchomości zł 762 001·62; Oddziały zł 282 052·22; Agenci zł 121 408·17; Różni z tytułu zaległej składki zł 234 504·46; Zakłady Ubezpieczeń zł 102 811·82; Inni dłużnicy zł 44 070·64; Ruchomości biurowe zł 38 419·10; Inne aktywa zł 274 300·94; Razem zł 2 439 539·08.

STAN BIERNY. — Emitowany kapitał akcyjny (akcyj sztuk 12 000 po zł 100) zł 1 200 000·00; Kapitał zapasowy zł 97 13·21; Rezerwa na należności wątpliwe zł 20 000·00; Fundusz ubezpieczeniowy zł 190 445·12; Rezerwa na nieuregulowane szkody zł 59 094·13; Należność z tytułu rezerwy składek, zatrzymanej reasekuratorom przez zakład zł 348 672·80; Fundusz na umorzenie wartości nieruchomości zł 45 720·12; Zakłady ubezpieczeń zł 394 540·81; Inni wierzyciele zł 115 455·92; Nieuiszczone podatki i opłaty zł 23 967·81; Inne pasywa zł 27 193·74; Zysk (nadwyżka bilansowa) zł 4 735·42; Razem zł 2 439 539·08.

Rachunek zysków i strat za 1934 r.

ZYSKI. — Pozostałość zysku (nadwyżki bilansowej) z roku poprzedniego zł 3 743·29; Zysk (nadwyżka) w roku sprawozdawczym na rachunku ubezpieczeń od gradobicia zł 30 330·76; Czysty dochód z majątku zakładu zł 81 353·18; Zysk na kursie walut obcych zł 4 434·72; Inne zyski, nieobjęte poszczególnymi rachunkami: Różnica kursu na sprzedanych papierach wartościowych zł 1 230·12; Razem zł 121 092·07.

STRATY. — Strata (niedobór) z roku sprawozdawczego na rachunku ubezpieczeń: od ognia zł 54 784·58; od kradzieży z włamaniem zł 7 517·16; transportów zł 3 352·97; Niepodzielona część kosztów administracji zł 2 174·77; Umorzone należności wątpliwe zł 20 005·23; Strata na kursie walut obcych zł 7 164·62; Inne odpisy i straty, nieobjęte poszczególnymi rachunkami: odpisano z wartości ruchomości zł 8 155·57; odpisano z wartości nieruchomości zł 7 620·02; różnica kursu na papierach wartościowych zł 5 221·73; Zysk (nadwyżka bilansowa) zł 4 735·42; Razem zł 121 092·07.

Podział zysków (nadwyżek bilansowych), osiągniętych przez zakład w 1934 r.

Na kapitał zapasowy zł 473·54; Do przeniesienia na rok następnym zł 4 261·88; Razem zł 4 735·42.

1593

Polski Lloyd, Spółka Akcyjna

Bilans na dz. 31 grudnia 1934 r.

AKTYWA. — Gotówka w kasie i bankach zł 58 838·54; Weksle w portfelu i inkasie zł 49 244·18; Dłużnicy zł 751 113·49; Zaliczenia towarowe zł 592 317·46; Sumy przechodnie zł 94 449·21; Koncesje zł 1·00; Inwentarz martwy zł 29 918·10; Papiery procentowe, akcje i udziały w innych przedsiębiorstwach zł 367 245·43; Strata przeniesiona z 1933 r. zł 363 957·45; Zysk z 1934 r. zł 5 582·61 = zł 358 374·84; Suma zł 2 301 502·25.

PASYWA. — Kapitał zakładowy zł 1 000 000·00; Kapitał rezerwowy zł 47 167·06; Wierzyciele zł 651 110·38; Zaliczenia towarowe zł 592 317·46; Rezerwa zł 10 907·35; Suma zł 2 301 502·25.

Rachunek strat i zysków

DEBET. — Strata, przenies. z 1933 r. zł 363 957·45; Koszty Zarządu zł 40 307·79; Koszty handlowe zł 657 008·18; Podatki państw. i samorząd. zł 43 443·82; Odpisy amortyzacyjne zł 21 647·58; Suma zł 1 126 364·82.

KREDYT. — Ekspedycja zł 762 950·40; Wpływy z odsetek zł 1 975·85; Różnice kursowe zł 3 063·73; Strata przenies. z 1933 r. zł 363 957·45; mniej zysk 1934 r. zł 5 582·61 = zł 358 374·84; Suma zł 1 126 364·82.

1598

Częstochowska Fabryka Guzików dawn. Jan I Stanisław Grosman

SPÓŁKA AKCYJNA

Bilans za 1934 r.

AKTYWA. — I. Majątek stały: Grunty zł 272 567·76; Budynki: a) fabryczne zł 350 822·62; b) mieszkalne zł 21 252·52; Razem zł 372 075·14; Urządzenia techniczne zł 844 911·29; Ruchomości biurowe zł 21 071·47; II. Majątek płynny: Gotówka w kasie zł 5 721·89; Czeki n/zagranicę zł 5 100·35; Papiery wartościowe zł 3 312·00; Weksle w portfelu i inkasie zł 29 586·14; Udziały w bankach zł 150·00; Materjały: a) surowce zł 25 670·61; b) pomocnicze i pędne zł 10 358·95; Razem zł 36 029·56; Półfabrykaty zł 78 266·15; Gotowe wyroby zł 149 528·99; Dłużnicy: a) odbiorcy zł 125 448·93; b) dostawcy zł 149·50; c) różni zł 30 089·11; Weksle protestowane zł 98 197·75; Razem zł 253 885·29; Kaucje zł 60·00; Sumy przechodnie zł 5 212·50; Straty za lata ubiegłe zł 178 312·30; Straty za 1934 r. zł 4 535·84; Razem zł 182 848·14; Ogółem zł 2 260 326·67.

PASYWA. — I. Kapitał zakładowy zł 864 000·00; II. Kapitał amortyzacyjny: a) saldo z roku ubiegłego zł 712 657·75; b) dopisane w roku sprawozdawczym zł 89 988·34; Razem zł 802 646·09; III. Zobowiązania: Wierzyciele: a) akcepty zł 9 018·00; b) banki zł 312 232·78; c) pożyczka długotermin. zł 104 334·95; d) dostawcy zł 82 121·84; e) odbiorcy zł 549·41; f) różni zł 80 251·43; Razem zł 588 508·41; Sumy przechodnie zł 5 172·17; Ogółem zł 2 260 326·67.

Rachunek strat i zysków

WINIEN. — Koszty administracji ogólnej zł 109 174·35; Koszty sprzedaży zł 33 606·43; Koszty kredytów zł 13 305·87; Podatki zł 19 657·23; Amortyzacja zł 89 988·34; Umorzenie należności zł 6 123·98; Razem zł 271 856·20.

MA. — Zysk brutto ze sprzedaży zł 226 418·50; Różnice kursowe zł 40 901·86; Strata za 1934 r. zł 4 535·84; Razem zł 271 856·20.

1593

Zjednoczone Wytwórnice Artykułów Elektrotechnicznych i Metalowych Spółka Akcyjna, dawniej „Elektra” i „N. Gruszkiewicz” Warszawa, Nowolipie 28

Bilans zamknięcia na dz. 31 grudnia 1934 r.

STAN CZYNNY. — I. Majątek stały: Budynki fabryczne i mieszkalne zł 214 300·00; Urządzenia techniczne maszyn zł 75 710·48; Razem zł 290 010·48. II. Majątek płynny: Gotówka zł 619·58; Banki zł 25·65; Materjały, surowce zł 20 400·00; Dłużnicy różni zł 46 020·32; Udziały Banku Udziałowego zł 600·00; Sumy przechodnie: Procenty niezapłacone akceptów zł 8 424·90; Komorne niezapłacone zł 16 766·45; Razem zł 25 191·35; Razem zł 92 856·90; Razem zł 382 867·38.

Sumy pozabilansowe. — Różni za gwarancję zł 115 500·00. **STAN BIERNY.** — I. Kapitały własne: Kapitał zakładowy zł 100 000·00; Kapitał rezerwowy: a) saldo roku ubiegłego zł 7 785·31; b) dopis roku bieżącego zł 386·25; Razem zł 8 171·56; Zysk okresu operacyjnego 1934 zł 962·16; Razem zł 109 133·72. II. Kapitał amortyzacyjny: a) saldo roku ubiegłego zł 13 919·61; b) dopis roku bieżącego zł 5 702·15; Razem zł 19 621·76; III. Nadwyżka bilansowa 1 lipca 1927 r. zł 74 000·00; IV. Zobowiązania wierzycieli: a) Akcepty zł 60 375·00; b) Kredyty hipoteczne zł 68 794·58; Sumy przechodnie: za wodę zł 1 594·23; za podatki zł 4 807·30; za procenty hipoteczne zł 1 381·38; Pensje zł 500·00; za remont zł 132·75; za świadczenia zł 359·70; za różne wydatki zł 141·05; za koszty inkasa zł 231·80; Kom. rozbud. zł 750·00; Razem zł 9 698·22; Rachunek przejściowy różnic kursowych zł 41 244·10; Razem zł 180 111·90; Razem zł 382 867·38.

Sumy pozabilansowe. — Gwarancje zł 115 500·00.

Rachunek strat i zysków za 1934 r.

WINIEN. — Wynagrodzenie Zarządu zł 1 200·00; Koszty administracji ogólnej zł 1 268·15; Koszty nieruchomości zł 8 876·79; Koszty kredytu i procenty hipoteczne zł 1 356·39; Podatki kom. państw. zł 5 717·50; Odpisy amortyzacji zł 5 702·15; Świadczenia zł 249·90; Remont nieruchomości zł 4 940·04; Koszty walnych zgromadzeń zł 498·10; Ofiary zł 113·28; Koszty sądowe zł 1 665·45; Różnica w surowcach zł 2 203·00; Straty z tytułu nieściągalności zł 7 399·73; Zysk okresu operacyjnego 1934 r. zł 962·16; Razem zł 42 152·44.

Na komorne z lokali mieszkalnych zł 36 152·44; Wpływ z lokalu fabrycznego i maszyn zł 6 000·00; Razem zł 42 152·44.

1601

Zagórska Fabryka Krzesel i Tartaki, Spółka Akcyjna w Zagórz-Pomorskiem, pow. morski

Bilans na dz. 31 grudnia 1934 r.

STAN CZYNNY. — I. Majątek stały: Grunty zł 23 260·00; Budynek fabryczny zł 207 917·17, gospodarze zł 2 000·00; mieszkalne zł 80 000·00; Razem zł 289 917·17; Maszyny i urządzenia techniczne zł 192 680·76, rozchód zł 400·00, pozostałość zł 192 280·76; Inwentarz: Żywy zł 400·00, rozchód zł 200·00, pozostałość zł 200·00; Martwy zł 65 099·47, rozchód zł 600·00, pozostałość zł 64 499·47; Razem zł 64 699·47; Razem majątek stały zł 570 157·40; II. Majątek płynny: Gotówka w kasie i bankach zł 1 472·01; Papiery wartościowe zł 1 836·00; Weksle w portfelu i w inkasie zł 5 025·54; Zapasy: Materiały surowe zł 75 597·80, gotowe wyroby zł 5 734·00; Razem zł 79 331·80; Dłużnicy: Odbiorcy zł 99 979·72; Wątpliwe pretensje: Weksle protestowane zł 537·69, inne zł 3 646·64; Razem zł 4 184·33; Razem majątek płynny zł 191 829·40; Przeniesienie straty z 1 stycznia 1934 r. zł 7 600·69; Strata w 1934 r. zł 10 215·55; Razem zł 17 816·24; **Ogółem zł 779 803·04.**

STAN BIERNY. — I. Kapitały własne: Kapitał akcyjny zł 400 000·00; Kapitał zapasowy: saldo z roku poprzedniego zł 64 500·00; Razem kapitały własne zł 464 500·00; II. Kapitał amortyzacyjny, saldo z roku poprzedniego zł 234 568·71; III. Zobowiązania: Wierzyciele: Akcepty zł 79 391·30, różni zł 1 345·03; Razem zł 80 736·33; **Ogółem zł 779 803·04.**

Rachunek strat i zysków na 1934 r.

STRATY. — Przeniesienie straty z 1 stycznia 1934 r. zł 7 600·69; Koszty handlowe zł 1 484·84; Zarobki i świadczenia socjalne zł 1 653·68; Ubezpieczenie od ognia zł 3 218·11; Utrzymanie budynków zł 860·69; Koszty sprzedaży zł 1 947·75; Odsetki zł 1 050·74; Podatki zł 2 521·05; Stracone pretensje zł 3 375·21; **Ogółem zł 23 692·76.**

ZYSKI. — Zysk ze sprzedaży zł 4 922·02; Dzierżawy zł 954·50; Strata w 1934 r. zł 10 215·55; Przeniesienie straty z roku poprzedniego zł 7 600·69; Razem zł 17 816·24; **Ogółem zł 23 692·76.**

Huty Szklane J. Stolle „Niemen“ SPÓŁKA AKCYJNA

Bilans na dz. 31 grudnia 1934 r.

STAN CZYNNY. — Majątek stały: Ziemia, budynki, maszyny i ruchomości zł 1 658 912·74; Majątek płynny: Kasa, papiery wartościowe zł 45 850·84; Remanenty towarów i surowców na 1935 r. zł 307 125·65; Dłużnicy — odbiorcy i inni zł 248 915·45; Sumy przechodnie zł 691·00; Straty z lat ubiegłych zł 40 304·11; Razem zł 2 301 797·79.

Różni za weksle żyrowane zł 128 805·37; Różni za akcepty gwarancyjne zł 44 000·00; Akcje Zarządu w portfelu zł 17 500·00.

STAN BIERNY. — Kapitał zakładowy zł 900 000·00; Kapitał zapasowy zł 16 158·21; Kapitał amortyzacyjny — saldo z 1933 r. zł 901 119·80; Dopisano w 1934 r. zł 99 386·86; Razem zł 1 000 506·66; Akcepty zł 83 000·58; Wkłady długoterminowe zł 112 270·72; Wierzyciele zł 159 480·37; Sumy przechodnie zł 27 061·41; Zysk za 1934 r. zł 3 319·84; Razem zł 2 301 797·79.

Weksle żyrowane zł 128 805·37; Akcepty gwarancyjne zł 44 000·00; Akcje Zarządu p.g. statutu zł 17 500·00.

Rachunek strat i zysków za 1934 r.

WINIEN. — Podatki zł 58 611·89; Świadczenia socjalne zł 59 564·13; Amortyzacja zł 99 386·86; Administracja ogólna zł 163 631·18; Koszty fabrykacji zł 1 147 267·25; Strata huty „Hanczewice” zł 17 775·42; Strata na gospodarstwie leśnym i rolnym zł 4 443·09; Zysk na 1934 r. zł 3 319·84; Razem zł 1 553 999·66.

MA. — Wpływy ze szkła zł 1 537 486·78; Wpływy różne zł 16 512·88; Razem zł 1 553 999·66.

Na posiedzeniu Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy w dn. 29 maja 1935 r. zapadły uchwały: 1) zatwierdzono bilans na dz. 31 XII 1934 r. i rachunek strat i zysków za 1934 r.; 2) zatwierdzono budżet wydatków na 1935 r.; 3) dokonano wyboru członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej; 4) Określono wysokość pożyczek i cenę akcji.

Towarzystwo Górniczo-Przemysłowe „Saturn”, Sp. Akc. Bilans na dz. 31 grudnia 1934 r.

STAN CZYNNY. — Dobra i lasy zł 3 741 522·18; Grunty i place zł 1 293 627·00; Budynek kopalniany i domy mieszkalne zł 17 224 079·23; Urządzenia techniczne: maszyny i inwentarz kopalni zł 48 382 452·19; Budynki fabryczne i mieszkalne cementowni „Saturn” zł 4 793 248·91; Urządzenia techniczne: maszyny i inwentarz cementowni zł 10 258 397·53; Budynki i urządzenia techniczne cegielni zł 543 096·43; Budowle i urządzenia w wykonaniu zł 68 807·35; Koncesje i wyłączności górnicze zł 25 590 531·71; Gotówka w kasie i bankach zł 559 482·47; Papiery procentowe zł 244 889·88; Depozyty zł 181 149·95; Weksle w portfelu i inkasie zł 228 732·04; Akcje i udziały w innych przedsiębiorstwach zł 2 496 700·19; Materjały pomocnicze, surowce, półfabrykaty i produkty zł 1 414 732·55; Dłużnicy zł 3 622 871·14; Sumy przechodnie zł 107 274·65; Razem zł 120 751 595·40.

Sumy pozabilansowe: Kaucje zł 36 201·00; Depozyty obce w skarbcu zł 4 185 064·00; Papiery procentowe funduszu im. ś. p. J. Kunitzera zł 25 000·00; Różni za akcepty gwarancyjne i poręczenia zł 404 013·00; Weksle w obiegu zł 668 533·30; Razem zł 5 318 811·30.

STAN BIERNY. — Kapitał akcyjny zł 30 000 000·00; Kapitał zapasowy zł 3 221 641·75; Kapitał rezerwowo: a) fundusz na powiększenie kapitału akcyjnego zł 15 000 000·00; b) fundusz do dyspozycji Walnych Zgromadzeń zł 9 713 199·34; c) inne fundusze rezerwowe zł 906 942·74; Kapitał amortyzacyjny zł 55 686 082·97; Kapitał konwersyjny obligacyjny zł 316 255·60; Zobowiązania: a) akcepty zł 1 864 405·86; b) banki zł 1 078 883·00; c) wierzyciele zł 2 774 374·70; d) dywidenda niewypłacona zł 12 076·00; e) sumy przechodnie zł 177 733·44; Razem zł 120 751 595·40.

Sumy pozabilansowe zł 5 318 811·30.

Ogólna kwota zobowiązań zagranicznych zł 19 818 81.

Rachunek zysków i strat za 1934 r.

WINIEN. — Koszty administracji ogólnej zł 1 410 061·20; Koszty eksploatacji kopalni zł 9 119 810·17; Koszty sprzedaży węgla zł 92 677·00; Podatki państwowe i komunalne dotyczące kopalni zł 586 843·81; Koszty produkcji cementu zł 1 699 033·43; Koszty sprzedaży cementu zł 151 634·67; Podatki państwowe i komunalne, dotyczące cementowni zł 80 018·68; Koszty eksploatacji elektrowni kopalni „Jowisz” zł 703 214·03; Podatki państwowe i komunalne, dotyczące elektrowni zł 2 890·57; Straty w/g rozrachunku z „Centrocementem” zł 134 438·19; Koszty utrzymania kop. „Feliks” w Olkuszu zł 813·71; Wydatki związane ze sprzedażą żużli zł 1 028·81; Podatki państwowe i komunalne, dotyczące sprzedaży żużli zł 632·77; Koszty eksploatacji majątków, leśnictw, cegielni i szkółek drzew zł 395 384·54; Podatki państw. i komunalne, dotyczące majątków, leśnictw, cegielni i szkółek drzew zł 42 742·89; Koszty utrzymania nieruchomości w Łazach zł 263·88; Strata na przedsiębiorstwie hurtowej sprzedaży węgla zł 1 572·51; Strata na sprzedanym autobusie N. A. G. zł 5 953·68; Strata na różnicach kursowych zł 12 530·92; Procenty zł 248 397·84; Podatek od nadań nieeksploatowanych i wyłączności górniczych zł 19 256·58; Strata na sprzedaży papierów procentowych zł 675·92; Koszty nabycia licencji na sprzedaż węgla zł 237 365·31; Odpisy na amortyzację na 1934 r. zł 1 268 303·88; Razem zł 16 215 544·99.

MA. — Wpływy ze sprzedaży węgla zł 12 980 761·66; Wpływy ze sprzedaży cementu zł 1 833 770·70; Wpływy ze sprzedaży energii elektrycznej zł 903 667·27; Nadwyżka bilansowa na parcelacji majątku Malinowice zł 55 362·96; Za przeniesione z rachunku Kujawskich Zakładów zł 22 743·00; Wpływy z majątków, leśnictw, cegielni i szkółek drzew zł 404 239·40; Za wyprocesowaną część należności od firmy „Ignisfil” spisana uprzednio na straty zł 15 000·00; Razem zł 16 215 544·99.

Bilans powyższy oraz rachunek zysków i strat został zatwierdzony przez Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów w dn. 29 maja 1935 r.

Zarząd Spółki Akcyjnej Cukrowni i Rafinerji „Borowiczki”

zawiadamia niniejszym PP. Akcjonariuszów, że stosownie do uchwały Walnego Zgromadzenia z dn. 12 października 1934 roku rozpoczyna z dn. 25 czerwca 1935 r.

wypłacanie dywidendy za rok 1933/34 w wysokości 2·5% a więc zł 12·50 od każdej akcji 500-złotowej. Wypłatę dywidendy uskutecznia Bank Cukrownictwa, S. A. oddział w Warszawie, Karowa 20.

„Dom Handlowy Daniel Krausbar”. Spółka Akcyjna

stosownie do art. 398 i 428 Kodeksu Handlowego oraz § 14 statutu Spółki niniejszem podaje do wiadomości, że Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów w dn. 31 maja r. b. postanowiło: zatwierdzić sprawozdanie Zarządu, bilans oraz rachunek strat i zysków za 1934 r., udzielić Zarządowi absolutorjum i wykazaną w rachunku strat i zysków stratę w kwocie zł 5 181 83 przenieść na rok operacyjny 1935.

Walne Zgromadzenie postanowiło wprowadzić do statutu Spółki następujące zmiany:

1) w § 7 zdanie pierwsze w brzmieniu: „Zarząd składa się z trzech lub większej ilości członków, wybranych przez Walne Zgromadzenie spośród akcjonariuszów” zastąpić zdaniem: „Zarząd składa się z jednego lub większej ilości członków, wybranych przez Walne Zgromadzenie” i

2) w § 8 zdanie pierwsze: „Zarząd wybiera corocznie ze swego grona prezesa, wiceprezesa i dokonywa między sobą podziału zajęć” zastąpić zdaniem: „Zarząd Spółki jeżeli jest wieloosobowy, wybiera corocznie ze swego grona prezesa, wiceprezesa i dokonywa między sobą podziału zajęć”.

Bilans w dn. 31 grudnia 1934 r.

AKTYWA. — Majątek płynny: Rk Kasy zł 20 847 34; Rk Banków zł 370 221 94; Rk Weksli zł 22 168 37; Rk Papierów Wartościowych zł 3 840 00; Rk Remanentu towarów zł 65 131 47; Rk Dłużników zł 91 497 40; Majątek stały: Rk Ruchoomości zł 16 000 00; Rk Zysków i Strat 1931/32 r. zł 126 019 62; Rk Zysków i Strat 1934 r. zł 5 181 83; Rk Gwarancyj zł 25 000 00; Razem zł 743 907 97.

PASYWA. — Kapitały własne: Kapitał Zakładowy zł 400 000 00; Zobowiązania: Rk Sum Przechodnich zł 2 065 82; Rk Wierzycieli zł 316 842 15; Rk Gwarancyj zł 25 000 00; Razem zł 743 907 97.

Rachunek zysków i strat 1934 r.

WINIEN. — Rk Kosztów ogólnych zł 186 148 40; Rk Ruchoomości zł 1 000 00; Razem zł 187 148 40.

MA. — Prowizje, towary i procenty zł 180 974 47; Odzyskane od dłużników zł 992 10; Strata za 1934 r. zł 5 181 83; Razem zł 187 148 40.

1602

Przemysł Drzewny „AGAHELL”

SPÓŁKA AKCYJNA

Bilans na dz. 31 grudnia 1934 r.

AKTYWA. — Nieruchomości gruntowe zł 5 263 483 25; Las Lenino Czuczewicze zł 1 812 424 10; Budynki gospodarcze zł 234 260 88; Budynki mieszkalne zł 348 935 95; Budowa kolejki zł 551 857 74; Bocznica w Sienkiewiczach zł 43 131 01; Budowa kanałów zł 555 453 62; Smolarnie zł 211 963 53; Nowy basen zł 125 040 08; Gospodarstwo rybne zł 49 254 81; Gospodarstwo rolne zł 10 115 57; Inwentarz zł 341 619 75; Gotówka w kasie zł 64 830 36; Papiery procentowe zł 26 974 60; Materjały: surowe zł 174 021 60; Gotowe wyroby zł 29 088 20; Produkty rolne zł 8 386 48; Dłużnicy: Odbiorcy zł 187 427 86; Różni zł 3 729 296 22; Sumy przechodnie: okres przyszły zł 586 71; Inne zł 500 00; Strata z lat ubiegłych zł 239 248 44; Ogółem zł 14 007 900 76.

PASYWA. — Kapitał akcyjny zł 1 000 000 00; Kapitał rezerwowy zł 103 401 00; Kapitał amortyzacyjny: saldo z roku ubiegłego zł 826 770 84, dopisano w roku sprawozdawczym zł 151 435 23; Zobowiązania: wierzyciele: kredyty długoterminowe zł 11 384 483 97; Różni zł 536 821 15; Sumy przechodnie: okres przyszły zł 3 279 66; Zysk za 1934 r. zł 1 708 91; Ogółem zł 14 007 900 76.

Ogólna kwota zobowiązań zagranicznych zł 11 394 626 09.

Rachunek strat i zysków za 1934 r.

STRATY. — Warszawa zł 498 203 73; Mikaszewicze Eksploatacja leśna zł 372 147 52; Administracja dóbr zł 365 787 33; Remanent materjałów na dz. 11 1934 r. zł 322 604 00; Amortyzacja zł 151 435 23; Strata z lat ubiegłych zł 239 248 44; Ogółem zł 1 949 426 25.

ZYSKI. — Wpływy ze sprzedaży zł 1 332 468 25; Dochody z majątku zł 176 308 67; Remanent materjałów na dz. 31 XII 1934 r. zł 203 109 80; Strata z lat ubiegłych zł 239 248 44, mniej zysk za 1934 r. zł 1 708 91, czyli zł 237 539 53; Ogółem zł 1 949 426 25.

1601

Mikaszewickie Zakłady Wyrobów Drzewnych „Olza”

Spółka Akcyjna w Warszawie

Bilans na dz. 31 grudnia 1934 r.

AKTYWA. — Maszyny zł 4 861 598 93; Rozbudowa fabryki zł 1 076 447 47; Budynki fabryczne zł 324 581 20; Budynki gospodarcze zł 124 209 97; Budynki mieszkalne zł 501 990 35; Baseny zł 106 569 35; Tor kolejkowy zł 72 845 45; Pasy transmisyjne zł 97 449 45; Instalacje elektryczne zł 38 337 00; Inwentarz zł 109 192 27; Gotówka w kasie i bankach zł 16 713 21; Papiery procentowe zł 17 837 25; Weksle w porfelu i inkasie zł 123 642 20; Udziały w innych przedsiębiorstwach zł 1 720 000 00; Materjały surowe zł 773 784 60; Gotowe wyroby zł 1 019 731 00; Techniczne zł 206 261 29; Odbiorcy zł 693 946 21; Dostawcy zł 42 798 50; Różni zł 172 752 01; Weksle protestowane zł 9 193 22; Sumy przechodnie: okres przyszły zł 46 803 13; inne zł 933 30; Strata z lat ubiegłych zł 293 716 11; Ogółem zł 12 451 333 47.

Gwarancje zł 33 000 00.

PASYWA. — Kapitał akcyjny zł 1 000 000 00; Kapitał rezerwowy zł 312 053 00; Kapitał amortyzacyjny: saldo z roku ubiegłego zł 2 335 054 91, dopisano w roku sprawozdawczym zł 121 136 18; Zobowiązania: wierzyciele: kredyty długoterminowe zł 8 421 330 58; Odbiorcy zł 38 299 52; Dostawcy zł 50 988 51; Różni zł 107 424 01; Sumy przechodnie: okres przyszły zł 60 173 38; Zysk za 1934 r. zł 4 893 38; Ogółem zł 12 451 333 47.

Różni za gwarancje zł 33 000 00.

Ogólna kwota zobowiązań zagranicznych zł 5 028 179 83.

Rachunek strat i zysków za 1934 r.

STRATY. — Warszawa: zł 498 563 42; Mikaszewicze zł 2 278 474 48; Surowiec dla fornierni i tartaku zł 2 757 658 47; Remanent materjałów na dz. 11 1934 r. zł 1 579 657 73; Nieściągalne należności zł 21 807 34; Amortyzacja zł 121 136 18; Strata z lat ubiegłych zł 293 716 11; Ogółem zł 7 551 013 73.

ZYSKI. — Wpływ ze sprzedaży w kraju zł 650 298 97; Ze sprzedaży zagranicą zł 4 802 296 94; Inne wpływy zł 16 079 49; Remanent materjałów na dz. 31 XII 1934 r. zł 1 793 515 60; Strata z lat ubiegłych zł 293 716 11, mniej zysk za 1934 r. zł 4 893 38, czyli zł 288 822 73; Ogółem zł 7 551 013 73.

1603

„Wrzosowa” Fabryka Portland-Cementu, Spółka Akc.

w Warszawie

Bilans na dz. 31 grudnia 1934 roku

AKTYWA. — I. Majątek stały: Inwentarz zł 35 844 76; II. Majątek płynny: Gotówka w kasach i bankach zł 4 428 27; Waluty obce zł 185 60; Papiery procentowe zł 7 343 38; Akcje i udziały w innych przedsiębiorstwach zł 39 223 84; Materjały zł 82 295 89; Dłużnicy: różni zł 54 109 66; Sumy przechodnie: wydatki, dotyczące okresu przyszłego zł 20 55; Pozostałość straty za 1933 r. zł 6 310 00; Straty za 1934 r. zł 1 421 936 16; Razem zł 1 649 698 11.

Sumy pozabilansowe: Kaucje zł 2 400 00.

PASYWA. — I. Kapitały własne: Kapitał zakładowy zł 1 500 000 00; Kapitał zapasowy zł 28 071 24; II. Kapitał amortyzacyjny zł 10 153 43; III. Zobowiązania: Wierzyciele: a) akcepty zł 49 500 00, b) banki zł 94 00, c) różni zł 43 237 59; Zobowiązania z tytułu umów kartelowych: a) z tytułu operacji handlowych zł 12 336 73; Fundusze i zobowiązania specjalne: (fundusz zapomogowy i gratyfikac.) zł 5 334 10; Sumy przechodnie: wydatki roku sprawozdawczego do uiszczenia w 1935 r. zł 971 02; Razem zł 1 649 698 11.

Sumy pozabilansowe: Kaucje zł 2 400 00.

Rachunek strat i zysków

WINIEN. — Koszty administracji ogólnej zł 78 368 84; Świadczenia socjalne zł 26 541 16; Koszty fabrykacji zł 244 011 24; Koszty kredytów zł 34 540 96; Podatki państwowe i komunalne (uiszczono zł 16 252 66 mniej wyreklamowane zł 14 639 97) zł 1 612 69; Różne straty: Pozostałość straty z 1933 r. zł 6 310 00; Straty na sprzedanych obiektach majątkowych mniej amortyzacja zł 1 378 620 15; Razem zł 1 770 005 04.

MA. — Gospodarstwo rolne zł 533 75; Różnica kursu zł 6 240 50; Specjalny rk przejściowy różnic kursowych zł 67 706 84; Osiągnięto ze sprzedaży zł 267 277 79; Pozostałość straty z 1933 r. zł 6 310 00; Strata za 1934 r. zł 1 421 936 16; Razem zł 1 770 005 04.

1598

MANUFATURA BAWELNIANA GAMPE I ALBRECHT SPÓŁKA AKCYJNA W ŁODZI

Bilans na dz. 31 grudnia 1934 r.

AKTYWA	zł	zł	zł	PASYWA	zł	zł	zł
Majątek stały				Kapitały własne			
Grunty		1 183 073·52		Kapitał zakładowy	4 900 000·00		
Budynki:				" zapasowy	54 074·13		
a) fabryczne	1 532 803·41			" amortyzacyjny:			
b) gospodarcze	93 953·26	1 626 756·67		a) saldo z roku ubiegł.	3 590 938·95		
		5 241 043·56		b) dopisano w roku			
Masz. i urządz. techn.				sprawozdawczym	312 361·32	3 903 300·27	8 857 374·40
Inwentarz zakł. i biur.				Zobowiązania			
a) żywy	12 694·56			a) banki i rembursy			
b) martwy (ruchomości				zł 389 918·61			
i zaprząg)	66 390·65	79 085·21	8 129 958·96	b) kredyty hipoteczne			
Majątek płynny				zł 18 385·78			
Gotówka:				c) dostawcy			
a) w kasa	15 519·12			zł 570 931·15			
b) w bankach	3 888·42	19 407·54		d) długi przedwojenne			
Papiery procentowe		56 600·90		zł 16 968·60			
Różne walory		973·94		e) różni . zł 458 444·41	1 454 648·55		
Weksle w portfelu i inkasie				f) odbiorcy	94 463·05		
a) w portfelu	47 416·99			g) akcepty	561 413·41	2 110 525·01	
b) na inkasie w bankach	13 593·57			Zaległe podatki	68 423·65		
c) na inkasie naszych przedstawicieli	59 902·24	120 912·80		Sumy przechodnie, zaległe koszty okresu bieżącego	10 668·80	79 032·45	2 189 557·46
Akcje i udziały w innych przedsiębiorstwach		97 564·75					
Materiały:							
a) surowe	192 992·04						
b) pomocnicze i pędne	118 447·09						
c) półfabrykaty	320 788·40						
d) gotowe wyroby i towary	989 139·25	1 621 366·78					
Dłużnicy:							
a) akcjonariusze: należności z tytułu kredytów finansowych zł 121 579·96							
b) dostawcy zł 6 502·69							
c) różni . zł 46 859·62	174 942·27						
d) odbiorcy	701 608·43	876 550·70					
Wątpliwe należności:							
1) weksle protestowane	1 269·25						
2) inne	23 368·53	24 637·78	2 188 015·19				
Strata za rok sprawozd.			98 957·71				
			11 046 931·86				11 046 931·86
Depozyty			30 000·00	Akcepty depozytowe			30 000·00

Sumy pozabilansowe: zobowiązania zagraniczne zł 910 677·98, obligo z tytułu żyr wekslowych zł 839 474·78

Rachunek strat i zysków za 1934 r.

WINIEN	zł	zł	zł	MA	zł	zł	zł
Przenies. zysku z 1933 r. na r-k podziału zysku			88 064·85	Przeniesien. części zysku z 1933 r.			88 064·85
Straty na dłużnikach	24 349·71			Wpływy, dotycz. lat ub. Przenies. z kapit. amort.		3 699·09	
" " dotyczące lat ub. na sprzed. maszynach i inw.	3 394·68	35 633·02		Różnice kursowe	16 756·82	12 648·29	
Koszty admin. ogólnej	469 001·51			Agio na papier procent.	2 885·80	19 642·62	
" fabrykacji	2 551 087·78			Prześciowe różnice kurs.		136 896·36	
" sprzedaży	365 770·12			Otrzymane procenty		27 335·41	
" kredytów	195 853·40			Dochody na produkcji:			
Podatki państw. i kom.	259 539·70			Tkalni	847 376·67		
Świadczenia socjalne	144 817·35			Przędzalni	1 135 992·14		
Dobroczynność i zapomogi	6 043·86	3 992 113·71	4 027 746·73	Towarów	1 849 586·35		
Amortyzacja za 1934 r.			312 361·32	Przędzy	202 050·46	4 035 005·62	
			4 428 172·90	Pozostałość zysku z 1933 r.		5 922·95	4 241 150·34
				Strata za rok sprawozd.			98 957·71
							4 428 172·90

TOWARZYSTWO ZGIERSKIEJ MANUFAKTURY BAWELNIANEJ

SPÓŁKA AKCYJNA

Bilans na dz. 31 grudnia 1934 r.

	zł	zł		zł	zł
I.—Majątek stały:			I.—Kapitały własne:		
Grunty		260 077'81	Kapitał zakładowy	2 485 800'00	
Budynki:			Kapitał zapasowy	258 378'20	
a) fabryczne	1 094 166'92		Rezerwa specjalna	51 647'04	2 795 825'24
b) gospodarcze	85 150'64		II.—Kapitał amortyzacyjny:		
c) mieszkalne	281 550'64	1 460 868'20	a) saldo z roku ubiegłego	2 672 215'78	
Urządzenie techniczne:			b) zwrot amortyzacji na sprzedanych ruchomościach	28 335'44	
Maszyny		4 417 579'86		2 643 880'34	
Inwentarz zakładowy i biurowy:			c) spisano w 1934 r. na umorzenie budynków, maszyn i samochod.	258 969'93	2 902 850'27
a) żywy	1 527'00		III.—Zobowiązania:		
b) martwy	66 506'48	68 033'48	Akcepty:		
II.—Majątek płynny:			a) przedwojenne		
Gotówka w kasie	20 577'27		b) bieżące		
Gotówka w bankach	6 516'77	27 094'04	Długoterminowe wkłady akcjonar.		
Papiery procentowe		48 732'00	Dług hipoteczny		
Weksle w portfelu i inkasie:			Kredyt rembursowy		
a) weksle w portfelu	87 466'27		Zobowiązania długoterminowe		
b) weksle w inkasie i bankach	37 933'79	125 400'06	Wierzyciele:		
Akcje i udziały w innych przedsiębiorstwach		23 000'00	a) banki		
Materiały:			b) banki przedwojenne		
a) surowe	387 938'08		c) dostawcy		
b) pomocnicze i pędne	41 292'79	429 230'87	d) odbiorcy		
Półfabrykaty	101 027'06		e) różni		
Gotowa sprzedaż	408 223'47	509 250'53	Różnice kursowe przejściowe		
Dłużnicy:			Sumy przechodnie		
a) odbiorcy	568 378'60		Ogólny zysk w 1934 r.		
b) dostawcy	882'29		Na umorzenie budynków, maszyn i samochodów		
c) różni	137 562'94		Zysk do podziału		
d) należności, zabezpieczone hipotecznie	250 505'63			258 969'93	
e) przedwojenne	3 749'91			17 555'93	
f) wątpliwe	80 276'79				
g) należności w postępowaniu rewindykacyjnym	30 144'63	1 071 500'79			
Hipoteka		257 473'95			
Różnice kursowe przejściowe		49 090'24			
Sumy przechodnie		22 530'84			
		<u>8 769 862'67</u>			<u>8 769 862'67</u>

Obligo wekslowe zł 211 800'20
Ogólna kwota zobowiązań zagranicznych zł 1 931 416'95

Rachunek strat i zysków za 1934 r.

	zł		zł
WINIEN		MA	
Koszty administracji ogólnej	305 339'98	Zysk z 1933 r.	1 138'31
" fabrykacji	1 139 456'98	Likwidacja wątpliwych wierzytelności	218 979'90
" sprzedaży	28 488'55	Zysk na papierach procentowych	2 427'20
" kredytów	36 332'44	Dochody z fabrykacji	1 958 813'83
Prowizja bankowa	76 428'62	z dzierżawy	14 209'37
Świadczenia socjalne	64 149'15	Różnice kursowe	70 863'09
Podatki państwowe i komunalne	173 108'47		
Strata na dłużnikach	99 651'50		
Odpisy amortyzacyjne	258 969'93		
Strata na sprzedanych maszynach etc.	15 303'11		
Na fundusz rezerwowy	51 647'04		
Zysk za 1934 r.	17 555'93		
	<u>2 265 431'70</u>		<u>2 266 431'70</u>

Podział zysku

Dotacje na kapitał zapas. 8% od zł 17 555'93 zł 1 404'47
Przeniesienie pozostałości zysku na 1935 r. zł 16 151'46
zł 17 555'93

Francuska Spółka Akcyjna Towarzystwo Bezimienne Kopalń Węgla „Czeladź” Société Anonyme des Mines de Czeladź

Siedziba Zarządu: Paryż, 76 Rue de la Victoire. Siedziba w Polsce: Czeladź p. Sosnowiec

Bilans z działalności ogólnej Towarzystwa na dz. 31 grudnia 1934 r.

AKTYWA	Fr. Fr.	PASYWA	Fr. Fr.
Urządzenie kopalni:		Kapitał akcyjny	19 500 000'00
Nieruchomości	30 434 062'81	„ dodatkowy	3 750 000'00
Ruchomości: maszyny i urządzenia	23 144 179'68	Rezerwa ustawowa	2 512 843'22
Towary	2 766 385'98	Amortyzacja ogólna	29 003 813'65
Dział handlowy	4 675 549'45	Wierzyciele różni	19 223 786'99
Majątek płynny:		Zyski i straty z przeniesienia z lat poprzednich	952 018'25
Kasa, banki we Francji i zagranicą	4 469 014'33	Zyski i straty za 1934 r.	1 814 390'43
Portfel i udziały	8 314 792'04		
Różne	2 952 868'25		
	<u>76 756 852'54</u>		<u>76 756 852'54</u>

Bilans zamknięcia na dz. 31 grudnia 1934 r. działalności w Polsce

AKTYWA	zł	zł	zł	PASYWA	zł	zł	zł
I. — Majątek stały:				I. — Kapitały własne:			
Grunty		1 419 523'05		Kapitał, przeznaczony na działalność w Polsce		13 173 225'00	
Budynki:				Kapitał zapasowy		767 472'78	
Przemysłowe	3 055 371'23			„ rezerw. z walutowania aktywów na dz. 1 lipca 1928 r.		6 762 000'00	20 702 697'78
Gospodarcze	527 798'33			II. — Kapitał amortyz.:		13 457 206'46	
Mieszkalne	6 138 227'86	9 721 397'42		a) saldo z roku ubiegł.			
Urządzenia techniczne		16 137 192'99		b) dopisano w roku sprawozdawczym		400 000'00	13 857 206'46
Inwentarz zakł. i biur:				III. — Zobowiązania			
a) żywy	40 112'85			Wierzyciele:			
b) martwy	413 141'11	453 253'96		a) banki		4 883 475'00	
Koncesje		8 013 724'86	35 745 082'28	b) zaległe podatki		9 719'64	
II. — Majątek płynny:				c) dostawcy		161 203'38	
Gotówka w kasie i bank.		265 791'44		d) odbiorcy		11 526'39	
Papiery wartościowe		120 382'49		e) różni		63 953'18	
Weksle w portf. i inkasie		220 902'33		Fundusze i zobowiązania specjalne:			
Akcje i udziały w innych przedsiębiorstwach		300 275'70		a) prowizja na wy- padki	396 611'95		
Materiały:				b) prowizja na podat:ek dochodowy 1934 r.	12 500'00	409 111'95	5 538 989'54
a) węgiel	179 662'16			Sumy przechodnie:			
b) magazyn główny	787 605'66	967 267'82		Sumy do uiszczenia, do- tyczące 1934 r.			353 351'61
Dłużnicy:				Zysk i straty na dz. 31 grudnia 1934 r.			99 723'16
a) odbiorcy	1 174 726'60						<u>40 551 968'55</u>
b) dostawcy	7 044'60			Sumy pozabilansowe:			
c) różni	204 712'80			Hipoteka		69 560'00	
d) wierzyt. wątpliwe	250 704'96	1 637 188'96	3 511 808'74	Stypendjum im. Tezenas du Montcel— depozyt		10 614'32	
Podatek majątkowy			1 200 746'81	Gwarancje żyrowe		253 000'00	333 174'32
Sumy przechodnie:							<u>40 885 142'87</u>
a) wpływy przewidy- wane z 1934 r.		83 170'72					
b) wydatki, dotyczące okresu przyszł. 1935		11 160'00	94 330'72				
			<u>40 551 968'55</u>				
Sumy pozabilansowe:							
Dłużnik hipoteczny		69 560'00					
Bank Francusko-Polski — Stypendjum im. Tezenas du Montcel		10 614'32					
Różni za gwarancje żyrowe		253 000'00	333 174'32				
			<u>40 885 142'87</u>				

Rachunek zysków i strat z działalności w Polsce za 1934 r.

WINIEN	zł	MA	zł
Koszty administracji ogólnej	1 241 910'63	Sprzedaż węgla	6 958 658'88
Koszty produkcji	4 782 610'83	Sprzedaż prądu	225 066'70
Koszty sprzedaży	32 096'25	Dochód z nieruchomości	38 305'25
Koszty kredytów	397 154'71	Różnice kursowe	4 532'96
Podatki państwowe i komunalne	304 284'02	Odzyskane z wierzytelności wątpliwych	43 715'81
Prowizja na podatek dochodowy 1934 r.	12 500'00		
Odpisy amortyzacyjne	400 000'00		
Zysk	99 723'16		
	<u>7 270 279'60</u>		<u>7 270 279'60</u>

Towarzystwo Fabryki Portland-Cementu „Wołyn”

SPOŁKA AKCYJNA

Bilans na dz. 31 grudnia 1934 r.

STAN CZYNNY. — Majątek stały: Grunty fabryczne i kopalnie zł 163 062·73; Budynki: a) fabryczne zł 1 001 139·58, b) przyfabryczne zł 188 064·88, mieszkalne i gospodarcze zł 96 316·39 = zł 1 285 520·85; Urządzenia techniczne: a) maszyny i urządzenia zł 2 361 809·40, b) bocznicą kolejową zł 65 846·23 = 2 427 655·63; Inwentarz fabryczny i biurowy: a) żywy zł 1 500·00, b) martwy zł 227 604·22 = zł 229 104·22; Majątek płynny: Gotówka w Kasie Zarządu zł 1 714·14; Gotówka w Kasie Fabrycznej zł 2 785·87; Papiery procentowe zł 29 415·03; Weksle w portfelu zł 7 586·00; Udziały w innych przedsiębiorstwach zł 175 083·55 = zł 216 582·59; Materjały: a) surowce zł 58 519·39, b) pomocnicze i pędne zł 339 012·52 = zł 397 531·91; Gotowe wyroby i towary zł 129 215·73; Dłużnicy: a) należności z tyt. umów kartelowych zł 72 850·20, b) odbiorcy zł 6 359·93, c) dostawcy zł 200·00, d) różni zł 24 658·16, e) wątpliwe należności: 1) weksle protestowane zł 2 492·91; 2) inne zł 6 137·95, f) K. w Państw. i Inn. Instytucjach zł 5 565·44 = zł 116 264·59; Inne aktywa: Należności od Rządu Rosyjskiego zł 9 394·45; Radomska Dyrekcja P. K. P. zł 2 072·26 = zł 11 466·71; Sumy przechodnie: a) wydatki okresu przyszłego zł 911·00, b) sumy przechodnie zł 2 100·00 = zł 3 011·00; Strata za 1934 r. zł 590 577·15; Aktywa ogółem zł 5 569 993·11.

Sumy pozabilansowe. — Gwarancje zł 34 176·00; Kaucje i depozyty zł 269 049·00 = zł 303 225·00.

STAN BIERNY. — Kapitały własne: Kapitał zakładowy zł 2 500 000·00; Kapitał zapasowy: a) saldo z roku ubiegłego zł 292 350·66, b) dopisano w roku sprawozdawczym z zysków 1933 r. zł 5 713·45 = zł 298 064·11; Kapitały rezerwowe: a) nadwyżka z przerach. bilansu majątkowego zł 435 933·62, b) specjalny fundusz rezerw. pozostawiony zł 38 614·11 = zł 474 547·73; Kapitał amortyzacyjny: a) saldo z roku ubiegłego zł 942 450·17, b) dopisano w roku sprawozdawczym amortyzację za 1934 r. zł 33 307·39 = zł 975 757·56; Zobowiązania: Niepodniesiona dywidenda zł 304 798·75; Wierzyciele: a) akcepty zł 510 531·82, b) banki zł 108 596·93, c) dług hipoteczny zł 141 558·00, d) zaległe podatki zł 22 687·96, e) dostawcy zł 19 110·47, f) odbiorcy zł 3 765·77, g) różni zł 202 022·31 = zł 1 008 073·26; Sumy przechodnie: Kwoty, dotyczące 1934 r. do zapłacenia w styczniu 1935 r. zł 8 751·70; Pasywa ogółem zł 5 569 993·11.

Sumy pozabilansowe. — Gwarancje zł 34 176·00; Kaucje i depozyty zł 269 049·00 = zł 303 225·00.

Rachunek strat i zysków za 1934 r.

WINIEN. — Koszty administracji ogólnej zł 242 771·37; Koszty fabrykacji zł 679 166·55; Koszty opakowania zł 138 523·37; Koszty sprzedaży zł 23 757·73; Koszty kredytów zł 57 258·11; Podatki państwowe i komunalne zł 43 691·79; Amortyzacja zł 33 307·39; Różne straty zł 122 808·23, po potrąceniu pozostałości zysku 1933 r. zł 1 961·42 = zł 120 846·81; Ogółem zł 1 339 323·12.

MA. — Różne odpisy zł 104 590·34; Osiągnięto ze sprzedaży zł 644 155·63; Strata za 1934 r. zł 590 577·15; Ogółem zł 1 339 323·12.

Myszkowska Przedzalnia „August Schmelzer”, Spółka Akc.

Bilans na dz. 31 grudnia 1934 r.

STAN CZYNNY. — 1) Płynne walory zł 25 132·55; 2) Maszyny zł 504 729·02; 3) Należności zł 570 053·06; 4) Wydatki na okres 1935 zł 41 494·31; 5) Nieruchomości zł 1 153 730·94; 6) Maszyny i ruchomości zł 2 579 298·69; 7) Rachunek strat i zysków zł 500 000·00; Ogólna suma stanu czynnego zł 5 374 438·57.

STAN BIERNY. — 1) Kapitały: Akcyjny zł 2 000 000·00; Amortyzacyjny zł 1 176 676·09; Razem zł 3 176 676·09; 2) Wierzyciele zł 2 180 592·16; 3) Akcepty zł 16 885·24; 4) Sumy przechodnie zł 285·08; Ogólna suma stanu biernego zł 5 374 438·57.

Rachunek strat i zysków

WINIEN. — Strata za 1933 r. zł 177 318·64; Strata na odbiorcach i przedstawicielach zł 323 873·75; Utrzymanie stacji lotnej zł 3 032·00; Amortyzacja zł 200 017·06; Razem zł 704 241·45.

MA. — Produkcja zł 200 017·06; Czyszn zł 3 302·72; Różnice kursowe zł 921·67; Strata zł 500 000·00; Razem zł 704 241·45.

Goeszowska Fabryka Portland-Cementu

SPOŁKA AKCYJNA

Bilans zamknięcia na dz. 31 grudnia 1934 r.

STAN CZYNNY. — Majątek stały: Grunty zł 1 357 667·03, przychód w 1934 r. zł 44 030·64 = zł 1 401 697·70; rozchód w 1934 r. zł 223·00 = zł 1 401 474·70; Budynki: a) fabryczne zł 2 149 538·49, b) mieszkalne zł 847 903·24 = zł 4 398 916·43; Urządzenia techniczne zł 10 459 606·88, przychód w 1934 r. zł 2 387·20 = zł 10 461 994·08, rozchód w 1934 r. zł 850·00 = zł 10 461 144·08; Kolejka waskotorowa zł 184 836·64; Inwentarz biurowy zł 15 316·37 = zł 10 661 297·09; Majątek płynny: Gotówka w kasie zł 11 264·94; Papiery wartościowe zł 146 417·62; Weksle zł 10 715·00; Udziały w innych przedsiębiorstwach zł 22 400·00; Materjały pomocnicze i pędne zł 432 892·14; Gotowe towary zł 92 706·17; Dłużnicy: a) należności z tytułu umów kartelowych zł 11 295·47, b) banki zł 119 300·37, c) odbiorcy zł 69 643·76, d) różni zł 62 923·01; Straty i zyski: Strata przeniesiona z 1933 r. zł 517 470·80; Strata za 1934 r. zł 1 757 685·71; Razem stan czynny zł 18 314 928·51.

30 000 sztuk akcji użytkowych zł 1 500 000·00; Gwarancje zł 63 000·00.

STAN BIERNY. — Kapitały własne: Kapitał zakładowy (70 000 sztuk akcji po zł 100) zł 7 000 000·00; Kapitał amortyzacyjny — saldo per 1 stycznia 1934 r. zł 6 166 953·40, dopisano w 1934 r. zł 456 548·23 = zł 6 623 501·63; Zobowiązania: Wierzyciele: a) banki zł 3 674 258·16, b) dostawcy zł 10 864·99, c) nieopdyjęte dywidendy zł 2 031·00, d) odbiorcy zł 3 994·51, e) różni zł 131 575·79; Fundusz specjalny na zapomogi zł 35 000·00; Sumy przechodnie: różnice kursowe zł 833 702·43; Razem stan bierny zł 18 314 928·51.

30 000 sztuk akcji użytkowych zł 1 500 000·00; Gwarancje zł 63 000·00.

Zobowiązania zagraniczne zł 3 674 258·16.

Rachunek strat i zysków

WINIEN. — Koszty administracji ogólnej zł 212 714·24; Koszty fabrykacji zł 2 722 259·48; Koszty sprzedaży zł 82 918·59; Odsetki zł 216 654·09; Podatki zł 108 967·45; Amortyzacja zł 456 548·23; Koszty handlowe zł 61 347·48; Asekuracja zł 72 830·33; Odpisanie udziałów „Centrocentum” zł 110 540·00; Różnica kursowa przy papierach wartościowych zł 109 064·26; Redukcja ceny przy materiałach pomocniczych zł 100 577·77; Razem zł 4 254 421·92.

MA. — Różnica kursowa zł 206 925·20; Wpływy zł 2 289 811·01; Strata za 1934 r. zł 1 757 685·71; Razem zł 4 254 421·92.

Polsko-Holenderska Spółka Akcyjna dla Przemysłu i Handlu

Bilans na dz. 31 grudnia 1934 r.

AKTYWA. — Majątek stały: Grunty zł 40 000·00; Budynki zł 50 000·00; Maszyny zł 40 588·13; Urządzenie fabryczne zł 28 931·14; Inwentarz biurowy zł 1 880·00; Majątek płynny: Gotówka w kasie zł 4 983·51; Gotówka w P. K. O. zł 628·77; Papiery wartościowe zł 2 112·00; Weksle zł 600·00; Materjały: Surowce zł 94 896·90; Chemikalie zł 1 575·17; Materjały pędne zł 114·00; Materjały opakowania zł 215·35; Półfabrykaty zł 7 327·00; Gotowe wyroby zł 46 795·75; Dłużnicy: Odbiorcy zł 8 646·88; Dostawcy zł 96·80; Sumy przechodnie zł 1 385·00; Strata z 1933 r. zł 100 739·98; za 1934 r. zł 14 562·63.

PASYWA. — Kapitał akcyjny zł 300 000·00; Wierzyciele: Banki zł 3 287·38; Zaległe podatki zł 4 439·39; Dostawcy krajowi zł 35 295·41; Dostawcy zagraniczni zł 104 796·73; Odbiorcy zł 260·10.

Rachunek strat i zysków na dz. 31 grudnia 1934 r.

STRATY. — Rachunek utrzymania maszyn zł 5 409·83; R-k utrzymania nieruchomości zł 2 692·21; R-k kosztów sprzedaży zł 9 587·55; R-k kosztów fabrykacji zł 80 355·88; R-k kosztów administracji zł 52 761·81; R-k strat na dłużnikach zł 1 500·00; R-k podatków zł 10 585·86.

ZYSKI. — R-k towarów zł 148 330·51; R-k bilansu za stratę zł 14 562·63.

Komisja Rewizyjna:

Deimel m. p., Dr. Edmund Kühnberg m. p., Dr. Opuszyński m. p.
Zarząd:

Jan Stadler m. p., Herzog m. p., P. Cudzy m. p.

Zarząd Fabryki Narzędzi Chirurgicznych, Weterynaryjnych
i Wyrobów Stalowych Ostrych ALFONS MANN, Spółka Akc. w Warszawie
plac Małachowskiego 2

zawiadamia PP. Akcjonariuszów Spółki, że:

1) Na podstawie uchwały Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszów z dn. 20 czerwca 1932 r., kapitał zakładowy Spółki podwyższa się do zł 292 500, czyli o zł 67 500, drogą emisji 600 nowych akcji na okaziciela wartości nominalnej zł 112,50 każda;

2) Cena emisyjna akcji nowej emisji dla dawnych akcjonariuszów, którzy wykonali prawo poboru, określa się na zł 116;

3) Pierwszeństwo do nabycia akcji nowej emisji służy właścicielom emisji poprzednich w stosunku 3 akcji nowej emisji na każde 10 akcji dotychczasowych po zł 112,50 każda;

4) Zapisy na akcje nowej emisji i przedstawienie akcji emisji poprzednich do ostemplowania winni PP. Akcjonariusze uskutecznić w Zarządzie Spółki;

5) Termin do którego PP. Akcjonariusze mogą wykonywać prawo poboru akcji, upływa dn. 31 lipca 1935 r.;

6) Całkowitą należność za akcje nowej emisji przyjmuje kasa Zarządu Spółki do dn. 31 sierpnia 1935 r.;

7) PP. Akcjonariusze, którzy w terminach powyżej podanych warunków tych nie wykonają, tracą prawo otrzymania akcji nowej emisji;

8) Akcje nowej emisji biorą udział w zyskach Spółki od dn. 1 stycznia 1933 r. i będą zrównane z akcjami poprzednich emisji z chwilą wpisania podwyższenia kapitału zakładowego do rejestru handlowego;

9) O ile do dn. 30 września 1935 r. nowa emisja nie będzie zgłoszona do zarejestrowania, PP. Akcjonariusze przestają być związani zapisem;

10) Akcje nowej emisji wydane zostaną od dn. 30 września r. b.

Jednocześnie Zarząd komunikuje, iż na zasadzie uchwały tegoż Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszów, kapitał zakładowy Spółki zł 225 000 został przerachowany na 2 000 akcji po zł 112,50 każda i, że kasa Zarządu od dn. 30 września 1935 r. w godzinach biurowych dokonywać będzie wymiany akcji dotychczasowych 3 emisji (wartość nominalna 1 akcji po Mkp. 5 000 — równa się wartości nominalnej 1 akcji po zł 22,50) w stosunku 5 akcji poprzednich emisji po zł 22,50 każda, na 1 akcję przerachowaną po zł 112,50.

1662

„Teren“ Spółka Akcyjna dla Przemysłu Budowlanego w Krakowie

Bilans zamknięcia na dz. 31 grudnia 1934 r.

AKTYWA. — I. Majątek stały: Grunty zł 567 778,20; Budynki mieszkalny zł 416 105,11; II. Majątek płynny: Gotówka w kasie i w P. K. O. zł 20 944,30; Dłużnicy zł 31 680,00; Specjalny rachunek różnic kursowych zł 21 780,00; Sumy przechodnie zł 117,00; Strata za 1933 r. zł 31 548,64; Strata za 1934 r. zł 90 188,10; Razem zł 1 180 141,35.

PASYWA. — I. Kapitały własne: Kapitał zakładowy zł 250 000,00; II. Zobowiązania: Wierzyciele zł 642 152,16; Akcepty zł 270 000,00; Sumy przechodnie zł 17 989,19; Razem zł 1 180 141,35.

Rachunek strat i zysków za 1934 r.

WINIEN. — Koszty administracji zł 1936,15; Procenty zł 61 170,54; Różnice kursowe, efektywnie poniesione zł 14 628,63; Strata na sprzedanej parceli zł 21 967,22; Razem zł 99 702,54.

MA. — Netto dochód ze starego domu zł 3 511,91; Netto dochód z nowowbudowanego domu zł 6 002,53; Strata za 1934 r. zł 90 188,10; Razem zł 99 702,54.

1614

W tutejszym rejestrze handlowym dział B pod nr. 206 przy firmie:

ZEGLUGA POLSKA, SPÓŁKA AKCYJNA W GDYNI

w dn. 30 kwietnia 1935 r. dopisano: Kapitał zakładowy podwyższono o zł 300 000 i wynosi obecnie zł 8 300 000. Uchwałą Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia z dn. 30 kwietnia 1934 r. zmieniono statut Spółki w § 6 przez podwyższenie kapitału zakładowego Spółki na zł 8 300 000.

Sąd Rejestrowy w Gdyni.

1684

Komisja Likwidacyjna Syndykatu Rolniczego Warszawskiego
SPÓŁKA AKCYJNA

Bilans w dn. 31 grudnia 1934 r.

STAN CZYNNY. — 1) Nieruchomości zł 4 215 904,68; 2) Papiery wartościowe zł 549 029,50; 3) Spółdzielnia Rolnicza Warszawska w likwidacji zł 4 585 837,82; 4) Strata za 1932, 1933 i 1934 r. zł 200 709,49; 5) Banki za gwarancje hipoteczne zł 6 749 408,00; 6) Gwarancje hipoteczne, udzielone przez odbiorców zł 2 702 224,34; 7) Różni za poręczenia niehipoteczne zł 7 822 600,00; 8) Spółdzielnia Rolnicza Warszawska za towary w dzierżawie zł 549 140,49; 9) Akcje S. R. W. w depozycie zł 267 860,00; Suma ogólna zł 27 640 714,32.

STAN BIERNY. — 1) Kapitały własne zł 859 287,59; 2) Długi hipoteczne zł 97 767,00; 3) Bank Gospodarstwa Krajowego — kredyt długoterminowy zł 8 592 426,90; 4) Gwarancje hipoteczne, udzielone bankom zł 6 749 408,00; 5) Odbiorcy za udzielone gwarancje hipoteczne zł 2 702 224,34; 6) Poręczenia niehipoteczne zł 7 822 600,00; 7) Towary, oddane w dzierżawę zł 549 140,49; 8) Akcjonariusze za zdeponowane akcje zł 267 860,00; Suma ogólna zł 27 640 714,32.

Straty i zyski

WINIEN. — 1) Amortyzacja nieruchomości zł 55 842,00; 2) Koszty handlowe zł 866,26; Suma ogólna zł 56 708,26.

MA. — 1) Procenty od papierów wartościowych zł 927,65; Strata netto zł 55 780,61; Suma ogólna zł 56 708,26.

1661

Zarząd Spółki Akcyjnej „Polskie Radio“ w Warszawie

zawiadamia, że — stosownie do punktu 3 warunków emisji obligacji pierwszej 8% Pożyczki Inwestycyjnej, „The British Overseas Bank, Ltd“, w Londynie rozpocznie w dn. 1 lipca 1935 r.

WYPŁATĘ NALEŻNOŚCI ZA KUPON NR. 7

od wyżej wymienionych obligacji Polskiego Radja.

1649

Zjednoczone Browary Warszawskie pod firmą Haberbusch i Schiele
Spółka Akcyjna w Warszawie

Bilans na dz. 31 grudnia 1934 r.

STAN CZYNNY. — Plac i budynki zł 12 423 578,77; Urządzenia techniczne zł 4 781 427,01; Żywy inwentarz i ruchomości biurowe zł 131 463,43; Gotówka w kasie zł 86 958,56; Banki zł 26 864,77; Zaliczenia kolejowe zł 7 026,39; Weksle w portfelu i w inkasie zł 95 332,21; Papiery procentowe zł 239 272,19; Materjały zł 888 223,53; Półfabrykaty zł 264 663,42; Gotowe wyroby zł 663 652,60; Dłużnicy zł 4 782 315,57; Sumy przechodnie zł 11 960,74; Razem zł 24 402 739,19.

STAN BIERNY. — Kapitał zakładowy zł 12 000 000,00; Kapitał zapasowy zł 3 146 772,81; Kapitał inwestycyjny zł 849 956,75; Kapitał rezerwowy na straty na dłużnikach zł 204 020,18; Kapitał specjalnej rezerwy zł 892 962,57; Saldo z roku ubiegłego zł 3 844 143,43; Dopisano w roku sprawozdawczym zł 473 125,32; Banki zł 1 387 329,02; Akcepty zł 327 409,19; Wierzyciele zł 1 044 893,91; Dywidenda nieodebrana zł 105 990,77; Sumy przechodnie zł 1 669,41; Zyski z roku ubiegłego zł 6 208,83; Zysk za rok sprawozdawczy zł 118 257,00; Razem zł 24 402 739,19.

Rachunki depozytowe zł 4 589 889,18; Weksle w dyskoncie zł 416 203,07.

Ogólna suma zobowiązań zagranicznych zł 708 856,94.

Rachunek strat i zysków

WINIEN. — Koszty fabrykacji piwa, lemoniad i wódek zł 2 502 711,42; Koszty administracji ogólnej zł 1 329 181,02; Koszty sprzedaży zł 643 972,42; Koszty kredytu zł 185 672,09; Podatki państwowe i komunalne zł 1 367 678,46; Tabor przewozowy zł 689 143,83; Utrzymanie nieruchomości odnajmowanych zł 139 825,83; Odpisy na dłużników i inwentarzu zł 952 419,20; Odpisy amortyzacyjne zł 473 125,32; Zysk z roku sprawozdawczego zł 118 257,00; Razem zł 8 401 986,59.

MA. — Dochody ze sprzedaży piwa, lemoniad i wódek zł 7 845 767,06; Dochody z nieruchomości zł 288 667,31; Dochody różne zł 156 692,70; Odsetki zł 110 859,52; Razem zł 8 401 986,59.

1661

Karol Korn, Budowlana Spółka Akcyjna w Bielsku

Bilans zamknięcia na dz. 31 grudnia 1934 r.

AKTYWA. — I. Majątek stały: Grunty zł 113 065,33; Budynki: a) fabryczne zł 398 257,48; b) gospodarcze zł 31 223,24; c) mieszkalne zł 124 662,40; Razem zł 554 143,12; Urządzenia techniczne zł 164 079,74; Inwentarz zakładowy i biurowy: a) żywy zł 1 843,00; b) martwy zł 194 640,32; Razem zł 196 483,32; II. Majątek płynny: Gotówka w kasie zł 15 846,03; Banki zł 15 875,90; Papiery procentowe zł 25 699,53; Weksle w portfelu zł 36 543,15; Akcje i udziały w innych przedsiębiorstwach zł 325 394,00; Materiały: a) surowce zł 12 877,11; b) pomocnicze i pędne zł 8 811,38; c) półfabrykaty zł 75 897,19; Razem zł 97 585,68; Dłużnicy: a) odbiorcy zł 611 480,24; b) dostawcy zł 8 850,87; c) różni zł 77 252,91; d) wątpliwe należności: 1) weksle protestowane zł 2 269,24; 2) inne zł 2 344,49; Razem zł 702 197,75; Sumy przechodnie: a) wydatki, dotyczące okresu przyszłego zł 378,00; b) koszty nieukończonych i nieobliczonych budów zł 417 866,84; Razem zł 418 244,84; Pozostałość zysku z lat ubiegłych zł 69 802,96; Strata w 1934 r. zł 407 355,88; Razem zł 337 552,92; **Ogólna suma zł 3 002 711,31.**

PASYWA. — I. Kapitały własne: Kapitał akcyjny zł 1 000 000,00; Kapitały rezerwowe: a) zwyczajny fundusz rezerwowy zł 300 000,00; b) nadzwyczajny fundusz rezerwowy zł 240 703,56; c) fundusz odnowień zł 200 000,00; Razem zł 740 703,56; II. Kapitał amortyzacyjny z roku sprawozdawczego zł 56 377,95; III. Zobowiązania: Wierzyciele: a) banki zł 68 572,00; b) kredyty hipoteczne zł 314 677,78; c) wkładki różnych osób zł 126 111,25; d) zaległe podatki zł 13 716,75; e) dostawcy zł 164 420,54; f) odbiorcy (zaliczki na nieukończonych i nieobliczonych budowy) zł 413 706,72; g) różni zł 97 712,92; Razem zł 1 198 917,96; Fundusz zapomogowy dla urzędników i robotników zł 3 346,82; Sumy przechodnie zł 3 365,02; **Ogólna suma zł 3 002 711,31.**

Sumy pozabilansowe. — Gwarancje zł 78 453,50; Weksle depozytowe zł 112 900,00; Obligo żyrowe zł 845 843,57; Razem zł 1 037 197,07.

Ogólna kwota zobowiązań zagranicznych zł 63 344,89.

Rachunek strat i zysków

WINIEN. — Koszty administracji ogólnej zł 299 228,58; Koszty przeprowadzenia budów i fabrykacji zakładów zł 1 767 538,62; Koszty kredytów — odsetki zł 19 964,04; Podatki zł 50 070,37; Odpisy amortyzacyjne za 1934 r. zł 56 377,95; Straty na dłużnikach zł 267 115,22; **Ogólna suma zł 2 460 294,78.**

MA. — Przeniesienie zysku z lat ubiegłych zł 69 802,96; Obrót na budowach i zakładach zł 1 980 848,64; Różnice kursowe zł 758,57; Dochody z nieruchomości zł 71 331,69; Pozostałość zysku z lat ubiegłych zł 69 802,96; Strata w 1934 r. zł 407 355,88; Razem zł 337 552,92; **Ogólna suma zł 2 460 294,78.**

Zarząd:

Inż. Bogusław Klusak m. p., Inż. Feliks Korn m. p.

Rada Nadzorcza:

Inż. H. Presser m. p., Alojzy Klusak m. p.

1817

Główny księgowy: Stanisław Ullrich m. p.

„Karbid Wielkopolski”, Spółka Akc. w Bydgoszczy

Bilans zamknięcia na dz. 31 grudnia 1934 r.

AKTYWA. — Majątek stały: Grunty zł 18 299,00; Budynki: a) fabryczne zł 480 252,15; b) mieszkalne zł 54 485,00; Urządzenia techniczne: a) maszyny zł 566 923,03; b) tabor kolej. i zaprzęg. zł 91 896,55; c) narzędzia zł 6 969,80; Inwentarz zakładowy i biurowy: a) żywy — konie zł 400,00; b) martwy — biurowy zł 38 866,80; Majątek płynny: Gotówka w kasie zł 2 406,60; Gotówka w bankach zł 246 953,43; Waluty zagraniczne zł 685,28; 6% Pożyczka Narodowa zł 48 864,00; Weksle w portfelu zł 8 750,00; Weksle w inkaso zł 1 500,00; Akcje i udziały w innych przedsiębiorstwach zł 53 654,45; Materiały: a) surowe — koks zł 2 312,15, wapno zł 1 187,76; b) pomocnicze i pędne zł 32 443,59; Gotowe wyroby i towary — karbid zł 30 375,00; Dłużnicy: a) odbiorcy zł 62 223,61; b) różni zł 92 224,90; c) wątpliwe należności zł 45 928,77; Inne aktywa: 1) wykup własnych akcji zł 190 150,00; 2) pozostałość z utrzym. gospod. zł 2 111,22; 3) puszki zł 1 133,12; Sumy przechodnie: a) wydatki, dotyczące okresu przyszłego zł 1 090,80; b) podatek za 1928 r. zł 1,00; c) podatek za lata 1924—1927 zł 1,00; d) grzywna od podatku ad b) zł 1,00; Strata w 1934 r. zł 368 416,91; **Aktywa ogółem zł 2 450 506,92.**

Sumy pozabilansowe. — Gwarancje zł 7 750,00.

PASYWA. — Kapitał własny: Kapitał zakładowy zł 1 500 000,00; Kapitał zapasowy: a) saldo z roku ubiegłego (1933) zł 144 401,43; b) dopisano w roku sprawozdawczym z zysku 1933 r. zł 14 379,74; c) nieodebrana dywidenda z 1928 r. zł 160,00; d) dywidenda od wykup. własn. akcji zł 8 415,00; Fundusze rezerwowe: a) fundusz zapomogi dla pracowników zł 4 950,00; Kapitał amortyzacyjny: a) saldo z roku ubiegłego zł 681 873,76; Zobowiązania: Wierzyciele: a) podatki, płatne w 1935 r. zł 13 703,50; b) dostawcy zł 3 386,55; c) odbiorcy zł 1 041,55; d) różni zł 53 192,89; Zobowiązania specjalne: niewypłacona dywidenda za 1929 r. zł 285,00, za 1930 r. zł 457,50; za 1931 r. zł 585,00; za 1932 r. zł 540,00; za 1933 r. zł 23 135,00 **Pasywa ogółem zł 2 450 506,92.**

Sumy pozabilansowe. — Gwarancje zł 7 750,00.

Rachunek strat i zysków

WINIEN. — Koszty administracji ogólnej: koszty handlowo-administracyjne zł 24 390,93; wynagrodzenie władz naczelnych zł 91 961,80; zarobki pracowników umysłowych zł 15 777,50; cele dobroczynne zł 897,50; utrzymanie samochodu zł 9 410,24; Koszty fabrykacji: koszty fabrykacji zł 181 425,45; robocizna zł 49 327,48; wynagrodzenie personelu technicznego zł 10 051,36; Koszty sprzedaży, prowizje zł 10 931,24; bonifikacje I. zł 1 128,60; bonifikacje II. zł 16 252,02; przewozy zł 45 736,05; Podatki państwowe i komunalne zł 156 480,08; Różnice kursowe zł 320,99; Utrzymanie fabryki zł 7 328,63; Utrzymanie gospodarstwa i budynków zł 1 368,87; Świadczenia socjalne zł 22 878,76; Materiały pomocnicze i pędne zł 452,76; Nabywanie kontyngensu zł 25 191,82; Straty na akcjach Banku M. Stadhagen zł 162 783,04; Odpisy na dłużnikach zł 25 445,83; Odpisy na żywym inwentarzu zł 1 600,00; Odpisy na sumach przechodnich zł 125 578,88; Odsetki wypłacone zł 1 528,28; **Ogółem zł 988 248,11.**

MA. — Pozostałość zysku za 1933 r. zł 46 301,03; Karbid zł 552 453,10; Odsetki zł 14 597,62; Dyskont weksli zł 785,68; Prąd zł 5 693,77; Strata za 1934 r. zł 368 416,91; **Ogółem zł 988 248,11.**

Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów w dn. 31 maja 1935 r. zatwierdziło powyższy bilans i rachunek strat i zysków.

Na Zwyczajnem Walnem Zgromadzeniu Akcjonariuszów

Towarzystwa Parcelacyjno-Budowlanego „Tereny” SPÓŁKI AKCYJNEJ

odbytem w dn. 29 maja 1935 r., na którym reprezentowany był cały kapitał zakładowy Spółki, powzięto uchwały:

1) Zatwierdzono bilans Spółki na dz. 31/XII 1934 r. oraz rachunek zysków i strat za rok operacyjny 1934, udzielono Zarządowi Spółki absolutorjum i wykazaną stratę zł 39 626,46 przeniesiono na rok następny; 2) Uchwalono likwidację Spółki; 3) Do Komisji Likwidacyjnej wybrano: Abrahama L. Sojke, jako prezesa i Matjasa Garfinkla, Dr. Rudolfa Blumenfelda i inż. Janusza Kanelbauma, jako członków Komisji; 4) Do Komisji Rewizyjnej wybrano: Wacława Ostrowskiego, Dr. Markusa Lernerera, Adolfa Felsena, Dr. Maurycjusza Rozentala i Prof. M. Bałabana; 5) Upoważniono Komisję Likwidacyjną do sprzedaży należących do Spółki nieruchomości gruntowych po cenie nie niższej niż zł 2 za mtr. kw.

Bilans zamknięcia na dz. 31 grudnia 1934 r.

AKTYWA. — Majątek stały: Tereny Miasto Ogród, Czerniaków remanent 446 598,67 m² a zł 2 zł 893 197,34; Bloki Miasto Ogród Czerniaków zł 1 962,51; Inwentarz, meble i urządzenia biurowe zł 4 902,00; Majątek płynny: Kasa zł 19,61; P. K. O. zł 15,95; Weksle w portfelu zł 1 650,00; Weksle protestowane zł 4 397,22; Koszty organizacji pierwotnej zł 48 099,95; Dłużnicy zł 155 139,38; Straty za lata ubiegłe zł 262 283,88; Strata za 1934 r. zł 39 626,46; **Razem zł 1 411 294,30.**

PASYWA. — Kapitał zakładowy zł 750 000,00; Zobowiązania: Akcepty własne dep. zł 34 563,00; Zaliczki nabywców zł 196 331,81; Wierzyciele zł 389 864,14; Sumy przechodnie zł 40 535,35; **Razem zł 1 411 294,30.**

Rachunek strat i zysków na dz. 31/XII 1934 r.

WINIEN. — Strata za lata ubiegłe zł 262 283,88; Wydatki zł 31 289,05; Odpisy na dłużnikach zł 9 107,65; **Razem zł 302 680,58.**

MA. — Różnice kursowe zł 66,99; Dzierżawa zł 703,25; Strata za lata ubiegłe zł 262 283,88; Strata za 1934 r. zł 39 626,46; **Razem zł 302 680,58.**

Polskie Zakłady Optyczne

SPOŁKA AKCYJNA

Bilans za 1934 r.

AKTYWA. — Inwestycje: Place zł 96 258·08; Budynki zł 652 629·98; Maszyny i urządzenia techniczne zł 1 068 921·37; Ruchomości zł 33 081·58; Nowe roboty — niewykończone zł 86 148·29; Majątek płynny: a) Środki płynne: Gotówka zł 86 148·29; b) Do zrealizowania: Materjały zł 166 897·30; Półfabrykaty zł 1 524 782·78; Wyroby gotowe zł 65 146·39; Papiery procentowe zł 45 092·00; Udziały w innych przedsiębiorstwach zł 5 000·00; Dłużnicy: akcjonariusze z tytułu wpłat na kapitał zakładowy zł 5 145·00; Odbiorcy zł 38 657·22; Dostawcy zł 99 360·44; Różni zł 127 326·12; Wątpliwe należności zł 2 476·77; Kaucje zł 210·00; Zaliczki urzędnikom i robotnikom zł 8 607·76; Sumy przechodnie zł 7 182·33; Razem zł 4 226 003·45.

Sumy pozabilansowe. — Gwarancje zł 569 923·60; Różni za weksle gwarancyjne zł 94 650·00.

PASYWA. — Kapitały własne: Kapitał zakładowy zł 800 000·00; Wpłaty akcjonariuszów na powiększenie kapitału zakładowego przed zarejestrowaniem zł 400 000·00; Premje od akcji nowej emisji zł 20 000·00; Kapitał zapasowy: Saldo z ubiegłego roku zł 5 774·81; Dopisano w 1934 r. zł 9 626·24; Kapitał amortyzacyjny: Saldo z ubiegłego roku zł 851 697·97; Dopisano za 1934 r. zł 126 752·99; Zobowiązania: Wierzyciele: Zobowiązania długoterminowe (akcepty) zł 261 815·62; Akcepty zł 98 484·17; Kredyt hipoteczny zł 7 151·99; Dostawcy zł 104 646·33; Odbiorcy — zaliczki na zamówienia zł 1 284 868·27; Różni zł 203 740·34; Zysk: Pozostałość z 1933 r. zł 690·26; Zysk za 1934 r. zł 52 754·46; Razem zł 4 226 003·45.

Sumy pozabilansowe. — Różni za gwarancje zł 569 923·60; Weksle gwarancyjne zł 94 650·00.

Ogólna kwota zobowiązań zagranicznych zł 331 047·98.

Rachunek zysków i strat za 1934 r.

WINIEN. — Koszty administracji ogólnej zł 217 520·88; Koszty fabrykacji zł 2 043 787·84; Koszty sprzedaży zł 29 588·75; Koszty kredytów zł 85 456·91; Podatki państwowe i komunalne zł 149 228·60; Odpisy amortyzacyjne zł 126 752·99; Świadczenia socjalne i zapomogi zł 177 113·20; Wydatki na cele społeczne zł 3 339·10; Składki do związków zawodowych zł 1 070·00; Ubezpieczenia od ognia zł 11 171·27; Zysk: Pozostałość z 1933 r. zł 690·26; Zysk za 1934 r. zł 52 754·46; Razem zł 2 898 474·26.

MA. — Pozostałość zysku z roku ubiegłego zł 690·26; Sprzedaż według faktur zł 2 847 314·00; Różne wpływy zł 49 113·38; Różnice kursowe zł 1 356·62; Razem zł 2 898 474·26.

Przemysł i Handel Elektrotechniczny „Woltar“

Spółka Akcyjna w Warszawie

Bilans na dz. 31 grudnia 1934 r.

AKTYWA. — I. Majątek stały: martwy (ruchomości) zł 45 016·21; II. Majątek płynny: Kasa zł 8 342·92; Papiery wartościowe zł 864·00; Weksle „Woltar” zł 18 990·00; „Nora” zł 670·00; Towary zł 161 109·54; Dłużnicy: Odbiorcy „Woltar” zł 320 111·10; „Nora” zł 113 069·88; Dostawcy zł 49 132·96; Banki zł 29 466·90; Straty ubiegłych lat zł 75 201·12; Strata 1934 r. zł 10 682·04; Razem zł 832 656·67.

PASYWA. — Kapitały własne: Kapitał akcyjny zł 500 000·00; Kapitał rezerwowy zł 3 805·59; Fundusz amortyzacyjny zł 14 683·53; Wierzyciele: Banki zł 261·97; Zaległe podatki zł 2 437·01; Dostawcy zł 91 305·85; Odbiorcy „Woltar” zł 105 812·56; „Nora” zł 108 709·98; Konsygnacja „Nora” zł 4 134·39; Zysk 1933 r. zł 1 505·79; Razem zł 832 656·67.

Rachunek zysków i strat za 1934 r.

WINIEN. — Koszty handlowe zł 15 674·57; Procenty zł 210·11; Prowizje zł 7 345·41; Podatki zł 20 991·32; Podróże zł 948·05; Pensje zł 32 934·50; Komorne zł 2 450·84; Razem zł 80 554·80.

MA. — Osiągnięty zysk brutto zł 54 762·93; Prowizja zł 9 991·86; Rezerwa wydatków 1933 r. zł 5 117·97; Strata 1934 r. zł 10 682·04; Razem zł 80 554·80.

Polskie Zakłady Skody, Spółka Akcyjna

Bilans zamknięcia na dz. 31 grudnia 1934 r.

AKTYWA. — I. Majątek stały: Grunty: a) place zł 411 354·46, b) drogi, ogrodzenia, kanalizacja, centralne ogrzewanie, instalacje sieci elektr. i telef. na terenie fabrycznym zł 582 044·55; Budynki: a) fabryczne zł 5 851 387·19, b) mieszkalne zł 407 686·03; Urządzenia techniczne: a) maszyny i urządzenia zł 10 852 463·55, b) bocznicza kolejowa zł 159 560·88, c) tabor zł 133 364·64, d) narzędzia i przyrządy zł 3 758 923·11, e) wagi: kolejowa i wozowa zł 20 808·88; Inwentarz warsztatowy i biurowy, ruchomości zł 798 747·45; Razem zł 22 976 340·74; II. Majątek płynny: Gotówka w kasie i bankach zł 2 053 041·16; Papiery procentowe zł 392 680·00; Weksle w portfelu i kasie zł 2 008·70; Udziały w innych przedsiębiorstwach zł 5 050 000·00; Materjały w magazynach: a) surowe i części gotowe zł 2 300 616·99, b) pomocnicze i pędne zł 124 942·82, c) gotowe wyroby zł 703 277·65, Razem zł 3 128 837·46; Półfabrykaty zł 3 270 404·39; Dłużnicy: a) odbiorcy zł 6 089 147·89, b) dostawcy: 1) rach. bieżący zł 115 729·64, 2) rach. zaliczek zł 114 923·44, Razem zł 230 653·08, c) różni zł 1 301 806·37, d) wątpliwe należności zł 100 942·86, Razem zł 7 722 550·20; Inne aktywa: a) specjalne różnice kursowe zł 2 148 626·13, b) kaucje zł 28 885·36, Razem zł 2 177 511·49; Sumy przechodnie: a) wydatki, dotyczące okresu przyszłego zł 61 382·03, b) sumy przechodnie bieżące zł 248·07; Razem zł 61 630·10; Suma bilansowa zł 46 835 004·24.

Sumy pozabilansowe. — III. Gwarancje zł 2 000 000·00; Depozyty zł 2 858·00, Razem zł 2 002 858·00; Suma ogólna zł 48 837 862·24.

PASYWA. — I. Kapitały własne: Kapitał zakładowy zł 15 000 000·00, Kapitał zapasowy: a) saldo z 1933 r. zł 1 836 557·43, b) dopisano w roku sprawozdawczym zł 206 058·55, Razem zł 2 042 615·98; II. Fundusz amortyzacyjny: a) saldo z 1933 r. zł 8 222 131·01, b) dopisano w roku sprawozdawczym zł 1 925 602·10, Razem zł 10 147 733·11; III. Zobowiązania wierzyciele: a) akcepty zł 204 978·60, b) banki zł 4 076 997·71, c) zaległe podatki zł 55 224·29, d) dostawcy zł 1 160 250·05, e) odbiorcy: 1) rach. bieżący zł 335 870·94, 2) rach. zaliczek zł 12 427 448·07, Razem zł 12 763 319·01, f) różni zł 493 323·77, Razem zł 19 224 093·43; Fundusze i zobowiązania specjalne zł 286 051·54; Sumy przechodnie: a) dochody, dotyczące okresu przyszłego zł 36 331·00; b) sumy przechodnie bieżące zł 3 105·40, Razem zł 39 436·40; IV. Zysk zł 95 073·78; Suma bilansowa zł 46 835 004·24.

Sumy pozabilansowe. — Różni za gwarancje zł 2 000 000·00; Różni za depozyty zł 2 858·00; Razem zł 2 002 858·00; Ogółem zł 48 837 862·24.

Ogólna kwota zobowiązań zagranicznych zł 4 898 529·86.

Rachunek zysków i strat w dn. 31 grudnia 1934 r.

Półfabrykaty z 1933 r. zł 4 062 958·44; Produkcja 1934 r.: Materjały zł 9 307 933·24; Robocizna zł 2 742 023·18; Różne wydatki zł 1 208 727·45; Razem zł 13 258 683·87; Koszty fabryczne 1934 r.: Materjały zł 1 306 474·08; Robocizna zł 1 531 868·93; Pensje zł 1 779 967·65; Podatki i opłaty stempl. zł 1 688 424·92; Różne wydatki: Koszty kredytów zł 370 267·57; Różnice kursowe zł 77 501·44; Różne zł 2 408 600·16; Razem zł 2 856 369·17; Razem zł 9 163 104·75; Rachunek magazynów saldo księgowo zł 3 185 167·08; Odpisana amortyzacja za 1934 r. zł 1 925 602·10; Odpisano 8% z zysku na kapitał zapasowy zł 8 267·29; Zysk zł 95 073·78; Ogólna suma zł 31 698 857·31.

Faktury dla odbiorców zł 19 245 047·47; Faktury wewnętrzne zł 6 054 567·99; Inwentura półfabrykatów zł 3 270 404·39; Inwentura magazynów zł 3 128 837·46; Ogólna suma zł 31 698 857·31.

Warszawska Wytwórnia Kabli, Spółka Akcyjna

Bilans zamknięcia na dz. 31 grudnia 1934 r.

AKTYWA. — I. Majątek stały, grunty i drogi zł 177 189·76; Budynki fabryczne zł 1 666 622·08; Urządzenia techniczne zł 2 301 631·36; Inwentarz zakładowy i biurowy zł 254 510·50; II. Majątek płynny: Gotówka w kasie i bankach zł 1 015 586·84; Papiery procentowe zł 48 000·00; Weksle w portfelu i inkasie zł 25 580·99; Akcje i udziały w innych przedsiębiorstwach zł 44 000·00; Materjały: a) surowe zł 135 992·75, półfabrykaty zł 33 633·10, gotowe wyroby i towary zł 28 959·14; Dłużnicy: a) należności z tytułu umów kartelowych: 1) z tytułu operacji finansowych zł 473·25, b) odbiorcy zł 814 700·56, c) dostawcy zł 10 072·04, d) różni zł 541 885·47; Sumy przechodnie: a) wydatki, dotyczące okresu przeszłego zł 4 136·31, b) inne zł 2 922·20; **Suma bilansowa zł 7 105 896·35.**

Towary w depozycie zł 99 806·82; Kaucje, weksle gwarancyjne i gwarancje wydane różnym zł 251 969·50; Weksle gwarancyjne, otrzymane od różnych zł 6 000·00; **Suma zł 357 776·32.**

PASYWA. — I. Kapitały własne: Kapitał zakładowy zł 5 000 000·00; Kapitał zapasowy: a) saldo z roku ubiegłego zł 103 358·36, b) dopisano w roku sprawozdawczym zł 27 580·61, Razem zł 130 938·97; II. Kapitał amortyzacyjny: a) saldo z roku ubiegłego zł 464 659·28, b) odpisano w roku sprawozd. zł 303 991·06, Razem zł 768 650·34; III. Zobowiązania: Wierzyciele: a) podatki zł 45 901·08, b) dostawcy zł 180 486·67, c) odbiorcy zł 543·62, d) różni zł 649 370·73; Zobowiązania z tytułu umów kartelowych: a) z tytułu operacji handlowych zł 3 969·71, b) z tytułu operacji finansowych zł 3 180·49, Razem zł 7 150·20; Fundusze i zobowiązania: Fundusz specjalny zł 4 541·05; Sumy przechodnie: a) dotyczące okresu przeszłego —, b) inne zł 1 136·67; Zysk zł 317 177·02; **Suma bilansowa zł 7 105 896·35.**

Różni za towary złożone do depozytu zł 99 806·82; Różni za otrzymane kaucje, weksle gwarancyjne i gwarancje zł 251 969·50; Różni za nadesłane weksle gwarancyjne zł 6 000·00; **Ogółem zł 357 776·32.**

Zobowiązania zagraniczne zł 23 485·73.

Rachunek strat i zysków za 1934 r.

Koszty administracji ogólnej zł 143 517·73; Koszty fabrykacji zł 1 602 682·04; Koszty nowych inwestycji zł 17 757·00; Koszty sprzedaży zł 224 474·09; Podatki państwowe i komunalne zł 109 038·44; Różnice kursowe zł 106·76; Odpisy amortyzacyjne zł 303 991·06; Odpisy na kapitał zapasowy zł 27 580·61; Rezerwa na podatki zł 120 000·00; Rezerwa na udzielone gwarancje zł 95 379·05; Stan księgowy r-ku magazynów zł 157 708·03; Zysk netto zł 317 177·02; **Ogólna suma zł 3 119 411·83.**

Faktury wydane zł 2 703 102·71; Przeniesienia na r-ki rzeczowe: Ruchomości i nieruchomości zł 17 944·85; Magazynów zł 199 779·28; Półfabrykaty zł 33 633·10; Inwentura magazynów zł 164 951·89; **Ogólna suma zł 3 119 411·83.**

Przemysł i Handel Włókienniczy „Print”, Spółka Akc. w Łodzi

Bilans na dz. 31 grudnia 1934 r.

STAN CZYNNY. — Gotówka i banki zł 162 147·32; Papiery wartościowe zł 9 600·00; Weksle w portfelu i inkasie zł 78 851·52; Towary zł 243 836·25; Dłużnicy: Odbiorcy zł 347 320·54, dostawcy, zaliczki i depozyty zł 266 715·46; Inni dłużnicy zł 206 500·00; Sumy przechodnie zł 4 289·07; Ruchomości zł 4 295·10; **Razem zł 1 323 555·26.**

STAN BIERNY. — Kapitał akcyjny zł 250 000·00; Kapitał zapasowy zł 7 745·00; Wierzyciele: Akcepty zł 100 000·00, banki zł 5 453·70, podatki zł 39 072·50, dostawcy zł 641 262·15, odbiorcy zł 111 890·02; Sumy przechodnie zł 7 983·80; Zysk: pozostałość z ubiegłego roku zł 89 066·68, zysk za 1934 r. zł 71 081·41; **Razem zł 1 323 555·26.**

Sumy pozabilansowe

WINIEN. — Za żyra wekslowe zł 637 080·00.

MA. — Różni za żyra wekslowe zł 637 080·00.

Rachunek strat i zysków

WINIEN. — Przeniesienie na kapitał zapasowy zł 7 745·00; Straty na dłużnikach zł 36 054·43; Koszty administracji ogólnej zł 104 510·00; Koszty handlowe zł 53 574·13; Procenty zł 72 231·44; Podatki zł 131 759·81; Świadczenia socjalne zł 4 141·53; Zysk: pozostałość z ubiegłego roku zł 89 066·68, zysk za 1934 r. zł 71 081·41; **Razem zł 570 164·23.**

MA. — Przeniesienie z ubiegłego roku zł 96 811·68; Dochód na towarach zł 473 352·55; **Razem zł 570 164·23.**

SPÓŁKA AKCYJNA

Fabryk Sukna H. Landsberg w Tomaszowie Mazowieckim

Bilans na dz. 31 grudnia 1934 r.

AKTYWA. — Majątek stały: Grunty zł 36 687·60; Budynki: a) fabryczne zł 677 139·02, b) gospodarcze zł 6 189·34, c) mieszkalne zł 251 514·06; Maszyny i urządzenia techniczne zł 2 212 230·07; Inwentarz zakładowy i biurowy: a) żywy zł 3 450·00, b) martwy zł 19 308·10; Urządzenie składu w Łodzi zł 6 641·00; Majątek płynny: Gotówka w kasie i bankach zł 14 385·05; Obce waluty zł 718·39; Papiery procentowe własne zł 20 352·00; Weksle w portfelu zł 8 395·68; Materjały: a) surowe zł 470 051·62, b) pomocnicze zł 21 756·00; Półfabrykaty zł 184 856·20; Gotowe towary zł 941 884·14; Dłużnicy: a) akcjonariusze z tytułu kredytów finansowych zł 166 471·23, b) zaliczki robotników i pracowników zł 12 529·57, c) subskrypcja Pożyczki Narodowej przez pracowników zł 6 669·00, d) odbiorcy zł 520 714·57, e) dłużnicy zarobkowi zł 74 008·02, f) dostawcy zł 16 156·74, g) różni zł 489 527·49, h) wątpliwe należności — z tytułu weksli protestowanych zł 360 481·27; Papiery procentowe stypendjum zł 2 432·50; Suma aktywów zł 6 524 548·66; Straty z lat ubiegłych zł 550 610·89; Strata w 1934 r. zł 60 699·08; **Suma bilansowa zł 7 135 858·63.**

Sumy pozabilansowe. — Różni za obligo wekslowe zł 703 891·37.

PASYWA. — Kapitały własne: Kapitał zakładowy zł 2 700 000·00; Kapitał zapasowy zł 2 500·00; Długoterminowe wkłady akcjonariuszy zł 721 143·67; Kapitał amortyzacyjny: saldo z roku ubiegłego zł 934 437·44, dopisano w 1934 r. zł 111 400·83; Razem zł 1 045 838·27; Zobowiązania: Wierzyciele: a) akcepty zł 252 715·40, b) banki zł 658 914·46, c) rezbursy zł 43 292·03, d) długoterminowa pożyczka w 8% listach zastawnych Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego zł 350 471·95, e) dostawcy zł 639 961·75, f) odbiorcy zł 498 015·87, g) różni zł 220 402·73; Fundusze i zobowiązania specjalne: Stypendjum im. Al. Landsberga zł 2 602·50; **Ogólna suma pasywów zł 7 135 858·63.**

Sumy pozabilansowe. — Różni za żyra na wekslach zł 703 891·37.

Ogólna kwota zobowiązań zagranicznych zł 289 260·66.

Rachunek strat i zysków za 1934 r.

WINIEN. — Surowce i materjały pomocnicze zł 333 902·81; Remont maszyn zł 24 301·39; Pensje Zarządu i Komisji Re wizyjnej zł 80 545·00; Pensje personelu administracyjnego zł 24 403·00; Pensje personelu technicznego zł 48 053·70; Wyплаты robotnikom zł 425 051·23; Świadczenia socjalne zł 45 473·69; Koszty handlowe i opakowanie zł 41 276·48; Utrzymanie składów w Łodzi i Warszawie zł 18 687·18; Podatki państwowe i komunalne zł 89 579·22; Procenty zł 158 060·68; Prowizje zł 23 045·68; Remont budowli zł 10 326·65; Utrzymanie koni i wozów zł 6 243·53; Ubezpieczenie fabryki zł 12 445·78; Straty z lat ubiegłych zł 550 610·89; Amortyzacja w 1934 r. zł 111 400·83; **Razem zł 3 003 407·74.**

MA. — Wyprodukowano towarów zł 2 102 819·70; Składy fabryczne w Łodzi i Warszawie, zysk na sprzedaży towarów obcych zł 3 704·98; Obroty zarobkowe zł 165 053·24; Komora ne zł 9 000·00; Różnice kursowe i bonifikacje zł 111 519·85; Straty z lat ubiegłych zł 550 610·89; Strata w 1934 r. zł 60 699·08; **Razem zł 3 003 407·74.**

ZAPROSZENIE DO SUBSKRYPCJI

Na mocy zatwierdzonej przez Ministerstwo Przem. i Handlu uchwały Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszów

Spółki „Ropa”, Spółka Akc. Przemysłu Naftowego we Lwowie

z dn. 20 maja 1933 r. rozpisano subskrypcję 500 szt. akcji III emisji złotowej po zł 100 nominalnej wartości każda. Odpowiednie ogłoszenie z podaniem warunków subskrypcji zamieszczono w „Monitorze Polskim” (ostatnie ogłoszenie w Nr. 105 z dn. 7/V. r. b.).

Ponieważ dawni akcjonariusze nie wykonali w tym ogłoszonym pierwszym terminie prawa poboru akcji, wyznacza się

drugi termin poboru akcji III emisji

do dni 20 od daty niniejszego ogłoszenia. Przydział akcji nastąpi w stosunku do otrzymanych zgłoszeń na warunkach ustalonych przez Radę Nadzorczą (art. 437 § 1 Kodeksu Handlowego).

„Ropa” Spółka Akc. Przemysłu Naftowego we Lwowie

SPÓŁKA AKCYJNA
Fabryki Portland-Cementu „Szczakowa“ w Ciężkowicach

Rachunek bilansu za 1934 r.

AKTYWA. — Majątek stały: Grunty: 1) Orne i inne zł 103 128'01; 2) Złoże kamienia zł 345 099'62; Razem zł 448 227'63; Zakłady fabryczne i domy mieszkalne: 1) Zakłady fabryczne zł 3 205 342'66; 2) Domy mieszkalne zł 1 350 983'96; Razem zł 4 556 326'62; Normalno-torowa kolej zł 115 612'43; Maszyny zł 9 810 365'57; Urządzenie i przyrządy fabryczne zł 467 449'02; Inwentarz zakładowy i biurowy: a) Zwywy zł 6 726'52, b) martwy: 1) Wozy i auta zł 102 431'86; 2) Inwentarz biurowy zł 65 849'96; Razem zł 168 281'82; Razem zł 15 572 989'61; Majątek płynny: Gotówka w kasie i bankach: 1) Kasa zł 21 136'71; 2) Banki zł 176 366'83; Razem zł 197 503'54; Papiery procentowe zł 40 738'70; Weksle w portfelu zł 47 691'40; Akcje i udziały w innych przedsiębiorstwach: 1) Akcje zł 503 438'20; 2) Udziały zł 64 467'06; Razem zł 567 905'26; Materjały: 1) Skład materiałów zł 457 788'87; 2) Materjały opałowe zł 23 985'18; Razem zł 481 774'05; Półfabrykaty zł 68 969'64; Gotowe wyroby i towary zł 38 500'96; Opakowanie zł 7 212'92; Dłużnicy: 1) Należność z tyt. operacji handl. wg. wygasłych umów kartelowych zł 40 009'32; 2) Odbiorcy zł 306 289'85; 3) Dostawcy zł 13 323'73; 4) Kaucje gotówkowe zł 3 442'40; 5) Różni zł 75 463'70; 6) Wątpliwe należności zł 3 621'63; Razem zł 442 150'63; Razem zł 1 892 447'10; Strata za 1934 r. zł 1 151 718'39; **Ogólna suma zł 18 617 155'10.**

Poręki, kaucje, depozyty i weksel kaucyjny zł 101 490'00.

PASYWA. — Kapitały własne: Kapitał akcyjny zł 5 000 000'00; Kapitał zapasowy zł 507 596'17; Kapitał rezerwowy specjalny zł 25 000'00; Kapitał amortyzacyjny zł 7 306 782'80; Zobowiązania: Wierzyciele: 1) Banki zł 4 647 851'09; 2) Dostawcy zł 460 897'03; 3) Odbiorcy zł 18 301'90; 4) Różni zł 55 202'47; 5) Rezerwy na straty zł 55 523'64; 6) Rezerwa na straty przy papierach wartościowych (akcjach) zł 415 000'00; Razem zł 5 652 776'13; Fundusz dla wsparć urzędników i robotników zł 125 000'00; **Ogólna suma zł 18 617 155'10.**

Poręki, kaucje, depozyty i weksel kaucyjny zł 101 490'00.
Zobowiązania zagraniczne zł 4 569 637'78.

Rachunek strat i zysków

WINIEN. — Koszty administracji ogólnej zł 181 234'70; Ogólne koszty fabrykacji zł 3 640 183'21; Koszty handlowe zł 215 071'25; Ogólne koszty sprzedaży zł 223 302'70; Odsetki zł 18 319'68; Podatki zł 136 757'95; Różnice kursowe zł 16 454'19; Odpisy na dłużnikach zł 16 771'00; Amortyzacja zł 470 192'45; Strata na papierach wartościowych zł 368 770'55; Przeniesienie z tytułu rezerwy na straty przy papierach wartościowych zł 415 000'00; **Razem zł 5 702 057'68.**

MA. — Wpływy ze sprzedaży towarów zł 3 675 653'52; Dochód z czynszu od budynków i dzierz. gruntu zł 3 529'85; Wpływ z odpisanych należności zł 8'57; Przeniesiono ze specjalnego rachunku przejściowego różnic kursowych zł 871 147'35; Strata zł 1 151 718'39; **Razem zł 5 702 057'68.**

1653

Fabryka Obuwia Mechanicznego „Cetania“, Spółka Akcyjna

Bilans na dz. 1 stycznia 1935 r.

STAN CZYNNY. — Kasa i banki zł 1 686'23; Towary zł 197 550'29; Ruch., masz. i urz. fabr. zł 130 886'36; Pap. wart. zł 576'00; Dłużnicy zł 48 545'29; Weksle w portf. zł 3 014'80; Weksle i zaliczenia w ink. zł 1 080'80; Długi wątpl. zł 4 042'73; Sumy przech. zł 8 741'66; Straty lat ubiegłych zł 139 014'67; Strata za 1934 r. zł 661'81; **Suma bilansowa zł 535 800'64.**

STAN BIERNY. — Kapitał zakładowy zł 250 000'00; Fundusz amortyzacyjny zł 57 035'55; Wierzyciele zł 87 711'40; Akcepty zł 109 312'54; Należn. skarb. zł 8 011'02; Sumy przech. zł 23 730'13; **Suma bilansowa zł 535 800'64.**

Rachunek strat i zysków

WINIEN. — Podatki i świadczenia socjalne zł 27 841'80; Robocizna, pensje i wynagr. Zarz. zł 178 176'53; Amortyzacja zł 16 888'54; Straty na dłużn. zł 2 157'29; Koszty ogólne zł 91 191'91; **Ogółem zł 316 256'07.**

MA. — Zwrot sum., dawn. odpis. zł 10 087'24; Różnice kursowe zł 2 203'11; Zysk brutto zł 303 303'91; Strata za 1934 r. zł 661'81; **Ogółem zł 316 256'07.**

1670

Bank Naftowy, Spółka Akcyjna we Lwowie

Bilans netto na dz. 31 grudnia 1934 r.

STAN CZYNNY. — Kasa i sumy do dyspozycji: w Banku Polskim, P. K. O. i w Banku Gospodarstwa Krajowego zł 34 075'22; Kupony zł 8 945'00; Waluty zagraniczne zł 458'49; Papiery wartościowe własne: papiery państwowe zł 14 386'46; Akcje zł 5 764'51; Łącznie zł 20 150'97; Udziały i akcje w przedsiębiorstwach konsorcjalnych zł 62 258'30; Papiery wartościowe ustawowego kapitału zapasowego zł 11 177'24; Banki nostro krajowe zł 1 075'00; Weksle zdyskontowane krajowe zł 90 368'76; Weksle protestowane zł 53 925'11; Rachunki bieżące (saldo debetowe): a) zabezpieczone zł 1 227 343'64, b) niezabezpieczone zł 103 205'61; Ruchomości zł 1 880'00; Nieruchomości zł 576 222'13; Sumy przechodnie zł 4 876'44; Specjalny rk przejściowy różnic kursowych zł 18 391'20; **Suma bilansowa zł 2 214 353'11.**

Udzielone gwarancje zł 98 235'08; Inkaso zł 2 950'00; **Razem zł 2 315 538'19.**

STAN BIERNY. — Kapitał zakładowy zł 1 500 000'00; Kapitał zapasowy zł 33 839'59; Inne rezerwy zł 21 685'49; Fundusz amortyzacyjny zł 139 369'63; Łącznie zł 1 694 894'71; Wkłady: a) terminowe zł 145 150'00, b) à vista zł 80 927'01; Rachunki bieżące (saldo kredytowe): zł 139 587'26; Redyskonto weksli: zł 16 832'62; Wierzyciele hipoteczni zł 112 527'49; Sumy przechodnie zł 22 591'94; Zysk za 1934 r. zł 1 842'08; **Suma bilansowa zł 2 214 353'11.**

Zobowiązania z tytułu udzielonych gwarancji zł 98 235'08; Różni za inkaso zł 2 950'00; **Razem zł 2 315 538'19.**

Rachunek strat i zysków za 1934 r.

WINIEN. — Procenty wypłacone zł 22 973'69; Koszty handlowe zł 78 479'19; Podatki zł 9 352'29; Amortyzacja nieruchomości zł 29 648'46; Odpisy na dłużnikach zł 34 473'97; Różnice kursowe zł 3 877'70; Zysk zł 1 842'08; **Razem zł 180 647'38.**

MA. — Procenty i prowizje pobrane zł 109 713'94; Zysk na papierach wartościowych zł 1 530'91; Dochody z nieruchomości zł 18 834'72; Dochód z przedsiębiorstw przemysłowych zł 50 576'81; **Razem zł 180 647'38.**

1652

SPÓŁKA AKCYJNA

Zakłady Przemysłu Lnianego „Krosno“

Bilans zamknięcia na dz. 31 grudnia 1934 r.

AKTYWA. — I. Majątek stały: Grunty zł 36 436'52; Budynki zł 332 054'69; Maszyny i urządzenia fabryczne zł 755 425'70; Ruchomości biur zł 674'45; II. Majątek płynny: Gotówka w kasie Zarządu zł 122 291'48; Gotówka w kasie fabryki zł 4 250'18; Gotówka w bankach zł 204 933'19; Remanenty magazynowe: Surowce zł 440 828'52; Materjały techniczne zł 11 485'55; Przędza zł 349 735'94; Dłużnicy: Akcjonariusze za należne wpłaty na akcje zł 100 000'00; Odbiorcy zł 80 139'82; III. Inne aktywa: Koszty organizacyjne zł 51 345'51; Strata za 1934 r. zł 18 230'05; **Ogółem zł 2 507 831'60.**

Kwoty pozabilansowe: Różni za akcepty gwar. zł 42 095'00; Różni za gwarancje hip. zł 226 500'00; **Ogółem zł 2 776 426'60.**

PASYWA. — I. Kapitały własne: Kapitał zakładowy zł 700 000'00; II. Kapitał amortyzacyjny: Amortyzacja za 1934 r. zł 61 458'22; III. Zobowiązania: Akcepty zł 233 780'44; Kredyty hipoteczne zł 700 000'00; Zaległe podatki zł 14 534'35; Dostawcy zł 380 131'35; Odbiorcy zł 397 000'00; Różni zł 17 676'36; Sumy przechodnie zł 3 250'88; **Ogółem zł 2 507 831'60.**

Kwoty pozabilansowe: Akcepty gwarancyjne zł 42 095'00; Gwarancje hipoteczne zł 226 500'00; **Ogółem zł 2 776 426'60.**

Rachunek zysków i strat

STRATY. — Koszty administracyjne: Generalia zł 23 450'00; Pensje zł 4 500'00; Koszty ogólne zł 37 044'58; Koszty Fabrykacji: Robocizna zł 102 107'43; K. ruchu zł 45 373'60; Pensje F. zł 32 959'75; Sw. socjalne zł 15 688'27; Prod. tkanin zł 181 936'25; Koszty sprzedaży: Podróże zł 6 324'48; Przewóz zł 4 046'11; Koszty kredytu: procenty zł 15 730'32; Podatki zł 16 692'22; Amortyzacja zł 61 458'22; Zużycie surowca zł 507 018'98; **Ogółem zł 1 054 330'21.**

ZYSKI. — Sprzedaż zł 686 364'22; Remanent przędzy zł 349 735'94; Strata z 1934 r. zł 18 230'05; **Ogółem zł 1 054 330'21.**

Zarząd:

(podpisano) E. Krasuski, M. Kejlin, J. Rajchenbaum

1647

Towarzystwo „Syrena—Rekord”, Spółka Akc.

w Warszawie

Bilans zamknięcia na dz. 31 grudnia 1934 r.

STAN CZYNNY. — 1) Majątek stały: a) nieruchomości zł 38 000·00, b) urządzenia techniczne zł 277 740·20, c) urządzenia biurowe zł 10 471·55, Razem zł 326 211·75; 2) Majątek płynny: a) kasa zł 12 590·04, b) banki zł 1 215·30, c) weksle zł 85 812·73, d) papiery wartościowe zł 15 696·00, Razem zł 115 314·07; 3) Dłużnicy: a) odbiorcy zł 136 728·54, b) różni zł 164 163·01, c) wątpliwe należności zł 2 851·06, Razem zł 303 742·61; 4) Remanenty na 1/I 1935 r. zł 59 152·05; 5) Wydatki, dotyczące okresu przyszłego zł 2 000·00; Ogółem stan czynny zł 806 420·48.

STAN BIERNY. — 1) Kapitały własne: a) kapitał zakładowy zł 300 000·00, b) kapitał zapasowy zł 9 277·61, Razem zł 309 277·61; 2) Kapitał amortyzacyjny zł 100 689·05; 3) Zobowiązania: a) akcepty zł 73 700·00, b) banki zł 154·73, c) dostawcy zł 76 199·54, d) odbiorcy zł 10 632·63, e) Izba Skarbową zł 14 947·09, f) Zakłady Ubezpiec. Społ. zł 14 678·71, g) dywidendy niepodniesione zł 69 000·00, h) inni wierzyciele zł 8 887·66, Razem zł 268 200·36; 4) Sumy przechodnie zł 362·21; 5) Straty i zyski: zysk za 1934 r. zł 127 891·25; Ogólny stan bierny zł 806 420·48.

Rachunek strat i zysków

WINIEN. — 1) Koszty administracji ogólnej zł 185 524·82; 2) Koszty fabrykacji zł 725 385·19; 3) Koszty sprzedaży zł 31 727·36; 4) Koszty kredytów zł 17 998·23; 5) Podatki państwowe i komunalne zł 85 299·54; 6) Odpisy amortyzacyjne za 1934 r. zł 44 245·05; 7) Remanenty na 1/I 1935 r. zł 21 625·00; 8) Straty na dłużnikach zł 20 878·35; Zysk za 1934 r. zł 127 891·25; Ogółem zł 1 260 574·79.

MA. — 1) Sprzedaż zł 1 186 315·65; 2) Remanent na 31/XII 1934 r. zł 59 152·05; 3) Różnice kursowe zł 1 120·59; 4) Zysk na odbiorcach zł 13 986·50; Ogółem zł 1 260 574·79.

1045

Towarzystwo Przemysłu i Handlu Włókienniczego

Spółka Akcyjna w likwidacji

Bilans zamknięcia w dn. 31 grudnia 1934 r.

AKTYWA. — I. Majątek stały: Ruchomości zł 20 875·00; II. Majątek płynny: Gotówka w kasie i bankach zł 54 740·48; Papiery procentowe zł 20 915·15; Weksle w portfelu i inkasie zł 351 825·90; Czeki w portfelu zł 74 987·79; Udziały w innych przedsiębiorstwach zł 2 000·00; Surowiec zł 327 870·98; Materiały pomocnicze zł 80 096·08; Wyroby gotowe zł 407 908·00; Odbiorcy zł 1 239 487·91; Różni zł 112 678·30; III. Inne aktywa (sumy przechodnie zł 56 497·49; Ogólna suma zł 2 749 883·08.

PASYWA. — I. Kapitały własne: Kapitał zakładowy zł 250 000·00; Fundusz zapasowy (powstał w 1934 r.) zł 20 512·92; Rezerwa specjalna (powstała w 1934 r.) zł 57 000·00; II. Fundusz amortyzacyjny (odpisano w 1934 r.) zł 4 175·00; III. Zobowiązania: Wierzyciele zagraniczni zł 1 905 991·33; Banki zł 31 440·00; Odbiorcy zł 5 853·03; Dostawcy zł 32 793·82; Różni zł 110 693·18; IV. Niepodniesione na dywidenda zł 62 500·00; V. Inne pasywa (sumy przechodnie) zł 41 658·34; VI. Rachunek strat i zysków. Pozostałość zysku z 1933 r. zł 53 898·52; Zysk za 1934 r. zł 173 366·94; Ogólna suma zł 2 749 883·08.

Zobowiązania zagraniczne wynoszą zł 1 905 991·33.

Rachunek strat i zysków za 1934 r.

WINIEN. — Koszty administracji ogólnej zł 545 645·62; Koszty fabrykacji zł 6 141 224·03; Koszty sprzedaży zł 368 727·31; Podatki państwowe i komunalne zł 275 189·25; Nieściągalne należności zł 46 453·93; Różnice kursowe zł 1 389·58; Koszty dzierżawy zł 36 697·38; Amortyzacje ruchomości zł 4 175·00; Odsetki i koszty od długów krajowych i zagranicznych zł 191 447·70; Dyskonto weksli zł 1 028·90; Odsetki od weksli w portfelu i na inkasie zł 8 065·88; Inne wydatki zł 3 794·52; Pozostałość zysku z 1933 r. zł 53 898·52; Zysk za 1934 r. zł 173 366·94; Ogółem zł 7 851 104·56.

MA. — Pozostałość zysku z 1933 r. zł 53 898·52; Otrzymano z przerobu surowca zł 46 823·76; Otrzymano ze sprze-

daży produktów w kraju i zagranicą zł 7 630 780·72; Odsetki prolongacyjne od weksli i z rachunków klientów zł 41 336·90; Odsetki od papierów procentowych zł 1 134·00; Inne wpływy zł 77 130·66; Ogółem zł 7 851 104·56.

Bilans otwarcia likwidacji w dn. 1 stycznia 1935 r.

AKTYWA. — I. Majątek stały: Ruchomości zł 20 875·00; II. Majątek płynny: Gotówka w kasie i bankach zł 54 740·48; Papiery procentowe zł 20 915·15; Weksle w portfelu i inkasie zł 351 825·90; Czeki w portfelu zł 74 987·79; Udziały w innych przedsiębiorstwach zł 2 000·00; Surowiec zł 327 870·98; Materiały pomocnicze zł 80 096·08; Wyroby gotowe zł 407 908·00; Odbiorcy zł 1 239 487·91; Różni zł 112 678·30; III. Inne aktywa (sumy przechodnie) zł 56 497·49; Ogólna suma zł 2 749 883·08.

PASYWA. — I. Kapitały własne: Kapitał zakładowy zł 250 000·00; Fundusz zapasowy (powstał w 1934 r.) zł 20 512·92; Rezerwa specjalna (powstała w 1934 r.) zł 57 000·00; II. Fundusz amortyzacyjny (odpisano w 1934 r.) zł 4 175·00; III. Zobowiązania: Wierzyciele zagraniczni zł 1 905 991·33; Banki zł 31 440·00; Odbiorcy zł 5 853·03; Dostawcy zł 32 793·82; Różni zł 110 693·18; IV. Niepodniesione na dywidenda zł 62 500·00; V. Inne pasywa (sumy przechodnie) zł 41 658·34; VI. Rachunek strat i zysków. Pozostałość zysku z 1933 r. zł 53 898·52; Zysk za 1934 r. zł 173 366·94; Ogólna suma zł 2 749 883·08.

Zobowiązania zagraniczne wynoszą zł 1 905 991·33.

1609

Zarząd Spółki Akcyjnej „Cukrownia Mała Wieś”

SPÓŁKA AKCYJNA

podaje do wiadomości PP. Akcjonariuszów, że

ZWYCZAJNE ZGROMADZENIE WALNE
AKCJONARIUSZÓW

tej Spółki odbędzie się w dn. 9 lipca 1935 r., o godz. 17, w lokalu Zarządu Spółki w Warszawie, przy ul. Trębackiej Nr. 4, z następującym porządkiem dziennym:

1) Zagajenie Zebrania i wybór przewodniczącego; 2) Sprawozdanie Zarządu i Komisji Rewizyjnej za rok operacyjny 1934/35; 3) Zatwierdzenie sprawozdania, bilansu oraz rachunku zysków i strat Spółki za 1934/35 r. i udzielenie pokwitowania Zarządowi; 4) Podział zysków; 5) Zatwierdzenie budżetu Spółki na rok operacyjny 1935/36; 6) Wybory do Zarządu i Komisji Rewizyjnej; 7) Określenie funkcji poszczególnych członków Zarządu i wynagrodzenia tychże na 1935/36 r. oraz zaakceptowanie wysokości ich wynagrodzeń za 1934/35 r.; 8) Określenie wynagrodzenia członków Komisji Rewizyjnej; 9) Upoważnienie Zarządu do korzystania z kredytu i obciążania należących do Spółki nieruchomości „Niżdzino i Duplice” oraz „Mała-Wieś”, pow. Płockiego, jak również do nabywania i sprzedaży gruntów; 10) Wolne wnioski Akcjonariuszów, zgłoszone w ustawowo przepisany trybie i terminie.

Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w Zgromadzeniu Walnem, winni conajmniej na 7 dni przed terminem tego Zgromadzenia złożyć w Zarządzie Spółki (Trębacka Nr. 4), w godz. od 11 do 14 akcje Spółki, względnie świadectwa tymczasowe na akcje, względnie zaświadczenia, wydane na dowód złożenia akcji lub świadectw tymczasowych bądź u notariusza, bądź też w polskich instytucjach kredytowych, rządowych lub prywatnych, działających na mocy statutów, przez Rząd zatwierdzonych.

1687

Człowiek nowoczesny
podróżuje SAMOLOTAMI

tańco
wygodnie
szybko!!!

„Piast” Towarzystwo Ubezpieczeń Spółka Akcyjna

Bilans na dz. 31 grudnia 1934 r.

STAN CZYNNY. — Kasa zł 44 063·58; Instytucje kredytowe: Krajowe: a) państwowe i Bank Polski zł 169 521·42; b) inne zł 106 382·53; Razem zł 275 903·95; Papiery wartościowe z kuponami bieżącymi zł 1 290 393·24; Pożyczki hipoteczne zł 15 000·00; Nieruchomości zł 122 616·44; Należności z tytułu rezerwy składek, zatrzymanej przez zakłady ubezpieczeń w działach ubezpieczeń: 1) od nieszczęśliwych wypadków zł 19 503·31; 2) od odpowiedzialności cywilnej zł 28 737·57; 3) od ognia zł 102 797·02; 4) od kradzieży zł 28 276·51; 5) transportów zł 62·38; Razem zł 179 376·79; Dłużnicy: 1) Oddziały zł 724 431·20; 2) różni z tytułu zaległej składki: a) w Dyrekcji i Biurach Inkasowych zł 323 719·98, b) w Oddziałach zł 313 233·06; Razem zł 636 953·04; 3) Zakłady Ubezpieczeń: a) z rachunku reasekuracji zł 124 709·64; b) z rachunku koasekuracji zł 93 689·70; Razem zł 218 399·34; 4) inni zł 45 390·11; Razem zł 1 625 173·69; Ruchomości biurowe: zł 90 066·15; Inne aktywa: a) weksle zł 30 266·41, b) różne zł 6 734·65; Razem zł 37 001·06; Strata: 1) Strata z roku 1933 zł 29 117·66, 2) Strata za rok 1934 zł 59 977·06, Razem zł 89 094·72, 3) uzupełnienie funduszu na wątpliwe należności zł 396 431·89 — Razem zł 485 526·61; Razem zł 4 165 121·51.

STAN BIERNY. — Kapitały i fundusze własne: 1) emitowany kapitał akcyjny (akcyj sztuk 20 000 po zł 100·00): a) przeznaczony dla działu życiowego zł 500 000·00, b) przeznaczony dla innych działów zł 1 500 000·00, Razem zł 2 000 000·00; 2) Kapitał zapasowy zł 4 172·95, 3) Fundusz na należności wątpliwe zł 496 487·66, Razem zł 2 500 660·61; Fundusz ubezpieczeniowy: 1) Skapitalizowana renta w dziale ubezpieczeń od nieszczęśliwych wypadków zł 57 250·80, 2) Rezerwa składek na udział własny w działach ubezpieczeń: a) od nieszczęśliwych wypadków zł 16 571·75, b) od odpowiedzialności cywilnej zł 25 449·69, c) od ognia zł 143 108·22, d) od kradzieży zł 33 066·52, e) samochodów zł 2 912·40, f) transportów zł 9 937·26, g) szyb zł 26 741·85, h) koni zł 1 098·16, i) chłomage zł 1 030·86, Razem zł 317 167·51; Fundusze i rezerwy techniczne: rezerwa na nieuregulowane szkody na udział własny w działach ubezpieczeń: a) od nieszczęśliwych wypadków zł 11 203·00, b) od odpowiedzialności cywilnej zł 71 066·45, c) od ognia zł 147 956·95, d) od kradzieży zł 29 161·11, e) samochodów zł 6 477·00, f) transportów zł 36 027·02, g) szyb zł 10 706·00, Razem zł 312 597·53; Należność z tytułu zatrzymanej reasekuratorom rezerwy składek w działach ubezpieczeń: a) od nieszczęśliwych wypadków zł 14 692·68, b) od odpowiedzialności cywilnej zł 39 688·85, c) od ognia zł 408 179·09, d) od kradzieży zł 67 176·65, e) samochodów zł 17 906·77, f) szyb zł 82 523·78, g) koni zł 1 680·83, h) chłomage zł 13 285·35, i) transportów zł 1 572·58, Razem zł 646 706·58; Fundusz na umorzenie wartości nieruchomości zł 12 233·11; Wierzyciele 1) Oddziały zł 6 005·36, 2) Zakłady Ubezpieczeń: a) z rachunku reasekuracji zł 309 787·50, b) z rachunku koasekuracji zł 31 022·92, Razem zł 340 810·42; 3) Inni zł 24 073·43, Razem zł 370 889·21; Nieuiszczone podatki zł 4 866·96; Razem zł 4 165 121·51.

Rachunek zysków i strat za 1934 r.

ZYSKI. — Zysk w roku sprawozdawczym na rachunkach ubezpieczeń: 1) od odpowiedzialności cywilnej zł 21 827·90, 2) transportów zł 11 442·25, 3) szyb zł 16 752·23, 4) chłomage zł 4 061·50, Razem zł 54 083·88; Czysty dochód z majątku Towarzystwa zł 80 925·90; Zysk na kursie walut obcych zł 10 813·50; Inne zyski nieobjęte poszczególnymi rachunkami: Zysk na różnicy kursu walut obcych z przeniesienia rezerwy na udział własny z roku poprzedniego zł 8 171·86; Strata: 1) Strata z roku 1933 zł 29 117·66, 2) Strata za rok 1934 zł 59 977·06, Razem zł 89 094·72, 3) uzupełnienie funduszu na wątpliwe należności zł 396 431·89, Razem zł 485 526·61; Razem zł 639 521·75.

STRATY. — Pozostałość straty z roku poprzedniego zł 29 117·66; Strata w roku sprawozdawczym na rachunkach ubezpieczeń: 1) od nieszczęśliwych wypadków zł 1 419·97, 2) od ognia zł 148 398·94, 3) od kradzieży zł 38 155·19, 4) samochodów zł 6 673·77, 5) koni zł 665·15, 6) przyjętych pośrednio

zł 2 716·29, Razem zł 198 029·31; Inne odpisy i straty nieobjęte poszczególnymi rachunkami: 1) odpisano z wartości ruchomości zł 14 716·73, 2) odpisano z wartości nieruchomości zł 1 226·16, Razem zł 15 942·89; Uzupełnienie funduszu na wątpliwe należności zł 396 431·89, Razem zł 639 521·75.

Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów, odbyte w dn. 31 maja 1935 r. zatwierdzając rachunek zysków i strat, uznało, że powyższą stratę bilansową, należy pokryć z kapitału akcyjnego, obniżając go o zł 500 000 (część kapitału, przeznaczonego na zwinięty dział życiowy) i poleciło Zarządowi zwołać w najbliższym czasie Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów dla powzięcia odpowiedniej uchwały.

1659

Przegląd Kobięcy

MIESIĘCZNIK POŚWIĘCONY AKTUALJOM ŻYCIA KOBIECEGO I NAJNOWSZYM PRĄDOM MODY. „PRZEGLĄD KOBIECY” JEST W OBECNEJ CHWILI NAJBARDZIEJ OZDOBNYM KRAJOWYM PERJODYKIEM W SVOJEJ DZIEDZINIE. PRENUMERATA: ROCZNIE— zł 24; PÓLROCZNIE— zł 12·50; KWARTALNIE — 6·50; EGZ. POJED. — zł 2·25. EGZEMPL. OKAZOWE NA ŻĄDANIE BEZPŁATNIE. REDAKCJA I ADMIN.: WARSZAWA, DŁUGA 45 (DOM WŁ.) — TEL. 11-61-73.

Przegląd Kobięcy

AMERYKA

JEST NAJWIĘKSZYM
RYNKIEM NA ŚWIECIE

AMERYKAŃSKO-POLSKA
IZBA HANDLOWA

W STANACH ZJEDNOCZONYCH
149 East 67th Street New York City

POŚREDNICZY W NAWIĄZYWANIU
STOSUNKÓW HANDLOWYCH
POMIĘDZY AMERYKĄ A POLSKĄ

KUPCZE I PRZEMYSŁOWCZE POLSKII
po przybyciu do Nowego Yorku
UDAJ SIĘ ZARAZ DO IZBY

ROZMÓWISZ SIĘ TAM PO POLSKU, OTRZYMASZ
WSKAZÓWKI I POMOC BIUROWĄ ZA DARMO!
KORESPONDENCJA W JĘZYKU POLSKIM

W POLSCIE

załatwiasz swe sprawy przez

Polsko - Amerykańską Izbę Handlową

Warszawa, Nowy Świat 72, tel. 6-26-62

BIBLIOTEKA EKONOMICZNA
TYGODNIKA
„POLSKA GOSPODARCZA”

DAWNIEJ

„PRZEMYSŁ i HANDEL”

1 — 18) bez serji — wyczerpane.			
19) Tom I — <i>J. Kulikowski</i> . — Bankowość polska i problem jej sanacji. 1926 (wyczerp.)	1'20	42) Tom XXIV — <i>Stefan Konopski</i> . — Ochrona celna w poszczególnych państwach w świetle badań międzynarodowych (wyczerp.)	1'00
20) „ II — <i>Dr. J. Podkomorski</i> . — O właściwej formie monopolu spirytusowego w Polsce, 1926	0 70	43) „ XXV — <i>Henryk Romanowski</i> . — Obrót bezgotówkowy (wyczerpane)	1'00
21) „ III — <i>Dr. F. Młynarski</i> . — Międzynarodowe znaczenie spadku złotego. 1926	1'50	44) „ XXVI — <i>Karol Bajer</i> . — Zarys uprzemysłowienia Woj. Łódzkiego ze specjalnem uwzględnieniem przemysłu włókienniczego	1'50
22) „ IV — <i>St. Pszczółkowski</i> . — Stabilizacja kursu złotego, 1926 (wyczerp.)	1'20	45) „ XXVII — <i>Dr. Stanisław Wachowiak</i> . — Targi i wystawy w Polsce	1'00
23) „ V — <i>Inż. Cz. Klarner</i> . — Dorobek czterech miesięcy (dwie mowy program.), 1926	1'00	46) „ XXVIII — <i>Jan Miklaszewski</i> . — Ogólny rzut oka na rozwój produkcji leśnej i obrotu drzewnego Polski współczesnej	2'50
24) „ VI — <i>Dr. L. Barański</i> . — Uwagi nad obiegiem pieniężnym w Polsce w latach 1924—1926, 1926	1'50	47) „ XXIX — <i>Inż. Czesław Klarner</i> . — Zagadnienie mieszkaniowe w niepodległej Polsce	2'00
25) „ VII — <i>F. Prochaska</i> . — Klauzula największego uprzywilejowania (wyczerp.)	1'50	48) „ XXX — <i>Inż. Jędrzej Moraczewski</i> . — Roboty publiczne	0'80
26) „ VIII — <i>A. Siebeneichen</i> . — Rozwój czy upadek portu gdańskiego (wyczerp.)	1'20	49) „ XXXI — <i>Władysław Gieysztor</i> . — Przedsiębiorstwa państwowe	1'06
27) „ IX — <i>J. Gieysztor</i> . — Tranzyt jako problem międzynarodowy	1'00	50) „ XXXII — <i>Józef Kożuchowski</i> . — Wojna w życiu gospodarczem Polski	1'00
28) „ X — <i>Gustaw Taube jr.</i> — Komercjalizacja Warszawy	1'50	51) „ XXXIII — <i>Dr. Marcin Szarski</i> . — Bankowość polska (wyczerp.)	1'50
29) „ XI — <i>Wincenty Jastrzębski</i> . — Zadania i metody pracy Komisji Ankietowej (wyczerp.)	1'00	52) „ XXXIV — <i>Inż. Dr. Stanisław Olszewski</i> . — Fosforyty polskie i ich znaczenie gospodarcze	1'00
30) „ XII — <i>Stanisław Pszczółkowski</i> . — Kredyty zagraniczne i ich rola w polskiej polityce kredytowej	2'50	53) „ XXXV — <i>Prof. Dr. Witold Staniewicz</i> . — Uwagi o reformie stosunków rolnych w Polsce	1'50
31) „ XIII — <i>Z. R. Gawroński</i> . — Zwalczanie trustów w Stanach Zjednoczonych	2'00	54) „ XXXVI — <i>Janusz Butler</i> . — Konkurencja portów bałtyckich w świetle współzawodnictwa kolei polskich i niemieckich	1'50
32) „ XIV — <i>S. Fr. Królikowski</i> . — W sprawie metody obliczania stawek celnych (wyczerp.)	1'50	55) „ XXXVII — <i>Adolf Peretz</i> . — Od kartelu do koncernu	3'00
33) „ XV — <i>St. Starzyński</i> . — Położenie klasy robotniczej po przewrocie majowym	1'20	56) „ XXXVIII — <i>J. Mieszalski</i> . — Wpływ wzrostu budżetów na obciążenie dochodu społecznego zagranicą i w Polsce	1'50
34) „ XVI — <i>J. Kulikowski</i> . — Rozbudowa miast i jej finansowanie	2'00	57) „ XXXIX — <i>Feliks Młynarski</i> . — Reforma waluty dewizowo-złotowej	1'50
35) „ XVII — <i>S. Szwalbe</i> . — Polityka państwa w zakresie obrotu żytem (wyczerpane)	2'00	58) „ XL — <i>Dr. Henryk Gruber</i> . — Stan kwestji mieszkaniowej w Polsce	1'00
36) „ XVIII — <i>S. Starzyński</i> . — Stan finansowy Polski w roku 1927	2'00	59) „ XLI — <i>Stanisław Sasorski</i> . — Podstawy rewizji ustawy o zaopatrzeniu emerytalnem	1'50
37) „ XIX — <i>Józef Kożuchowski</i> . — Kapitał zagraniczny w przemyśle polskim (wyczerp.)	2'00	60) „ XLII — <i>Tadeusz Woynowski</i> . — Kształtowanie się cen chleba w Polsce	2'00
38) „ XX — <i>Henryk Rozenberg</i> . — Polityka Państwa w dziedzinie zaopatrzenia ludności w chleb (wyczerpane)	1'50	61) bez serji — <i>Stefan Starzyński</i> . — Rola Państwa w życiu gospodarczem	1'00
39) „ XXI — <i>Zygmunt Karpiński</i> . — Waluta złota i pożyczana	1'50	62) „ „ — <i>Stefan Starzyński</i> . — Życie gospodarcze a ustrój państwa	1'50
40) „ XXII — <i>Jerzy Lubowicki</i> . — Zasady reformy podatkowej	3'00		
41) „ XXIII — <i>Marjan Turcki</i> . — Problem aktywizacji bilansu handlowego	3'00		

DO NABYCIA WE WSZYSTKICH KSIĘGARNIACH ORAZ BEZPOŚREDNIO W ADMINISTRACJI TYG. „POLSKA GOSPODARCZA” — WARSZAWA, ELEKTORALNA 2, POK. 26

POCZTOWA KASA OSZCZĘDNOŚCI

P. K. O.

CENTRALA: WARSZAWA, JASNA 9
ADRES TELEGRAFICZNY: PKO

ODDZIAŁY: KATOWICE, KRAKÓW,
POZNAŃ, WILNO, ŁÓDŹ, LWÓW

C Z Y N N O Ś C I B A N K O W E :

INKASO WEKSLI I INNYCH DOKUMENTÓW WIERZYTELNOŚCIOWYCH:

P. K. O. PRZYJMUJE DO INKASA WEKSELE I INNE DOKUMENTY (CZEKI, KWITY I T. P.) PŁATNE WE WSZYSTKICH MIEJSCOWOŚCIACH KRAJU. WALUTA ZAINKASOWANA DOPISYWANA JEST NATYCHMIAST NA KONTO ZLECENIODAWCY

PRZECHOWYWANIE PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH (DEPOZYTY):

ZŁOŻONE DO DEPOZYTU WALORY SĄ NIE TYLKO PRZECHOWYWANE, LECZ I ADMINISTROWANE, TO ZNACZY, ŻE P. K. O. BEZ DAJSZYCH ZLECEŃ, SAMA DOKONUJE REALIZACJI ZAPADŁYCH KUPONÓW I WYŁOSOWANYCH PAPIERÓW, ORAZ PRZEPROWADZA KONWERSJE I NOWE EMISJE (CENTRALA W WARSZAWIE).

Z L E C E N I A G I E Ł D O W E :

ZLECENIA GIEŁDOWE KUPNA I SPRZEDAŻY WYKONUJE P. K. O. NA WARUNKACH NAJKORZYSTNIEJSZYCH ŚCIŚLE WEDŁUG KART UMOWY (SZLUSÓW GIEŁDOWYCH). P. K. O. SKUPIJE RÓWNIEŻ KUPONY WALORÓW PAŃSTWOWYCH ORAZ REALIZUJE WYŁOSOWANE OBLIGACJE PAŃSTWOWE, (CENTRALA W WARSZAWIE).

OBRÓT PIENIĘŻNY Z ZAGRANICĄ

P. K. O. NA ZLECENIE UCZESTNIKÓW OBROTU CZEKOWEGO LUB OSZCZĘDNOŚCIOWEGO PRZEKAZUJE ZAGRANICĘ DOWOLNE KWOTY BĄDŹ TO CZEKAMI NA BANKI ZAGRANICZNE DO WSZYSTKICH ZNACZNIEJSZYCH PAŃSTW, BĄDŹ TO CZEKAMI PRZEKAZOWEMI NA URZĘDY CZEKOWO-POCZTOWE, JAK RÓWNIEŻ ZAPOMOCA PRZELEWÓW NA ZAGRANICZNE KONTA CZEKOWO-POCZTOWE DO AUSTRJI, BELGJI, DANJI, FRANCJI, CZECHOSŁOWACJI, HOLANDJI, JUGOSŁAWJI, ŁOTWY, WŁOCH, TUNISU, SZWECJI, SZWAJCARJI.

PRZEKAZYWANE Z ZAGRANICY PIENIĄDZE DO POLSKI DOPISYWANE SĄ NA KONTA P. K. O. W POLSCE LUB PRZEKAZYWANE DO WSKAZANYCH MIEJSC ZAMIESZKANIA ADRESATÓW W KRAJU.

UDZIELANIE POŻYCZEK (LOMBARD):

UCZESTNICY OBROTU CZEKOWEGO I OSZCZĘDNOŚCIOWEGO MOGĄ OTRZYMYWAĆ POŻYCZKI LOMBARDOWE NA ZASTAW PAPIERÓW PAŃSTWOWYCH, KOMUNALNYCH ORAZ AKCYJBANKU POLSKIEGO NA DOGODNYCH WARUNKACH.

WSZYSTKIE FORMALNOŚCI MOGĄ BYĆ ZAŁATWIANE RÓWNIEŻ W DRODZE KORESPONDENCJI.

SAFESY (CENTRALA I ODDZIAŁY W KRAKOWIE, LWOWIE)

P. K. O. wynajmuje kasetki (safesy) różnych wymiarów na bardzo dogodnych warunkach

„POLMIN”

Państwowa Fabryka Olejów Mineralnych

CENTRALA: LWÓW, ULICA AKADEMICKA 7

TELEFONY: 102-20 do 102-23

RAFINERJA W DROHOBYCZU

REPREZENTACJA W GDAŃSKU
POLISH PETROLEUM COMPANY
KREBSMARKT 7/8

PRZEDSTAWICIELSTWA ZAGRANICZ-
NE WE WSZYSTKICH STOŁECZNYCH
MIASTACH EUROPY

DZIĘKI DŁUGOLETNIJ PRAKTYCE RAFINE-
RYJNEJ I DOŚWIADCZENIOM NA POLU TECHNIKI
SMARNICZEJ, DOSTARCZAMY PRODUKTY SMA-
ROWE NAJWYŻSZYCH GATUNKÓW PO JAK
NAJŚCIŚLEJ SKALKULOWANYCH CENACH. ==

WŁAŚCIWE ZASTOSOWANIE WYSOKOWAR-
TOŚCIOWYCH OLEJÓW I SMARÓW „POLMIN”,
DOSTOSOWANYCH DO WARUNKÓW PRACY
WSZYSTKICH MASZYN I SILNIKÓW, ZAPEWNI
UZYSKANIE WSZELKICH KORZYŚCI, ZWIĄZANYCH
Z RACJONALNĄ GOSPODARKĄ SMARNICZĄ.

**OLEJE I SMARY AUTOMOBILOWE „POLMIN”
SĄ DO NABYCIA WE WSZYSTKICH NASZYCH ODDZIAŁACH ORAZ
W PIERWSZORZĘDNYCH SKŁADACH Z AKCESORJAMI SAMOCHODOWEMI**

ODDZIAŁY: BIAŁYSTOK, BYDGOSZCZ, DOLINA GDYNIA, JAROSŁAW, KALISZ,
KOWEL, KRAKÓW, LUBLIN, LWÓW, ŁÓDŹ, PIŃSK, PŁOCK, POZNAŃ,
RÓWNE, SIEDLCE, STRYJ, SOSNOWIEC, TOMASZÓW MAZOWIECKI,
TORUŃ, WARSZAWA, WILNO ==